ΑΙ ΤΟΥ

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ

ΣΩΖΟΜΕΝΑΙ

ΕΠΤΑ.

AESCHYLI

TRAGOEDIAE

QUAE EXTANT

SEPTEM.

CUM VERSIONE LATINA,

ET

LECTIONIBUS VARIANTIBUS.

TOM. II.

GLASGUAE:

IN AEDIBUS ACADEMICIS

EXCUDEBAT ROBERTUS FOULIS ACADEMIAE TYPOGRAPHUS.

MDCCXLVI.

160 k 6

BRITISH MUSEUM

ΑΙΣΧΥΛΟΥ
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Αγαμέμνων εἰς Ιλιον ἀπιὼν, τῇ Κλυταιμνήστρᾳ, εἰ πορθήσοι τὸ Ιλιον, ὑπέσχετο τῆς αὐτῆς ἡμέρας σημαίνειν διὰ πυρσῶν. ὅθεν σκοπὸν ἐκάθισεν ἐπὶ μισθῷ Κλυταιμνήστρα ἵνα τηροίη τὸν πυρσόν. καὶ ὁ μὲν ἰδὼν ἀπήγγειλεν· αὐτὴ δὲ τὸν πρὸ πρεσβυτῶν ὄχλον μεταπέμπει, περὶ τῶν πυρσῶν ἐροῦσα· ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνίσα· οἵτινες ἀκούσαντες παρανίζουσι. μετ' ὀλίγον δὲ καὶ Ταλθύβιος παραγίνει, καὶ τὰ καλὰ τὸν πλῶν διηγεῖται. Αγαμέμνων δ' ἐπὶ ἁπήνης ἔρχει· εἵπετο δ' αὐτῷ ἑτέρα ἁπήνη, ἔνθα ἦν τὰ λάφυρα καὶ ἡ Κασάνδρα. αὐτὸς μὲν δὴ παρεισέρχει εἰς τὸν οἶκον σὺν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ. Κασάνδρα δὲ παραλάβη, πρὶν εἰς τὰ βασίλεια εἰσελθεῖν, τὸν ἑαυτῆς καὶ τοῦ Αγαμέμνονος θάναλον, καὶ τὴν ἐξ Ορέστου μητροκτονίαν, καὶ εἰσηδᾶ ὡς θανυμφύη, ῥίψασα τὰ στέμματα. τοῦτο δὲ τὸ μέρος τοῦ δράματος θαυμάζει, ὡς καὶ ἔκπληξιν καὶ οἶκτον ἱκανὸν ἐμποιεῖν. ἰδίως δὲ Αἰσχύλος τὸν Αγαμέμνονα ἐπὶ σκηνῆς ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ· τὸν δὲ Κασάνδρας σιωπήσας θάναλον,

AGamemnon, verſus Trojam profecturus, Clytemneſtrae pollicitus eſt, ſi Urbem ceperit, ſe eodem die id ſignificaturum face accenſa. Unde Speculatorem mercede conductum Clytemneſtra conſtituit qui facem obſervaret. Hac ille viſa nunciavit: Ipſa vero de face verba factura Senum coetum accerſit, e quibus conſtituitur, Chorus; qui, re audita, paeana canunt. Non multo poſt advenit Talthybius, et quae inter navigandum acciderant narrat. Agamemnon rheda venit, quem ſequitur rheda alia, in qua manubiae et Caſandra. Prior ergo ille cum Clytemneſtra domum ingreditur. Caſandra autem, priuſquam Regiam intraverit, vaticinata eſt et ſui et Agamemnonis mortem, et ab Oreſte perpetrandum matricidium; et abjiciens coronas inſilit tanquam moritura. Haec fabulae pars mirabilis eſt, utpote et ad ſtuporem et commiſerationem permovendam apta. Unus autem Aeſchylus Agamemnonem in ſcena interfici comminiſcitur; Caſandrae vero mortem non exhibens, mortuam

νεκρὰν αὐτὴν ὑπέδειξε. πεποίηκέ τε Αἴγισθον καὶ Κλυταιμήστραν, ἑκάτερον διϊσχυριζόμενον περὶ τῆς ἀναιρέσεως, ἑνὶ κεφαλαίῳ· τὴν μὲν τῇ ἀναιρέσει Ἰφιγενείας· τὸν δὲ, τὰς τοῦ πατρὸς Θυέστου ἐξ Ἀτρέως συμφορὰς.

Ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοκλέους, ὀλυμπιάδι εἰκοστῇ ὀγδόῃ, ἔτει δευτέρῳ. πρῶτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, Χοηφόροις, Εὐμενίσι, Πρωτεῖ σατυρικῷ. ἐχορήγει Ξενοκλῆς Ἀφιδνάιος.

am esse innuit. Inducit Aegisthum et Clytemnestram rationem reddentes patratae caedis, argumento (utrumque) peculiari; hanc, ob interfectionem Iphigeniae; illum, ob calamitates quas pater ejus Thyestes ab Atreo perpessus est.

Acta est haec fabula Philocle Archonte, anno secundo Olympiadis vicesimae octavae. Vicit Aeschylus Agamemnone, Choephoris, Eumenidibus, Proteo Satyrico. Sumptus ministravit Xenocles Aphidnensis.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΦΥΛΑΞ.	SPECULATOR.
ΧΟΡΟΣ.	CHORUS.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.	CLYTEMNESTRA.
ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ κήρυξ.	TALTHYBIUS praeco.
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.	AGAMEMNON.
ΚΑΣΑΝΔΡΑ.	CASANDRA.
ΑΙΓΙΣΘΟΣ.	AEGISTHUS.

Προλογίζει δὲ ὁ φύλαξ, θεράπων Ἀγαμέμνονος.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ιαμβοι.

ΦΥ.

ΘΕΟΥΣ μὲν αὐτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων,
Φρυρᾶς ἐτείας μῆκος, ἣν κοιμώμενος
Στέγας Ατρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
Ασρων κάτοισδα νυκτέρων ὁμήγυριν,
Καὶ τὰς φερούσας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς
Λαμπρὰς δυνάσας, ἐμπρέπουσας αἰθέρι
Ασέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀνδολάς τε τὰς·
Καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
Αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν,
Αλώσιμόν τε βάξιν· ὧδε γὰρ κρατεῖν
Γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζω κέαρ.
Εὖτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω
Εὐνὴν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην
Εμὴν, φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παρασατεῖ,
Τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ.
Οταν δ' ἀείδειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
Υπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
Κλαίω τότ' οἶκου τῦδε συμφορὰν σένων,
Οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονουμένου.
Νῦν δ' εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων,
Εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός.
Ω χαῖρε λαμπτὴρ νυκτὸς, ἡμερήσιον
Φάος πιφαύσκων, καὶ χορῶν καλάσασιν
Πολλῶν ἐν Αργει, τῆσδε συμφορᾶς χάριν.
Ιὺ, ἰού.

Αγα-

AGAMEMNON.

IAMBI.

SP.

DEOS quidem poſco horum exitum laborum,
Cuſtodiae annuae levamen, qua excubans
Super aedes Atridarum, inſtar canis,
Aſtrorum cognovi nocturnorum chorum,
Cum hyemem tum aeſtatem ferentes mortalibus
Principes claros, eminentes in coelo
Stellas, occaſus et ortus ipſarum;
Et nunc obſervo lampadis teſſeram,
Fulgorem ignis afferentem a Troja rumorem,
Excidialemque indicationem: ſic enim jubere
Mulieris viro-inſidiantem autumor animum.
Interea noctivagum roſcidumque habeo
Cubile ſomniis minime viſitatum;
Metus enim mihi ſomni vice adſtat,
Ne arcte palpebras concludam ſomno.
Cum autem mihi viſum eſt cantare aut minurire,
Hoc ſomni loco adhibens cantionis remedium,
Ploro tunc hujuſce domus infortunium gemens,
Non, ſicut antea, optime adminiſtratae.
At nunc foelix fiat laborum exitus,
In laetum nuncium apparente nocturno igne.
O ſalve, fax noctis, diurnum
Lumen oſtendens, et chorearum inſtitutionem
Multarum apud Argos, hujus eventus gratia!
Io, Io!

Aga-

Agamemnonis uxori ſignificabo clare,
Ut ipſa ſurgens lecto quam citiſſime, per domum
Ovationem bene-auſpicantem huic lampadi
Alacriter-accinat, ſiquidem Ilii urbs
Capta eſt, prout ſpecularis ignis apparendo nuntiat.
Ipſeque ego praeludium ſaltabo :
Res enim heriles ut bene cedant efficiam,
Cum haec ſpeculatio mihi ter ſex jecerit.
Contingat igitur mihi ut reducis amicabilem manum
Domini aedium (*iſtarum*) hac ſuſtineam manu.
Sed caetera taceo, bos in linguam magnus
Inceſſit; domus vero ipſa ſi vocem acceperit,
Clariſſime eloquatur. Adeo lubens ego
Intelligentibus loquor, et non intelligentes lateo.

ANAPAESTI.

CH. Decimus quidem hic annus ex quo Priami
Magnus adverſarius,
Menelaus rex et Agamemnon,
Throni gemini geminique a Jove ſceptri
Dignitatis, validum par Atridarum,
Claſſem Argivorum mille-navium
Ab hac regione
Solverunt, militare auxilium,
Magnum ex animo clangentes Martem;
More vulturum, qui, prae doloribus
Pullorum ſublatorum, ſupra cubilia
Circumvolitant,
Alarum remis remigantes,
Quod laborem circa pullos
In obſervandis nidis perdiderint;
Supremus vero audiens aut Apollo,

Aut

Αγαμέμνονος γυναικὶ ζημανῶ τορῶς,
Εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος, δόμοις
Ολολυγμὸν ἀφημῦναι τῆδε λαμπάδι
Επορθιάζειν, εἴπερ Ιλίου πόλις
Ἑάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλων πρέπει.
Αὐτός τ' ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι·
Τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι,
Τρὶς ἓξ βαλούσης τῆσδέ μοι φρυκτωρίας.
Γένοιτο δ' ἦν μολόντος ἀφιλῆ χέρα
Ανακτος οἴκων τῆδε βασάσαι χερί.
Τὰ δ' ἄλλα ζιγῶ, βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας
Βέβηκεν· οἶκος δ' αὐτὸς, εἰ φθογγὴν λάβοι,
Σαφέστατ' ἂν λέξειεν. ὡς ἑκὼν ἐγὼ
Μαθοῦσι αὐδῶ, κ' ὐ μαθοῦσι λήθομαι.

Ανάπαιστοι.

ΧΟ. Δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμου
Μέγας ἀντίδικος,
Μενέλαος ἄναξ ἠδ' Αγαμέμνων,
Διθρόνου Διόθεν κὴ δισκήπτρου
Τιμῆς, ὀχυρὸν ζεῦγος Ατρειδᾶν,
Στόλον Αργείων χιλιοναύταν
Τῆσδ' ἀπὸ χώρας
Ἦραν, στρατιῶτιν ἀρωγάν,
Μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Αρη·
Τρόπον αἰγυπιῶν, οἵτ', ἐκπαγλίοις
Αλγεσι παίδων, ὕπαλοι λεχέων
Στροφοδινοῦν),
Πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,
Δεμνιοτήρη
Πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες·
Ὑπαλος δ' αἰῶν, ἥτις Απόλλων

Η Παὶν, ἢ Ζεὺς, οἰωνόθροον
Γόον ὀξυβόαν
Τῶνδε μελοίκων, ὑστερόποινον
Πέμπει παραβᾶσιν ἐριννύν.
Οὕτω δ' Ατρέως παῖδας ὁ κρείσσων
Επ' Αλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
Ζεὺς, πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς,
Πολλὰ παλαίσματα ϗ γυιοβαρῆ,
Γόνατος κονίαισιν ἐρεισθμεύσας,
Διακναιομένης τ' ἐν πεδιλείοις
Κάμμακος, θήσων Δαναοῖσι
Τρωσί θ' ὁμοίως. ἔστι δ' ὅπη νῦν
" Εστι· τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον.
" Οὔθ' ὑποκλαίων, ὔθ' ὑπολείβων,
" Οὔτε δακρύων, ἀπύρων ἱερῶν
" Οργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει.
Ημεῖς δ' ἀτίτᾳ ζαρκὶ παλαιᾷ
Τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες
Μίμνομεν, ἰσχὺν
Ισόπαιδα νέμοντες ἐπὶ ζκήπτροις.
Οτε γὼ νεαρὸς μυελὸς στέρνων
Εντὸς ἀνάσσων
Ισόπρεσβυς, ἄρης δ' ὐκ ἔνι χώρᾳ,
Τόθ' ὑπέργηρων φυλλάδος ἥδη
Καλακαρφομένης, τρίποδας μὲν ὁδοὺς
Στείχει, παιδὸς δ' ὐδὲν ἀρείων,
Οναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
Σὺ δὲ, Τυνδάρεω
Θύγατερ, βασιλεία Κλυταιμνήστρα,
Τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαγγελμένη,
Τίνος ἀγγελίας

Πειθοῖ

Aut Pan, aut Jupiter, ab avibus editum
Clariſonum luctum
Ob hos abductos, ſero-punientem
Mittit raptoribus Erinnyn.
Sic Atrei filios optimus
Adverſus Parin mittit hoſpitalis
Jupiter, pro muliere multinuba,
Plurima et membra-gravantia certamina,
Genu arenis fulcito,
Fractaque in primitiis (*pugnae*)
Haſta, impoſiturus Danais
Simul et Trojanis. Caeterum (*res*) ſunt ubi nunc
" Sunt; ſed eventum ſecundum fatum ſortiuntur;
" Neque quiſquam, ſive plorans, ſive libans,
" Sive flens, ſacrorum igne-carentium
" Iras intenſas demulcebit.
At nos emerita carne ſenili
In illa expeditione derelicti
Manemus, vires
Pueris-aequales regentes ſcipionibus.
Nam et juvenilis medulla
Quae intra pectora dominatur
Aequaeva eſt, Mars (*i. vigor Martius*) non ineſt in ſuo loco;
Et nimia ſenilitas, foliis nunc
Exarefactis, tripodes per vias
Incedit, pueroque nihilo validior,
(*Quaſi*) ſomnium diurnum errat.
Tu vero, Tyndarei
Filia, regina Clytemneſtra,
Quid rei, quid novi eſt? quidnam intelligens,
Cujus nuntii ſuaſu

Huc

Huc atque illuc miſſa ſacra peragis?
Omnium vero Deorum urbanorum,
Supremorum, terreſtrium,
Coeleſtium et forenſium
Arae donis ardent:
Alia aliunde ad coelum uſque pertingens
Lampas tollitur,
Delibuta olei caſti
Mollibus puris fomentis,
Cum libatione e regiis cellis deprompta.
Harum rerum tu locuta mihi quodcunque licet
Et monere fas eſt,
Medicus eſto hujus ſolicitudinis,
Quae nunc alias infeſta exiſtit,
Alias ex ſacris extis amica oſtendens
Spes propulſat curam immenſam
Animum exedentem.

EPODICA. *Strophe.*

Potis ſum enarrare itinerantem potentiam
Auſpicatam virorum
Praefectorum; adhuc enim divinitus ſpirat
Fiducia cantum,
Vireſque cognata aetas *(ſubminiſtrat,)*
Quo pacto Achivorum
Geminum imperium, pubis Graeciae
Concordem ducatum, *(vel, concordes duces)*
Miſerit cum haſta exactore poenarum *(i. cum milite vindice)*
Ales rapax Trojanam in terram.
Avium rex,
Ducibus navium, et qui niger,
Et qui parte poſtica candidus,

Appa-

Πειθοῖ περίπεμπλα θυοσκινεῖς;
Πάντων δὲ θεῶν τῆς ἀσυνόμων,
Ὑπάτων, χθονίων,
Τῶν τ' ὑρανίων, τῆς τ' ἀγοραίων,
Βωμοὶ δώροισι φλέγον)·
Αλλη δ' ἄλλοθεν ὑρανομήκης
Λαμπὰς ἀνίχθη,
Φαρμακομόθη χρίσμαλος ἀγνῦ
Μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις,
Πελάνῳ μυχόθεν βασιλείῳ.
Τύτων λέξασ' ὅ, τι ϗ δυνατὸν
Καὶ θέμις αἰνεῖν,
Παίων τε γλυῦ τῆσδε μερίμνης,
Η νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει,
Τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγανὰ φαίνυσ'
Ελπὶς ἀμύνη φροντίδ' ἄπληστον,
Τὴν θυμοβόρον λύπης φρένα.

Επῳδικα. Στροφή.

Κύριός εἰμι θροεῖν ὄδιον κράτος
Αἴσιον ἀνδρῶν
Εκλελέων ἔτι ϗ θεόθεν καλαπνέει
Πειθὼ μολπᾶν,
Αλκᾶν σύμφυλος αἰὼν,
Οπως Αχαιῶν
Δίθρονον κράτος, Ελλάδος ἦβαν,
Ξύμφρονα ταγὰν,
Πέμπῃ ξὺν δορὶ δίκας πράκλορι
Θύριος ὄρνις τλακρὸ' ἐπ' αἶαν.
Οἰωνῶν βασιλῆς
Βασιλεῦσι νεῶν, ὁ κελαινὸς,
Ο, τ' ἐξόπιν ἀργίας,

Φανέντες ἴκταρ μελάθρων,
Χερὸς ἐκ δοριπάλτου,
Παμπρέπτοις ἐν ἕδραισι,
Βοσκόμενοι λαγίναν
Ερικύμονα φέρβοντο ψύναν,
Βλαβέντα λοιμοῖων δρόμων.
Αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

Αντιστροφή.

Κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἰδὼν δύο
Λήμασι δισσὼς
Ατρείδας μαχίμους, ἑδάη λαγοδαίτας,
Πομπούς τ' ἀρχούς·
Οὕτω δ' εἶπε τεράζων·
Χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ
Πριάμου πόλιν ἄδε κέλαθος,
Πάντα δὲ πύργων
Κτήνη πεόδε τὰ δημιοπληθῆ
Μοῖρ' ἀλαπάξει πεὸς τὸ βίαιον.
Οἷον μήτις ἄτα
Θεόθεν κνεφάσῃ πεσὸν πὲν
Στόμιον μέγα Τροίας
Στραλάθέν. οἴκῳ γὰ ἐπί-
φθονος Αρτεμις ἁγνὰ,
Πτανοῖσι κυσὶ παλρὸς,
Αὐτότοκον πεὸ λόχυ
Μογερὰν πλῶκα θυομόοισιν·
Στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶ
Αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

Επωδός.

Τόσον περ εὔφρων ἀ καλὰ
Δρόσοισιν αἰπλοισι μαλερῶν ὄνλων,

Πάντων

Apparentes prope atrium,
Manu (*fulminis*) jaculatrici (*miſſi*)
Splendidis in ſedibus
Veſcentes leporinam,
Praegravidam epulabantur ſobolem,
Extremis in curſibus impeditam.
Naeniam, naeniam dic, bene autem eveniat.

ANTISTROPHE.

Venerandus vero exercitus augur cum vidiſſet
Animis geminos
Atridas pugnaces, agnovit leporum epulatores,
Deductoreſque principes;
Sic vero fatur prodigia dicens:
Longo poſt tempore capiet
Priami urbem haec expeditio;
Omnes vero (*intra*) murorum (*ambitum*)
Opes, quibus ante populus abundabat,
Fatum vi diripiet.
Tantum (*precor*) ne qua calamitas
Divinitus miſſa obnubilet procuſum
Fraenum magnum Trojae (*exercitum*)
Expeditione profectum. Domui enim huic
Irata eſt Diana caſta,
Volucribus canibus patris (*Jovis*)
Qui una cum foetu ante partum
Miſeram leporem mactarunt;
Odit vero coenam aquilarum.
Naeniam, naeniam dic, bene autem eveniat.

EPODUS.

Nempe illa pulcra tantopere benevola
Pullis nondum volatilibus ob debilitatem,

Omni-

Omniumque agreſtium mammas amantibus
Ferarum catulis, jucunda
Horum ſigna exigit ut edam,
Fauſta quidem, ſed culpanda,
Oſtenta harum aquilarum.
Jaculatorem autem invoco Apollinem,
Ne quas contrariorum ventorum
Danais diuturnas puppium-retentrices
Navigationis difficultates creet,
Urgens ſacrificium
Aliud barbarum, non epulandum,
Litium fabrum,
Virum non metuentem: manet enim
Metuenda redux
Domicuſtos doloſa,
Memor ira exigens pro filia.
Talia Calchas cum
Praeclaris ſucceſſibus vociferatus eſt
Fata ab avibus
Occinibus aedibus regiis:
Convenientem vero hiſce (*oraculis*)
Naeniam, naeniam dic, bene autem eveniat.

ANTISTROPHICA. *Strophe* 1.

Jupiter, quiſquis eſt, ſi hoc
Nomine appellari gaudeat,
Hoc eum ipſe appello.
" Non poſſum conjectare,
" Cum omnia penſitem,
" Praeter Jovem, in quem hoc vanum
" Curae pondus
" Vere oportet rejicere.

ANTI-

Πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις
Θηρῶν ὀβρικάλοισι, τερπνὰ
Τέκνων αἰτεῖ ξύμβολα φάναι,
Δεξιὰ μὲν, καλά-
μοφα δὲ φάσματα σηθῶν.
Ἰήϊον δὲ καλέω Παιᾶνα,
Μή τινας ἀνλιπνόους
Δαναοῖς χρονίας ἐχεγνῖδας
Ἀπλοίας τάξῃ,
Σπεύδομφύα θυσίαν
Ετέραν, ἄνομόν τιν', ἄδαιτον,
Νεικέων τέκτονα σύμ-
φυτον, ὑ δεισήνορα. μίμνει
Γὰρ φοβερὰ παλίνορσος
Οἰκονόμος δολία,
Μνάμων μῆνις τεκνόποινος.
Τοιάδε Κάλχας ξὺν
Μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν
Μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων
Οδίων οἴκοις βασιλείοις·
Τοῖς δ' ὁμόφωνον
Αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

Αντιστροφικα. Στροφὴ ά.

Ζεύς, ὅστις ποτ' ἐστὶν, εἰ τόδ' αὐ-
τῷ φίλον κεκλημένῳ,
Τοῦτό νιν προσεννέπω.
" Οὐκ ἔχω προσεικάσαι,
" Πάντ' ἐπισταθμώμενος,
" Πλὴν Διὸς, εἰ τόδε μάταν
" Ἀπὸ φροντίδος ἄχθος
" Χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως.

Ανλισροφὴ ά.

" Οὐδ' ὅσις πάροιθεν ἦν μέγας,
" Παμμάχῳ θράσει βρύων,
" Οὐδέν τι λέξαι πρὶν ὢν,
" Ος δ' ἔπειτ' ἔφυ, τρια-
" κλῆρος οἰχε) τυχών.
" Ζῆνα δέ τις φρονοῦντας
" Επινίκια κλάζων,
" Τάξε) φρενῶν τὸ πᾶν.

Στροφὴ β'.

" Τὸν φρονεῖν βροτὺς ὁδώ-
" σαντα, τῷ πάθει μαθὼν
" Θέντα κυρίως ἔχειν.
" Στάζει δ' ἐν ὕπνῳ πρὸ καρδίας
" Μνησιπήμων πόνος.
" Καὶ παρ' ἄκοντας ἦλθε σωφρονεῖν.
Δαιμόνων δέ που χάρις, βιαίως
Σέλμα σεμνὸν ἡμένων.

Ανλισροφὴ β'.

Καὶ τόθ' ἡγεμὼν ὁ πρέσβυς
Νεῶν Αχαϊκῶν,
Μάντιν ὅτινα ψέγων,
Εμπαίοις τύχαισι συμπνέων,
Εὖτ' ἀπλοίᾳ κεναγεῖ
Βαρύνονθ' Αχαϊκὸς λεώς,
Χαλκίδος πέραν ἔχων σαλιῤῥό-
θοις ἐν Αὐλίδος τόποις.

Στροφὴ γ'.

Πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι
Κακόχολοι, νήσιδες, δύσορμοι
Βροτῶν ἄλαι, ναῶν

Καὶ

ANTISTROPHE 1.

" Adeo ille qui modo erat potens,
" Omnium ad pugnandum provocatrici ſuperbiens audacia,
" Nihil dictu exiſtens prius,
" Quantus quantus vero poſtea evaſerit,
" Superiorem nactus perit.
" Jovem vero alacrirer
" Per ovationes laudans,
" Compos fiet uſquequaque ſui propoſiti.

STROPHE 2.

" (*Jovem, inquam*) qui ſapere homines
" Docet, nocumento
" Efficiens ut documentum vere obtineant.
" Stillat autem etiam in ſomnis ante cor
" Malorum memor cruciatus;
" Et vel ad invitos venit prudentia.
Scilicet (*haec*) gratia Deorum efficaciter
Sedili venerando (*coeli*) inſidentium.

ANTISTROPHE 2.

Tunc Imperator ſenior
Navium Achaicarum,
Vatem neminem vituperans,
Incidentibus caſibus aſſentiens,
Quando navigandi impotentia naves exhauriente
Gravabatur populus Achaicus,
E regione Chalcidis retentus
Refluis in Aulidis portibus.

STROPHE 3.

Flatus vero a Strymone venientes
Male feriati, famiferi, importuni
Hominum errores, navium

Et

Et funium prodigi,
Immenſum tempus collocantes
In mora, carpebant florem Achivorum.
Poſtquam vero aliud auxilium,
Vel (*ipſa*) acerba tempeſtate
Gravius, primoribus (*Graecorum*)
Vates clanxit, allegans
Dianam, adeo ut terram Sceptris
Percutientes Atridae
Non tenerent lacrymas.

ANTISTROPHE 3.

Rex major natu tunc haec dixit;
Gravis quidem calamitas non parere;
Gravis vero ſi filiam
Laceravero, ornamentum meae domus,
Maculans a virginea caede manantibus
Rivulis paternas manus
Ad aras. quodnam horum
Extra malum? quodnam? ſed qui
Proditor ſiem claſſis,
A ſocio exercitu deficiens?
Ventorum ſedatricis ſacrificii
Virgineique ſanguinis vehementer cupida eſt
Diana: quod bene eveniat.

STROPHE 4.

Exinde neceſſitatis ſubiit capiſtrum
Mentis ſpirans impium ventiverſivum,
Nefandum, profanum,
Unde ſupra modum
Sapere poenituit mortales:
Audaces enim facit male-ſuada

Miſera

Καὶ πειςμάτων ἀφειδεῖς,
Παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσα
Τρίβῳ, κατέξαγνον ἄνθος Αργείων.
Επεὶ δὲ ϗ πικρῷ
Χείμαλος ἄλλο μῆχαρ
Βριθύτερον πεύμοισι
Μάνις ἔκλαγξε, πεφρέρων
Αρλεμιν, ὥστε χθόνα βάκλροις
Επικρύσανλες Ατρείδας
Δάκρυ μὴ καλαχεῖν.

Αντιστροφὴ γ'.

Αναξ δ' ὁ πρέσβυς τόδ' εἶπε φωνῶν·
Βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πείθεσθαι·
Βαρεῖα δ' εἰ τέκνον
Δαΐξω, δόμων ἄγαλμα,
Μιαίνων παρθενοσφάγοισι
Ρείθροις παλρῴας χέρας, βωμῷ
Πέλας. Τί τῶνδ' ἄνευ
Κακῶν; τί; πῶς λειπόναυς τὲ γένωμαι,
Ξυμμαχίας ἀμαρλών;
Παυσανέμᾳ γὰ θυσίας
Παρθενίᾳ δ' αἵμαλες ὀργᾷ
Περιόργως ἐπεθυμεῖν
Θέμις· εὖ γὰ εἴη.

Στροφὴ δ'.

Επεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον
Φρενὸς νέων δυσεβῆ τροπαίαν,
Αναγνον, ἀνίερον,
Τόθεν τὸ παντότολμον
Φρονεῖν μετέγνω βροτοῖς.
Θρασύνει γὰ αἰσχρόμηλις

Τάλαινα παρακοπὰ πρωλοπήμων.
Ετλα δ' ὧν θυτὴρ γλυέθαι θυγάτηρ
Γυναικοποίνων πολέμων ἀρωγάν.
Καὶ πρετέλεια ναῶν·
Λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρώους
Παρ' ὕδὲν αἰῶνα παρθένιον
Εθεντο φιλόμαχοι βραβῆς.

Αντιστροφὴ δ'.

Φράσειν δ' ἀόζοις πατὴρ μετ' ἀχᾶν,
Δίκαν χιμαίρας ὕπερθεν βωμῦ
Πέπλοισι περιπετῆ,
Παντὶ θυμῷ πρεπτὴν
Λαβεῖν ἄέρδην, τόμα-
τός τε καλλιπρώρυ
Φυλακὰν καλαχεῖν, φθόγγον ἀραῖον οἴκοις,
Βίᾳ χαλινῶν τ' ἀναύδῳ μύσει.
Κρόκυ βαφὰς δ' ἐς πέδον χέυσ', ἔβαλ' ἕκασον
Θυτήρων ἀπ' ὄμματος βέλη φιλοίκτῳ,
Πρέπυσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς, προσεννέπειν
Θέλυσ', ἐπεὶ πολλάκις παῖδος κατ' ἀνδρῶνας
Εὐτραπέζυς ἔμελψεν.

Στροφὴ έ.

Αγνὰ δ' ἀταύρωλος
Αὐδᾷ παῖδος φίλυ τριτόπονδον εὔπολμον
Αἰῶνα φίλως ἐτίμα.
Τὰ δ' ἔνθεν ὕτ' εἶδον, ὕτ' ἐννέπω.
Τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.
Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσι μαθεῖν
Επιῤῥέπει τὸ μάλλον.

Αντιστροφὴ έ.

Τὸ δὲ πρόκλυειν,

Επεὶ

Misera insania autrix malorum.
Sustinuit itaque mactator natae fieri
Bellorum mulierem ulciscentium auxilium,
Et sacra navium auspicalia :
Preces vero et voces patrem invocantes
Vitamque virgineam nihili fecerunt
Pugnae-cupidi principes.

ANTISTROPHE 4.

Dixit autem servis victimariis pater post precationem,
More caprae supra aram
Vestibus involutam,
Totis viribus pronam
Ut illam corriperent tollutim,
Orisque formosi
Custodiam comprimerent, vocem infaustam domibus,
Per vim fraenique mutum robur.
At illa, croci tincturas in solum fundens, feriebat unumquemque
Sacrificorum ab oculis (*emisso*) jaculo misericordiam creante,
Decora sicut in picturis (*apparet,*) alloquique volens,
Quoniam saepe patris per coenacula
Opipara cecinerat.

STROPHE 5.

Virgo autem viri expers
(*Sua*) Voce chari patris saepe-libantem faelicem
Aetatem amice honorabat.
Quae deinceps (*facta sunt*) neque vidi, neque dico.
Artes vero Calchantis non sunt irritae.
Justitia autem illis qui passi sunt inclinat
Cognoscere futurum.

ANTISTROPHE 5.

Ipsum autem praescire,

Cum

Cum evitare non liceat, valeat;
Quippe idem eſt ac ante tempus ingemiſcere:
Manifeſtum enim eveniet quod vocibus (*vatum*) conſonum eſt.
Ergo poſthac ſecundus ſit
Rerum exitus, ut volet hoc cognatione proximae Apiae
Terrae unica cuſtodia et praeſidium.

IAMBI.

Accedo tuam, Clytemneſtra, adorans majeſtatem:
Juſtum enim eſt Principis honorare
Uxorem, orbato virili ſolio.
Tu vero ſive audieris quid magni momenti, ſive nil tale (*audiens*)
Ob ſpes bonorum nunciorum ſacra paras.
Audirem lubens, nec tamen indigner ſi taces.

CL. Boni quidem nuncii, juxta proverbium,
Aurora ex nocte matre contingat.
Intelliges autem ſpe majus auditu gaudium.
Priami enim ceperunt Argivi urbem.

CH. Quid ais? fugit (*me*) dictum (*tuum*) prae incredulitate.

CL. Trojam Achivorum eſſe (*aio*) num clare loquor?

CH. Gaudium me ſubit lacrymas cliciens.

CL. Quippe bene te velle vel oculus arguit.

CH. Quodnam autem certum argumentum tibi iſtorum eſt?

CL. Eſt. Quidni? niſi fucum faciat deus.

CH. Num ſomniorum viſa probabilia colis?

CL. Non acciperem opinionem (*ſomno*) gravati animi.

CH. Num quis beavit te incertus rumor?

CL. Tanquam puerae juvenculae, graviter cavillaris mentem.

CH. Quampridem eſt quod capta eſt civitas?

CL. Hac, inquam, nocte quae hunc diem peperit.

CH. Et quis aſſecutus eſſet ad nuntiandum tantam celeritatem?

CL. Vulcanus ex Ida fulgidum emittens jubar.

Lampas

Επεὶ γλώσσ' ἂν ἡ λύσις, προχαιρέτω·
Ισον δὲ τῷ προσένειν.
Τορὸν γὰρ ἥξει ξύναρθρον αὐτάγγελον.
Πέλοιτο δ' ἂν τἀπὶ τύτοις εὐπραξις, ὡς θέλει τόδ' ἄγχιστον ἀπίας
Γαίας μονόφρυρον ἔρκος.

Ιαμβοι.

Ηκω σεβίζων σὸν, Κλυταιμνήστρα, κράτος·
Δίκη γὰρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγῷ τίειν
Γυναῖκ', ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνυ.
Σὺ δ' εἴτε κεδνὸν, εἴτε μὴ, πεπυσμένη,
Εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυπτολεῖς.
Κλύοιμ' ἂν εὔφρων· ὑδὲ ξιγώσῃ φθόνος.

ΚΛ. Εὐάγγελος μὲν, ὥσπερ ἡ παροιμία,
Εως γλώσσοιτο μητρὸς ἀφρόντις πάρα.
Πάσῃ δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν.
Πριάμυ γὰρ ἡρήκασιν Αργεῖοι πόλιν.

ΧΟ. Πῶς φῄς; πέφαγε τῦπος ἐξ ἀπιστίας.

ΚΛ. Τροίαν Αχαιῶν ἕσαν· ἢ τορῶς λέγω;

ΧΟ. Χαρά μ' ὑφέρπει, δάκρυον ἐκκαλυμμένη.

ΚΛ. Εὖ γὰρ φρονῦντος ὄμμα ξυ καληγορεῖ.

ΧΟ. Τί γὰρ τὸ σῖσόν ἐστι τῶνδέ ξοι τέκμαρ;

ΚΛ. Εστιν· τί δ' ὐχί; μὴ δολώσαντος θεῦ.

ΧΟ. Πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' ἀπειθῆ σέβεις;

ΚΛ. Οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζύσης φρενός.

ΧΟ. Αλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπλερος φάτις;

ΚΛ. Παιδὸς νέας ὡς, κἀρτ' ἐμωμήσω φρένας.

ΧΟ. Ποίῳ χρόνῳ δὲ ἡ πεπόρθηται πόλις;

ΚΛ. Τῆς νῦν τεκύσης φῶς τόδ' ἀφρόντις, λέγω.

ΧΟ. Καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος;

ΚΛ. Ηφαιστος Ιδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.

Φρυκλὸς δὲ φρυκλὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγέλου πυρὸς
Επεμπεν. Ιδὴ μὲν, πρὸς Ερμαῖον λέπας
Λήμνου· μέγαν δὲ φανὸν ἐκ νήσου τρίτον
Αθωον αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο,
Υπείρ Ελης τε πόντον ὥστε νωτίσαι
Ισχὺς πορᾶτῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν
Πάκη, τὸ χρυσοφεγγὲς, ὥσις ἥλιος,
Σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπᾶς·
Ο δ' ὕτι μέλλων, ὑδ' ἀφρασμόνως ὕπνῳ
Νικώμενος, παρῆκεν ἀγγέλου μέρος·
Εκας δὲ φρυκτῦ φῶς ἐπ' Εὐρίπου ροὰς
Μεσαπίου φύλαξι σημάνῃ μολών.
Οἱ δ' ἀντέλαμψαν κ᾽ παρήγγειλαν πρόσω,
Γραίας ἐρείκης θωμὸν ἄψαντες πυρί.
Σθένουσα λαμπὰς δ' ὑδέπω μαυρομένη,
Υπερθορῦσα πεδίον Ασωπῦ, δίκην
Φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας
Ηγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομπῦ πυρός·
Φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο
Φρυγὰ, πλέον καίουσα τῆς εἰρημένων·
Λίμνην δ' ὑπὲρ γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος·
Ορος τ' ἐπ' αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον,
Ωτρυνε θεσμὸν μὴ χαρίζεσθαι πυρός.
Πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει
Φλογὸς μέγαν πώγωνα, κ᾽ Σαρωνικῦ
Πορθμῦ κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν πρόσω
Φλέγουσαν· εἶτ' ἔσκηψεν, εἶτ' ἀφίκετο
Αραχναῖον αἶπος, ἀσυγήτονας σκοπάς·
Κἄπειτ' Ατρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος
Φάος τόδ' οὐκ ἄπαπτον Ιδαίᾳ πυρός.
Τοιοίδ' ἕτυμοι λαμπαδηφόρων νόμοι,

Αλλος

Lampas vero lampadem angariantis ignis
Miſit: Ida quidem ad Hermaeum promontorium
Lemni; ingentem vero ſacem ex inſula tertiam
Atho montis cacumen Jovi dedicatum excepit,
Adeo ut ſuper Helles pontum etiam transfretaretur
Vis permeantis lampadis lubenter,
Picea, auriluca, veluti ſol aliquis,
Jubar tranſmittens Maciſti ſpeculis.
Hic autem non omnino aut cunctans, aut incurie ſomno
Victus, nuntii partes praetermiſit;
Sed procul facis lumen ad fluenta Euripi
Meſapii cuſtodibus perveniens indicat:
Qui vero fulgore reſponderunt, et nuntiarunt ulterius,
Graiae ericae acervum accendentes igni.
Valida autem lampas neutiquam obſcurata,
Aſopi campum tranſiliens, inſtar
Lunae ſerenae, ad Cythaeronis apicem
Excitavit aliam ſucceſſionem deductoris ignis.
Lucem autem longe-miſſam non reſpuebat
Cuſtos, accendens majorem ſupra dictis ignem;
Lacumque ſupra Gorgopin irruebat lumen:
Pervenienſque ad montem Aegiplanctum,
Incitavit (*ſpeculatores*) ut mihi indulgerent ignis mandatum.
Illi autem mittunt accendentes vi indomita
Promiſſam ignis barbam, et Saronici
Freti ex adverſo conſpicuum faſtigium ulterius ut ſuperaret
Emicantem: deinde inceſſit et attigit
Arachnaeum cacumen, urbi-vicinas ſpeculas:
Dein in hanc domum Atridarum inſiluit
Lumen hocce oriundum avito Idaeo igne.
Tales verae tedigerorum leges,

Aliae ab aliis per vices impletae:
Primas vero tenent primus et extremus curſor.
Indicium tale teſſeramque tibi enarro,
Viro prenuntiante e Troja mihi.
CH. Diis quidem poſtea, mulier, ſupplicabo:
Hoſce autem audire ſermones et admirari
Continuo velim, itaque iterum dicas.
CL. Trojam Achivi hodie poſſident.
Exiſtimo clamorem inſociabilem in urbe eminere.
Acetum et oleum ſi infundas in vas idem,
Repugnantia, non amica (*eſſe duo illa*) dixeris.
Et eorum qui capti ſunt et eorum qui vicerunt ſeorſim
Voces audire licet eventus duplicis.
Illi enim circa corpora procumbentes
Virorum fratrum et patrum,
Pueri ſenum, non jam collo libero
Ingemiſcunt chariſſimorum (*parentum*) mortem.
Hos rurſus noctivagus e praelio labor
Jejunos optima eorum quae habet civitas
Ordinat, ſecundum nullum per partes (*diſtributionis*) ſignum,
Sed prout unuſquiſque duxit fortunae ſortem,
In captivis Trojanis aedibus
Modo habitant, ſubdiali a frigore
Et roribus liberati, utque infaelices
Incuſtoditam dormient totam noctem.
Si vero pie colant deos urbis praeſides
Illos victae regionis, deorumque delubra,
Non ipſi cum prius ceperint poſtea capiantur.
Amor autem ne quis prius incidat exercitui (*opto*)
Ut cupiant quae non oportet, lucris victi:
Opus enim eſſet ad domum reducis ſalutis

Ad

Αλλος παρ' ἄλλυ διαδοχαῖς πληρύμμοι·
Νικᾷ δ' ὁ πρῶτος κ' τελευταῖος δραμών.
Τέκμαρ τοιῦτο σύμβολόν τε Ϛοὶ λέγω,
Ανδρὸς παραγγέλλοντος ἐκ Τροίας ἐμοί.
ΧΟ. Θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, πεσσόμαι.
Λόγυς δ' ἀκῦσαι τύσδε κἀποθαυμάσαι
Διηνεκῶς θέλοιμ' ἄν, ὡς λέγοις πάλιν.
ΚΛ. Τροίαν Αχαιοὶ τῆδ' ἔχυσ' ἐν ἡμέρᾳ.
Οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν.
Οξος τ' ἄλειφά τ' ἐγχέας ταυτῷ κύτει,
Διχοσατῦντ' ἄν ὑ φίλως πεσσενγέποις.
Καὶ πῶ ἀλόντων κ' κραιπσάντων δίχα
Φθογγὰς ἀκύειν ἐσὶ ξυμφορᾶς διπλῆς.
Οἱ μὲν γὰ ἀμφὶ ξώμασιν πεπλωκότες
Ανδρῶν κασιγνήτων τε κ' φιλαλμίων,
Παῖδες γερόντων, ὑκέτ' ἐξ ἐλευθέρυ
Δέρης ἀποιμώζυσι φιλτάτων μόρον.
Τὺς δ' αὖτε νυκλίπλαγκλος ἐκ μάχης πόνος
Νῆσις πεὸς ἀρίσοισιν, ὧν ἔχει πόλις,
Τάσσει πεὸς ὕδὲν ἐν μέρει τεκμήριον.
Αλλ' ὡς ἕκασος ἔπασεν τύχης πάλον,
Εν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν
Νέυσιν ἤδη, πῶ ὑπαθρίων πάγων
Δρόσων τ' ἀπαλλαγῆτες, ὡς δυσδαίμονες
Αφύλακλον ἀδῆσυσι πᾶσαν ἀφρόνην.
Εἰ δ' ἀσεβῦσι τὺς πολισύχυς θεὺς
Τὺς τῆς ἀλύσης γῆς, θεῶν δ' ἱδρύματα,
Οὐκ ἄν γ' ἑλόντες αὖθις αὖ θάνοιεν ἄν.
Ερως δὲ μή τις πεότερον ἐμπίπλῃ στρατῷ
Ποθεῖν ἃ μὴ χρὴ, κέρδεσιν νικωμένυς.
Δεῖ γὰ πρὸς οἶκυς νοσίμυ ξωπρίας

Κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν.
Θεοῖς δ' ἀναμπλάκητος εἰ μόλοι στρατὸς,
Εγρήγορον τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων
Γένοιτ' ἄν, εἰ προσαγα μὴ τύχοι κακά.
Τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύοις.
Τὸ δ' εὖ κρατοίη, μὴ διχορρόπως ἰδεῖν.
Πολλῶν γὰ ἐσθλῶν τὴν ὄνησιν εἰλόμην.

ΧΟ. Γύναι, κατ' ἄνδρα σώφρον' ὡς φρόνως λέγεις.
Εγὼ δ' ἀκούσας πιστὰ σὺ τεκμήρια,
Θεοὺς προσειπεῖν εὖ παρασκεάζομαι.
Χάρις γὰ ὐκ ἄτιμος ἔρχασαι πόνων.

Ανάπαιστοι.

Ω Ζεῦ βασιλεῦ, σὺ νυξ φιλία,
Μεγάλων κόσμων κλεάτειρα,
Η τ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
Στεγανὸν δίκτυον, ὡς μήτε μέγαν,
Μήτ' ὄν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
Μέγα δυτείας
Γάγγαμον, ἄτης παναλώτου.
Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι
Τὸν τάδε πράξαντ' ἐπ' Αλεξάνδρῳ,
Τεινοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἄν
Μήτε πρὸ καιροῦ, μήθ' ὑπὲρ ἄστρων
Βέλος ἠλίθιον σκήψειεν.

Επῳδικά. Στροφὴ ά.

Διὸς πλαγὰν ἔχω σ' εἰπεῖν,
Πάρεστι τοῦτό γ' ἐξιχνεῦσαι
Ως ἔπραξεν, ὡς ἔκρανεν.
Οὐκ ἔφα τις θεὸς βροτῶν
Αξιῶσθαι μέλειν
Οσοις ἀθίκτων χάρις

Παλαιθ'.

Ad flectendum alterum diauli crus.
Sin diis obnoxius redierit exercitus,
(*Ad vindictam*) vigil clades deperditorum
Foret, etiam fortuita non occurrerent mala.
Talia ſcilicet ſunt quae ego mulier ſentio.
Hoc bene vortat, ne varium eventum videam.
Nam et inter multa bona quod optimum eſt eligerem.
CH. Mulier, pro virili prudentia ſapienter loqueris.
Ego vero audiens fida argumenta,
Deos ſalutare rite me accingam.
Gratia enim laborum non ſine praemio impenditur.

ANAPAESTI.

O Jupiter rex, et nox amica,
Magnorum ornamentorum domina,
Quae Trojae muris injeciſti
Clauſum rete, ita ut neque grandis (*natu*)
Neque quiſquam junior ſupervaderet
Servitutis magnum everriculum,
Calamitatis nemini parcentis.
Magnum Jovem hoſpitalem veneror,
Utique qui haec machinatus eſt adverſus Parin,
Qui tendebat jamdiu arcum ſuum, ut
Neque ante tempus, neque ultra ſidus
Jaculum irritum impingeret,

EPODICA. *Strophe* I.

Jovis plagam dicere poſſunt,
Hoc quidem perveſtigare licet
Ut fecit, ut perfecit.
Negavit aliquis deos mortalium
Dignari curam gerere
Quibuſcunque non-tangendorum gratia

Calcetur; at ille non eſt pius.
Sed res manifeſta facta eſt nepotibus
Inaudendum Martem ſpirantium
Majorem juſto,
Plenis aedibus ſupra (*heu!*)
Supra id quod optimum. Sit vero mihi
Innoxia ſors, ut contentus ſim
Recte ſapiendi compos:
Non enim propugnaculum
Divitiarum eſt viro prae petulantia
Conculcanti magnae Juſtitiae
Aram, ad interitum.

ANTISTROPHE I.

Aſt urget infelix Suada
Inſidiata liberis intoleranda mala.
Remedium autem omne irritum
Non latet; ſed emicat lux,
Grave-lucens noxa,
Et aeris mali inſtar,
Attrituque et alliſionibus
Probatus vitioſus
Exiſtit, quoniam
Perſequitur puer avem volucrem,
Civitati attritionem intolerabilem immittens.
Preces vero audit deorum nullus;
Sed horum authorem
Hominem injuſtum tollit.
Qualis et Paris, veniens
In domum Atridarum,
Dehoneſtavit hoſpitalem menſam
Furto mulieris.

STROPHE

Παλοῖθ' · ὁ δ' ὐκ ἀσεβής.
Πέφαν') δ' ἐγόνυς
Ατολμήτων Αρη πνεόντων
Μεῖζον ἢ δικαίως,
Φλεόντων δωμάτων ὑπέρφα,
Υπὲρ τὸ βέλτιστον. ἔσω δ' ἀπή-
μαντον, ὥστε κ' ἀπαρκεῖν
Εὖ πραπίδων λαχόντα.
Οὐ γὰ ἐστιν ἔπαλξις
Πλούτῳ πρὸς κόρον ἀνδρὶ
Λακτίσαντι μεγάλα δίκας
Βωμὸν, εἰς ἀφάνειαν.

Αντιστροφὴ ά.

Βιᾶται δ' ἀ τάλαινα πειθὼ,
Προβουλόπαις ἄφερτος, ἄτας.
Ακος δὲ παμμάταιον
Οὐκ ἐκρύφθη· πρέπει δὲ φῶς,
Αἰνολαμπὲς σίνος.
Κακῦ δὲ χαλκῦ τρόπον,
Τρίβῳ τε κὴ πελάταις
Μελαμπαγὴς, πέλει
Δικαιωθεὶς, ἐπεὶ
Διώκει παῖς πλατὺν ὄρνιν,
Πόλει πρόσριμμ' ἄφερτον ἐνθείς.
Λιτᾶν δ' ἀκούει μὲν ὔτις θεῶν·
Τὸν δ' ἐπίστροφον τῶνδε
Φῶτ' ἄδικον καθαρεῖ.
Οἷος κὴ Πάρις, ἐλθὼν
Ες δόμον τὸν Ατρειδᾶν,
Ηχυνε ξενίαν τράπε-
ζαν κλοπᾶς γυναικός.

Στροφὴ β'.

Λιπῦσα δ' ἀσοῖσιν ἀπίσορας
Κλόνυς λοΓχίμυς τε ϗ
Ναυβάτας ὁπλισμὺς,
Αγυσά τ' ἀνλίφεργον
Ιλίῳ φθορὰν,
Βέβακεν ῥίμφα διὰ πυλᾶν,
Ατληλα τλᾶσα· πολὺ δ' ἔσενον
Τόδ' ἐννέπονλες δόμων πεφῆται.
Ιὼ, ἰὼ δῶμα, δῶμα ϗ πρόμοι!
Ιὼ λέχος ϗ σίβοι φιλάνορες! 420
Πάρεσι ζυγᾶσ', ἄτιμος, ἀλοίδορος,
Αδισος, ἀφεμφών, ἰδεῖν.
Πόθῳ δ' ὑπὲρ πονλίας
Φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν.
Εὐμόρφων γὰ κολοσσῶν
Εχθεῖ χάρις τἀνδρί.
Ομμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις
Ερρῃ πᾶσ' Αφροδίτα.

Ανλιστροφὴ β'.

Ονειρόφανλοι δὲ πενθήμονες
Πάρεισι δόξαι φέρυ- 430
ζαι χάριν μαλαίαν.
Μάταν γὰ εὖτ' ἄν
Εωλά τις δοκῶν ὁρᾶν,
Παραλλάξασα διὰ χερῶν,
Βέβακεν ὄψις ὐ μεθύστερον
Πτεροῖς ὀπαδοῖς ὕπνυ κελάθοις.
Τὰ μὲν κατ' οἴκυς ἐφ' ἑσίας ἄχη
Τάδ' ἐσὶ, ϗ τῶνδ' ὑπερβαλώτερα.
Τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ελλάδος ἄγας ζυνορμφύοις

Πένθεια

STROPHE 2.

Illa vero relinquens civibus clypeales
Haſtileſque turbas et
Navales armaturas,
Adducens loco dotis
Ilio exitium,
Tranſiliit raptim per portas,
Non audenda auſa; multum vero ingemuerunt
Compellantes hanc domum vates.
Heu! heu domus, domus et domini!
Heu lectus et cubilia viri-amantia!
Adeſt ſilentium rumpentibus nobis inhonora, non audens conviciari,
Viſu ſuaviſſima.
Deſiderio vero tranſmarinae
Spectrum videbitur aedium dominis.
Specioſarum enim ſtatuarum
Inviſa eſt gratia viro.
Oculorum autem in vacuitatibus
Abiit Venus omnis.

ANTISTROPHE 2.

In ſomniis autem occurrentes luctuoſae
Praeſto ſunt apparitiones
Afferentes gratiam vanam.
Vanum enim cum quis
Bona videre videatur,
Elapſum inter manus,
Abiret viſum haud ita poſt
Cum pennis ſequentibus ſomni ſemitas.
Moleſtiae quidem domeſticae ad ipſos lares
Hae ſunt, et his graviores.
Univerſim autem a Graecia ſimul profectus

Luctus tabificus
In domibus cujuſque urget.
At multa certe attingunt jecur:
Quos enim emiſit, novit;
Pro ipſis autem viris arma
Et cinis in aedes
Cujuſque redeunt.

STROPHE 3.

Mars autem excambiator corporum,
Et libripenſor haſtae in certamine,
Uſtulatum ex Ilio
Ad amicos mittit grave
Ramentum lacrymabile
Cineris viri vicem explentis,
Implens urnas ſeſſiles.
Lugent vero laudantes viros,
Hunc quidem, quod fuerit pugnae ſciens;
Hunc vero, quod inter ſtrages honeſte procubuerit
Ob uxorem alterius.
Haec quis ſilenter muſſitat.
Invidioſus autem ſubrepit dolor
Vindicibus Atridis.
Alii vero ibidem ſub muris
Loculos Trojanae terrae
Specioſi juvenes occupant;
Hoſtilis autem (*terra*) occupantes occulit.

ANTISTROPHE 3.

Gravis autem civium rumor cum invidia,
Popularis imprecationis ſolvit debitum.
Expectat autem audire
Mea ſollicitudo aliquid occultum:

" Mul-

Πένθεια τλησικάρδιος
Δόμων ἑκάστῳ πρέπει.
Πολλὰ γὰρ δισσάνδρῳ πρὸς ἤπαρ·
Οὓς μὲν γὰρ ἔπεμψεν οἶδεν·
Ἀντὶ δὲ φωτῶν τάλχη
Καὶ σποδὸς εἰς ἑκάστους
Δόμους εἰσαφικνεῖται.

Στροφὴ γ'.

Ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἄρης ζωμάτων,
Καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς,
Πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου
Φίλοισι πέμπει βαρὺ
Ψῆγμα δυσδάκρυτον
Ἀντήνορος σποδοῦ
Γεμίζων τοὺς λέβητας ἀθέτους.
Στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄνδρα,
Τὸν μὲν, ὡς μάχης ἵδρις·
Τὸν δ', ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ' ἀλ-
λοτρίας διὰ γυναικός.
Τάδε σῖγά τις βαΰζει.
Φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἕρπει
Προδίκοισιν Ἀτρείδαις.
Οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος
Θήκας Ἰλιάδος γᾶς
Εὔμορφοι κατέχουσιν·
Ἐχθρὰ δ' ἔχοντας ἔκρυψεν.

Ἀντιστροφὴ γ'.

Βαρεῖα δ' ἀσῶν φάτις σὺν κότῳ.
Δημοκράτους δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.
Μένει δ' ἀκοῦσαί τι μοῦ
Μέριμνα νυκτιφρεφές.

" Τῶν πολυκλύτων γὰ
" Οὐκ ἄσκοποι θεοί.
" Κελαιναὶ δ' ὧν ἐριννύες χρόνῳ
" Τυχηρὸν ὄντ' ἄτᾳ δίκας
" Παλιντυχῆ τριβᾷ βίᾳ
" Τιθεῖσ' ἀμαυρὸν, ἐν δ' ἀίσσοις
" Τελέθουσος ὕτις ἀλκά.
" Τὸ δ' ὑπερκότως κλύειν εὖ,
" Βαρύ· βάλλει γὰ ὅσσοις
" Διόθεν κεραυνός.
Κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον.
Μήτ' εἴην πολιπόρθης,
Μήτ' ὢν αὐτὸς ἁλὼς
Ὑπ' ἄλλων βίον κατίδοιμι.

Επῳδός.

Πυρὸς δ' ὑπ' ἀγγέλᾳ τὴν πόλιν
Δμῳᾷ θοὰ βάξις·
Εἰ δ' ἐτητύμως,
Τίς οἶδεν; ἤτοι θεῖόν ἐσι μὴ ψύθος.
Τίς ὧδε παιδνὸς, ἢ φρενῶν κεκομμένος,
Φλογὸς παραγγέλμασι
Νέοις πυρωθέντα καρδίαν,
Επειτ' ἀλλαγᾷ λόγυς
Καμεῖν; ἐν γυναικὸς αἰχμᾷ,
Πρέπει, πρὸ τοῦ φανέντος
Χάριν ξυναγέσαι.
Πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος
Επινέμει ταχύπορος.
Αλλὰ ταχύμορον
Γυναικοκήρυκον ὄλλυ κλέος.

Ιαμβοι.

" Multarum enim caedium authorum
" Non ſunt incurioſi dii.
" Sed Nigricantes furiae tandem
" Eum qui praeter fas fortunatus eſt
" Contraria conditione vitae
" Reddunt obſcurum, inter obſcuros autem
" Exiſtentis nulla vis.
" Bene autem audire cum invidia populi,
" Grave eſt; injicitur enim oculis
" De coelo fulmen.
Ego autem eligo divitias non invidendas.
Neque ſim urbium expugnator,
Neque ipſe captus
Sub aliis vitam degam.

EPODUS.

Caeterum ex igne faelix nuntium afferente
Urbem pervadit velox rumor;
An autem vere,
Quis novit? certe Deus eſt non mendax.
Quis ita eſt ſtolidus, vel mente laeſus,
Ut flammae ſignis recentibus
Accenſus animo
Mox ad triumphum orationem
Meditetur? in mulieris imperio
Convenit ante rem manifeſtatam
Congratulari.
Credulum valde muliebre judicium
Serpit celeriter-iens.
Sed brevi durans
Foeminae praeconio celebrata perit fama.

IAMBI.

IAMBI.

CL. Mox ſciemus lampadum luciferarum
Signorumque per faces et ignis vices,
An verae ſint, an, ſomniorum inſtar,
Gratum veniens illud lumen eluſerit animum noſtrum.
Praeconem hunc a littore video obumbratum
Ramis olivae : teſtatur autem haec mihi frater
Luti ſocius aridus pulvis,
Quod neque mutus, neque accendens facem
Materiae montanae ſigna dabit per fumum ignis.
Sed vel ut magis laetemur verbis hortabitur.
His autem contrarium averſor ſermonem ;
Bene enim ad ea quae faeliciter apparuerunt fiat acceſſio.
CH. Qui haec aliter exoptat huic civitati,
Ille erroris animi ſui fructum ferat.
PR. Io paternum ſolum Argivae terrae !
Decimo hoc anni lumine ad te veni,
E multis fractis rebus ſperatis hujus unius factus compos.
Non enim unquam ſperaſſem hac in Argiva terra
Mortuus participare optatiſſimi ſepulcri partes.
Nunc ſalve mihi terra, ſalve lux Solis,
Supremuſque regionis Jupiter, et Pythius rex,
Arcubus vibrans non ultra in nos tela.
Satis ad Scamandrum infeſtus eras :
Nunc autem contra eſto ſalutifer, et non oppugnes nos,
O rex Apollo. Deos vero qui praeſunt certaminibus
Omnes invoco, meumque vindicem
Mercurium, amatum caduceatorem, caduceatorum numen verendum,
Heroaſque qui nos deduxere rurſus benevolos,
Ut excipiant exercitum qui evaſit ex praelio.
Io regum palatia, amicae aedes,

Veren-

Ιαμβοι.

ΚΛ. Τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων
Φρυκλωριῶν τε ϗ πυρὸς παραλλαγὰς,
Εἴτ' ὖν ἀληθεῖς, εἴτ', ὀνειράτων δίκην,
Τερπνὸν τόδ' ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσε φρένας.
Κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὁρῶ καλάσκιον
Κλάδοις ἐλαίας· μαρτυρεῖ δέ μοι κασις
Πηλῦ ξύνυδρος δισσὰ κόνις τάδε,
Ως ὅτ' ἄναυδος, ὅτε ζοι δαίων φλόγα
Υλης ὀρείας ζημανεῖ καπνῷ πυρός.
Αλλ' ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων.
Τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποσέργω λόγον·
Εὖ γὰ πρὸς εὖ φανεῖσι πεφυκὼς πέλοι.

ΧΟ. Οστις τάδ' ἄλλως τῆδ' ἐπαύχει πόλει,
Αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν.

ΚΗ. Ιὼ πατρῷον ὕδας Αργείας χθονός!
Δεκάτῳ ζε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτυς,
Πολλῶν ῥαγεισῶν ἐλπίδων, μιᾶς τυχών.
Οὐ γὰ ποτ' ἤυχυν τῆδ' ἐν Αργείᾳ χθονὶ
Θανὼν μεθέξειν φιλτάτυ τάφυ μέρος.
Νῦν χαῖρε μὲν χθὼν, χαῖρε δ' ἡλίυ φάος,
Υπατός τε χώρας Ζεὺς, ὁ Πύθιός τ' ἄναξ,
Τόξοις ἰάπλων μηκετ' εἰς ἡμᾶς βέλη.
Αλις παρὰ Σκάμανδρον ἦλθες ἀνάρσιος·
Νῦν δ' αὖτε ζωτὴρ ἴσθι καὶ παγώνιος,
Αναξ Απολλον. τυς τ' ἀγωνίυς θεὺς
Πάλας πεσσαυδῶ, τόν τ' ἐμὸν τιμάορον
Ερμῆν φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
Ηρως τε τὺς πέμψαλας, ἀμφεῖς πάλιν
Στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
Ιὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι σέγαι,

Σεμνοί τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀγλήλιοι!
Η σφ πάλαι, φαιδροῖσι τοῖσιδ' ὄμμασι
Δέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῷ χρόνῳ.
Ηκει γὰ ὑμῖν φῶς ἐν ἀφρόνῃ φέρων
Καὶ τοῖς δ' ἅπασι κοινὸν Αγαμέμνων ἄναξ.
Αλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε (χὴ γὰ ὧν πρέπει,)
Τροίαν καλασκάψαντα τῇ δικηφόρῳ
Διὸς μακέλλῃ, τῇ καλεργάσαι πέδον.
Βωμοὶ δ' ἄϊστοι χὴ θεῶν ἱδρύματα,
Καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυ) χθονός.
Τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλὼν ζυγκλήριον
Αναξ Ατρείδης πρέσβυς ἀδαίμων ἀνὴρ
Ηκει, τίεσθαι δ' ἀξιώταλος βροτῶν
Τῶν νῦν· Πάρις γὰ ὅτε ξυνελὴς πόλις
Εξέ'χε) τὸ δρᾶμα τῇ πάθῃ πλέον.
Οφλων γὰ ἁρπαγῆς τε χὴ κλοπῆς δίκην,
Τῷ ῥυσίῳ δ' ἥμαρτε, χὴ πανώλεθρον
Αὐτόχθονον πάλῳον ἔθρισεν δόμον.
Διπλᾶ δ' ἔτισαν Πριαμίδαι δαμάρτια.

ΚΛ. Κήρυξ Αχαιῶν χαῖρε πρῶ ἀπὸ στρατῦ.

ΚΗ. Χαίρω· τεθνᾶναι δ' ὑκ ἔτ' ἀνίερῶ θεοῖς.

ΚΛ. Ερως πάλῳάς τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν;

ΚΗ. Ως' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο.

ΚΛ. Τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῆσδ' ἐπήβολοι νόσῳ;

ΚΗ. Πῶς δὴ διδαχθεὶς τῦδε δεσπόσω λόγῳ;

ΚΛ. Τῶν ἀνιερώντων ἱμέρῳ πεπλησμένος.

ΚΗ. Ποθεῖν σοθῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις.

ΚΛ. Ως πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενὸς ἀνασέρειν.

ΚΗ. Πόθεν τὸ δύσφρον τῦτ' ἐπῆν σύγος στρατῷ;

ΚΛ. Πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.

ΚΗ. Καὶ πῶς ἀπόντων τυράννων ἔτρεις τινάς;

ΚΛ.

Verendaeque ſedes, et dii Soli expoſiti!
Si unquam ante, oculis ſerenis
Accipite decenter regem longo poſt intervallo:
Venit enim lumen in nocte afferens vobis
Et his omnibus commune rex Agamemnon.
Itaque ipſum complectimini (namque decet)
Et qui Trojam ſubruerit vindicis
Jovis ligone, qua ſubigitur ſolum.
Arae autem ſubverſae ſunt et deorum ſedes,
Et ſemen omnis terrae periit.
Tali vero jugo Trojae impoſito
Rex Atrides major natu vir felix
Venit, qui honoretur digniſſimus mortalium
Qui nunc (*vivunt:*) neque enim Paris neque tota civitas
Gloriatur id quod fecerit eo quod paſſus ſit majus eſſe.
Cum enim deberet rapinae furtique poenam,
Excidit et a liberatione, et funditus perditam
Cum tota regione paternam demeſſuit domum.
Multati autem ſunt duplici delictorum poena Priamidae.

CL. Salve praeco Achivorum qui in exercitu ſunt.

PR. Salvus ſum; quin moriar non amplius diis negabo.

CL. Amor te exercuit paternae hujus terrae?

PR. Ita ut illacrymer oculis prae gaudio.

CL. Jucundi num eſtis hujus participes morbi?

PR. Quomodo edoctus compos fiam hujus ſermonis?

CL. Eorum qui viciſſim amant deſiderio ictus.

PR. Deſiderare te dicis deſiderantem hanc terram exercitum.

CL. Ita ut ſaepe ex occulto animo ingemiſcerem.

PR. Unde malevolum hoc inerat odium exercitui?

CL. Tacere, remedium noxae jamdudum habeo.

PR. Et quomodo cum reges abeſſent timebas ullos?

CL.

CL. Ita ut tu ſupra dicebas, etiam mori cupiam.

PR. Bene utique accidit: eorum autem quae temporis progreſſu (*acciderunt*)

Alia quidem recte quis diceret bene habere,
" Alia contra triſtia. quis praeter divos
" Eſt inoffenſus per omne tempus?
Nam ſi labores dixero et graves excubias,
Anguſtos tranſitus et male-ſtratos, quam non
Gementes tranſivimus diei partem?
Quaeque rurſus in continente etiam aderant majus odium:
Cubilia enim erant ſub moenibus hoſtium;
De coelo autem et a terra pratenſes
Rores irrorabant, aſſiduum malum
Veſtibus imponentes vellus ferinum.
Quod ſi quis hyemem dicat qua aves necabantur,
Qualem exhibebat intolerabilem ex Ida nix,
Vel calorem, quando pontus in aeſtivis
Cubilibus ventorum expertibus tranquillus et ſtratus dormit,
Quorſum opus eſt haec lugere? praeteriit labor:
Praeteriit certe, quod ad defunctos attinet,
Ut non poſtea curent ne reſurgere quidem.
Quid opus eſt eos qui perierunt ad calculos revocare,
Viventem autem dolore afficere ob fortunam adverſam?
Imo calamitatibus valedicendum cenſeo.
Nobis qui ſumus relicti de exercitu Graecorum
Exuperat lucrum, jactura autem non eſt aequalis.
Ita ut gloriari par ſit in hac Solis luce
Per mare et terram volitantibus.
Troja capta tandem, claſſis Argivorum
Manubias haſce diis qui per Graeciam (*coluntur*)
In templis fixerunt ornamentum longe-antiquum.
Talia audientes oportet laudare civitatem,

Et

ΚΛ. Ων νῦν τὸ σὸν δὴ, κἀθανεῖν πολλὴ χάρις.
ΚΗ. Εὖ γ' ἐπραξ'). ταῦτα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ
Τὰ μέν τις εὖ λέξειεν ἀπετῶς ἔχειν,
" Τάδ' αὖτε κἀπίμομφα. τίς δὲ πλὴν θεῶν
" Απαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;
Μόχθους γὰ εἰ λέγοιμι κἀδυσαυλίας,
Σπαρνὰς παρήξεις κἀκοσρώτους, τί δ' ἁ
Στένοντες, ἁ λαχόντες ἥμαλος μέρος;
Τὰ δ' αὖτε χέρσῳ κἀπὶ θεσπῆν, πλέον σύγος·
Εὐναὶ γὰ ἦσαν δηΐων πρὸς τείχεσιν·
Ἐξ ὑρανῦ γὰ κἀπὸ γῆς λειμωνίαι
Δρόσοι καλεψέκαζον, ἔμπεδον σίνος
Εὐθημάτων τιθέντες ἔνθηρον τρίχα.
Χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον,
Οἷον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαίας χιών,
Η θάλπος, εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς
Κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὕδοι πεσών,
Τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχε') πόνος·
Παροίχε') δὲ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν,
Τὸ μήποτ' αὖθις μηδ' ἀνασῆναι μέλειν.
Τί τὺς ἁναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν,
Τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου;
Καὶ πολλὰ χαίρειν ξυμφοραῖς καλαξιῶ.
Ημῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Αργείων στρατῦ
Νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀνίρρεπτ.
Ως κομπάσαι τῷ δ' εἰκὸς ἡλίῳ φάει,
Υπὲρ θαλάσσης κἀχθονὸς πολωμένοις.
Τροίην ἑλόντες δήποτ' Αργείων στόλος,
Θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ελλάδα
Δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνος.
Τοιαῦτα χρὴ κλύοντας ἀλογεῖν πόλιν,

Καὶ τὰς τραπηγὰς· ἢ χάρις τιμήσει)
Διὸς τά δ' ἐκπράξασα. πάντ' ἔχεις λόγον.
ΧΟ. Νικώμφυος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι.
Αεὶ γὰρ ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.
Δόμοις δὲ ταῦτα ἢ Κλυταιμνήστρα μέλειν
Εἰκὸς μάλιστα, σὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.
ΚΛ. Ανωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο,
Οτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρὸς,
Φράζων ἅλωσιν Ιλίου τ' ἀνάστασιν.
Καί τις μ' ἐνίπλων εἶπε, φρυκτώρων διὰ
Πειθθεῖσα, Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς; 600
Η κάρτα πρὸς γυναικὸς, ἄρρεσθαι κέαρ.
Λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς ὣς ἐφαινόμην.
Ομως δ' ἔθυον· ἢ γυναικείῳ νόμῳ
Ολολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν καλὰ πόλιν
Ελασκον, ἀφημῦντες ἐνθέων ἕδρας,
Θυηφάγον κοιμῶντες ἀώδη φλόγα.
Καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν;
Ανακτος αὐτῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
Οπῶς δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν ἀνδρὸς πόσιν
Σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. τί γὰρ 610
Γυναικὶ τύπτω φέγγος ἥδιον, σπάσειν
Απὸ πραπείας ἄνδρα, σώσαντος θεῦ,
Πύλας ἀνοῖξαι; ταῦτ' ἀπάγγειλον πόσει·
Ηκειν ὅπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει·
Γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὕροι μολὼν
Οἵαν περ ἦν ἔλειπε, σωμάτων κύνα
Εσθλὴν ἐκείνῳ, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
Καὶ τἄλλ' ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
Οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνου.
Οὐ δ' οἶδα τέρψιν, ὐδ' ἐπίψογον φάτιν 620

Αλλυ

Et duces; et beneficentia honorabitur
Divina quae haec perfecerit. habes omnia.
CH. Tuis sermonibus victus non renuo.
Semper enim adolevit senibus sedulo inquirere.
Haec autem familiae et Clytemnestrae curae esse
Maxime convenit, et me una participem facere.
CL. Jamdudum quidem exclamavi prae gaudio,
Quando primus accessit nocturnus (*ille*) ignis nuntius,
Indicans Trojae excidium atque eversionem.
Et aliquis me increpans dixit, num ab excubitoribus
Persuasa Trojam nunc dirutam esse credis?
Certe valde muliebre, corde elevari.
Hisce improperiis huc illuc agitata (*i. e. dubia*) apparui.
Tamen sacrificabam: et more muliebri
Clamorem alius aliunde per urbem
Sustulerunt, benedicentes deorum in sedibus,
Victimam-absumentem sopientes odoram flammam.
Et nunc prolixiora quid opus est ut mihi dicas?
Ab ipso rege omnem intelligam historiam.
Quam optime autem meum venerandum conjugem
Festinabo redeuntem excipere: quod enim
Uxori lumen hoc jucundius, conspicere
Ab exercitu virum (*reducem*,) servante Deo,
Portas reserare? Haec marito nuncies,
Ut quam citissime urbi desideratus adveniat:
Conjugem fidam domi reversus reperiet
Qualem equidem reliquit, aedium canem
Ipsi benignam, male-volentibus infestam,
Et caetera prorsus similem, quae conjugii sigillum
Diuturnitate temporis non corruperit.
Haud novi voluptatem, neque inhonestum sermonem

Ab alio viro magis quam ferri tincturam.
PR. Talis quidem jactantia veritatis plena
Non indecens ut a muliere generosa efferatur.
CH. Haec quidem ita locuta est tibi sciscitanti
Veris ab interpretibus congruenter sermonem.
Tu vero enarra, Praeco; de Menelao percontor,
Si redux et incolumis iterum
Vobiscum convenerit, dilectum hujus terrae robur.
PR. Non est ut dicam mendacia bona esse,
Ut amici fruantur (*iis*) haud in longum tempus.
CH. Quomodo igitur si diceres aestimanda vera?
Diffusa non occultata haec fiunt.
PR. Vir (*Menelaus*) ab Argivo exercitu disparuit,
Et ipse et navigium: haud falsa loquor.
CH. Num (*navem*) dum solvebat in conspicuo ab Ilio,
An tempestas commune classis exitium rapuit?
PR. Scopum, velut peritus sagittarius, attigisti;
Longam autem cladem succincte explicasti.
CH. Utrum de illo vivente an mortuo
Rumor a nautis caeteris audiebatur?
PR. Non novit quisquam ita ut plane enunciet,
Praeter Solem terrae naturam foventem.
CH. Quomodo igitur ais tempestatem marino exercitui
Superveniisse, et desiisse deorum ira?
PR. Faustum diem non decet malorum nuntiatrici
Lingua contaminare: seorsim honor deorum.
Cum vero abominandas clades nuntius
Tristi facie caduci exercitus affert civitati,
Ipsi quidem urbi damnum unum, quippe publicum;
Multos vero multis exterminatos aedibus
Viros duplici flagello, quod Mars amat,

Geminae

Αλλω πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκῦ βαφάς.
ΚΗ. Τοιόσδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων
Οὐκ αἰχρὸς ὡς γυναιξὶ γυναῖκα λακεῖν.
ΧΟ. Αὕτη μὲν ὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι
Τοροῖσιν ἑρμηνεῦσιν ἁρπρεπῶς λόγον.
Σὺ δ' εἰπὲ, κήρυξ· Μενέλεων δὲ πρῶθα μοι,
Εἰ νόσιμός γε κἀσωσμένος πάλιν
Ἥξει σὺν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.
ΚΗ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τἀληθῆ, καλὰ,
Ες τὸν πολὺν φίλοισι καρπῶσθαι χρόνον.
ΧΟ. Πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τἀληθῆ τύχοις;
Σχιζόμενα δ' ὑκ εὔκρυπτα γίνεται τάδε.
ΚΗ. Ανὴρ ἄφαντος ἐξ Αχαϊκῦ στρατῦ,
Αὐτός τε κἀ τὸ πλοῖον· ὐ ψευδῆ λέγω.
ΧΟ. Πότερον ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ιλίου,
Η χεῖμα κοινὸν ἄχθος ἥρπασε στρατῦ;
ΚΗ. Εκυρσας, ὥστε τοξότης ἄκρος, σκοπῦ·
Μακρὸν δὲ πῆμα συμφόρως ἐφημίσω.
ΧΟ. Πότερα δ' αὐτῦ ζῶντος, ἢ τεθνηκότος,
Φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλήζετο;
ΚΗ. Οὐκ οἶδεν ὐδεὶς ὥσ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς,
Πλὴν τῆ τρέφοντος ἡλίου χθονὸς φύσιν.
ΧΟ. Πῶς δ' κέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ
Ελθεῖν, τελεσθῆσαί τε δαιμόνων κότῳ;
ΚΗ. Εὔφημον ἦμαρ ὐ πρέπει κακαγγέλῳ
Γλώσσῃ μιαίνειν· χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν.
Οταν δ' ἀπελθὰ πῆματ' ἄγγελος πόλει
Στυγνῷ προσώπῳ πλησίμου στρατῦ φέρῃ,
Πόλει μὲν ἕλκος ἕν, τὸ δήμιον τυχεῖν·
Πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαιρεθέντας δόμων
Ανδρας διπλῆ μάστιγι, τὴν Αρης φιλεῖ,

Δίλοχον ἄτην φοινίαν ξυνωρίδα.
Τοιῶνδε μύτοι πημάτων ζεσαγμένων,
Πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' ἐρινύων.
Σωτηρίων δὲ πραγμάτων ἀγγελον
Ηκουσα πρὸς χαίρουσαν ἑστοῖ πόλιν,
Πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι ξυμμίξω, λέγων
Χειμῶν' Αχαιῶν οὐκ ἀμήνιτον θεοῖς;
Ξυνώμοσαν γὰ, ὅστις ἔχθιστοι τοπρὶν,
Πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πιστ' ἐδείξατην, 660
Φθείρουσε τὸν δύστηνον Αργείων στρατόν.
Εννυχὶ δύσκ ὑμαυλα δ' ὠρώρει κακά.
Ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλῃσι Θρηϊκιαι πνοαὶ
Ηρεικον· αἱ δὲ, κερωλυπήμασι βίᾳ
Χειμῶνι, τυφῶ σὺν ζάλῃ τ' ὀμβροκλύπτῳ,
Ὤχοντ' ἄφαυλοι, ποιμένος κακῶ στρόβῳ.
Επεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἠλίου φάος,
Ορῶμεν ἀνθῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς
Ανδρῶν Αχαιῶν, ναυλικῶν τ' ἐρειπίων.
Ημᾶς γε μὲν δὴ ναῶν τ' ἀκήραιον σκάφος, 670
Ητοι τις ἐξέκλεψεν, ἢ ξυτήσαιο
Θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, αἴακος θυγών.
Τύχη δὲ σωτὴρ ναῶν θέλουσ' ἐφέζετο·
Ως μετ' ἐν ὅρμῳ κύμαιος ζάλην ἔχειν,
Μήτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραναιτέων χθόνα.
Επειτα δ' ἅδην πόντιον πεφυγότες,
Λαμπὸν κατ' ἦμαρ, ὑπεποιθότες τύχῃ,
Εδυκολύμῳ φροντίσιν νέον πάθος
Στρατῦ καμόντος καὶ κακῶς πεσδυμένου.
Καὶ νῦν ἐκείνων εἴτις ἐσὶν ἐμπνέων, 680
Λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας. τί μή;
Ημεῖς τ' ἐκείνους ταῦτ' ἔχειν δοξάζομεν.

Γένοιτο

Geminae haſtae noxam cruentam bigam.
Talibus quidem miſeriis cumulatis,
Decet dicere furiarum Paeanem.
At (*ego*) rerum ſalutarium bonus nuntius,
Venienſque ad laetantem faelici ſtatu civitatem,
Quomodo bona malis commiſcebo, narrans
Tempeſtatem Achivorum non expertem irae deorum?
Conjurarunt enim, inimiciſſimi cum eſſent prius,
Ignis atque mare, et inter ſe foedera pepigerunt,
Perdentes infelicem Argivorum exercitum.
In nocte procelloſa ſurrexerunt mala.
Naves enim inter ſe Threicii venti
Colliſerunt; illae autem cornupetiti vi
Tempeſtatis, et cum typhonis nimbo imbrifero,
Ex oculis abierunt, ducis mali vertigine.
Poſtquam autem rediit ſplendida Solis lux,
Adſpicimus ſtratum mare Aegaeum cadaveribus
Virorum Achivorum et navium fragmentis.
Nos tamen et navem ſincerum vas
Vel ſubduxit, vel precario impetravit a Jove
Deus aliquis, non homo, gubernaculum navis prehendens:
Fortuna autem ſervatrix navem regens inſidebat,
Ne in portu fluctus turbinem experiretur,
Neve allideretur in terram ſaxis ſtratam.
Deinde orcum marinum cum fugiſſemus,
Per diem candidum, non confidentes fortunae,
Meditabamur curis recentem cladem
Exercitus laborantis ac male affecti.
Et nunc illorum ſi quis eſt in vivis,
Dicunt nos perditos eſſe. quid ni?
Nos etiam et ipſos arbitrabamur eadem pati.

Bene

Bene autem eveniat. Menelaum quidem certe
Et primum et praecipue expecta venturum.
Si certe radius aliquis ſolaris eum videt
Vivum et videntem, Jovis auxiliis,
Qui nondum vult funditus perdere genus (*Atridarum*)
Spes reſtat aliqua eum domum reverſurum.
Haec cum intellexeris, ſcito te audire vera.

ANTISROPHICA. *Strophe* 1.

CH. Quis olim nominavit adeo
Veritati per omnia conſentanee
(Annon aliquis, quem non videmus,
Ex fati praeſcientia
Linguam de fortuitis regens?)
In bellum nuptam,
Autricemque contentionum, Helenam?
Quippe quae congruenter
Perditrix navium, perditrix virorum, perditrix urbium,
E delicatis
Thalami ornamentis navigavit
Zephyri terrigenae aura.
Et numeroſi ſcutiferi,
Venatores ſecundum veſtigia,
Remorum inapparentia
Appulerunt ad Simoentis ripas
(*Arborum*) foliis abundantes
Ob jurgium cruentum.

ANTISTROPHE 1.

Ad Trojam autem affinitatem vere ita (*Graece*)
Nominatam (*utpote calamitoſam*) perficiens quicquid velit
Ira (*Deorum*) adduxit, menſae
Contemptum tandem

Et

Γένοιτο δ' ὡς ἄρισα. Μενέλεων γὸ ἦν
Πρῶτόν τε κ̓ μάλισα πεσσδόκα μολεῖν.
Εἰ δ' ἦν τις ἀκλὶς ἠλίυ νιν ἱσορει
Καὶ ζῶντα κ̓ βλέποντα, μηχανᾷς διὸς,
Οὔπω θέλοντος ἐξαναλῶσαι γῆος,
Ελπίς τις αὐτὸν πεὸς δόμυς ἥξειν πάλιν.
Τοσαῦτ' ἀκύσας, ἴωδι τἀληθῆ κλύων.

Αντισροφίκα. Στροφὴ ά.

ΧΟ. Τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὦ-
δ' ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως, 690
(Μή τις, ὅντιν' ἀχ ὁρῶμμ,
Προνοίας τῦ πεπρωμμύυ
Γλῶσαν ἐν τύχᾳ νέμων;)
Τὰν δορίγαμβρον
Αμφινεικῆ θ' Ελέναν;
Επεὶ πρεπόντως
Ελένας, ἔλανδρος, ἐλέπτολις,
Εκ πῶ ἀβροτίμων
Προκαλυμμάτων ἔπλαδσεν 700
Ζεφύρυ γίγαντος αὔρᾳ.
Πολύανδροί τε φεράσπισδες,
Κυναγοὶ κατ' ἴχνος,
Πλάταν ἄφαντον
Κελσάντων Σιμόεντος ἀκλὰς
Επ' ἀξιφύλλυς
Δι' ἔριν αἱματόεσσαν.

Αντισροφὴ ά.

Ιλίῳ δὲ κῆδος ὀρ-
θώνυμον τελεσίφρων
Μῆνις ἔλασε, τραπέζας ἀτίμως 710
Ιν' ὑσέρῳ χρόνῳ

Καὶ ξυνεσίᾳ Διὸς
Πραοτομφύα τὸ
Νυμφότιμον μέλος ἐκ-
φάτως τίονλας
Υμφάγον, ὃς τότ' ἐπέρρεπεν
Γαμβροῖσιν ἀείδειν.
Μελαμανθάνυσα δ' ὕμνον
Πριάμυ πόλις γεραιὰ,
Πολύθρηνον μέγα πυ σένυ,
Κικλήσκυσα Πάριν
Τὸν ἀηόλεκλρον,
Παμπρόωδη πολύθρηνον αἰῶ-
ν' ἀμφὶ πολίταν,
Μέλεον αἷμ', ἀνατλᾶσα.

Στροφὴ β'.

Εθρεψεν δὲ λέονλα
Σίνιν δόμοις ἀγάλακλον
Οὖτος ἀνὴρ φιλόμασον,
Εν βιότυ πεθελεῖοις
Αμερον, ἁφιλόπαιδα,
Καὶ γεραροῖς ἐπίχαρλον.
Πολέα δ' ἔχ' ἐν ἀγκάλαις,
Νεολρόφυ τέκνυ δίκαν,
Φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα, ζαί-
νων τε γαστὸς ἀνάγκας.

Ανλιστροφὴ β'.

Χρονιωθεὶς δ' ἀπέδειξεν
Εθος τὸ πρὸς τοκήων.
Χάριν γὺ τροφᾶς ἀμείβων,
Μηλοφόνοισιν ἄταισιν
Δαῆτ' ἀκέλδεος ἔτλξεν.

Αἵμαλι

Et hoſpitalis Jovis
Vindicans in eos qui
Sponſorum in honorem factum canticum
Supra modum celebraverant
Hymenaeum, quem tunc incubuit
Cognatis canere.
Caeterum dediſcens hymnum
Priami urbs antiqua,
Cum ingenti lamentatione nunc gemit,
Nomine compellans Paridem
Pernicioſum nuptiis,
Luctuoſiſſimam multumque aetatem
Propter civem ſuum,
Virum infelicem, tolerans.

STROPHE 2.

Quippe leonem educavit
Exitialem aedibus lacte nutritum
Vir iſte (*Priamus*) uberum amantem,
In vitae primordiis
Manſuetum, pueris amabilem,
Senibuſque valde gratum.
Quinetiam ſaepe tenuit in ulnis,
Filii tenelli inſtar,
Vultu renidentem, manuique blandientem
Ventris in neceſſitatibus.

ANTISTROPHE 2.

Sed grandior factus oſtendit
Ingenium parentes referens.
Nam gratiam pro educatione rependens,
Ovium miſerandis caedibus
Convivium injuſſus paravit.

Sanguine autem polluta eſt domus,
Dolorque inſuperabilis famulis erat
Ingens calamitas multarum caedium.
Adeo divinitus ſacerdos Ates
In aedibus enutritus eſt.

STROPHE 3.

Statim igitur venit
Ad urbem Ilii,
Ut ita dicam, animus
Tranquillae ſerenitatis, placidum
Divitiarum ornamentum,
Blandum oculorum telum,
Animum pungens flos amoris,
(*Helena*) accubitura. Perfecit autem
Nuptiarum acerbos exitus,
Mala vicina, malaque ſocia,
Irruens in Priamidas,
Ductu Jovis Hoſpitalis,
Erinnys luctuoſa ſponſis.

ANTISTROPHE 3.

Quin jam olim dicta inter
Mortales vetus ſententia
Extitit, Ingentem factam
Faelicitatem, hominis parere,
Neque ſine liberis mori;
Sed ex proſpera fortuna generi
Germinare inſatiabiles aerumnas.
Verum ego ſeorſim ab aliis ſingularis ſententiae ſum:
" Impium quippe facinus
" Plures quidem (*liberos*) tandem parit,
" Sed ſuae ſimiles parenti.

" At

Αἵμαλι δ' οἶκος ἐφύρθη·
Αμαχον δ' ἄλγος οἰκέταις
Μέγα σίνος πολύκλονον.
Εκ θεῦ δ' ἱερᾶς τις ἄ-
τας δόμοις προσελράφη.

Στροφὴ γ'.

Παραυτὰ δ' ὢν ἐλθεῖν
Ες Ιλίυ πόλιν
Λέγοιμ' ἄν, φρόνημα μὲν
Νηνέμυ γαλάνας, ἀκασκαῖον
Αγαλμα πλύτυ,
Μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος,
Δηξίθυμον ἔρωλος ἄνθος,
Παρακλίνασ'. ἐπέκρανεν δὲ
Γάμυ πικρὰς τελάτας,
Δύσεδρος ἢ δυσόμιλος,
Συμμία Πριαμίδαισι,
Πομπᾷ Διὸς ξενίυ,
Νυμφόκλαυλος ἐριννύς.

Ανλιστροφὴ γ'.

Παλαίφαλος δ' ἐν τοῖς
Βρόλοῖς γέρων λόγος
Τέτυκ), μέγαν τελε-
σθέντα φωτὸς ὄλβον, τεκνῶσαι,
Μηδ' ἄπαιδα θνήσκειν·
Εκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γμέι
Βλασάνειν ἀκόρεσον ὀϊζύν.
Δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰμί.
" Τὸ γὼ δυσεβὲς ἔργον
" Μελὰ μὲν πλείονα τίκλει,
" Σφετέρᾳ δ' εἰκότα γμύᾳ.

" Οἴκων γὰρ ἀθυδίκων
" Καλλίπαις πότμος αἰεί.

Στροφὴ δ'.

Φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβρις
Μὲν παλαιὰ νεά-
ζουσαν ἐν κακοῖς βροτῶν
Ὕβριν, τότ' ἢ τόθ', ὅταν
Τὸ κύριον μόλῃ.
Νεαρὰ φάνις κότον
Δαίμονά τε τὸν ἄμαχον, ἀπόλεμον,
Ανίερον θράσος,
Μελαίνας μελάθροισιν ἄτας,
Εἰδομένην τοκεῦσιν.

Ανtιστροφὴ δ'.

Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν
Δυσκάπνοις δώμασι,
Τὸν δ' ἐναίσιμον τίει
Βίον. τὰ χρυσόπαστα δ' ἐ-
θελὰ ξὺν πίνῳ χερῶν
Παλινπρόποις ὄμμασι λι-
ποῦσ', ὅσια πρεπόντα τὸ
Δύναμιν ὑ σέβε-
ζα πλούτου παράσημον αἴνῳ·
Πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾷ.

Ανάπαιστοι.

Αγε δὴ, βασιλεῦ, Τροίας πολίπορ-
θ', Ατρέως γλύεθλον,
Πῶς σε προσείπω; πῶς σε σέβίζω,
Μήθ' ὑπεράρας, μήθ' ὑποκάμψας
Καιρὸν χάριτος;
Πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι

Προτί-

" At in aedibus juſta colentibus
" Pulchra perpetuo liberorum ſors eſt.

STROPHE 4.

Solet autem parere injuria
Vetus quidem juvenéſcentem
In malis mortalium
Injuriam, aut hoc aut illo tempore,
Cum hora fatalis advenerit:
Nova vero (*injuria parit*) lucis odium
Alaſtorem inexpugnabilem,
Nefariam audaciam,
Nigrae in domibus Ates,
Similem parentibus.

ANTISTROPHE 4.

At Juſtitia ſplendet
In aedibus fumo nigricantibus,
Et bene actam honore afficit
Aetatem. aureorum vero thalamorum
Praeclara cum ſordibus manuum
Averſis oculis
Linquens, ad ſancta loca accedit,
Divitiarum vim adulterinam
Laude neutiquam colens:
Omnia vero ad finem dirigit.

ANAPAESTI.

Eia vero, o Rex, Trojae everſor,
Atrei ſoboles;
Quomodo te affabor? quomodo te ſalutabo
Neque excedens, neque deficiens
A decoro gratiarum?
Quippe mortalium plurimi videri quam eſſe

Pluris

Pluris faciunt, fas praetergreſſi.
Male habenti congemiſcere
Quivis paratus eſt, cum tamen morſus doloris
Nullus accedit jecori.
Cumque gaudentibus ſimiliter ornati gaudent,
Vultibus ad ridendum minime pronis vim afferentes.
At quiſquis arte dijudicandi pollet,
Hunc haud latere poſſunt oculi hominis,
Qui videntur ex benevolo animo
Non ſincera blandiri amicitia.
Tu vero mihi tum quidem ducens exercitum
Helenae gratia (neque enim celabo)
Valde indecore eras depictus;
Neque bene gubernaculum mentis regens,
Qui fortitudinem involuntariam
Viris mortem appetituris afferres.
Nunc vero non leviter, neque parum amice
Gratus hic labor eſt feliciter defunctis.
Mox autem inquirendo cognoveris
Quis civium juſte, quis importune
Se geſſerit in civitate.

IAMBI.

AG. Primum quidem Argos et deos indigites
Salutare juſtum eſt, qui mihi authores fuerunt
Reditus, poenarumque quas de urbe exegimus
Priami: cauſas enim non a lingua (*Cauſidicorum*)
Audientes, viros-perdentes Ilii interitus
In cruentam urnam haud diviſa ſententia
Calculos immiſerunt; in contrarium autem vas
Spes acceſſit, ad labium licet non impleretur.
Ex fumo autem capta etiamnum apparet civitas.

Cladis

Προτίνσι, δίκην παραβάλλες.
Τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπισεναχεῖν
Πᾶς τις ἕτοιμος· δῆγμα δὲ λύπης
Οὐδὲν ἐφ' ἥπαρ πεσσικνεῖται·
Καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς
Ἀγέλασα πρόσωπα βιαζόμενοι.
Οσις δ' ἀγαθὸς παλαιογνώμων,
Οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτὸς,
Τὰ δοκοῦντ' εὔφρονος ἐκ διανοίας
Ὑδαρεῖ χαίνειν φιλότητι.
Σὺ δέ μοι τότε μὲν στέλλων στρατιὰν
Ελένης ἕνεκ' (ἐγὼ γὰρ ἐπικάσω)
Κάρτ' ἀπομύσως ἦσθα γεγραμμένος·
Οὐδ' εὖ πραπίδων οἴακα νέμων,
Θράσος ἐκύσιον
Αἱδράσι θνήσκουσι κομίζων.
Νῦν δ' ὑπ' ἄκρας φρενὸς, ὑδ' ἀφίλως
Εὔφρων τὶς πόνος εὖ τελέσασιν.
Γνώσῃ δὲ χρόνῳ διαπαθόμενος
Τόν τε δικαίως κὴ τὸν ἀκαίρως
Πόλιν οἰκουροῦντα πολίτην.

Iαμβοι.

ΑΓ. Πρῶτον μὲν Αργος κὴ θεοὺς ἐγχωρίους
Δίκην πεσσείπειν, τοὺς ἐμοὶ μεταίτιους
Νόσου, δικαίων θ' ὧν ἐπραξάμην πόλιν
Πριάμου. δίκας γὰρ ὑπὸ γλώσσης θεοὶ
Κλύουσες, ἀνδροθνῆτας Ιλίου φθορὰς
Ες αἱμαλητὸν τεῦχος ὑ διχορρόπως
Ψήφους ἔθεντο· τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει
Ελπὶς πεσσῄει χειρὸς ὑ πληρουμένῳ.
Καπνῷ δ' ἁλοῦσα νῦν ἔτ' εὔσημος πόλις.

Ατης θυέλλαι ζῶσι· ξυνθήσχυσα δὲ
Σποδὸς ϖεμπέμπει ϖίονας ϖλύτυ ϖνοάς.
Τύτων θεοῖσι χρὴ ϖολύμνησον χάριν
Τίνειν· ἐπείπερ ϰ᾽ ϖάγας ὑπερκότυς
Επραξάμεθα, ϰ᾽ γυναικὸς ἕνεκα
Πόλιν διημάθυνεν Αργεῖον δάκος,
Ιππυ νεοσσὸς, ἀσπιδηφόρος λεὼς,
Πήδημ᾽ ὀρύσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·
Υπερθορὼν δὲ ϖύργον ὠμηστὴς λέων,
Αδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικῦ.
Θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροίμιον τόδε·
Τὰ δ᾽ ἐς τὸ σὸν φρόνημα μέμνημαι κλύων.
Καὶ φημὶ ταῦτα, ϰ᾽ ξυνήγορόν μ᾽ ἔχεις.
" Παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐσι ξυγγενὲς τόδε,
" Φίλον τὸν ἀτυχῦντ᾽ ἄνδ᾽ φθόνυ σέβειν.
" Δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδίαν ϖεσήμφος,
" Αχθος διπλοίζει τῷ ϖεπαμμένῳ νόσον·
" Τοῖς τ᾽ αὐτὸς αὐτῦ ϖήμασιν βαρύνεται,
" Καὶ τὸν θυραῖον ὄλβον εἰσορῶν, σένει.
Εἰδὼς λέγοιμ᾽ ἄν· εὖ γὰρ ἐξεπίσαμαι
Ομιλίας κάτοπτρον, εἴδολον ξκιᾶς
Δοκῦντας εἶναι κάρτα ϖράμφυεῖς ἐμοί.
Μόνος δ᾽ Οδυσσεὺς, ὅϖερ ὐχ ἑκὼν ἔπλει,
Ζυγθεὶς ἕτοιμος ἦν ἐμοὶ ξειρασφόρος·
Εἴτ᾽ ἦν θανόντος, εἴτε ϰ᾽ ζῶντος ϖέρι
Λέγω. τὰ δ᾽ ἄλλα, ϖερὶς ϖόλιν τε ϰ᾽ θεὺς
Κοινὺς ἀγῶνας θέντες ἐν ϖανηγύρει,
Βυλευσόμεθα. ϰ᾽ τὸ μὲν καλῶς ἔχον,
Οπως χρονίζον εὖ μενεῖ, βυλευτέον.
Οτῳ δὲ ϰ᾽ δεῖ ϕαρμάκων ϖαγωνίων,
Ητοι κέαντες, ἢ τεμόντες ἀφρόνως,

Πειρα-

Cladis fervent procellae; commoriens vero (*urbi*)
Cinis alte ejaculatur pingues divitiarum nebulas.
Ob haec diis valde-memores oportet gratias
Reddere, quoniam et laqueos vindices
Exegimus, et mulieris ergo
Urbem delevit Argiva beſtia,
Pullus equi, clypeum-verſans populus,
Saltu proruens circiter Pleiadum occaſum;
Et ſuper-inſiliens muros Leo crudelis
Affatim elinxit ſanguinis regii.
Diis quidem praetendi iſtud prooemium:
Haec autem in tuam admonitionem audiens memoro.
Et eadem dico, et ſuffragatorem me habes.
" Perpaucis enim viris hocce proprium eſt,
" Amicum feliciter-agentem colere abſque invidia.
" Virus enim malevolentiae cordi inſidens
" Onus duplicat hoc morbo laboranti:
" Et ipſe propriis gravatur malis,
" Et externam felicitatem intuens gemit.
Expertus loquor; etenim bene novi
Conſuetudinis ſpeculum, ſimulachrum umbrae
Quoſdam eſſe qui videntur mihi admodum benevoli.
Solus Ulyſſes, qui haud lubens navigavit,
Conjunctus verus mihi auxiliator erat;
Sive de mortuo, ſive de vivo
Loquor. Caetera vero (in gratiam civitatis et deorum
Uti celebraverimus communes ludos in conventu publico,)
Conſtituemus. Et id quod bene habet,
Quo pacto in eodem ſtatu permaneat videndum eſt.
Cui autem (*rei*) opus eſt medicamentis poeoniis,
Aut urentes, aut ſecantes amice,

Cona-

Conabimur morbum noxae avertere.
Nunc vero in palatia et aedes penetrales
Veniens, diis quidem primum libabo,
Qui me longius profecuti reduxere.
Victoria autem ſiquidem contigit, ſtabilis maneat.
CL. Viri cives, Argivi ſenatores,
Haud erubeſcam Viri amans ingenium meum
" Vobis dicere; Temporis enim tractu evaneſcit
" Pudor hominibus. non ab aliis
Edocta meam ipſius miſeram narrabo vitam.
Tantiſper quamdiu iſte ad Ilium fuit,
Primum quidem uxorem abſque viro
Sedere domi deſertam, immane malum eſt,
Plurimos audientem rumores odioſos,
Et modo aliquem, venire, modo alium
Pejorem novum dolorem, annunciantes aedibus.
Et vulnera ſi tot nactus eſſet
Vir iſte, quemadmodum domum afferebatur
Rumor, diceretur naſſula confoſſior.
Sin eſſet mortuus, ſicut fama increbuit,
Tricorpor Geryon ſecundus
Numeroſum apud ſuperos (non enim eam dico quae
Sub terra) triparcam chlamydem accepiſſe ſe gloriatus eſſet,
Semel mortuus in unoquoque corpore.
Ob tales rumores odioſos
Multos ſuperne laqueos de meo collo
Solverunt alii per vim aſtricto.
Ob haec quidem filius hic non adſtat,
Meae et tuae fidei pignus,
Sicut oportuit, Oreſtes: neque hoc mireris;
Educat enim illum benevolus ſocius belli

Stropheus

Πειρασόμεσθα πήματος τρέψαι νόσον.
Νῦν δ' ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἑφεστίους
Ἐλθών, θεοῖσι πρῶτα δικαιώσομαι,
Οἵπερ με πέμψαντες, ἤγαγον πάλιν.
Νίκη δ' ἑπείπερ ἕσπετ', ἐμπέδως μένοι.

ΚΛ. Ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
Οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους
" Λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει
" Τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλων πάρα
Μαθοῦσ', ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον.
Τοσόνδ' ὅσονπερ ἦτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ,
Τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα
Ἡδαι δόμοις ἔρημον, ἔκπαγλον κακόν,
Πολλὰς κλύουσαν ἠδονὰς παλιγκότους·
Καὶ τὸν μὲν, ἥκειν, τὸν δ' ἐπεισφέρειν κακοῦ
Κάκιον ἄλλο πῆμα, λάσκουσας δόμοις.
Καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν
Ἀνὴρ ὅδ', ὡς πρὸς οἶκον ᾠχετάζετο
Φάτις, τέτρωμαι δικλύω πλέω λέγειν.
Εἰ δ' ἦν τεθνηκώς, ὡς ἐπλήθυνον λόγοι,
Τρισώματός τ' ἂν Γηρυὼν ὁ δάτερος
Πολλὴν ἄνοθεν (τὴν κάτω γὰ λέγω
Χθονὸς) τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβών,
Ἁπαξ ἑκάστῳ κατθανὼν μορφώματι.
Τοιῶνδ' ἕκατι κληδόνων παλιγκότων,
Πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης
Ἐλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημμένης.
Ἐκ τῶνδέ τοι σοὶ παῖς ἐνθάδ' ὐ παρασατεῖ,
Ἐμοί τε κὰ σῶν κύριος πισθμάτων,
Ὡς χρῆν, Ὀρέστης. μηδὲ θαυμάσῃς τόδε·
Τρέφει γὰ αὐτὸν Ἀργεία δορύξενος

Στρόφιος ὁ Φωκάς, ἀμφίλεκτα πήματα
Ἐμοὶ πεφωνῶν, τόνδ' ὑπ' Ἰλίῳ σέθεν
Κίνδυνον· εἴτε δημόθρους ἀναρχία
Βυλὴν καταῤῥίψειεν, ὡς ζύγτονον
Βροτοῖσι, τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.
Τοιάδε μῦτοι χεὶψις ὑ δόλον φέρι.
Ἐμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσυλοι
Πηγαὶ καλεσβήκασιν, ὐδ' ἔνι σταγών.
Ἐν ὀψικοίτοις δ' ὄμμασιν βλάβας ἔχω,
Τὰς ἀμφί σοι κλαύσασα λαμπηρυχίας
Ἀτημελήτυς αἰέν. ἐν δ' ὀνείρασιν,
Λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην
Ῥιπαῖσι θωΰσσοντος, ἀμφί σοι πάθη
Ὁρῶσα πλείω τῦ ξυνάδοντος χρόνυ.
Νῦν ταῦτα πάντα πλᾶσ' ἀπενθήτῳ φρενὶ,
Λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδε, ὡς σαθμῷ κύνα,
Σωτῆρα ναὸς, πεῖτονον ὑψηλῆς στέγης,
Στύλον πολύρρη, μονογλὲς τέκνον πατρὶ,
Καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα,
Κάλλιστον ἦμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος,
Ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος.
Τερπνὸν δὲ τἀναγκαῖον ἐκφυγεῖν απαν.
Τοιοῖσδε τοίνυν ἀξιῶ πεπρθέγμασιν.
Φθόνος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰ τὰ πρὶν κακὰ
Ηνειχόμεσθα· νῦν δ' ἐμοὶ, φίλον κάρα,
Ἐκβαὶν' ἀπήνης τῆσδε, μὴ χαμαὶ τιθεὶς
Τὸν σὸν πόδ', ἄναξ, Ἰλίυ πορθήτορα.
Δμωαὶ, τί μέλλεθ', αἷς ἐπέσταλ') τέλος
Πέδον κελεύθυ ῥωνύναι πέλασμάσιν;
Εὐθὺς γυέσθω πορφυρόστρωτος πόρος
Ες δῶμ' ἄελπτον ὡς ἂν ἡγῆται δίκη.

Τὰ

Stropheus Phocenſis, ancipitia mala
Cum mihi praedixiſſet, tum tuum ſub Ilio
Periculum; tum ſi populi concitati rebellio
Senatum deturbaret, prout ingenitum eſt
Mortalibus, eum qui ſemel cecidit magis magiſque calcibus premere.
Equidem tale monitum non eſt fraudulentum.
Nunc vero mihi lamentorum profluí (*lachrymarum*)
Fontes ſunt ſuppreſſi, neque amplius ineſt ſtilla.
At pervigilibus in oculis habeo noxam, (*i. e. morbum*)
De te plorans ſpeculationes
Semper incaſſum factas: in ſomniis vero,
A tenui culicis excitabar
Murmurantis motu, de te plures clades
Videns quam tempus ferebat quo dormiebam.
Nunc haec omnia paſſa mente non lugenti,
Dicam virum iſtum, ſtabulorum canem,
Servatorem navis rudentem, ſublimis tecti
Columnam, filium unicum patri,
Et terram quae praeter ſpem apparuit nautis,
Diem viſu pulcherrimum poſt tempeſtatem,
Sitienti viatori fontanum laticem.
Jucundum vero eſt (*malum*) quodlibet neceſſarium effugere.
Talibus ipſum ſalutationibus dignum cenſeo.
Abſit verbo invidia; multum enim pridem mala
Snſtinuimus: ſed jam, charum mihi caput,
Egredere ex curru iſto, non humi ponens
Pedem tuum, o rex, Trojae vaſtatorem.
Famulae, quid cunctamini, queis injunctum eſt munus
Sternendi ſtragulis ſolum viae?
Continuo ſit purpura ſtratus tranſitus
In domum inſperatam ut deducatur decenter.

Caetera vero cura (*noſtra*) nequaquam ſomno victa
Curabit rite congrua fato, diis volentibus.
AG. Laedae proles, mearum cuſtos aedium,
Dixiſti quidem convenienter meae abſentiae;
In longum enim produxiſti (*orationem:*) at decenter
Ut lauder, oportet hoc decus venire ab aliis.
Et praeterea ne me ad morem muliebrem
Delicate tractes, neque, inſtar hominis barbari,
Procubuo clamore hiando ſalutes me,
Neque ſtragulis inſternens inſidioſam viam
" Efficias: quippe deos hiſce oportet honorare;
" Picturatis vero mortalem ornamentis
" Incedere, me judice, neutiquam ſine metu.
Dico pro ratione hominis non quaſi deum ut tu colas me.
Sine pedum-abſterſoribus et variegatis tapetis
" (*Mea*) fama reſonat. male autem non ſapere,
" Maximum deorum donum: et beatum praedicare oportet
" Eum qui vitam finierit in felicitate grata.
Si omnia eodem modo experiar, bono animo fuero.
CL. Atque hoc dicas non contra animi ſententiam tui.
AG. Animum quidem ſcito me neutiquam corruptorum.
CL. Voviſtin' diis metuens ſic facturum te iſta?
AG. Si quis alius, bene ſciens hanc rem edixi.
CL. Quid autem tibi videtur Priamus (*facturus*) ſi haec effeciſſet?
AG. Super verſicoloribus (*ſtragulis*) omnino mihi videtur ambulaturus fuiſſe.
CL. Ne tu ergo reverearis vituperium hominum.
AG. " Veruntamen vulgaris fama multum valet.
CL. Sed qui non invidetur non eſt beatus.
AG. Imo non eſt mulieris pugnam affectare.
CL. Atqui beatos etiam hoc, quod vincuntur, decet.
AG. An etiam tu victoriam hujus certaminis magni facis?

CL.

Τὰ δ' ἄλλα φροντὶς οὐχ ὕπνῳ νικωμένη
Θήσει δικαίως σὺν θεοῖς εἰμαρμένα.
ΑΓ. Λήδας γλώσσαν, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ,
Απουσίᾳ μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ·
Μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας. ἀλλ' ἐπαίνεσον
Αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας.
Καὶ τἄλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
Αβρυνε, μηδὲ, βαρβάρου φωτὸς δίκην,
Χαμαιπετὲς βόαμα προσχάνῃς ἐμοί,
Μηδ' εἵμασι στρώσασ' ἐπίφθονον τόρον
" Τίθει. θεὺς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών·
" Εν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν
" Βαίνειν, ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.
Λέγω κατ' ἄνδρα μὴ θεὸν σέβειν ἐμέ.
Χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων
" Κηλῶν αὐτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν,
" Θεῶν μέγιστον δῶρον. ὀλβίσαι δὲ χρὴ
" βίον τελευτήσαντ' ἐν δόμοισι φίλῃ.
Εἰ πάντα δ' ὧς πράσσοιμ' ἄν, θαρσοῦσ' ἐγώ.
ΚΛ. Καὶ μὴν τόδ' εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.
ΑΓ. Γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθερεῖν ἐμέ.
ΚΛ. Ηὔξω θεοῖς δείσας ἂν ὧδ' ἔρδειν τάδε;
ΑΓ. Εἴπερ τις, εἰδὼς γ' εὖ τόδ' ἐξεῖπον τέλος.
ΚΛ. Τί δ' ἂν δοκῇ σοι Πρίαμος εἰ τάδ' ἤνυσεν;
ΑΓ. Εν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βαίνων δοκῇ.
ΚΛ. Μή νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθεὶς ψόγον.
ΑΓ. " Φήμη γε μὴτοι δημόθρους μέγα σθένει.
ΚΛ. Ο δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.
ΑΓ. Οὔτοι γυναικὸς ἐστιν ἡμείρειν μάχης.
ΚΛ. Τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει.
ΑΓ. Η καὶ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις;

ΚΛ. Πιθῦ· κράτος μὴν τοι πάρες γ' ἑκὼν ἐμοί.
ΑΓ. Αλλ' εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπαί τις ἀρβύλας
Λύοι τάχος ποδοῖν ἔμβασιν ποδός.
Σὺν τοῖς δέ μ' ἐμβαίνονθ' ἁλυργέσιν, θεῶν
Μή τις πρόσωθεν ὄμμαλος βάλοι φθόνος.
Πολλὴ γὰ αἰδὼς σωμαλοφθορεῖν ποσὶν
Φθείρονλα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.
Τούτων μὲν οὕτως· τὴν ξένην δὲ πραμμῶς
" Τήνδ' ἐσκόμιζε· τὸν κρατοῦνλα μαλθακῶς
" Θεὸς πρόσωθεν ἁμμῶς προσδέρκεῖ).
" Εκὼν γὰ οὐδεὶς δυλίῳ χρῆται ζυγῷ.
Αὐτὴ δὲ πολλῶν χρημάτων ἐξαίρελον
Ανθος, στρατοῦ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέπελο.
Επεὶ δ' ἀκύειν σ κατέστραμμαι τάδε,
Εἶμ' ἐς δόμων μέλαθρα πορφύρας πατῶν.
ΚΛ. Εστιν θάλασσα (τίς δέ νιν καλασβέσῃ;)
Τρέφουσα πολλῆς πορφύρας εἰς ἄργυρον
Κηκῖδα πολκαίνισον, εἱμάτων βαφάς.
Οἶκος δ' ὑπάρχῃ τῶνδε σὺν θεοῖς ἄναξ·
Εχειν, πένεσθαι δ' ὐκ, ἐπίσα) δόμος.
Πολλῶν πολισμὸν δειμάτων ἂν ἀξάμην,
Δόμοισι πρυνεχθέντος ἐν χρησηρίοις,
Ψυχῆς κομίσρα τῆσδε μηχανωμένης.
Ριζης γὰ ὕσης, φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους,
Σκιὰν ὑπερλείνασα σειρίου κυνός.
Καὶ σὺ μόλοντος δωματῖτιν ἑσίαν,
Θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολών.
Οταν δὲ τἄχη Ζεὺς τ' ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς
Οἶνον, τότ' ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλῃ,
Ανδρὸς τελείου δῶμ' ἐπισρωφωμένου.
Ζεῦ, Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς ἀρὰς τέλῃ·

Μέλοι

CL. Crede, victoriamque mihi volens relinque.
AG. At si ita tibi visum fuerit, solvat aliquis calceos
Ocyus illiberum (*facientes*) incessum pedum.
Cum hisce vero purpureis incedentem, deorum
Ne qua e longinquo oculi feriat invidia.
Multum enim pudet tapetia pedibus corrumpere
Perdentem divitias et texturas argento emptas.
Haec ita; hanc vero hospitem benigne
" Excipias. molliter imperantem
" Deus e longinquo benevole aspectat:
" Nemo enim volens servile patitur jugum.
Illa vero multarum opum selectus
Flos, exercitus donarium, me comitata est.
Quoniam autem tibi in hisce obaudire coactus sum,
Intro in aedium pergulas calcans purpuram.
CL. Extat mare (quis vero hoc exsiccabit?)
Quod nutrit multae purpurae in argentum
Fuliginem semper-recentem, amictuum tincturas.
Aedes autem harum cum diis dominae sunt:
Abundare, non indigere, solet domus (*nostra*).
Plurium conculcationem vestium voviſſem
Ob domum deductum (*Agamemnonem*) in victimis,
Dum praemium reportationis molior.
Radice enim silva, foliorum strues domum pervenit,
Umbram obtendens Syrio cani.
Et te domesticum adpetente larem,
Fervorem quidem in hyeme reversus prebes.
Cum vero Jupiter ex uva acerbum vinum
Faciat, tunc frigus domi est
Viro conjuge domiversante.
Jupiter, Jupiter perfector, mea vota perfice;

Et

Et haec tibi curae ſint quae perfecturus es.

ANTISTROPHICA. *Strophe* 1.

CH. Quodnam hoc jugiter
Oſtentum obverſans
Cordi fatidico volitat,
Et vaticinatur injuſſum
Nulla mercede conductum vaticinium;
Neque rejiciens (*ipſum*) inſtar
Inexplicitorum ſomniorum
Fiducia certa veniat
Ad charum mentis thronum? diu autem eſt ex quo
Rudentem injectionibus
Naves arenoſas
Praeteriit, cum in Ilium
Profectus eſt navalis exercitus.

ANTISTROPHE 1.

Percipio ipſis oculis
Reditum, ipſemet mihi teſtis exiſtens.
Hanc ſine lyra tamen modulatur
Naeniam Erinnys:
Intus a ſeipſo didicit
Animus non habens omnino
Gratam ſpei fiduciam.
Quippe praecordia haud fallunt
In juſtis cogitationibus exitum habituris
Vertiginibus circumactum cor.
Opto autem ut de meo timore
Aliquid falſum eſſe contingat,
Adeo ut ratum nuſquam fiet.

STROPHE 2.

Omnino ei longae

Sani-

Μέλοι δέ τι ζοὶ τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν.

Αντιστροφικα. Στροφὴ ά.

ΧΟ. Τίπλε μοι τόδ' ἐμπέδως
Δεῖσμα φρενατήριον
Καρδίας τερασκόπου πολᾶται,
Μαντιπολεῖ δ' ἀκέλδεσος
Αμιδος ἀοιδά·
Οὐδ' ἀποπλύσας δίκαν
Δυσκρίτων ὀνειράτων
Θάρσος ἀπιθὲς ἵξει
Φρενὸς φίλον θρόνον; χρόνος δ' ἐπεὶ
Πρυμνησίων ξυνεμβόλοις
Ψαμμίας ἀκάτας πα-
ρήβησεν, εὖθ' ὑπ' Ιλιον
Ωρλο ναυβάτας στρατός.

Αντιστροφὴ ά.

Πάθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων
Νόσον, αὐτόμαρτυς ὤν.
Τὸν δ' ἄνδ λύρας· ὅπως ὑμνῳδεῖ
Θρῆνον ἐριννύς,
Αὐτοδίδακλος ἔσωθεν
Θυμὸς ὑ τὸ πᾶν ἔχων
Ελπίδος φίλον θράσος.
Σπλάγχνα δ' ὕτοι μαλάζει
Πρὸς ἐνδίκοις φρεσὶν τελεσφόροις
Δίναις κυκλώμενον κέαρ.
Εὔχομαι δ' ἄπ' ἐμᾶς τι
Ελπίδος ψυδῆ πεσεῖν,
Ες τὸ μὴ τελεσφόρον.

Στροφὴ β'.

Μάλα γὸ τοι τᾶς πολλᾶς

Υγιείας ἀκόρεστον
Τέρμα. νόσος γὼ
Γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει,
Καὶ πότμος ἀθυπόρων
Ανδρὸς ἔπαισεν
Αφαυλον ἔρμα.
Καὶ τὸ μὲν πρὸ χρημάτων
Κτησίων ὄκνος βαλὼν,
Σφενδόνας ἀπ' ἀμέτρου,
Οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος
Πημονᾶς γέμων ἄγαν·
Οὐ δ' ἐπόνλισε Χάφος.
Πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς
Αμφιλαφὴς τε ϗ
Εξ ἀλόκων ἐπελειᾶν
Νῆσιν ὤλεσεν νόσον.

Αντιστροφὴ β'.

Τὸ δ' ἐπὶ γᾶν πεσόνθ' ἅπαξ
Θανάσιμον προπάροιθ' ἀνδρὸς
Μέλαν αἷμα τίς ἂν πάλιν
Αγχαλέσαιτ' ἐπαείδων;
Οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ
Τῶν φθιμένων ἀνάγειν
Ζεὺς αὖτ' ἔπαυσ' ἐπ' ἀλαθείᾳ γε.
Εἰ δὲ μὴ τεταγμένα
Μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν
Εἶργε μὴ πλέον φέρειν,
Προφθάσασα καρδία
Γλῶσαν ἂν τάδ' ἐξέχυ.
Νῦν δ' ὑπὸ Χότῳ βρέμει
Θυμαλγής τε, ϗ ὄδεν

Επελ-

Sanitatis ante ſatietatem
Terminus eſt; namque morbus
Vicinus intergerinus urget;
Et fortuna hominis ſecundum
Curſum tenens impegit (*aliquando*)
Ad ſcopulum latentem.
Quin cum praecipuas opes
Quae poſſidentur ignavia projecerit
Ex funda,
Non periit tota domus (*licet*)
Calamitatis admodum plena,
Neque penitus depreſſit navem.
Saepe namque donum divinum
Amplum et
Ex ſulcis annuis
Extinxit morbum famelicum.

ANTISTROPHE 2.

Semel autem lapſum in terram
Mortemque ferentem (*dum manat*) ante virum
Nigrum ſanguinem quis rurſus
Revocaverit incantans?
Neque illum qui certum ſciebat (*Aeſculapium*)
A mortuis ſuſcitare
Jupiter prohibuiſſet poſtea.
Niſi autem deſtinatum
Fatumque decretum Deorum
Impediret quo minus plura praedicaret,
Cor antevertens
Linguam iſta effudiſſet.
Nunc autem in tenebris (*cor*) fremit
Animo dolens, et nihil

Sperans amplius
Tempeſtivum ſe perfecturum,
Mente inflammata.

IAMBI.

CL. Ingredere et tu; Caſandram dico;
Quoniam te ſtatuit Jupiter placide in aedibus
Ut particeps eſſes lavacrorum, una cum multis
Servis, collocata juxta aram Jovis Fortunatoris.
Egredere ex hac eſſeda, neque faſtidioſa ſis.
Nam et Alcmenae filium tradunt olim,
Cum venditus eſſet, ſuſtinuiſſe etiam jugum vi.
Quod ſi neceſſitas hujus caſus inciderit,
Apud dominos pridem opulentos gratiae multum eſt.
Qui vero cum nunquam ſperaſſent meſſuerunt pulchre,
Crudeles prorſus ſervis, etiam praeter normam.
Habes a nobis (*dicta ſc.*) quae fieri ſolent.

CH. Tibi autem referre deſiſtit claro ſermone.
Cum vero ſies intra retia fatalia,
Obſequeris, ſi modo obſequaris; forſan vero haud perſuadeare.

CL. At niſi ſit, hirundinis inſtar,
Ignota voce barbaraque praedita,
Intus perſuadebo ipſi ſermonis efficacia.

CH. Sequere; loquitur ut in hoc rerum ſtatu optima.
Obſequere, deſerens ſedem hanc curulem.

CL. Non mihi otium eſt cum hac prae foribus manente
Tempus terere; namque ad aram penetralem
Siſtuntur dudum oves ad ignita ſacrificia,
Ut qui nunquam ſperaverimus tale nos adepturos beneficium.
Tu autem ſi quid horum facies, ne moram necte.
Sin ignara ſis ſermonemque haud capias,
Pro voce barbara fare manu.

CH.

Επελπομήν ποτὲ
Καίριον ἐκλολυπάσειν,
Ζωπυρουμένας φρενός.

Ιαμβοι.

ΚΛ. Εἴσω κομίζω κἀγὼ σύ· Κασάνδραν λέγω·
Επεί σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις
Κοινωνὸν ἔιναι χερνίβων, πολλῶν μέτα
Δούλων, σαθεῖσαν κλησίοις βωμῶ φέλας.
Εκβαιν' ἀπήνης τῆσδε· μηδ' ὑπερφρόνει.
Καὶ παῖδα γὰρ τοι φασὶν Αλκμήνης ποτὲ
Πραθέντα, πλῆναι κἀζυγῶν δίγειν βίᾳ.
Εἰ δ' ὧν ἀνάγκη τῆς δ' ἐπιρρέποι τύχης,
Αρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις.
Οἱ δ' ὕποτ' ἐλπίσαντες ἥμησαν καλῶς,
Ωμοί τε δούλοις πάντα, κἀπαρὰ τάθμην.
Εχεις παρ' ἡμῶν οἷάπερ νομίζεται.

ΧΟ. Σοί τοι λέγουσα πανσεφῆ λόγον.
Εντὸς δ' ἂν ὄσα μορσίμων ἀγραμάτων,
Πείθοι' ἂν εἰ πείθοι· ἀπειθοίης δ' ἴσως.

ΚΛ. Αλλ' εἴπερ ἐσὶ μὴ, χελιδόνος δίκην,
Αγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκλημένη,
Εσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ.

ΧΟ. Επου. τὰ λῷσα τῶν παρεσώτων λέγει.
Πείθου, λιποῦσα τόνδ' ἁμαξήρη θρόνον.

ΚΛ. Οὔτοι θυραῖαν τήνδ' ἐμοὶ χολὴ πάρα
Τρίβειν· τὰ μὲν γὰρ ἐσίας μεσομφάλου
Εσηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πυρός,
Ως ὕποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἔξειν χάριν.
Σὺ δ' εἴτι δράσεις τῶνδε, μὴ χολὴν τίθει.
Εἰ δ' ἀξυνήμων ὄσα μὴ δέχῃ λόγον,
Σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί.

ΧΟ. Ερμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τορῦ
Δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαγρέτου.
ΚΛ. Ἦ μαίνεται γε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
Ητις λιποῦσα μὲν πόλιν νεαίρεσον
Ηκει· χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν,
Πρὶν αἱμαληρὸν ἐξαφρίζεσθαι μῶμος.
Οὐ μὴν πλέω ῥίψασ' ἀτιμασθήσομαι.
ΧΟ. Εγὼ δ' (ἐποικλείρω γὰρ) οὐ θυμώσομαι.
Ιὼ, ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐρημώσασ' ὄχον,
Εκοῦσ' ἀνάγκῃ τῇδε καίνισον ζυγόν.
ΚΑ. Οτοτοτοῖ πόποῖ δᾶ.
Απόλλον, Απολλον.
ΧΟ. Τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου;
Οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν.
ΚΑ. Οτοτοτοῖ πόποῖ δᾶ.
Απολλον, Απολλον.
ΧΟ. Η δ' αὖτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ
Οὐδὲν πρεπόντως ἐν γόοις παρασατεῖν.
ΚΑ. Απολλον, Απολλον,
Αγυιεῦ τ' Απόλλων ἐμός.
Απώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.
ΧΟ. Χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῷ αὑτῆς κακῶν.
Μένει τὸ θεῖον δυλίᾳ παρὲν φρενί.
ΚΑ. Απολλον, Απολλον.
Αγυιεῦ τ' Απόλλων ἐμός.
Α ποῖ ποτ' ἤγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην;
ΧΟ. Πρὸς τὴν Ατρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς,
Εγὼ λέγω σοι· τἀδ' οὐκ ἐρεῖς ψύθη.
Αντιστροφικα. Στροφὴ ά.
ΚΑ. Μισόθεον μὲν ὕμνον, πολλὰ ξυνίσορα
Αὐτόφονα κακὰ, κ' ἀρλάγαν,

Ανδρὸς

CH. Hoſpita videtur interprete claro
Indigere; mores vero ſunt quales ferae recens-captae.
CL. Immo inſanit et mentis laeſae cluit,
Quae relicta civitate recens-capta
Venit: lupatum vero neſcit ferre
Antequam cruentum deſpumaverit fervorem.
Non tamen projiciens plura vituperabor.
CH. Ego quidem (nam miſeret me ejus) non iraſcar.
Vade, o miſella, hunc currum deſerens,
Cedens neceſſitati huic novum jugum indue.
CA. Ototototoi! proh dii! proh terra!
Apollo, Apollo!
CH. Quid haec ejaculata es ad Loxiam?
Non enim talis eſt ut lamentatori ſubveniat.
CA. Ototototoi! proh dii! proh terra!
Apollo, Apollo!
CH. Certe rurſus male-ominans deum invocat,
Cui minime convenit aſſiſtere in luctibus.
CA. Apollo, Apollo!
Agyieu Apollo mihi fuiſti;
Perdidiſti enim me plane jam ſecundo.
CH. Vaticinatura videtur de ſui ipſius malis.
Manet divina vis relicta in mente ſerva.
CA. Apollo, Apollo!
Agyieu Apollo mi!
Ah! quo me tandem duxiſti? ad qualem domum?
CH. Ad Atridarum; ſi tu hoc neſcias,
Egomet tibi dico; non me argues mendacii.

ANTISTROPHICA. *Strophe* I.

CA. Porro (*in domum*) diis inviſam, multorum conſciam
Mutuae caedis malorum, invicem ſcelerum et ſuſpendiorum,
Viri

Viri macellum et ſolum reſperſum *(ſanguine.)*

IAMBI.

CH. Sagax videtur hoſpita canis inſtar
Eſſe, et praeſagit eam quam inveniet caedem.

ANTISTROPHE 1.

CA. Hiſce enim teſtimoniis perſuadeor;
(Video) plorantes hoſce infantulos, lanienas,
Et carnes aſſas a patre comeſtas.

IAMBI.

CH. Audivimus gloriam tuam fatidicam,
Audivimus, nec vates ullos quaerimus.

STROPHE 2.

CA. Heu, proh dii! quid tandem molitur?
Quaenam haec nova magna miſeria
Magnum in hiſce aedibus molitur malum
Amicis intolerabile, immedicabile; robur autem *(i.e. ultorem)*
Longe ablegat?

IAMBI.

CH. Iſtorum inſcius ſum vaticiniorum:
Haec vero cognovi; tota enim clamat civitas.

ANTISTROPHE 2.

CA. Heu, miſera! hoccine efficis,
Maritum conſortem tori
Poſtquam balneis foviſti? quomodo enarrem exitum?
Cito hoc peragetur: extenditur manus
Poſt manum appetens *(feriendi.)*

IAMBI.

CH. Nondum intellexi; adhuc enim prae aenigmatum
Oraculis obſcuris haeſito.

ANTISTROPHICA. *Strophe* 1.

CA. Heu! heu! papae! papae! quid hoc apparet?

Num

Ανδρὸς σφάγιον ϗ τέδον ῥαντήριον.

Ιαμβοι.

ΧΟ. Εοικεν εὖριν ἡ ξένη κυνὸς δίκην
Εἶναι, μαθεῖ δ' ὧν ἐφαρήσει φόνον.

Αντιστροφὴ ά.

ΚΑ. Μαντυρίοις γὰ τοῖσδε πείθομαι·
Κλαυθμὸν τάδε βρέφη, σφαγὰς,
Οπλάς τε ζάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.

Ιαμβοι.

ΧΟ. Ημῖν κλέος ζὰ μαντικὸν πεπυσμένοι,
Ημῖν, σοφήτας δ' ὕτινας μαθὸμεν.

Στροφὴ β'.

ΚΑ. Ιὼ ποποῖ, τί ποτε μήδε); 1110
Τί τόδε νέον ἄχθος μέγα
Μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδε) κακὸν
Αφερτον φίλοισι, δυσίατον· ἀλκὰν
Δ' ἐκὰς ἀποσατεῖ;

Ιαμβοι.

ΧΟ. Τύτων ἄϊδρίς εἰμι τῶν μαντευμάτων.
Εκεῖνα δ' ἔγνων· πᾶσα γὰ βοᾷ πόλις.

Αντιστροφὴ β'.

ΚΑ. Ιὼ τάλαινα, τόδε γὰ τελεῖς,
Τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν
Λυτροῖσι φαιδρύνασα; πῶς φράσω τέλος;
Τάχος γὰ τόδ' ἔσαι. προλείπει δὲ χεὶρ ἐκ
Χειρὸς ὁρεγομένα. 1120

Ιαμβοι.

ΧΟ. Οὔπω ξυνῆκα· νῦν γὰ ἐξ αἰνιγμάτων
Επαργέμοισι θεσφάτοις ἁμηχανῶ.

Αντιστροφίκα. Στροφὴ ά.

ΚΑ. Ε, ἔ, παπᾶ, παπᾶ, τί τόδε φαίνε);

Η δίκλυόν τι γ' αἰδὼ;
Αλλ' ἄρκυς ἡ ξύνδικος, ἡ ξυναιτία
Φόνου· σάσις δ' ἀκόρεσος γλίει
Καλολολυξάτω δύμαλος λάσίμου.

Στροφὴ β'.

ΧΟ. Ποίαν ἐριννὺν τήνδε δώμασιν κέλῃ
Επορθιάζειν; ὔ με φαιδρύνει λόγος.
Επὶ δὲ καρδίαν ἕδραμε κροκοβαφὴς
Σταγὼν, ἅτε κῆδος ἁλώσιμος
Ξυναυτεῖ βίᾳ δύτλος αὐγαῖς.
Ταχεῖα δ' ἅτα πέλει.

Αντιστροφὴ ά.

ΚΑ. Α ἄ· ἰδὼ, ἰδὼ, ἄπεχε τῆς βοὸς
Τὸν ταῦρον· ἐν πέπλοισιν
Μελάγκερων λαβοῦσα μηχανήμασι
Τύπλᾳ· πίλνει δ' ἐνύδρῳ τέχει.
Δολοφόνου δὲ λέβητος τύχαν σοι λέγω.

Αντιστροφὴ β'.

ΧΟ. Οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνώμων ἄκρος
Εἶναι, κακῷ δέ τῳ προσεικάζω τάδε.
Απὸ δὲ θεσφάτων τις ἀγαθὰ φάτις
Βροτοῖσι σέλλει. κακῶν γὰ δὴ αἱ
Πολυετεῖς τέχναι θεατιῳδὸν
Φόβον φέρουσι μαθεῖν.

Στροφὴ γ'.

ΚΑ. Ιὼ ἰὼ, ταλαίνας κακόπολμοι τύχαι.
Τὸ γὰ ἐμὸν θροῶ πάθος ἐπαλγέασα.
Ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες;
Οὐδέποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην. τί γάρ;

Στροφὴ δ'.

ΧΟ. Φρενομανής τις εἶ θεοφόρητος, ἀμ-

φὶ

Num rete quoddam Orci?
Quam potius rete eſt conſors tori, concors cauſa
Caedis? ſimultas inexplebilis erga hoc genus
Exululet victimae morti deſtinatae ergo.

STROPHE 2.

CH. Qualem hancce furiam per aedes jubes
Altum clamorem tollere? haud me ſerenat ſermo.
Sed adverſus cor cucurrit crocopallore
(*Sanguine*) ſtilla, qualis bello cadentes
Comitatur in occaſu vitae (*oculorum*) radios.
Subita calamitas exoritur.

ANTISTROPHE 1.

CA. Heu! heu! ecce, ecce! cohibe a vacca
Taurum: veſtibus involvens
Nigricornem machina
Percutit; cadit vero in aquali vaſe.
Inſidioſae lebetis caſum ut intelligas velim.

ANTISTROPHE 2.

CH. Haud glorier oraculorum ſummus eſſe
Interpres, malo autem alicui hoc adſimilo.
Ex oraculis quidem bonus aliquando nuntius
Mortalibus advenit. At malorum
Annoſae artes vatum
Metus afferunt ſenſum.

STROPHE 3.

CA. Heu! heu miſerae infelices fortunae!
Meum enim admiſcens fatum lamentor.
Quid me huc miſeram duxiſti?
Non ob aliud niſi commorituram. quorſum enim?

STROPHE 4.

CH. Lymphatica es numine incita,

Et

Et de teipſa profers
Cantum infauſtum, ſicut delicata quaedam luſcinia
Indefeſſa voce, luctuoſa miſera mente
Ityn Ityn lugens per pullulantem malis
Vitam.

ANTISTROPHE 3.

CA. Heu! heu! argutae luſciniae fatum (*mihi tribuis:*)
Ei enim circumdederunt plumis corpus
Dii, vitamque dulcem ſine luctibus (*conceſſerunt*;)
Me autem manet laceratio telo ancipiti.

ANTISTROPHE 4.

CH. Unde ingruentes ac divinitus illatas habes
Inanes anxietates,
Haec perterrifica clangore infami
Modularis, et ſimul cum cantibus acutis?
Unde praecepta divinatricis artis habes
Tam male-ominantia?

STROPHE 5.

CA. Heu nuptiae, nuptiae Paridis exitiales
Amicis! eheu Scamandri patria unda!
Olim juxta tuas ripas miſera
Adoleſcebam alimentis;
Nunc vero circa Cocytum et Acheruſias
Ripas videor mox vaticinatura.

STROPHE 6.

CH. Quid hoc verbum ſit quod tam clare protuliſti
Vel nuper editus infans intelligere poſſit.
Perculſus vero ſum timore cruento,
Dolenda fortuna querula mala lamentantis,
Quae me auditu vulnerant.

ANTI-

φὶ δ' αὐτᾶς θροεῖς
Νόμον ἄνομόν γε, οἷά τις ξυθὰ
Ακόρεσος βοᾶς φιλοίκλοις ταλαίναις φρεσὶν
Ιτυν Ιτυν στένσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς
Ανδὼν βίον.

Ἀντιστροφὴ γ'.

ΚΑ. Ιὼ ἰὼ, λιγείας ἀηδόνος μόρον·
Περιβάλοντο γὰρ οἱ πτεροφόρον δέμας
Θεοὶ, γλυκύν τ' αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ·
Εμοὶ δὲ μίμνει χισμὸς ἀμφήκει δορί.

Ἀντιστροφὴ δ'.

ΧΟ. Πόθεν ἐπισύτους θεοφόρους τ' ἔχεις
Μαλαίας δύας,
Τὰ δ' ἐπιφόβῳ δυσφάτῳ κλαγᾷ
Μελοδυπεῖς, ὁμῶ τ' ὀρθίοις ἐν νόμοις;
Πόθεν ὄρνις ἔχεις θεσπίας ὁδοῦ
Κακορρήμονας;

Στροφὴ ε'.

ΚΑ. Ιὼ γάμοι, γάμοι Πάριδος ὀλέθριοι
Φίλων. ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν.
Τότε μὲν ἀμφὶ ζᾶς αἰϊόνας τάλαινα
Ηνυτόμαν τροφᾶς·
Νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτόν τε κ' Αχερουσίους
Οχθους ἔοικα θεσπιῳδήσειν τάχα.

Στροφὴ ς'.

ΧΟ. Τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω
Νεογνὸς ἀνθρώπων μάθοι.
Πέπλησμαι δ' ὑπαὶ δήσμαλι φοινίῳ,
Δυσαλγεῖ τύχᾳ μινυρὰ κακὰ θρεομβύας,
Θραύματ' ἐμοὶ κλύειν.

Ἀντιστροφὴ ε.

ΚΑ. Ἰὼ πόνοι, πόνοι πόλεως ὀλωμένας
Τοπᾶν. ἰὼ πρόπυργοι θυσίαι πάλαι
Πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων· ἄκος
Δ' οὐδὲν ἐπήρκεσαν,
Τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ ἦν ἔχειν παθεῖν. 1180
Ἐγὼ δὲ θερμόνους τάχ' ἐμπέδῳ βαλῶ.

Ἀντιστροφὴ ς'.

ΧΟ. Ἐπόμενα πρεσβυτέροις ταῦθ' ἑφημίσω.
Καὶ τίς σε χὠ κακοφρονεῖν
Τίθησι δαίμων ὑπερβαρὴς ἐμπίλνων,
Μελίζειν πάθη γοερὰ θαναλοφόρα;
Τέρμα δ' ἀμηχανῶ.

Ἰαμβοι.

ΚΑ. Καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
Ἔσαν δεδορκὼς, νεογάμου νύμφας δίκην·
Λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς,
Πνέων ἐσήξειν ὥσε κύμαλος δίκην 1190
Κλύειν πρὸς αὐγὰς τῆδε πήμαλος πολύ
Μεῖζον. φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.
Καὶ μαρλυρεῖτε ξυνδρόμως ἴχνος κακῶν
Ρινηλατούσης τῆσδ' πάλαι πεπραγμένων.
Τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορὸς
Σύμφθογγος, οὐκ εὔφωνος· οὐ γὰρ εὖ λέγει.
Καὶ μὴν πεπωκώς γ', ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
Βρότειον αἷμα κῶμος ἐν δόμοις μένει,
Δύσεμπλος ἔξω ξυγγόνων ἐρινύων.
Ὑμνοῦσι δ' ὕμνον δώμασι προσήμεναι 1200
Πρώταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
Εὐνὰς ἀδελφῷ τῷ πατροῦντι δυσμενεῖς.
Ἥμαρτον, ἢ θηρῶ τι τοξότης τις ὥς;

Ἡ ψα-

ANTISTROPHE 5.

CA. Eheu labores, labores civitatis prorſus
Perditae! eheu antemoenialia ſacrificia patris,
Quae multos jugularunt pecudes paſcuarias! remedium autem
Nullum protulerunt,
Quominus urbs ita affecta eſſet ut eſt.
Ego vero calorem (*vitalem*) in ſolum effundam cito.

ANTISTROPHE 6.

CH. Conſentanea prioribus haec locuta es.
Quiſnam te furere
Daemon facit praegravis irruens,
Ita ut modulere paſſiones luctuoſas mortiferas?
Quis autem terminus erit ignoro.

IAMBI.

CA. Atqui oraculum non amplius per velamina
Vos aſpiciet, novae nuptae inſtar:
Quin clarum prae oriente Sole videtur,
Spirans ſe illaturum ut inſtar fluctus
Audiatis clare hoc malo malum multo
Majus. Docebo autem vos jam non per aenigmata.
Et vos mihi teſtimonium perhibete, eodem curſu veſtigium malorum
Subodoranti quae antehac perpetrata ſunt.
Hoc enim tectum nunquam deſeret grex (*furiarum*)
Conſona, ſed non ſuaviſona; non enim fauſta loquitur.
Et jam inebriatus, quo audentior evadat,
Humano Comus cruore domi manet,
Aegre ſeparandus a cognatis diis furialibus.
Hymnum autem illae canunt adhaerentes aedibus
Principialem noxam; viciſſim quoque deſpuerunt
Infenſae in eum qui lectos fratris conculcaverit.
Aberravine, an ſcopum attingo veluti ſagittarius?

An

An ſum quaſi vates falſus, januarum pulſator nugax?
Teſtare verbis praejurans quod ipſa ſciam
Antiqua harum aedium piacula.
CH. At quinam juramenti compages valide pacta
Emolumento erit? te vero miror,
Trans mare educatam in urbe aliena lingua utente,
Poſſe loqui ac ſi hic praeſens adfuiſſes.
CA. Apollo vates me huic deſtinavit muneri:
Ante quidem pudor mihi erat haec loqui.
CH. Nunquid, Deus licet, amore percitus?
Nam unuſquiſque faeliciter agens luxuriatur magis.
CA. Quin procus fuit meae valde inhians formae.
CH. An ad liberorum opus conveniſti lege?
CA. Poſtquam aſſenſiſſem, Apollinem fefelli.
CH. Num quando jam artibus entheis imbuta eſſes?
CA. Immo jam civibus omnia praedixeram mala.
CH. Quomodo igitur regi Loxiae eras in odio?
CA. Nulli perſuaſi quicquam poſtquam ita deliqueram.
CH. Nobis tamen videris fide digna vaticinata eſſe.
CA. Heu, heu! proh! proh mala!
Me rurſus gravis prophetiae labor
Exagitat, prooemiis conturbans infauſtis.
Videtin' hoſce inſidentes aedibus
Juvenes, ſomniorum ſpectris ſimiles?
Pueri mortui quaſi ab amicis,
Manus implentes cibo proprio carnium,
Cumque inteſtinis viſcera, ferculum miſerabile,
Apparent habentes, quae deguſtavit pater.
Propter haec aliquem dico meditari poenas
Leonem imbellem in lecto verſantem
Domi-deſidem, hei mihi! reduci hero

Meo;

Η ψᾰδόμαντις εἰμι θυροκόπος φλεδών;
Εκμαρτύρησον πρὺμόσας τὸ μὴ εἰδέναι
Λόγῳ παλαιὰς τῶνδ' ἁμαρτίας δόμων.
ΧΟ. Καὶ πῶς ἂν ὅρκος πῆμα γυναίως παγὲν
Παιώνιον γιύοιτο; θαυμάζω δέ σε,
Πόντιᾰ πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρουν πόλιν,
Κυρεῖν λέγουσαν ὥσπερ εἰ παρεσάτεις. 1210
ΚΑ. Μάντις μ' Απόλλων τῷ δ' ἐπέσπασεν τέλει.
Προτᾰ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.
ΧΟ. Μῶν ἢ θεὸς περ ἱμέρῳ πεπλησμένος;
Αβρύνει γὰ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον.
ΚΑ. Αλλ' ἦν παλαιστὴς, κἀρτ' ἐμοὶ πόνων χάριν.
ΧΟ. Η καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἦλθεν νόμῳ;
ΚΑ. Ξυναινέσασα Λοξίαν ἐψᾰσάμην.
ΧΟ. Ηδη τέχναισιν ἐνθέοις ἠρημένη;
ΚΑ. Ηδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθη.
ΧΟ. Πῶς δῆτ' ἄναλτος ἦδα Λοξίου κότῳ. 1220
ΚΑ. Επειθον ὐδὲν ὐδέν, ὡς τάδ' ἤμπλακον.
ΧΟ. Ημῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.
ΚΑ. Ιὺ, ἰὺ, ὤ ὤ κακά.
Υπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος
Στροβεῖ, ταράσσων φροιμίοις ἐφημίοις.
Ορᾶτε τύσδε τὰς δόμοις ἐφημένᾰς
Νέας, ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασιν;
Παῖδες θανόντες ὡσπερεὶ πρὸς τῶν φίλων,
Χεῖρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς,
Σὺν ἐγκέροις τὲ σπλάγχν' ἐποίκτιστον γέμος, 1230
Πρέπουσ', ἔχοντες ὧν πατὴρ ἐγεύσατο.
Εκ τῶνδε ποινάς φημὶ βουλεύειν τινὰ
Λέοντ' ἄναλκιν ἐν λέχει πρωφώμενον
Οἰκουρὸν, οἴμοι, τῷ μολόντι δεσπότῃ

Εμῶ. φέρειν γὰ χρὴ τὸ δύλιον ζυγόν.
Νεῶν τ' ἔπαρχος Ιλίᾳ τ' ἀνασάτης
Οὐκ οἶδεν οἷα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς
Λέξασα, κ' κλείνασα φαιδρόνᾳς, δίκην
Ατης λαθραίᾳ, τάξε) κακῇ τύχῃ.
Τοιαῦτα τολμᾷ θῆλυς· ἄρσενος φονᾶς
Εσιν. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος,
Τύχοιμ' ἄν; ἀμφίσβαιναν, ἢ Σκύλλαν τινὰ
Οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,
Θύελλαν ἅδου μητέρ', ἄσπονδόν τ' ἀρὰν
Φίλοις πνέουσαν; ὡς δ' ἐπωλολύξαλο
Η πανλότολμος, ὥσπερ ἐν μάχης τροπῇ.
Δοκεῖ δὲ χαίρειν νοσίμῳ ζωπρίᾳ.
Καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω, τί γὰ;
Τὸ μέλλον ἥξει. κ' σὺ μὴν τάχ' παρὼν,
Αγαν γ' ἀληθόμανλιν, οἰκτείρας, ἐρεῖς.
ΧΟ. Τὴν μὲν Θυέσν δαῖτα παιδίων κρεῶν
Ξυνῆκα κ' πέφρικα· κ' φόβος μ' ἔχει,
Κλύοντ' ἀληθῶς ὐδὲν ἐξηκασμένα.
Τὰ δ' ἄλλ' ἀκύσας, ἐκ δρόμν πεσὼν τρέχω.
ΚΑ. Αγαμέμνονός ζε φημ' ἐπόψεσθαι μόρον.
ΧΟ. Εὔφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα.
ΚΑ. Αλλ' ὅτοι Παιὼν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ.
ΧΟ. Οὐκ, εἰ παρέσαι γ'· ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως.
ΚΑ. Σὺ μὲν καλάζῃ, τοῖς δ' ἀποκλείνειν μέλει.
ΧΟ. Τινὸς πρὸς ἀνδρὸς τῦτ' ἄχος πορσύνε); 1260
ΚΑ. Η κάρτ' ἄρ' ἂν παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν.
ΧΟ. Τῦ γὰ τελοῦντος ὐ ξυνῆκα μηχανήν.
ΚΑ. Καὶ μὴν ἄγαν γ' Ελλην' ἐπίσαμαι φάτιν.
ΧΟ. Καὶ γὰ τὰ πυθόκραντα, δυσπαθῆ δ' ὅμως.
ΚΑ. Παπᾶ, οἷον τὸ πῦρ ἐπέρχε) δέ μοι;

Στολοῖ,

Meo; (*hero, inquam*) nam neceſſe eſt ut ſervile feram jugum.
Navium praefectus, Ilii everſor,
Haud novit qualia lingua execrandae canis
Dicens, et interficiens animo ſereno,
More caedis occultae, faciet cum mala fortuna.
Talia audet foemina; interfectrix eſt
Viri: quod illam monſtrum inviſum appellans
Vere appellaverim? amphisbaenam, aut Scyllam aliquam
Habitantem in rupibus, nautis exitium,
Aut furentem orci matrem, odium implacabile
Amicis ſpirantem? ut vero exultavit
Facinoroſa illa, quaſi in acie fugata!
Videtur autem laetari de marito reduce.
Quod ſi nihil horum ſimiliter perſuadeam, quid tum?
Quod futurum eſt eveniet: et tu miſerans illorum vices
Vatem me dices ſtatim veracem nimis.

CH. Thyeſtae quidem convivium ex liberorum carnibus
Agnovi atque horrui; horror etiam me occupat
Cum audiam vere non ex conjectura prolata.
Caetera autem dum audio e curſu devians curro.

CA. Agamemnonis aio te viſurum mortem.

CH. Bene ominare, o miſera, os oblini.

CA. At medicus nullus huic morbo praeeſt.

CH. Non, ſi res ita acciderit; ſed ne unquam accidat (*opto*)

CA. Tu quidem deprecare, iis vero interficere curae erit.

CH. Quonam a viro hocce paratur ſcelus?

CA. Certe valde aberraſti a vaticiniis meis.

CH. Perpetraturi haud intellexi dolum.

CA. Atqui ego ſatis ſermonem Graecum calleo.

CH. Et haec ex Pythii mente eventura pariter, et perpeſſu gravia.

CA. Proh dii! qualis calor corpus meum invadit!

Ototoi,

Ototoi, Lycie Apollo! heu me, me!
Haec bipes Leaena commiſta
Lupo, Leonis generoſi abſentia,
Me miſeram interimet: et quaſi pharmacum
Parans mulier, me etiam pretium imponet potioni (*vel, poculo, forte*)
Gloriatur gladium in maritum acuens,
Pro mea abductione ſe repenſuram caedem.
Quid igitur circa me haec deridicula geſto,
Et ſceptra, et fatidicas circa collum corollas?
Equidem ante fatum meum haec diſperdam.
Ite in interitum ruentia; ita vicem rependam:
Aliud quoddam damnum (*alium quem damno afficietis*) mei vice aoquirite.
En vero ipſe Apollo me exuit
Fatidica veſte: vidiſti autem me
Etiam in hiſce ornamentis irriſam, una cum
Amicis, ab inimicis, ſine controverſia immerito.
Quando autem appellabar inſana uti circulatrix,
Mendica, miſera, fame-peritura id ſuſtinui.
Et jam me vates vatem conficiens
Abegit in has exitiales miſerias.
Arae paternae loco truncus manet culinarius,
Cum mactanda fuero calida cruenta hoſtia.
Non tamen inulti a diis moriemur.
Veniet enim alius noſtrum viciſſim ultor,
Matricida progenies, vindicator patris:
Exul autem erro et ab hoc ſolo ejectitius
Adveniet haſce clades conſummaturus amicis,
Inhoſpitalem reſupinationem jacentis patris.
Quid igitur ipſa decola ita ingemiſco,
Poſtquam prius vidi urbem Ilii
Agentem ſicut egerit; eos autem qui civitatem obtinuerunt,

Talem

Οτοτοῖ, Λύκει' Απολλον· οἴ ἐγὼ, ἐγώ.
Αὖτη δίπυς λέαινα ξυγκοιμωμένη
Λύκῳ, λέοντος ἀγεννῆς ἀπουσία,
Κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὡς δὲ φάρμακον
Τἄχουσα κἀμοῦ μισθὸν ἐνθήσει κότῳ.
Επάχθη θήγουσα φωτὶ φάσγανον,
Εμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσασθαι φόνον.
Τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε,
Καὶ σκῆπτρα, καὶ μαντεῖα περὶ δέρῃ τέφη;
Σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.
Ιτ' ἐς φθόρον πεσόντ'· ἀγαθὼ δ' ἀμείψομαι.
Αλλην τιν' ἄτην ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.
Ιδοὺ δ' Απόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ
Χρησηρίαν ἐσθῆτ'. ἐπόπτευσας δέ με
Κἀν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην μετὰ
Φίλων, ὑπ' ἐχθρῶν, ὡς διχορρόπως μάτην.
Καλουμένη δὲ φοιτὰς ὡς ἀγύρτρια,
Πτωχὸς, τάλαινα, λιμόθυμος ἠνεσχόμην.
Καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ,
Απήγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας.
Βωμοῦ πατρῴου δ' ἀντεπίξηνον μυρεῖ,
Θερμῷ κοπείσης φοινίῳ πεσσφάγματι.
Οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομαι.
Ηξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος,
Μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός·
Φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
Κάτεισιν, ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις,
Αξειν νιν ὑπλίασμα κειμένου πατρός.
Τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικος ὧδ' ἀναστένω,
Επεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ιλίου πόλιν
Πράξασαν ὡς ἔπραξεν· οἵ δ' εἶχον πόλιν,

Οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει;
Ἰδοὺ πράξω, τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.
Ὁμώμοκ' γὰρ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας·
Ἀδὺ πύλας δὲ τὰς λέγω, προσεννέπω.
Ἐπάλχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
Ὡς ἀσφάδαστος, αἱμάτων ἀθνησίμων
Ἀποῤῥυέντων, ὄμμα ξυμβάλω τόδε.
ΧΟ. Ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ ξοφὴ
Γύναι· μακρὰν ἔτεινας. εἰ δ' ἐτητύμως
Μόρον τὸν αὐτῆς οἶδα, πῶς, θεηλάτου
Βοὸς δίκην, πρὸς βωμὸν ἀτόλμως πατεῖς;
ΚΑ. Οὐκ ἔστ' ἄλυξις ὑ ξένοι χρόνῳ πλέω.
ΧΟ. Ὁ δ' ὕστατός γε τῷ χρόνῳ προσβάλῃ.
ΚΑ. Ἡκεῖ τόδ' ἦμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῇ.
ΧΟ. Ἀλλ' ἴσθι τλήμων ὅσ' ἀπ' ἀτόλμου φρενός.
ΚΑ. Οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν ὀλομένων.
ΧΟ. " Ἀλλ' ἀκλεῶς τοι καθανεῖν χάρις βροτῷ.
ΚΑ. Ἰώ, πάτερ, σοῦ τῶν τε γηγενῶν τέκνων.
ΧΟ. Τί δ' ἐσὶ χρῆμα, τίς σ' ἀποστρέφει φόβος;
ΚΑ. Φεῦ, φεῦ.
ΧΟ. Τί τῦτ' ἔφαξας; εἴ τι μὴ φρενῶν σύγος.
ΚΑ. Φόβον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῆ.
ΧΟ. Καὶ πῶς τόδ' ὄζει θυμάτων ἑφεσίων;
ΚΑ. Ὁμοιος ἀτμὸς ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει.
ΧΟ. Οὐ Σύριον ἀγλάϊσμα δώμασιν λέγεις.
ΚΑ. Ἀλλ' εἶμι κἀν δόμοισι κωκύσουσ' ἐμὴν
Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκείτω βίος.
Ἰώ, ξένοι.
Οὗτοι δυσοίζω θάμνον ὡς ὄρνις, φόβῳ.
Ἀλλ' ὡς θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
Ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ,

Ἀνὴρ

Talem exitum habentes deorum arbitrio?
Pergens ulterius ſuſtinebo mori.
Juratum enim per deos juramentum magnum;
Orci januas haſce ego alloquor,
Comprecorque ut tempeſtivam ſortiar plagam,
Ut ſine lucta, ſanguine facilem laturo mortem
Effluente, hunc concludam oculum.

CH. O multum miſera, multum etiam prudens
Mulier! (*orationem*) proſecuta es in longum. quod ſi vere
Tuam mortem noſti, quomodo, inſtar divinitus impulſae
Juvencae, ad aram audacter proficiſceris?

CA. Non eſt amplius fuga, o hoſpites.

CH. At qui poſtremus eſt, tempore honoratur.

CA. Adeſt dies, parum lucrabor fuga.

CH. At ſcito te eſſe miſeram cum ſis animo confidenti.

CA. Faelicium nemo haec audit.

CH. " At mori glorioſe commendationi eſt.

CA. Heu, pater, tibi et generoſis liberis!

CH. Quaenam res eſt? quis te avertit metus?

CA. Heu, heu!

CH. Quid adeo refugis? niſi aliquis ſit mentis horror.

CA. Caedem haec domus olet ſanguinariam.

CH. Et quomodo haec odorata es ex victimis focariis?

CA. Talis nidor qualis ex ſepulchris exiſtit.

CH. Haud dicis decus Syrium in aedibus.

CA. Quinetiam in aedibus gemitura meam
Agamemnoniſque mortem. Hactenus vixiſſe ſatis eſto.
Heu, hoſpites!
Haud averſor virgultum uti avis prae timore;
Verum ut mortuae mihi hoc teſtificemini,
Mulier cum pro me muliere mortua erit,

Virque

Virque pro viro malam habente uxorem cadat.
Haec dona hoſpitalia vobis relinquam ut jam moritura.
CH. O infaelix, miſeror praeviſum fatum tuum.
CA. Simul adhuc dicere extremum teſtamentum aut threnum velim
Mei ipſius: Solem autem obteſtor
Uſque ad extremam lucem, una cum ultoribus meis,
Inimicos caedis meae autores ut ulciſcantur ſimul;
Serva perempta facili victoria.
" O res humanas! quas cum ſecundae ſint
" Vel umbra quaelibet everterit: ſin adverſae fuerint,
" Applicata madens ſpongia imaginem delet.
Atque haec prae illis miſeror multo magis.

ANAPAESTI.

CH. " Bene agendi nulla ſatietas eſt
" Cunctis mortalibus; digito monſtratum (*virum beatum*)
" Nemo vetans arcet ab aedibus.
Attamen ne intres talia vociferans.
Et huic quidem ut urbem Priami
Caperet conceſſere coelites:
A numine honoratus domum venit.
Nunc vero ſi priorem ſanguinem luet,
Et morientibus moriens, aliarum
Mortium poenas nimis adimplebit.
Quis mortalium gloriari poterit, innoxio
Genio ſe natum eſſe, haec cum audiverit?

IAMBI.

AG. Ohime! lethali intus percuſſus ſum vulnere.
SE. Tace: quis clamat vulnus lethaliter vulneratus?
AG. Ohime! iterum ſecundo ictu ſauciatus.
SE. Patrari facinus mihi videtur regis ex ejulatu.
At tuta communicemus conſilia.

SE.

Ανήρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέση.
Επιξενῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανυμμένη.
ΧΟ. Ω τλῆμον, οἰκτείρω σε θεσφάτυ μόρυ. 1330
ΚΑ. Απαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν ἢ θρῆνον θέλω
Εμὸν τὸν αὐτῆς· ἡλίῳ δ' ἐπεύχομαι
Πρὸς ὕστατον φῶς τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις,
Εχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν ὁμῦ.
Δύλης θανύσης ἀμαρῦς χειρώματος.
" Ιὼ βρότεια πράγματ'· ἀτυχῦντα μὲν
" Σκιά τις ἀνρέψειεν· εἰ δὲ δυσυχῆ,
" βολαῖς ὑγρώσων σπόγγος ὤλεσε γραφήν.
Καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτείρω πολύ.
Ανάπαιστοι.
ΧΟ. " Τὸ μὲν εὖ πράττειν ἀκόρεστον ἔφυ 1340
" Πᾶσι βροτοῖς· δακτυλοδεικτῶν
" Δ' ὕτις ἀπειπὼν εἴργῃ μελάθρων,
Μηκέτι δ' εἰσέλθῃς, τάδε φωνῶν.
Καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἐλεῖν ἔδοσαν
Μάκαρες Πριάμυ·
Θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ἱκάνει.
Νῦν δ' εἰ ποινὰς αἷμ' ἀποτίσει,
Καὶ τοῖσι θανῦσι θανὼν, ἄλλων
Ποινὰς θανάτων ἄγαν ἐπικρανεῖ.
Τίς ἂν εὔξαιτο βροτῶν, ἀσινεῖ 1350
Δαίμονι φῦναι, τάδ' ἀκύων;
Ιαμβοι.
ΑΓ. Ωμοι πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν ἔσω.
ΗΜ. Σίγα· τίς πληγὴν αὔτει καιρίως ὑτασμῷος;
ΑΓ. Ωμοι, μάλ' αὖθις δευτέραν πεπληγμένος.
ΗΜ. Τὔργον εἰργᾶσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγμαλι.
Αλλὰ κοινωσώμεθ' ἄν πως ἀσφαλῆ βυλεύματα.

ΗΜ. Εγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
Πρὸς δόμα δεῦρ' ἀσοῖσι κηρύσσειν βοήν.
ΗΜ. Εμοὶ δ' ὅπως τάχιστά γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ,
Καὶ πρᾶγμ' ἑλέσχειν ξὺν νεορρύτῳ ξίφει. 1360
ΗΜ. Κἀγὼ τοιοῦτος γνώμαλος κοινωνὸς ὢν
Ψηφίζομαί τι δρᾶν. τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.
ΗΜ. Ορᾶν πάρεσι· φροιμιάζον γὰρ ὡς
Τυραννίδος ζημεῖα πράσσοντες πόλει.
ΗΜ. Χρονίζομεν γάρ. οἱ δὲ μελλήσεις κλέος
Πέδον πατοῦντες, ἃ καθάδουσιν χερί.
ΗΜ. Οὐκ οἶδα βουλῆς ἧς τινος τυχὼν λέγω.
Τῷ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρι.
ΗΜ. Κἀγὼ τοιοῦτός εἰμί, ἐπεὶ δυσμηχανῶ
Λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνισάναι πάλιν. 1370
ΗΜ. Η καὶ βίου κλείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν
Δόμων καλαμχυνθῆρσι τοῖσδ' ἡγεμόσι;
ΗΜ. Αλλ' οὐκ ἀνεκτὸν, ἀλλὰ καθανεῖν κράτει.
πεπαυτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος.
ΗΜ. Η γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων
Μανθάσομεθα τἀνδρὸς ὡς ὀλωλότος;
ΗΜ. Σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε μυθοῦσθαι πέρι.
Τὸ γὰρ τοπάζειν τῷ σάφ' εἰδέναι δίχα.
ΗΜ. Ταύτην ἐπαινεῖν πάνυθεν πληθύνομαι,
Τρανῶς Ατρείδην εἰδέναι κυρῆσθ' ὅπως. 1380
ΚΛ. Πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων,
Τἀναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
Πῶς γὰρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλοις
Δοκοῦσιν εἶναι, πημονὴν ἀκύσαιτον
Φράζειεν, ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος;
Εμοὶ δ' ἀγὼν ὅδ' οὐκ ἀφρόνιτος πάλαι
Νίκης παλαιᾶς ἦλθε, σὺν χρόνῳ γε μήν·

Εσηκα

SE. Ego quidem vobis meam dico ſententiam,
Ut huc ad aedes clamore cives convocemus.
SE. Mihi autem quam celerrime irruere optimum videtur,
Ac rem propalare recens madente gladio.
SE. Et ego ejuſdem ſententiae particeps
Suffragor aliquid faciendum; ſc. neutiquam cunctandum eſſe.
SE. Diſpicere liceat: exordiuntur enim quaſi
Tyrannidis ſigna molientes urbi.
SE. Enimvero nos cunctamur; iſti autem futurae rei
Inſiſtentes, non facile dormiunt.
SE. Haud novi quid cujus conſilii me eſſe dicam:
Agentis eſt etiam conſilium dare.
SE. Et ego talis ſum; ſiquidem fruſtra conor
Mortuum ſermonibus reſuſcitare.
SE. An et vitam prorogantes ita cedemus
Domos inceſtantibus his principibus?
SE. At non ſuſtinendum, quin praeſtat mori:
Tolerabilior enim mors tyrannide.
SE. An ex indiciis ejulatuum
Hariolabimur virum periiſſe?
SE. (*Iis*) qui certo ſciunt de his diſſerendum eſt:
Nam conjectare et certo ſcire diſtant.
SE. Hanc ſententiam approbare omnino perſuadeor,
Ut palam viſamus Atridem quomodo ſe habeat.
CL. Multis jamdudum tempeſtive dictis,
Contraria fari non me pudebit.
Qui enim aliquis parans hoſtibus hoſtilia, qui amici
Videntur eſſe, cladem inevitabilem
Inſtrueret, cacumen exuperatu majus?
Hoc vero certamen mihi non incogitatum
Veteris victoriae venit, demum cum tempore:

Stetitque

Stetitque ubi ego ſuaſi re perfecta.
Ita quidem rem confeci (neque id inficiabor)
Ut neque effugiat neque propulſet mortem.
Inextricabile verriculum, quaſi piſcium,
Circumjicio, malas veſtis divitias.
Eum autem bis ferio, et duobus ejulatibus
Solvuntur illi membra; et lapſo
Tertiam ſuperaddo plagam, ſubterranei
Plutonis mortuorum-ſervatoris munus optabile.
Ita ille animam ſuam cadens evomit,
Efflanſque celeri ſanguinem fuſum caede
Me ferit purpurea gutta cruenti roris,
Non minus laetantem quam Jovis madore
Terram, cum ſeminalis flos in puerperiis calicis.
Haec cum ita ſint, (*vos o*) decus Argivorum
Gaudete, ſi gaudere velitis; ego quidem (*ut gaudeatis*) opto.
Et ſi deceret libare ſuper mortuo,
Etiam haec jure facta eſſent; quippe cum ultra fas
Tantorum pateram in aedibus malorum iſte
Impleſſet execrabilium, ipſe reverſus ebibit.

CH. Miramur linguam tuam quam audaciloqua ſit,
Quae talem de viro effutis ſermonem.

CL. Tentatis me mulierem ut excordem:
Ego autem intrepido corde ſcientibus
Dico. tu quidem ſive adprobare, ſive me culpare velis,
Idem eſt. hicce eſt Agamemnon, maritus
Meus, hac dextra mortuus.
Facinus juſtae artificis. Haec ita ſe habent.

ANTISTROPHICA. *Strophe.*

CH. Quid malum, o mulier, terra-genitum
Eſculentum aut poculentum guſtans, fluido

Vel

Εσηκα δ' ἔνθ' ἔπεσ' ἐπ' ἐξειργασμμένοις.
Οὕτω δ' ἔπραξα (κ̓ ταῦθ' ὑκ ἀρνήσομαι)
Ως μήτε φάγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον.
Απειρον ἀμφίβλησρον, ὥσπερ ἰχθύων,
Περισοιχίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν.
Παίω δέ νιν δίς· κἀν δυοῖν οἰμώγμασιν
Μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα· κ̓ πεπλωκότι
Τρίτην ἐπενδίδωμι, τῷ καλὰ χθονὸς
Ἀιδη νεκρῶν ζωτῆρος ἀκλαύταν χάριν.
Οὕτω τὸν αὐτοῦ θυμὸν ὁρμαίνει πεσών·
Κἀκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγὴν
Βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου,
Χαίρουσαν ὐδὲν ἧσσον, ἢ Διὸς νότῳ
Γᾶν, εἰ σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
Ως ὧδ' ἐχόντων, πρέσβος Αργείων τόδε,
Χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.
Εἰ δ' ἦν πρεπόντων ὥς ἐπαινέσειν νεκρῷ,
Τάδ' ἂν δικαίως ἦν. ὑπερδίκως μὲν οὖν
Τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
Πλήσας ἀραίων, αὐτὸς ἐκπίνει μολών.

ΧΟ. Θαυμάζομεν γλῶσταν ὡς θρασύστομος,
Ητις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.

ΚΛ. Πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος,
Εγὼ δ' ἀτρέσω καρδίᾳ σοὶ εἰδόσιν
Λέγω· σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις,
Ομοιον. οὗτός ἐστιν Αγαμέμνων, ἐμὸς
Πόσις, νεκρὸς δὲ τῇδε δεξιᾶς χερός·
Εργον δικαίας τέκτονος. ταῦθ' ὧδ' ἔχει.

Αντιστροφικα. Στροφὴ.

ΧΟ. Τί κακὸν, ὦ γύναι, χθονοτρεφὲς
Εδανὸν ἢ ποτὸν πασαμμύα, ῥυσᾶς

Εξ ἁλὸς ὀρώμμον τόδ' ἐπέθυ θύος
Δημοθρόους τ' ἀρὰς; ἀπέδικες, ἀπέταμες·
Απολις δ' ἔσῃ, μῖσος ὄμβριμον ἀσοῖς.
Ιαμβοι.
ΚΛ. Νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοὶ,
Καὶ μῖσος ἀσῶν, δημόθρους τ' ἔχειν ἀρὰς,
Οὐδὲν τόδ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων·
Ος ὑ πρωτιμῷ ὡσπερεὶ βοτοῦ μόρον,
Μήλων φλεόντων ἀπόκοις νομάσμασιν,
Εθυσεν αὐτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοὶ
Ωδῖν', ἐπῳδὸν Θρηκίων τε λημμάτων.
Οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρή σ' ἀνδρηλατεῖν,
Μιασμάτων ἄποιν'; ἐπήκοος δ' ἐμῶν
Εργων, δικασὶς τραχὺς εἶ. λέγω δέ σοι
Τοιαῦτ' ἀπειλῶν, ὡς παρεσκάσμμένης
Εκ τῶν ὁμοίων χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ
Αρχειν· ἐὰν δὲ τὔμπαλιν κραίνῃ θεὸς,
Γνώσῃ διδαχθεὶς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν.
Αντιστροφή.
ΧΟ. Μεγαλόμηλις εἶ, περίφρονα
Δ' ἔλακες. ὥσπερ ὃν φονολιβῆ τύχα
Φρὴν ἐπιμαίνει. λῖπος ἐπ' ὀμμάτων
Αἷμαλος ἀπρέπειαν τίλον. ἔτι σε χρὴ
Στερομμόαν φίλων τύμμα τύμμα τίσαι.
Ιαμβοι.
ΚΛ. Καὶ τήνδ' ἀκούεις ὀρκίων ἐμῶν θέμιν·
Μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς δίκην,
Ατην, ἐριννύθ', αἷσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγὼ,
Οὔ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖν,
Εως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἑστίας ἐμὰς
Αἴγισθος, ὡς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί.

Οὗτος

Vel mari ortum, hanc paraſti hoſtiam
Et populares diras? ſauciaſti, abſcidiſti:
Urbe ejectitia eris, ingens odium civibus.

IAMBI.

CL. Nunc quidem decernis ab urbe exilium mihi,
Et odium civium, populareſque ut diras habeam;
Nihilque adverſum hunc virum affers,
Qui non praeferens fatum ejus, ac ſi pecus fuiſſet,
Ovibus abundantibus herboſis in paſcuis,
Sacrificavit natam ſuam, mihi chariſſimum
Partum, placatricem flatuum Threiciorum.
Nonne hunc te virum oportuit e patria pellere
Pro mercede piaculorum? tu autem noſtrum audiens
Facinus, judex ſeverus factus es. Pronuntio tamen tibi
Me haec minari, ad hoc me paratam eſſe,
Si tu ſimiliter me manu viceris,
Mihi imperabis; ſin aliter decernat deus,
Scies edoctus ſero licet ſapere.

ANTISTROPHE.

CH. Magna meditaris, et contemptu plena
Protuliſti, velut caedem ſpiranti fortuna
Mens tibi furit; ſtilla in oculis
Sanguinis apparet indecora. Adhuc oportet te
Amicis orbam plagam plaga pendere.

IAMBI.

CL. Et audis hoc mei juramenti fas:
Per peractam filiae meae ultionem,
Per Aten ac Erinnyn, quibus ego hunc mactavi,
Non mihi ſuſpicio eſt timoris ſpecu ingredi,
Quamdiu accendat ignem in foco meo
Aegiſthus, ſicut antea mihi optime conſulens.

Ille

Ille enim nobis ſcutum haud parvum confidentiae.
Jacet mulieris hujus (*i. e. mei*) peſtis,
Chryſeidum ad Ilium deliciae;
Et haec captiva oraculaque effutiens,
Et huic conſors tori, divinatrix
Fida concubina, apud tranſtra nautica
Claſſearia verna: inhoneſte non ſe geſſerunt (*ſc. moriendo.*)
Ille quidem ita: haec vero, cygni inſtar,
Extremum modulata funebrem leſſum,
Jacet hujus amaſia, mihi vero adduxit
Cupedias ad mei lecti delicias.

ANTISTROPHICA. *Strophe* I.

CH. Heu! aliqua repentina, non dolore afficiens,
Neque lectum ſervans,
Appulerit ſemper afferens nobis
Parca interminabilem ſomnum, caeſo
Cuſtode benigniſſimo (*regni*) et multa
Perpeſſo mulieris ergo;
Ob mulierem vero vitam perdidit.

ANAPAESTI.

O iniquam Helenam, una quae multas,
Multas admodum animas
Perdidiſti ad Trojam!
Nunc vero nobilem memorabilem (*Agam. animam*)
Defloraſti per caedem inexpiabilem.
Talis erat tunc in aedibus
Eris viri domitrix aerumna.

CL. Nequaquam mortis ſortem exopta
Hiſce gravatus;
Neque in Helenam iram convertas,
Tanquam viriperdam, ac ſi una multorum

virorum

Οὗτος γὰ ἡμῖν ἀασὶς ὐ μικρὰ θράσυς.
Κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος,
Χρυσηίδων μείλιγμα τῆδ' ὑπ' Ιλίῳ·
Η τ' αἰχμάλωτος ἥδε κ' τερασκόπος,
Καὶ κοινόλεκτρος τῦδε, θεσφατηλόγος
Πιστὴ ξύνδικος, ναυτίλων δὲ ζελμάτων
Ισοτρίβης. ἄτιμα δ' ὐκ ἐπραξάτην.
Ο μὲν γὰ ὕτως· ἡ δέ τοι, κύκνυ δίκην,
Τὸν ὕσταλον μέλψασα θανάσιμον γόον,
Κεῖται φιλήτωρ τῦδ', ἐμοὶ δ' ἐπήγαγῳ
Εὐνῆς παροψόνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

Αντιστροφικα. Στροφὴ ά.

ΧΟ. Φεῦ, τίς ἂν ἐν τάχει, μὴ περιώδυνος,
Μηδὲ δεμνιοτήρης,
Μόλοι τὸν ἀεὶ φέρυσ' ἐν ἡμῖν
Μοῖρ' ἀτέλαστον ὕπνον, δαμῴτος
Φύλακος ἀμφεσάτυ, κ'
Πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαί;
Πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν βίον.

Ανάπαυσοι.

Ιὼ, παρανόμυς Ελένα μία τὰς πολλὰς,
Τὰς πάνυ πολλὰς ψυχὰς
Ολέσασ' ὑπὸ Τροίᾳ.
Νῦν δὲ τελείαν πολύμνασον
Επηνθίσω δι' αἷμ' ἄνιπλον.
Ητις ἦν τότ' ἐν δόμοις
Ερις ἐρίδμαλος ἀνδρὸς οϊζύς.

ΚΛ. Μηδὲν θανάτυ μοῖραν ἐπάχυ
Τοῖσδε βαρυνθείς·
Μηδ' εἰς Ελένην κότον ἐκπρέψῃς,
Ως ἀνδρολέτειρ', ὡς μία πολλῶν

Ανδρῶν ψυχὰς δαναῶν ὀλέσασ',
Αξύσαλον ἄλγος ἔπραξεν.

Αντιστροφὴ ά.

ΧΟ. Δαίμον, ὃς ἐμπίπλεις δώμασι καὶ
Διφυεῖσι Ταντα λίδαισιν,
Κράτος ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν
Καρδίᾳ δηκτὸν ἐμοὶ κραδύνεις.
Ἐπὶ δὲ ζώμαλος δίκαν μοι
Κόρακος ἐχθρᾷ σαθεὶς ἐκνόμως
Ὕμνον ὑμνεῖν ἐπάχει.

Ανάπαιστοι.

ΚΛ. Νῦν δ' ὤρθωσας σόμαλος γνώμην,
Τὸν τριπάχυον
Δαίμονα γοᾶς τῆσδε κικλήσκων.
Ἐκ τᾶ γὰ ἔρως αἱμαλολοιχὸς
Νείρᾳ τρέφει, πρὶν καλαληξαι
Τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἰχώρ.

Στροφὴ β'.

ΧΟ. Ἦ μέγαν οἴκοις τοῖσδε
Δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς.
Φεῦ, φεῦ κακὸν αἶνον ἀτη-
ρᾶς τύχας ἀκορέστου·
Ἰὼ ἰὴ διαὶ διὸς
Πανάγιε πανεργέτα.
"Τί γὰ βροτοῖς ἄνευ διὸς τελεῖται;
"Τί τῶν ἃ θεόκραντόν ἐστιν;

Ανάπαιστοι.

Ἰὼ, ἰὼ,
Βασιλεῦ, βασιλεῦ πῶς σε δακρύσω;
Φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;

Κεῖσαι

Virorum animas Graecorum perdens,
Intolerabilem dolorem effecerit.

ANTISTROPHE 1.

CH. O Genie, qui gravis incumbis in has aedes
Et in geminos Tantalidas,
Robur par animis mulierum
Cor meum vellicans confirmas.
Super corpore vero inſtar
Corvi inviſi ſiſtens, nefarie
Hymnum canere gloriaris.

ANAPAESTI.

CL. Nunc autem correxiſti oris ſententiam,
Illum tricubitalem
Genium hujus proſapiae incalans:
Ab illo enim amor ſanguinem effundendi
In viſceribus alitur, priuſquam ſedarit
Antiquum piaculum, ſanies recens.

STROPHE 2.

CH. Certe magnam hiſce aedibus
Genium et ira gravem laudas.
Heu! heu! mala laus damnoſae
Et inſatiabilis fortunae!
Eheu a Jove,
Omnium authore, omnium effectore!
" Quid enim mortalibus abſque Jove perficitur?
" Quid horum non a Deo eſt decretum?

ANAPAESTI.

Heu! heu!
Rex, rex, qui te deflebo?
Amica e mente quidnam dicam?

Jaces araneae in tela
Hac impia morte animam expirans,
Hei mihi, mihi hunc lectum in-
dignum! doloso fato domitus
A manu ancipiti telo (*instructa.*)
CL. Dicis meum esse hoc opus:
Sed ne dicas
Me Agamemnonis conjugem fuisse.
Assimilatus vero uxori mortui
Hujus priscus torvus alastor,
Atrei diri epulatoris,
Hunc punivit,
Perfectae aetatis virum super juvenibus mactans.

ANTISTROPHE 2.

CH. Quod autem insons es
Hujus caedis, quis testis (*erit?*)
Ubi, ubi est? ut patri adjutor
Fiat alastor.
Violatur vero cognatis
Sanguinis profluviis
Niger Mars (*i. gladius*) ubi etiam progressus
Saniem nativoram praebebit.

ANAPAESTI.

Heu! heu!
Rex, rex, qui te deflebo?
Amica e mente quid dicam?
Jaces araneae in textura
Hac impia morte animam expirans,
Hei mihi, mihi hunc lectum in-
dignum! doloso fato domitus

A ma-

Κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσμαλι τῷ-
δ' ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων,
Ω μοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελά-
θερον, δολίῳ μόρῳ δαμεὶς
Ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.
ΚΛ. Αὐχεῖς εἶναι τόδε τοὔργον ἐμόν.
Μηδ' ἐπιλεχθῇς *
Ἀγαμεμνονίαν εἶναί μ' ἄλοχον.
Φαντάζομμος δὲ γυναικὶ νεκρῷ
Τῷδ' ὁ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ,
Ἀτρέως χαλεπῷ θοινατῆρος,
Τόνδ' ἀπέτισεν,
Τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.

Ἀντιστροφὴ β'.

ΧΟ. Ὡς μὲν ἀναίτιος εἶ
Τῷδε φόνῳ, τίς ὁ μαρτυρήσων;
Πῶ, πῶ; παλρόθεν δὲ ξυλλή-
πτωρ γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ.
Βιάζεῖ δ' ὁμοπόροις
Ἐπιῤῥοαῖσιν αἱμάτων
Μέλας Ἄρης· ὅποι δὲ κὴ πεσσάγων
Πάχνα κυρσόρῳ παρέξει.

Ἀνάπαιστοι.

Ἰὼ, ἰὼ,
Βασιλεῦ, βασιλεῦ, πῶς σε δακρύσω;
Φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
Κείσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφασμάτι τῷ-
δ' ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.
Ω μοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελά-
θερον, δολίῳ μόρῳ δαμεὶς

Εκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.
ΚΛ. Οὔτ' ἀνελάθερον οἶμαι θάνατον
Τῶνδε γυναῖκας.
Οὐδὲ γὰ τὸς δολίαν ἄτην
Οἴκοισιν ἔθηκ'· ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τῦδ' ἔρος ἀερθὲν τὴν πολύκλαυτόν
Τ' Ιφιγένειαν ἀνάξια δράσας,
Αξια πάχων, μηδὲν ἐν ᾅδᾳ
Μεγαλαυχείτω, ξιφοδηλήτῳ
Θανάτῳ τίσας ἅπερ ἦρξεν.

Στροφὴ γ'.

ΧΟ. Αμηχανῶ, φροντίδων σεηθεὶς,
Εὐπάλαμνον μέριμναν,
Οπα τράπωμαι, πίτνοντος οἴκου.
Δέδοικα δ' ὄμβρον κλύπον δομοσφαλῆ
Τὸν αἱμαληρόν· ψεκὰς δὲ λήγει.
Δίκη δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θήγει βλάβης,
Πρὸς ἄλλαις θηγάναις μοῖρα.

Ανάπαυσοι.

ΗΜ. Ιὼ, γᾶ, γα,
Εἴθ' ἐμ' ἐδέξω πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν
Αργυροδοίχου
Δροίτας νῦν κατέχουσα χαμάναν.
Τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων;
Η σὺ τόδ' ἔρξαι
Τλήσῃ, κλείνασ' ἄνδρα τὸν αὐτῆς,
Αποκωκύσαι ψυχὴν, ἄχαριν
Χάριν ἀντ' ἔργων
Μεγάλων ἀδίκως ἐπικράναι;
ΗΜ. Τίς δ' ἐπιτύμβιος

Αἶνος

A manu ancipiti telo (*inſtructa.*)
CL. Mortem haud indignam arbitror
Huic contigiſſe:
Neque enim ille inſidioſam cladem
Aedibus intulit; ſed meum ex ipſo
Germen ſublatum, multum defletam
Iphigeniam cum indigne affecerit,
Digna paſſus eſt, nihil in inferno
Glorietur, gladio inflicta
Morte luens quae prior perpetravit.

STROPHE 3.

CH. Incertus ſum animi, conſilii expers,
Solertem curam
Quonam dirigam, labente domo.
Timeo vero imbris cruenti ſonum domum labefactantem;
Deſinit enim guttatim cadere.
Vindictamque in rem aliam atque aliam acuit damnoſas
Ad alias aliaſque cotes fatum.

ANAPAESTI.

SE. Heu, terra, terra!
Utinam me excepiſſes antequam hunc vidiſſem
Latera argentea habentis
Loculi nunc humile poſſidentem cubile.
Quis eum ſepeliet? quis lacrymabitur?
An tu hoc facere
Suſtinebis quae tuiipſius occidiſti virum,
Ut ejus animam lugeas, ingratam
Gratiam pro facinore
Magno injuſtoque praeſtitura?
SE. Quis ſepulchrale

Elo-

Elogium in virum divinum
Cum lacrymis mittens
Mentis ſinceritate panget?
CL. Haud tibi convenit curam dicere
Iſtam: per nos cecidit, interiit:
Et ſepeliemus
Non cum domeſticis luctibus,
Sed Iphigenia eum lubenter
Filia, uti decet,
Patri obvians ad rapidum
Trajectum moerorum (*Acherontis ſc.*)
Manum circumjiciens oſculabitur.

ANTISTROPHE 3.

CH. Probrum viciſſim ſuccedit probro.
Difficilia vero ſunt haec judicatu.
Auferentem aufert, luit vero qui interficit.
Et manet eum, in tempore manente Jove,
Ut patiatur qui fecit (*malum:*) nam legitimam
Prolem ſuam quis facile deturbaret domo?
Agglutinatur enim genus attiguum.

ANAPAESTI.

CL. In hunc ſupervenit vere
Oraculum. Ego igitur
Velim, Genio Pliſthenidarum
Juramento dato, his quidem contenta eſſe,
Etſi toleratu difficilia ſint; dum de caetero ille
Migrans ex hiſce aedibus aliam familiam
Conterat in-ſe-illatis mortibus.
Poſſeſſionum autem partem modicam modo habeam,
Mihi omnino ſufficit, cum ſe-invicem-perimentes

Inſa-

Αἶνος ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ
Σὺν δακρύοιν ἰάπλων
Αληθείᾳ φρενῶν πονήσῃ;
ΚΛ. Οὔ (ε πειθήνῃ τὸ μέλημα λέγειν
Τῦτο· πρὸς ἡμῶν κάππεσε, κάτθανε,
Καὶ καλαθάψομαι
Οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων,
Αλλ' Ιφιγψείαν· ἵν' ἀσπασίως
Θυγάτηρ, ὡς χρὴ,
Πατέρ' ἀνλιάσασα πρὸς ὠκύπορον
Πόρθμαμ' ἀχέων
Περὶ χεῖρα βαλῦσα φιλήσῃ.

Ανλιστροφὴ γ'.

ΧΟ. Ονειδος ἥκει τόδ' ἀντ' ὀνείδυς.
Δύσμαχα δ' ἔστι κρῖναι.
Φέρει φέροντ', ἐκλίνει δ' ὁ καίνων.
Μίμνει δὲ μίμνοντος ἐν χρόνῳ Διὸς
Παθεῖν τὸν ἔρξανλα. Θέσμιον γὰ
Τίς ἂν γονὰν ῥᾷον ἐκβάλοι δόμων;
Κεκόλλη) γψύος πρόσαψαι.

Ανάπαιστοι.

ΚΛ. Ες τόνδ' ἐνέβη ξὺν ἀληθείᾳ
Χρησμόν. ἐγὼ δ' ὤν
Εθέλω δαίμονι τῷ Πλειωδενιδᾶν
Ορκυς θεμψύα, τάδε μὲν σέρξειν,
Δύσληλά περ ὄνθ'. ὁ δὲ λοιπὸν, ἰόν-
τ' ἐκ τῶνδε δόμων, ἄλλην γψεὰν
Τρίβειν θανάτοις αὐθένλαισιν.
Κτεάνων τε μέρος βαρὸν ἐχύσῃ
Πᾶν ἀπόχρη μοι, δ' ἀλληλοφόνυς

Μανίας μελάθρων ἀφελύσῃ.

Ιαμβοί.

ΑΓ. Ω φέγγος εὔφρον ἡμέρας δικηφόρε.
Φαίην ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
Θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη,
Ἰδὼν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις ἐριννύων
Τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοὶ,
Χερὸς παλρῴας ἐκλίνοντα μηχανάς.
Ατρεὺς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τύτε πατὴρ,
Πατέρα Θυέστην τὸν ἐμὸν, ὡς τορῶς φράσαι,
Αὐτῦ τ' ἀδελφὸν, ἀμφίλεκτος ὢν κράτει,
Ηνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων.
Καὶ πεστρόπαιος ἑσίας μολὼν πάλιν
Τλήμων Θυέστης, μοῖραν εὕρετ' ἀσφαλῆ,
Τὸ μὴ θανὼν παλρῷον αἵμ' ἅξαι πέδον
Αὐτῦ. ξένια δὲ τῦδε δύσθεος πατὴρ
Ατρεὺς, πεθύμως μᾶλλον ἢ φίλως, παλρὶ
Τῷ μῷ, κρευργὸν ἦμαρ ἀθύμως ἄγειν
Δοκῶν, παρέχε δαῖτα παιδίων κρεῶν.
Τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρυς κλένας
Εθρυπ' ἄνωθεν ἀνδρακὰς καθήμενος.
Ασημα δ' αὐτῶν αὐτὶς ἀγνοίᾳ λαβὼν,
Εσθι βορὰν ἄσωλον, ὡς ὁρᾷς, γλύει.
Κἄπειτ' ἐπιγνὺς ἔργον ὑ καλαίσιον,
Ωμωξεν ἄν, πίπλει δ' ἄπο σφαγῆς ἑῶν,
Μόρον δ' ἄφερλον Πελοπίδαις ἐπᾴχε),
Λάκλισμα δείπνυ ξυνδίκως τιθεὶς ἀρᾷ.
Οὕτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλειαδένυς γλύος.
Εκ τῶνδέ σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα.
Κἀγὼ δίκαιος τῦδε τῦ φόνυ ῥαφεὺς.
Τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δέκ' ἀθλίῳ παλρὶ

Συνε-

Insanias domibus abegerim.

IAMBI.

AE. O lucem hilarem diei vindictam afferentis!
Jam tandem dicerem mortalium ultores
Deos desuper speculari terrae mala,
Cum viderim textis in peplis furiarum
Virum hunc jacentem grate mihi,
Manus paternae luentem dolos.
Atreus enim terrae hujus princeps, illius pater,
Thyestem patrem meum, ut aperte dicam,
Et ipsius fratrem, litigans cum eo de imperio,
Exulare fecit ex urbe atque aedibus.
Et supplex ad domum rediens
Miser Thyestes, sortem invenit securam,
Ne moriens cruentaret paternum solum.
Pro Xeniis enim hujus pater impius
Atreus, alacriter potius quam amice, patri
Meo (viscerationis diem hilariter agere
Simulans) exhibuit convivium carnium puerilium.
Pedum quidem plantas et manuum extremos pectines
Occuluit seorsim ab iis qui viritim assidebant.
Accipiens autem statim ex ignorantia partes haud agnoscendas,
Comedit cibum, ut vides, generi insalutarem.
Et postea agnoscens facinus inhonestum
Valde ejulavit, reciditque caedem cupiens,
Mortem vero intolerabilem Pelopidis imprecatur,
Coenam calce cum diris juste petens.
Ita periit universa Plisthenis prosapia.
Ob hanc causam occisum hunc videre tibi licet.
Et hujus caedis ego justus consarcinator.
Decimum tertium enim me *(filium)* simul cum aerumnoso patre

Expellit

Expellit cum eſſem parvulus in faſciis.
Educatum autem me reduxit juſtitia.
Atque hunc quidem virum ego tetigi etiam cum foris eſſem,
Omnem connectens atrocis conſilii artem.
Ita jam pulcrum eſt mihi vel mori,
Cum viderim illum vindictae in ſeptis.
CH. Aegiſthe, contumelia afficere in malis haud laudo.
Tu vero virum hunc quod voluntarie occideris ais,
Et quod ſolus miſerandam hanc conſulueris caedem.
Nego evitaturum in judicio caput tuum
A populo jactatas cum lapidatione diras; hoc certo ſcito.
EG. Tune haec profers inferiori aſſidens
Remo, dum ii qui in tranſtro ſunt rerum potiuntur?
Scies, ſenex cum ſis, quod admoneri grave
Adultae aetatis viro, cum ut modeſte te geras ante dictum ſit.
Vinculum autem et ſenecta, et famelicae
Calamitates, ad inſtruendum optimae animi
Medicae. ecquid haec videns nihil vides?
Ne contra ſtimulos calcitres, ne patiendo labores.
CH. Tune ergo, mulier, e bello nuper redeuntis
Domi manens lectum viri dehoneſtans, etiam
Viro Imperatori hanc deſignaſti mortem?
AE. Et haec quidem verba planctuum principia.
Orpheo vero linguam habes contrariam:
Ille enim omnia attraxit vocis ſuavitate;
Tu vero irritans ſtolidis latratibus
Duceris, devictuſque manſuetior apparebis.
CH. Quomodo tu mihi rex Argivorum eris,
Qui, cum illi mortem deſtinaras,
Facinus ipſemet propria manu patrare non auſus es?
AE. Quoniam dolo agere plane muliebre eſt opus:

Et

Συνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν ἀσαργάνοις.
Τραφέντα δ' αὖθις ἡ δίκη κατήγαγεν.
Καὶ τῶδε τάνδρὸς ἡψάμην θυραῖος ὤν,
Πᾶσαν ξυνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.
Οὕτω καλὸν δὴ ᾗ τὸ κατθανεῖν ἐμοὶ,
Ἰδόντα τῦτον τῆς δίκης ἐν ἕρκεσιν.

ΧΟ. Αἴγιαθ', ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν ἡ σέβω.
Σὺ δ' ἄνδρα τόνδ' ἔφης ἑκὼν καλακτανεῖν,
Μόνος δ' ἔποικτον τόνδε βουλεῦσαι φόνον.
Οὔ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα
Δημορρίφεις, σάφ' ἴσθι, λασίμους ἀρᾶς.

ΑΙ. Σὺ ταῦτα φωνεῖς ναυτέρα θεσπίμβολος
Κώπῃ, κρατύνων ἧσο ἐπὶ ζυγῷ δορός;
Γνώσῃ, γέρων ὤν, ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ
Τῷ τηλικύτῳ, σωφρονεῖν εἰρημένον.
Δεσμὸς δὲ ᾗ τὸ γῆρας, αἵ τε νήσιδες
Δύαι, διδάσκειν ἐξοχώτατ' φρενῶν
Ἰαλρομάντεις. οὐχ ὁρᾷς ὁρῶν τάδε;
Πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ πήσας μογῇς.

ΧΟ. Γύναι, σὺ τὺς ἥκοντας ἐκ μάχης νέον
Οἰκυρὸς ἀνὴν ἀνδρὸς αἰχύνασ' ἅμα,
Ανδρὶ σταλῃγῷ τόνδ' ἐβύλασας μόρον;

ΑΙ. Καὶ ταῦτα τἄπη κλαυμάτων ἀρχηγὸν ἦν.
Ορφεῖ δὲ γλῶσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.
Ο μὲν γὰ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾷ,
Σὺ δ' ἐξορίνας ἡπίοις ὑλάγμασιν
Αξῃ· σταλῃθεὶς δ' ἠμερώτερος φανῇ.

ΧΟ. Ως δὴ σύ μοι τύραννος Αργείων ἔσῃ,
Ος ὐκ, ἐπειδὴ τῷ δ' ἐβύλασας μόρον,
Δρᾶσαι τόδ' ἔργον ὐκ ἔτλης αὐτοκλόνως;

ΑΙ. Τὸ γὰ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς·

Εγὼ δ' ὕποπλος ἐχθρὸς ἡ ναλαμψής.
Εκ τῶνδε τῦδε χρημάτων πειράσομαι
Αρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
Ζάξω βαρείαις ὕστι μὴ ζειρασφόρον
Κριθῶνλα πῶλον· ἀλλ' ὁ δυσφιλὴς κότῳ
Λιμὸς ξύνοικος μαλθακόν σφ' ἐπόψε).

ΧΟ. Τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς
Οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες; ἀλλὰ σὺν, γυνὴ
Χώρας μίασμα ἢ θεῶν ἐγχωρίων
Εκλειν'. Ορέσης ἆρά πω βλέπει φάος,
Οπως καλελθὼν δεῦρο πραμμῆ τύχῃ,
Αμφοῖν γῆν) τοῖνδε παγκρατὴς φονάς;

Τροχαῖοι.

ΑΙ. Αλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν ἢ λέγειν, γνώσῃ τάχα.

ΧΟ. Εἶα δὴ φίλοι λοχῖται τὸργον ὑχ ἑκὰς τόδε.
Εἶα δὴ, ξίφος πεύκωπον πᾶς τις ἀτρεπιζέτω.

ΑΙ. Αλλὰ κἀγὼ μὴν πρόκωπος ὑκ ἀναίνομαι θανεῖν.

ΧΟ. Δεχομῆοις λέγεις θανεῖν ζε· τὴν τύχην δ' ἐρύμεθα.

ΚΛ. Μηδαμῶς, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἄλλα δράσωμῆ κακά.
Αλλά ἢ τάδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ δύσηνον ὁ ἔρως·
Πημονῆς δ' ἄλις γ' ὕπαρχε· μηδὲν ἡμαλώμεθα.
Στείχελε δ', οἱ γέροντες, πρὸς δόμους πεπρωμῆύς τάσδε
Πρὶν παθεῖν. ἔρξαντα καιρὸν χρῆν τάδ' ὡς ἐπράξαμῆ.
Εἰ δέ τοι μόχθων ῆύοιτο, τῆ δ' ἄλις γ' ἐχοίμεθ' ἄν,
Δαίμονος χολῇ βαρείᾳ δυσυχῶς πεπλημῆόοι.
Ωδ' ἔχει λόγος γυναικὸς, εἴτις ἀξιοῖ μαθεῖν.

ΑΙ. Αλλὰ τάσδε μοι μαλαίαν γλῶσσαν ὧδ' ἀπαιθίσαι,
Κἀκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονας πειρωμῆύς,
Σώφρονος γνώμης δ' ἁμαρτῆτον κρατῦναι.

ΧΟ. Οὐκ ἂν Αργείων τόδ' εἴη, φῶτα πεισαίνειν κακόν.

ΑΙ.

Et ego ſuſpectus hoſtis antiquus fui.
Verum ex hujuſce viri facultatibus conabor
Civibus imperare; atque immorigerum
Vinciam gravibus catenis, ut non funalem ſe praebentem
Laſcivientem pullum: quin inviſis tenebris
Fames cohabitans eum manſuetum videbit.
CH. Quid vero virum hunc ex animi timiditate
Ipſemet non occidebas? at ſimul foemina
Regionis deorumque patriorum piaculum
Interfecit. Oreſtes num alicubi lucem videt,
Ut huc reverſus benevola fortuna duce,
Utriuſque fiat occiſor fortiſſimus?

TROCHAICI.

AE. At quoniam videris hoc facere atque dicere, cito cognoſces.
CH. Eia, amici manipulares, opus hoc non procul.
Eia, quilibet gladium diſtrictum praeparet.
AE. Atqui etiam ego gladio diſtricto haud renuo mori.
CH. Suſcipientibus dicis te moriturum: fortunam autem interrogabimus.
CL. Nequaquam, o chariſſime virorum, mala malis cumulemus.
Verum et haec multa infortunia egerere cupido eſt:
Calamitatum enim ſatis experti ſumus; neminem cruentemus.
Ite, o ſenes, domum veſtram fato deſtinatam
Antequam patiamini: conveniebat occaſioni nos facere id quod fecimus.
Si autem quid laborum fuerit, horum ſatis haberemus,
Daemonis ira gravi infaeliciter percuſſi.
Sic ſe habet mulieris ſententia, ſi quis diſcere dignetur.
AE. Sed hos ſtultam linguam ita dilatare,
Et projicere ejuſmodi verba daemonas tentantes,
Moderata a ſententia depellere Imperantem non eſt ferendum.
CH. Argivis abſit viro adblandiri malo.

AE.

AE. Verum ego extremis in diebus tibi adero.
CH. Minime, ſi Deus Oreſtem huc ut revertatur dirigat.
AE. Novi ego extorres viros ſpem depaſcentes.
CH. Facito, floreſce, contaminans juſtitiam; ſiquidem tibi copia eſt.
AE. Scito te daturum mihi poenas hujus ſtultitiae ergo.
CH. Gloriare confiſus, tanquam Gallus prope gallinam.
CL. Ne tanti facias inanes hos latratus; Egomet 1681
Et tu pulchre rem adminiſtrabimus, hiſce imperantes aedibus.

EUME-

ΑΙ. Αλλ' ἐγώ σ' ἐν ὑσέραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.
ΧΟ. Οὔκ, ἐὰν δαίμων Ορέσην δεῦρ' ἀπαθύνῃ μολεῖν.
ΑΙ. Οἶδ' ἐγὼ φάγονλας ἄνδρας ἐλπίδας ζιτυμβύες.
ΧΟ. Πράσσε, πιαίνυ, μιαίνων τὴν δίκην· ἐπεὶ πάρα.
ΑΙ. Ιὼ μοι δώσων ἄποινα τῆσδε μωρίας χάριν.
ΧΟ. Κόμπασον θαρρῶν, ἀλέκλωρ ὥσπερ θηλείας πέλας
ΚΛ. Μὴ προλιμήσῃς μαλαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων.
Καὶ σὺ θήσομμν κρατῦνλε τῶνδε δωμάτων.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ ἐν Δελφοῖς περιεχόμενος ὑπὸ τῶν Ἐριννύων, βουλῇ Ἀπόλλωνος παρεγένετο εἰς Ἀθήνας εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς· ἧς βουλῇ νικήσας, κατῆλθεν εἰς Ἄργος. τὰς δὲ Ἐριννύας πραΰνας, προσηγόρευσεν Εὐμενίδας. παρ' ἀμφοτέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιΐα.

ORESTES Delphis a Furiis obsessus, Apollinis consilio Athenis templum Minervae accessit; cujus consilio victor evadens, reversus est Argos. Furias autem cum placasset, nominavit Eumenides. Apud neutrum habetur haec fictio.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΥΘΙΑΣ προφῆτις.	PYTHIAS vates.
ΑΠΟΛΛΩΝ.	APOLLO.
ΟΡΕΣΤΗΣ.	ORESTES.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΕΣΤΡΑΣ εἴδολον.	Umbra CLYTEMNESTRAE.
ΧΟΡΟΣ Εὐμενίδων.	CHORUS Furiarum.
ΑΘΗΝΑ.	MINERVA.
ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.	DEDUCTRICES.

Προλογίζει ἡ προφῆτις.

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

Ιαμβοι.

ΠΥ.

ΠΡΩΤΟΝ μὲν ἀρχῇ τῇδε πρεσβεύω θεῶν
Τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν· ἐκ δὲ τῆς Θέμιν,
Ἣ δὴ τὸ μητρὸς δεύτερα τόδ' ἔζετο
Μαντεῖον, ὡς λόγος τις. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ
Λάχει, θελούσης, οὐδὲ σὺν βίαν τινὸς,
Τιτανὶς, ἄλλη παῖς χθονὸς, καθέζετο
Φοίβη, δίδωσιν δ' ἣ γενέθλιον δόσιν
Φοίβῳ· τὸ Φοίβης δ' ὄνομ' ἔχει παρώνυμον.
Λιπὼν δὲ λίμνην, Δηλίαν τε χοιράδα,
Κέλσας ἐπ' ἀκτὰς ναυπόρους τὰς Παλλάδος,
Ες τήνδε γαῖαν ἦλθε Παρνησσὺ δ' ἕδρας.
Πέμπουσι δ' αὐτὸν ᾗ ζεβίζουσιν μέγα
Κελαθοποιοὶ παῖδες Ηφαίστου, χθόνα
Ανήμερον τιθέντες ἡμερωμένην.
Μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεὼς,
Δελφός τε χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ.
Τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἔνθεον κλίσας φρένα,
Ἵζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοις·
Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός.
Τούτους ἐν ἀρχαῖς φροιμιάζομαι θεούς.
Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται.
Σέβω δὲ νύμφας, ἔνθα Κωρυκὶς πέτρα
Κοίλη, φίλορνις, δαιμόνων ἀναστροφή.
Βρόμιος δ' ἔχει τὸν χῶρον, οὐδ' ἀμνημονῶ,
Ἐξ οὗτε Βάκχας ἐστράτηγησεν θεὸς,
Λαγὼ δίκην Πενθεῖ καταῤῥάψας μόρον·

Πλείσ-

EUMENIDES.

Iambi.

Py.

EQuidem primum precibus hiſce veneror Deorum
Primam vatem, Terram: poſt hanc vero, Themin;
Haec nimirum a matre ſecunda huic inſedit
Oraculo, ut fertur. in tertia autem
Sorte, volente ea, nec invito quoquam,
Titanis, alia Terrae filia, ſedit
Phoebe; haec vero dedit natale donum
Phoebo, et nomen habet a Phoebe denominatum.
Linquens autem lacum, et Deliam petram,
Appellens ad littora Palladis naves excipientia,
Ad hanc terram acceſſit, et Parneſſi ſedem.
In pompa vero deducunt eum, et plurimum colunt
Vias exſcindentes filii Vulcani, terram
Horridam reddentes frugiferam.
Advenientem vero eum valde honorat populus,
Delphuſque rex regionis hujuſce gubernator.
Jupiter autem animum ejus divina afflans arte,
Hunc quartum ſtatuit vatem in ſolio:
Joviſque patris propheta eſt Loxias.
Hos precibus initio invoco Deos.
Pallas autem Pronaea in ſermone celebratur.
Veneror etiam Nymphas, ubi Corycia petra
Cava, avium amans, Daemonum habitaculum.
Bacchus vero locum poſſidet, neque oblita ſum,
Ex quo Bacchis in praelio dux fuit Deus,
Inſtar leporis Penthei mortem inferens.

Pliſtique

Pliſtique fontes, et Neptuni robur
Invocans, et perfectum altiſſimum Jovem.
Deinde vates in ſolio ſedeo.
Et nunc quidem ut conſequar priores introitus,
Quam auſpicatiſſime concedant, et ſi qui a Graecis adſunt,
Eant ſorte ſortientes, ut moris eſt :
Vaticinor enim, quemadmodum dirigit Deus.
Atrocia profecto dicere, atrocia etiam oculis cernere,
Iterum me miſit ex aedibus Loxiae,
Ut neque ſuſtinere, neque attollere gradum valeam :
Manibus autem curro, non crurum velocitate.
Tremebunda enim anus, nihil, puero ſimilis,
Ego quidem ſerpo ad receſſum multis coronis redimitum.
Video autem virum in umbilico Diis inviſum
Sedentem, contaminatum, a cujus manibus
Stillat ſanguis, recens evaginatum gladium
Tenentem, et olivae praelongum ramum,
Lana praegrandi prudenter coronatum,
Albo villo. hic enim aperte eloquar.
Coram vero hocce viro admiranda cohors
Mulierum in ſoliis ſedens dormit :
Non mulieres, verum Gorgonas dico.
Sed neque Gorgonum formis aſſimilabo :
Vidi enim illas pictas Phineos
Coenam auferentes : hae quidem ſine pennis apparent,
Nigrae omnino abominandae.
Stertunt autem non fictis flatibus :
Ex oculis quoque diſtillant exoſam vim.
Ornatuſque talis, qualis neque recte ad Deorum imagines,
Aut in aedes hominum inferatur.
Gentem hujuſce commercii nunquam vidi ;

Nec

Πλείσυ τε πηγὰς, καὶ Ποσειδῶνος κράτος
Καλῦσα, καὶ τέλειον ὕψισον Δία.
Επείλα μάντις εἰς θρόνυς καθιζάνω·
Καὶ νῦν τυχεῖν με τῆσδ' πρὶν εἰσόδων, μακρῷ
Αρισα δοῖεν, κ' εἰ παρ' Ελλήνων τινὲς,
Ιτων πάλῳ λαχόντες, ὡς νομίζεται·
Μαντεύομαι γὰ, ὡς ἂν ἡγῆται θεός.
Η δεινὰ λέξαι, δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δραχεῖν,
Πάλιν μ' ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῆσδ Λοξίυ,
Ως μήτε ζωκεῖν, μήτε μ' ἀκλαίνειν βάσιν·
Τρέχω δὲ χερσὶν, ὑ ποδωκία ζκελῶν·
Δείσασα γὰ γραῦς, ὑδὲν, ἀνλίπαις μὲν ὖν,
Εγὼ μὲν ἕρπω πρὸς πολυσεφῆ μυχόν.
Ορῶ δ' ἐπ' ὀμφαλῷ μὲν ἄνδρα θεομυσῆ
Εδραν ἔχονλα, πεσσρόπαιον, αἵμαλι
Στάζονλα χεῖρας, καὶ νεοσσαδὲς ξίφος
Εχονθ', ἐλαίας δ' ὑψιγήνητον κλάδον,
Λήνι μεγίσῳ ζωφρόνως ἐσεμμένον,
Αργῆτι μαλλῷ. τῆδε γὰ τρανῶς ἐρῶ.
Πρόσθεν δὲ τάνδρὸς τῦδε θαυμασὸς λόχος
Εὕδει γυναικῶν ἐν θρόνοισιν ἥμενος·
Οὗτοι γυναῖκας, ἀλλὰ Γοργόνας λέγω.
Οὐδ' αὖτε Γοργείοισιν εἰκάσω τύποις·
Εἶδόν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας
Δεῖπνον φερούσας· ἄπλεροι γεμὴν ἰδεῖν
Αὖται, μέλαιναι δ' ἐς τὸ πᾶν βδελυκλροποι·
Ρέγκυσι δ' ὑ πλασοῖσι φυσιάμασιν·
Εκ δ' ὀμμάτων λείβυσι δυσφιλῆ βίαν·
Καὶ κόσμος ὕτε πρὸς θεῶν ἀγάλμαλα
Φέρειν δίκαιος, ὕτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας.
Τὸ φῦλον ὑκ ὄπωπα τῆσδ' ὁμιλίας·

Οὐ δή τις ἆρα τῦτ' ἐπάρχει γῆρας
Τρέφυσ' ἀνατεὶ, μὴ μεθασένειν πόνων.
Τἀνθεῦθεν ἤδη τῶνδε δεσπότης δόμων
Αὐτῷ μελέσθω Λοξίᾳ μεγασθενεῖ.
Ἰατρόμαντις δ' ἐσὶ κἠ τερασκόπος,
Καὶ τοῖσιν ἄλλοις δωμάτων καθάρσιος.
ΑΠ. Οὗτοι προδώσω· διὰ τέλυς δέ σοι φύλαξ
Ἐγγὺς παρεσὼς, κἠ πρόσω δ' ἀπόσατῶν,
Ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς ἐμπεσοῦμαι σέπων.
Καὶ νῦν ἀλύσας τάσδε τὰς μάργυς ὁρᾷς
Ὑπνῳ. πεσῦσαι δ' αἱ καθάπλυσοι κόραι,
Γραῖαι, παλαιαὶ παῖδες, αἷς ἐ μίγνυται
Θεῶν τις, ὐδ' ἄνθρωπος, ὐδὲ θὴρ πόλε·
Κακῶν δ' ἕκαλι κἀγθόνιτ'. ἐπεὶ κακὸν
Σκότον νέμον), τάρταρόν θ' ὑπὸ χθονὸς,
Μισήματ' ἀνδρῶν κἠ θεῶν ὀλυμπίων.
Ὅμως δὲ φεῦγε, μηδὲ μαλθακὸς γένῃ.
Ἐλῶσι γὰρ σε κἠ δι' ἠπείρυ μακρᾶς
Βεβῶτ' ἀνατεὶ τὴν πλανοσιδῆ χθόνα,
Ὑπέρ τε πόντον, κἠ περιῤῥύτας πόλεις.
Καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βυκολούμενος
Πόνον· μολὼν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν,
Ἵζυ παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας,
Κἀκεῖ δικασὰς τῶνδε κἠ θελκτηρίυς
Μύθυς ἔχοντες, μηχανὰς ἁρήσομεν.
Ὡς' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων.
Καὶ γὰρ κλανεῖν σ' ἔπεισα μητρῷαν δέμας.
ΟΡ. Ἄναξ Ἀπολλον, οἶδα μὲν τὸ μὴ 'δικεῖν·
Ἐπεὶ δ' ἐπίσα, κἠ τὸ μὴ 'μελεῖν μάθε.
Σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν.
ΑΠ. Μέμνησο, μὴ φόβος σὲ νικάτω φρένας.

Σὺ

Nec terra aliqua glorietur hoc genus
Nutrire ſine damno, non ingemiſcere ob labores.
Abhinc jam harum aedium domino
Ipſi Loxiae praepotenti curae ſit.
Medico vates eſt et portentorum interpres,
Aliiſque aedium expiator.

AP. Non te prodam: uſque ad finem vero tibi cuſtos
Prope aſtans, longe quoque abſens,
Inimicis tuis non fiam mitis.
Et nunc quidem protervas haſce vides
Somno captas. cadent abominandae virgines,
Anus, filiae vetulae, quibuſcum haud commiſcetur
Deorum quiſquam, hominumve, aut ferarum:
Malorum vero cauſa fuere: unde et malas
Tenebras incolunt, Tartarumque ſubtus terra,
Odia hominum Deorumque coeleſtium.
Nihilominus fuge, neque labaſcat animus.
Exagitabunt enim te per continentem longam
Sine taedio errantem per terram,
Perque mare, et urbes circumfluas.
Ne ante fatigeris huncce demulcens
Laborem: accedens vero ad urbem Palladis
Sedeto, antiquum ulnis amplexus ſimulacrum:
Ibique horum judices delinienteſque
Sermones habentes, artificium inveniemus,
Ut in aeternum ab his liber evadas laboribus.
Ego enim perſuaſi te ut maternum corpus interficeres.

OR. Rex Apollo, noſti me injuriam non feciſſe;
Et quoniam noſti, ne me negligas.
Robur tuum ad faciendum ſat idoneum eſt.

AP. Memineris, nec timor opprimat mentem tuam.

Tu

Tu vero, o Mercuri, fraternus ſanguis et ab eodem patre,
Serva eum : merito nomen obtinens,
Deductor eſto, hunc meum regens
Supplicem. veneratur Jupiter hanc venerationem
Provenientem mortalibus auſpicata fortuna.
UM. Dormitiſne? ohe, et quid opus eſt dormientibus?
CL. Ego vero a vobis hic neglectui habita ſum
Inter caeteros mortuos, quod interfeci (*Agamemnonem*)
Probrum in mortuis non deficit.
Erro turpiter : vobiſque dico quod
Maxime incuſor ab hiſce.
Paſſa adeo atrocia ab amiciſſimis,
Deorum nemo mei gratia iraſcitur,
Interemptae a manibus matricidis.
Contemplare vulnera cordis mei.
" Mens enim ſopita viſu perſpicacior eſt.
" Interdiu vero mortalium fatum non percipitur.
Multas profecto mearum liguriiſtis
Inferias abſque vino fuſas, ſobria placamenta,
Et noctu venerandas coenas ad focum ignis
Mactavi, tempore nemini Deorum communi.
Et haec omnia cerno pedibus calcata.
Hic vero exultans aufugit, hinnuli inſtar,
Et leviter e mediis retibus
Exſiliit, vobis irridens admodum.
Audiſtis quae dixi de anima mea;
Sapite, o ſub terra Deae :
In ſomnio enim vos nunc Clytemneſtra voco.
(CH. Ronchus.)
CL. Stertatis, vir autem aufugit procul.
Amicis enim non meis ſunt ſupplices.

(CH.

Σὺ δ', αὐτάδελφον αἷμα καὶ κοινὸς πατρὸς,
Ερμῆ, φύλασσε· κἄρτα δ' ὢν ἐπώνυμος,
Πομπαῖος ἴσθι, τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν
Ικέτην. σέβει τοι Ζεὺς τόδ' ἐκ νόμων σέβας,
Ορμώμενον βροτοῖσιν ἀπόμπῳ τύχῃ.
ΚΛ. Εὔδουτ' ἄν, ὦπὶ, καθεδουσῶν τί δεῖ;
ΕΙ. Εγὼ δ' ὑφ' ὑμᾶς ὧδ' ἀπιλιμασμένη
Αλλοισιν ἐν νεκροῖσιν, ὡς μὲν ἔκλυον,
Ονειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐπιλείπει),
Αἰσχρῶς δ' ἀλῶμαι· πρυνέπω δ' ὑμῖν ὅτι
Εχω μεγίσην αἰτίαν κείνων ὕπο.
Παθοῦσα δ' ὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων,
Οὐδεὶς ὑπὲρ μου δαιμόνων μηνίει),
Καλασφαγείσης πρὸς χερῶν μητροκτόνων.
Ορα δὲ πληγὰς τάσδε καρδίας σέθεν.
" Εὖδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασιν λαμπρύνει).
" Εν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρ' ἀπρόσκοπος βροτῶν.
Η πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε,
Χοάς τ' ἀοίνους, νηφάλια μειλίγματα,
Καὶ νυκτίσεμνα δεῖπν' ἐπ' ἐσχάρᾳ πυρὸς
Εθυον ὥραν οὐδενὸς κοινὴν θεῶν.
Καὶ πάντα ταῦτα λακτίσας ὁρῶ πατούμενα.
Ο δ' ἐξαλύξας οἴχεται) νεβρῶν δίκην,
Καὶ ταῦτα κούφως ἐκ μέσων ἀρκυσμάτων
Ωρμησεν, ὑμῖν ἐγκαλιλλώψας μέγα.
Ακούσαθ' ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς περὶ
Ψυχῆς, φρονήσατ', ὦ καλὰ χθονὸς θεαί.
Οναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμνήστρα καλῶ.
(ΧΟ. Μυσμός.)
ΚΛ. Μύζοιτ' ἄν, ἀνὴρ δ' οἴχεται) φεύγων πρόσω.
Φίλοις γὰρ εἰσιν οὐκ ἐμοῖς προσίκτορες.

(ΧΟ. Μυσμός.)

ΚΛ. Αγαν ὑπνώοσεις, κ' ὐ καλοικίζεις πάθος·
Φωνᾶς δ' Ορέσης τῆσδε μητρὸς οἴχεται.

(ΧΟ. Ωσμός.)

ΚΛ. Ωζεις, ὑπνώοσεις, ἐκ ἀνασήσῃ τάχος;
Τί (οι πέπρακ') πρᾶγμα πλὴν τἀχειν κακά;

(ΧΟ. Ωσμός.)

ΚΛ. Υπνος πόνος τε κύριοι ξυνωμόται
Δεινῆς δρακαίνης ἐξεκήραναν μῶν.

(ΧΟ. Μυσμὸς διπλοῦς, ὀξύς.)

Λάβε, λάβε, λάβε, λάβε, φράζου.

ΚΛ. Οναρ διώκεις θῆρα, κλαγγαίνεις δ' ἅπερ
Κύων μερίμναν ὕποτ' ἐκλιπὼν πόνου.
Τί δρᾷς; ἀνίσω, μή (ε νικάτω πόνος,
Μηδ' ἀγνοήσῃς πῆμα μαλθαχθεῖσ' ὕπνῳ.
Αλγησον ἥπαρ ἐνδίκοις ὀνείδεσι.
Τοῖς (ώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίνεται).
Οὐδ' αἱμαληρὸν πνεῦμ' ἐπυρίσασα τῷ
Ατμῷ καλιχναίνουσα νηδύος πυρί.
Επου, μάραινε δ' ἑτέροις διώγμασιν.

ΧΟ. Εγειρ' ἔγειρε κἀ σὺ τήνδ', ἐγὼ δέ (ε.
Εὕδεις; ἀνίσω, κἀπολακλίσασ' ὕπνον,
Ιδώμεθ' εἴτι τῦδε φροιμίου ματᾷ.

Αντιστροφικα. Στροφὴ ά.

Ιὺ, ἰὺ, πόπαξ. ἐπάθομεν, φίλαι·
Η πολλὰ δὴ παθοῦσα κἀ μάτην ἐγώ.
Επάθομεν πάθος δυσαχθὲς, ὦ πόποι,
Αφερτον κακόν.
Εξ ἀρκύων πέπλωκεν, οἴχεται δ' ὁ θήρ.
Υπνῳ κραληθεῖσ' ἄγραν ὤλεσα.

Αντι-

(CH. Ronchus.)
CL. Valde ſomno capta es, nec deploras dolorem (*noſtrum.*)
Oreſtes vero, hujuſce matris ſuae interfector, abiit.
(CH. Stertor.)
CL. Clamas, dormis, non exſurges ſtatim?
Quod unquam a te factum praeterquam malum?
(CH. Stertor.)
CL. Somnus laborque proprii conjuratores
Dirae dracaenae robur abſtulerunt.
(CH. Ronchus duplex, acutus.)
Cape, cape, cape, cape, dic.
CL. In ſomnio perſequeris feram, clangis autem veluti
Canis curam laboris perſequens.
Quid facis? exſurge, neque te vincat labor,
Neque ignores damnum ſomno facta ignava.
Doleas animo ob probra juſta.
Prudentibus enim inſtar ſtimulorum ſunt.
Neque ſanguineum ſpiritum promove
Vapore macerans ventris igne.
Perſequere, marceſcere (*eum*) fac ſecunda conſectatione.
CH. Excita, excita, et tu hanc, et ego te.
Dormiſne? exſurge, et excute ſomnum.
Videamus ſiquid hujus prooemii fruſtraneum ſit.

ANTISTROPHICA. *Strophe* I.

Hei! hei! popax! injuriam paſſae ſumus, amicae:
Multa quidem paſſa ſum, et fruſtra, ego.
Paſſae ſumus injuriam graviſſimam, papae!
Malum non ferendum.
E retibus excidit, aufugit praeda.
Somno capta praedam perdidi.

ANTI-

ANTISTROPHE 1.

Eheu, Jovis fili, furax es.
Juvenis autem vetulas Deas deviciſti,
Supplicem venerans et in Deos impium
Et in parentes crudelem,
Matricidam furtim abſtuliſti Deus cum ſis.
Quid horum recte fieri quis dicet?

STROPHE 2.

Mihi autem probrum e ſomno veniens,
Percuſſit inſtar aurigae
Stimulo in medium adacto:
Sub praecordia, ſub jecur
Flagelliferi,
Inimici tortoris.
Grave, valde grave frigus ſuſtineo.

ANTISTROPHE 2.

Talia perpetrant juniores Dii
Imperio potiti praeter jus.
Sanguinem ſtillantem thronum
A capite ad pedes
Licet terrae umbilicum
Videre, ſanguinis
Terribile piaculum libenter ſuſtinentem.

STROPHE 3.

Domeſtico vero, vates, tuo inquinamento
Receſſum contaminaſti, ipſe
A teipſo proruens, ipſe eum vocans,
Injuſtorum quidem Deorum ſimulacra honorans,
Ab antiquo vero genita fata perdens.

ANTISTROPHE 3.

In me quoque ſaevus, ſed hunc non ſolvet,

Sub

Ἀντιστροφὴ ἀ.

Ἰὼ, πᾶϊ Διὸς, ἐπίκλοπος τέλη.
Νέος δὲ γραΐας δαίμονας καθιππάσω,
Τὸν ἱκέταν σέβων ἄθεον ἄνδρα κῆ
Τοκεῦσι πικρὸν,
Τὸν μητραλοίαν δ' ἐξέκλεψας ὢν θεός.
Τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν;

Στροφὴ β'.

Ἐμοὶ δ' ὄνειδος ἐξ ὀνειράτων μολὸν,
Ἐτυψεν δίκαν διφρηλάτᾳ
Μεσολαβεῖ κέντρῳ·
Ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβὸν
Πάρεσιν μασίκλορος,
Δαΐᾳ δαμίᾳ.
Βαρὺ τὸ περίβαρυ κρύος ἔχειν.

Ἀντιστροφὴ β'.

Τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοὶ
Κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον,
Φονολειβῆ θρόνον
Περὶ πόδα, περὶ κάρα
Πάρεσι γᾶς ὀμφαλὸν
Προσδρακεῖν αἱμάτων
Βλοσυρὸν αἰχμάμμον ἄγος ἔχειν.

Στροφὴ γ'.

Ἐφεσίῳ δὲ, μάντι, σῷ μιάσματι
Μυχὸν ἔχρανάς τ' αὐ-
τόστυλος, αὐτόκλητος,
Παρανόμων θεῶν βρέτεα μὲν τίων,
Παλαιγλῆς δὲ μοίρας φθίσας.

Ἀντιστροφὴ γ'.

Καμί τε λυπρὸς, κῆ τὸν ὑκ ἐκλύσε),

Υπό τε γᾶν φάγων,
Οὔ ποτ' ἐλάθεσθ' ἐλευθερῦται.
Πολιτρόπαγος δ' ὤν, ἕτερον ἐν κάρᾳ
Μιάσορ' ἐκείνῳ πάσεῖ).

Ιαμβοι.

ΑΠ. Ἔξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος
Χωρεῖτ', ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν·
Μὴ καὶ λαβοῦσα πλεκτὸν ἀργῆτιν ἄφιν,
Χρυσηλάτῳ θώμιγγος ἐξορμώμενον,
Ἀνῆς ὑπ' ἄλγους μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρὸν,
Ἐμοῦσα θρόμβους ὓς ἀφείκλυσας φόνῳ.
Οὗτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρέπει·
Ἀλλ' ὦ καρανηςῆρες ὀφθαλμώρυχοι
Δίκαι, σφαγαί τε, σπέρματός τ' ἀποφθοραὶ
Παίδων, κακοῦ τε χλοῦνις, ἠδ' ἀπρωνία·
Λασμόν τε καὶ μύζουσιν οἰκλιςῆρα πολὺν,
Ὑπὸ ῥάχιν σαγῆνες. ἆρ' ἀκούεις,
Οἵας ἑορτῆς ἔς' ἀπόπλυσοι θεοῖς
Στέργηθρ' ἔχουσαι. πᾶς δ' ὑφηγεῖται τρόπος
Μορφῆς. λέοντος ἄντρον αἱματορρόφου
Οἰκεῖν τοιαύτας εἰκὰς, ὦ χρηςηρίοις
Ἐν τοῖσδε πλησίοισι τρίβεσθαι μῦσος.
Χωρεῖτ' ἄνδ βοτῆρος αἰπολήμφαν.
Ποίμνης τοιαύτης δ' ὕτις ἄφιλος θεῶν.

ΕΥ. Ἄναξ Ἀπολλον, ἀντάκουσον ἐν μέρει.
Αὐτὸς σὺ τὤτων ὦ μεταίτιος πέλῃ,
Αλλ' εἰς τὸ πᾶν ἔπραξας, ὡς παναίτιος.

ΑΠ. Πῶς δή; τοσοῦτο μῆκος ἔκλεινον λόγου.

ΕΥ. Ἔχρησας ὥστε τὸν ξένον μὴ προκλυεῖν.

ΑΠ. Ἔχρησα ποιναὶς τοῦ πατρὸς πέμψαι τιμήν.

ΕΥ. Καὶ πειθ' ὑπέσης αἷμα λοιδόρῳ νεύ.

ΑΠ.

Sub terra fugiens,
Nunquam liberabitur.
Caedis autem reus cum ſit, alium in capite illius
Contaminatorem poſſidebit.

IAMBI.

AP. Statim, jubeo, his aedibus
Excedite, diſcedite a receſſibus fatidicis;
Ne accepto alato albo ſerpente,
Ab aureo nervo cum impetu prorumpente,
Prae dolore emittas nigram, ex hominibus, ſpumam,
Evomens grumos quos e caede hauſiſti.
Aedibus hiſce accedere non convenit:
Verum ubi mortis capitalis authores, oculos effodientes
Vindictae, caedeſque, ſeminiſque liberorum
Abortus, teſtium exſectio, et partium extremarum amputatio,
Lapidatioque; ubi muſſitant ejulatum multum
Sub ſpina defixi: age, auditis
Qualis convivii, Diis abominandae,
Deſiderium habetis. quodammodo indicat modus
Formae (*veſtrae*.) antrum leonis ſanguinem ſorbentis
Inhabitare tales par eſt, non oraculis
In hiſce vicinis morari ſcelus.
Excedite abſque paſtore paſcentes:
Talem enim gregem Dii omnes averſantur.
EU. Rex Apollo, auſculta mihi viciſſim.
Tu ipſe horum non particeps es,
Verum unus, unicus totius rei author es.
AP. Quomodo? tam longe ſermonem extende.
EU. Oraculo juſſiſti ut hoſpes matrem interficeret.
AP. Oraculo juſſi ut poenas ſumeret in vindictam patris:
EU. Deinde pollicitus es te fauturum novo ſanguini.

AP.

AP. Etiam jussi ad has domos reverti.
EU. Et deductrices hasce probris insectaris.
AP. Non enim his aedibus accedere par est.
EU. Verum hoc nobis mandatum est.
AP. Quis hic honor, jacta praemium (*hoc*) amplum.
EU. Matricidas ex aedibus arcemus.
AP. Quid enim? mulieris caedes quae maritum interfecit
Non habeatur pro caede consanguinea.
Omnino inhonora et rem nihili fecisti
Junonis jugalis et Jovis foedera.
" Venus etiam inhonora hoc sermone abjicitur,
" Unde mortalibus adveniunt deliciae charissimae.
" Thorus enim viro et uxori fatalis est,
" Majorque juramento, Justitia munita.
Tu igitur sese invicem interficientibus poenas remittis,
Ita ut negligas, neque irae indulgeas:
Dico te injuste Orestem persequi.
Hoc enim novi te in animo versare,
Alias vero manifesto agentem, mansuetiorem.
At causam hanc Minerva Dea judicabit.
EU. Virum istum non relinquam unquam.
AP. Tu igitur persequere, et plus laboris insume.
EU. Poenas meas ne tu differas verbis.
AP. Nolo sustinere ut tibi poenas det.
EU. Magnus enim diceris apud solium Jovis.
Ego vero (trahit enim secum maternus sanguis vindicta)
Hunc virum persequor, et instar venatricis sequor.
AP. At ego opitulabor, et supplicem liberabo:
Atrox enim inter homines et Deos
Est ira supplicis, si volens eum prodidero.
OR. Regina Minerva, Apollinis jussu

Advenio,

ΑΠ. Καὶ σφραπέωθαι τύσδ' ἐπέστελλον δόμους.
ΕΥ. Καὶ τὰς σφπομπὰς δῆτα τάσδε λοιδορεῖς.
ΑΠ. Οὐ γὰ δόμοισι τοῖσδε σφόσφορον μολεῖν.
ΕΥ. Αλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦτο σφοστέλασμόν.
ΑΠ. Τίς ἥδε τιμὴ, κόμπασον γέρας καλόν.
ΕΥ. Τὰς μηδαλοίας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.
ΑΠ. Τί γὰ; γυναικὸς ἥτις ἄνδρα νοσφίσῃ,
Οὐκ ἂν γλύοιθ' ὅμαιμος αὐθέντης φόνος.
Η κάρτ' ἄτιμα, κὰ σαρ' ὑδὲν ἠρκέσω
Ηρας τελείας κὰ Διὸς σισώμαλα
" Κύπρις δ' ἄτιμος τῷδ' ἀπερρίπ) λόγῳ,
" Οθεν βροτοῖσι γίνε) τὰ φίλαλα.
" Εὐνὴ γὰ ἀνδρὶ κὰ γυναικὶ μοιρίμη,
" Ορκῳ τε μείζων τῇ δίκῃ φρυαμμένη.
Η τοῖσιν ὗν κλείνουσιν ἀλλήλους χαλᾶς,
Τὸ μὴ γλυέσθαι, μηδ' ἐποπλάειν κότῳ·
Οὔ φημι Ορέσην σ' ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν.
Τὰ μὲν γὰ οἶδα κάρλα σ' ἐνθυμουμένην,
Τὰ δ' ἐμφανῶς σράσουσαν ἡσυχαιτέραν.
Δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπλάσῃ θεά.
ΕΥ. Τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον ὅ τι μὴ λείπω σοτέ.
ΑΠ. Συ δ' ὗν δίωκε, κὰ πόνον σλέον τίθυ.
ΕΥ. Τιμὰς συ μὴ ζύλεμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ.
ΑΠ. Ουδ' ἂν δεχοίμην ὥς' ἔχειν τιμὰς σέθεν.
ΕΥ. Μέγας γὰ ἔμπας σὰρ Διὸς θρόνοις λέγῃ·
Εγὼ δ' (ἄγῃ γὰ αἷμα μηδρῷον δίκας)
Μέτειμι τόνδε φῶτα κὰ κυνηγέτις.
ΑΠ. Εγὼ δ' ἀρήξω, τὸν ἱκέτην τε ῥύσομαι·
Δεινὴ γὰ ἐν βροτοῖσι κὰν θεοῖς σέλῃ
Τὸ σφοπαγὲς μῆνις, εἰ σφοδῶ σφ' ἐκών.
ΟΡ. Αναξ' Αθάνα, Λοξίᾳ κελεύσμασιν

Ηκω, δέχυ δὲ πρᾴμως ἀλάστορα,
Οὐ πεφρόπαμον, ὐδ' ἀφοίβαντον χέρα,
Αλλ' ἀμβλὺν ἤδη, πεφθειριμμένον τε πρὸς
Αλλοισιν οἴκοις, ϗ πορᾴμασι βροτῶν·
Ομοια χέρσον ϗ θάλασσαν ἐκπερῶν,
Σώζων ἐφέλμας Λοξίυ χρησηρίυς,
Πρόσειμι δῶμα ϗ βρέτας τὸ σὸν θεά.
Αὐτῦ φυλάσσων ἀκαμφὼ τέλος δίκης.

ΧΟ. Εἶεν· τόδ' ἐσὶ τἀνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ.
Επυ δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτυ φραδᾶς.
Τέραυμαλισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρὸν,
Πρὸς αἷμα ϗ σαλαγμὸν ἐκμασᾴομεν.
Πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδροκμῆσι φυσιᾷ
Σπλάγχνον· χθονὸς γὰρ πᾶς πεποίμανται τόπος,
Υπέρ τε πόντον ἀπλέροις πωλήμασιν
Ηλθον διώκυσ' ὐδὲν ὑστέρα νεώς.
Καὶ νῦν ὅδ' ἐνθάδ' ἐσί πυ καλαπλακώς.
Οσμὴ βρολείων αἱμάτων με προσγελᾷ.

Σύσημα.

Ορα, ὅρα μάλ' αὖ,
Λάσεσθον πάντα·
Μὴ λάθῃ φύγδα βὰς
Ο μαλροφόνος ἀτίτας·

Αντισροφικα. Στροφὴ.

Οδ' αὖτέ γ' ὐκ ἀλκὰν ἔχων, περὶ βρέτῃ
Πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότυ,
Υπόδικος θέλῃ γψέσθαι χερῶν·

Αντισροφή.

Τὸ δ' ὑπάρεσιν· αἷμα μήρῶν χαμαὶ,
Δυσαγκόμισον, παπαῖ·
Τὸ διερὸν πέδῳ κεχυμένον οἰχεῖ.

Ιαμβοι.

Advenio, propitie vero ſuſcipe
Non contaminatam neque impuram manum,
Sed jam languidum, incuſſum
Aliis aedibus viiſque mortalium :
Similiter terram et mare pertranſiens,
Obſervans Apollinis juſſa oraculo data,
Accedo domum et ſimulacrum tuum, o Dea.
Hic morabor, expectans cauſae finem.

CH. Sit ita. hoc viri eſt manifeſtum ſignum.
Sequere conſilia indicis vocem non edentis.
Sicut enim canis vulneratum hinnulum,
Ex ſanguinis guttis indagamus.
Multis autem laboribus graviſſimis anhelant
Viſcera : terrae enim omnis peragratus eſt locus,
Et ſupra mare ſine alis volans
Huc perſecuta veni, non tardior nave.
Et hic nunc hic reſedit.
Odor humani ſanguinis arridet mihi.

SYSTEMA.

Vide, vide iterum,
Obſervate omnia.
Ne aufugiat
Matricida impunis.

ANTISROPHICA. *Strophe.*

Hic rurſus robur non habens, ſimulacrum
Amplexus Deae immortalis,
Judicio ſe ſiſtet ob manuum facinus.

ANTISTROPHE.

Hoc autem fieri non queat: maternus ſanguis humi eſt,
Non tollendus, papae !
Liquidum terra fuſum periit.

IAMBI.

IAMBI.

Verum viciſſim oportet te dare, a vivo ut ſorbeam
Rubrum e membris libum, a te vero
Paſtum habeam hauſtus non hauriendi:
Et vivum te macerans deducam deorſum.
Viciſſim poenas lues ob maternum infortunium.
Ibi videbis quis mortalium injuria affecit alium,
Seu in Deum, ſive in hoſpitem aliquem
Impie agens, aut in charos parentes,
Unumquemque ferentem poenas facinori pares.
Pluto enim potens eſt mortalium Judex
Sub terra.
Omnia inſpectat animo memori.
OR. Ego, malis edoctus, novi
Multa purgamenta, et loqui cum oporteat,
Et ſilere ſimiliter: hac vero in cauſa
Loqui conſtitutus ſum a ſapiente informatore.
Dormit enim et elangueſcit manus ſanguis,
Maternae caedis reatus eluitur.
Recens enim cum eſſet apud domum Dei
Phoebi, purgamentis porcellorum caeſorum ablatum eſt.
Multus autem mihi fiat initio ſermo,
Qui adveni innocua praeſentia.
Tempus purgat omnia ſeneſcens ſimul.
Et nunc quidem e puro ore fauſte invoco
Reginam hujuſce regionis Minervam, ut mihi
In auxilium veniat: poſſidebit autem ſine haſta
Meque ipſum et terram et Argivum populum,
Fidum merito in perpetuum auxiliatorem.
Verum ſeu in locis regionis Libycae
Circa Tritonis fluentum, rivi ubi nata eſt,

Rectum

Ιαμβοι.

Αλλ' ἀγλιδῦναι δεῖ σ', ἀπὸ ζῶλος ῥοφεῖν
Ερυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον· ἀπὸ δὲ σοῦ
Βοσκὰν φεροίμαν πόμαλος δυσπότου·
Καὶ ζῶλά σ' ἰχνάνασ' ἀπάξομαι κάτω.
Ανλιποίνους τίνης μήτροφόνας δύας.
Οψει δ' ἐκεῖ τίς ἄλλον ἤλιτεν βροτῶν,
Η θεὸν, ἢ ξένον,
Τίν' ἀσεβῶν, ἢ τοκέας φίλους,
Εχοιθ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια.
Μέγας γὰ ἅδης ἐσὶν εὔθυνος βροτῶν
Ενερθε χθονός.
Δελτογράφῳ δὲ πάντ' ἐποπᾷ φρενί.

ΟΡ. Εγὼ, διδαχθεὶς ἐν κακοῖς, ἐπίσαμαι
Πολλὰς καθαρμὰς, κ) λέγειν ὅπου δίκη,
Σιγᾶν θ' ὁμοίως· ἐν δὲ τῷδε πράγματι
Φωνεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφῆς διδασκάλου·
Βρίζει γὰ αἷμα κ) μαραίνει χερὸς,
Μητροκλόνον μίασμα δ' ἔκπυλον πέλει.
Πολαίνιον γὰ ὄν πρὸς ἑσίᾳ θεᾶ
Φοίβου, καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκλόνοις.
Πολὺς δέ μοι γνώσιτ' ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος,
Οσις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίᾳ.
Χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ.
Καὶ νῦν ἀφ' ἁγνοῦ σόμαλος ἀφήμως καλῶ
Χώρας ἄναασαν τῆσδ' Αθηναίον, ἐμοὶ
Μολεῖν ἀρωγόν· κλήσει δ' ἄνδρ' ὁρῶς
Αὐτόν τε κ) γῆν κ) τὸν Αργεῖον λεών,
Πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε ξύμμαχον.
Αλλ' εἴτε χώρας ἐν τόποις Λιβυστικοῖς,
Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γναθμὸν πόρου,

Τίθησιν ὀρθὸν ἢ καλῃρεφῆ πόδα,
Φίλοις ἀρήγῃσ', εἴτε φλεγραίαν πλάκα,
Θρασὺς ταγὺχος ὡς ἀνὴρ, ἐπισκοπεῖ·
Ελθοι (κλύει δὲ κ᾽ πρόσωθεν ὢν θεὸς)
Οπως γλύοιτο τῶνδ᾽ ἐμοὶ λυτήριος.

ΧΟ. Οὗτοι σ᾽ Απόλλων ὑδ᾽ Αθηναίας σθένος
Ρύσαιτ᾽ ἄν, ὥστε μὴ ὑ πορημελημμόνον
Ερρειν, τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ᾽ ὅπῃ φρενῶν,
Αναίμαλον βόσκημα δαιμόνων ςυιά.
Οὐδ᾽ ἀνλιφονεῖς, ἀλλ᾽ ἀποπλύεις λόγῃς,
Εμοὶ τραφεὶς τε κ᾽ καθιερωμμόος.

ΑΠ. Καὶ ζῶν με δαίσεις, ὐδὲ πρὸς βωμῷ σφαγείς·
Υμνον δ᾽ ἀκύσῃ τόνδε δέσμιον σέθεν.

Ανάπαιστοι.

ΧΟ. Αγε δὴ κ᾽ χορὸν ἄψωμμ, ἐπεὶ
Μῦσαν συγεραὶν
Αποφαίνεσθαι δεδόκηκε,
Λέξαι τε λάχη τὰ κατ᾽ ἀνθρώπῃς
Ως ἐπινωμᾷ σάσις ἅμα,
Εὐθυδίκαι θ᾽ ἡδόμεθ᾽ εἶναι.
Τὰς μὲν καθαρὰς
Χεῖρας προσνέμαλας
Οὔτις ἀφ᾽ ἡμῶν μῆνις ἐφέρπῃ,
Ασινὴς δ᾽ αἰῶνα διαιχνεῖ·
Οσις δ᾽ ἁλιτρῶν, ὥσπερ ὅδ᾽ ἀνὴρ,
Χεῖρας φονίας ἐπικρύπλῃ,
Μάρτυρες ὀρθαὶ τοῖσι θανοῦσι
Παραγινόμμαι, πράκτορες ἅμμαλος
Αὐτῷ τελέως ἐφάνημμ.

Ανλισροφικα. Στροφὴ ά.

Μᾶτερ ἄ μ᾽ ἔτικλες, ὦ μᾶτερ

Νὺξ

Rectum ſtatuit aut coopertum pedem,
Amicis auxilium ferens, ſive Phlegraeam planitiem,
Ut dux fortis, inſpectat,
Veniat, (audit enim etiam procul exiſtens Deus)
Ut horum averruncatrix mihi fiat.
CH. Nec Apollo te aut Minervae robur
Liberet, ut neglectus
Non erres, ubi animo gaudeas ignorans,
Incruentum animal daemonum umbra.
Neque viciſſim loqueris, ſed exſpuis ſermones,
Mihi nutrituſque et ſacratus.
AP. Etiam vivus me paſces, neque ad altare caeſus:
Hymnum vero audies hunc ligatorium tui.

ANAPAESTI.

CH. Age autem, jungamus chorum, quoniam
Cantum exoſum
Oſtendere ſtatutum eſt,
Simulque proferre ut ſortes (*noſtras*) inter homines
Diſponit coetus ſimul;
Recti judices cupimus fore.
Puras
Manus habentibus
Nulla a nobis ira adrepit,
Illaeſus in aeternum manet.
Ei vero qui ſcelerate agens (quemadmodum hic *fecit*)
Sanguineas manus occultat,
Teſtes verae mortuis
Faventes, ultrices ſanguinis
Certo apparemus.

ANTISTROPHICA. *Strophe* 1.

Mater quae me peperiſti, o mater

Nox

Nox caecis et videntibus,
Poenas audi. Latonae enim filius
Inhonoram me facit,
Hunc auferens
Hinnulum, maternae caedis
Expiationem propriam.
Super mactatum vero
Hic cantus, delirium,
Insania, amentia,
Hymnus Furiarum,
Ligatorius animorum, absque lyra
Cantatus, exsiccans mortales.

ANTISTROPHE 1.

Hanc enim sortem validum
Fatum statuit firmiter
Manere, quibus caedium perpetratio
Inanis contigit,
Hosce persequamur, donec
Sub terra veniat: mortuus autem
Non admodum liber est.
Super mactatum vero
Hic cantus, delirium,
Insania, amentia,
Hymnus Furiarum,
Ligatorius animorum, absque lyra
Cantatus, exsiccans mortales.

STROPHE 2.

Natis nobis sortes
Hae assignatae sunt:
Ab immortalibus vero manus
Abstinere, neque quis nobis est

Conviva

Νὺξ ἀλαοῖσιν χ᾽ δεδορκόσι,
Ποινᾶν κλῦθ᾽. ὁ Λατῦς γὰ῀ ῎ι-
νις μ᾽ ἄτιμον τίθησι,
Τόνδ᾽ ἀφαμμύμψος
Πτῶκα, μαλρώϊον ἄ-
γνισμα κύριον φόνυ.
Επὶ δὲ τῷ τεθυμμύῳ
Τόδε μέλος, παρακοπὰ, 330
Παραφορὰ, φρενοδαλὶς,
Υμνος ἐξ ἐριννύων,
Δέσμιος φρενῶν, ἀφόρ-
μικλος, αὤων βροτύς.

Αντιστροφὴ ά.

Τῦτο γὰ῀ λάχος διανλαία
Μοῖρ᾽ ἐπέκλωσεν ἐμπέδως
Εχειν, θανάτων τοῖσιν αὐτυργίαι
Ξυμπέσωσιν μάταιοι,
Τοῖς ὁμαρλεῖν, ὅφρ᾽ ἂν
Γᾶν ὑπέλθη· θανὼν δ᾽ 340
Ούκ ἄγαν ἐλεύθερος.
Επὶ δὲ τῷ τεθυμμύῳ
Τόδε μέλος, παρακοπὰ,
Παραφορὰ, φρενοδαλὶς,
Υμνος ἐξ ἐριννύων,
Δέσμιος φρενῶν, ἀφόρ-
μικλος, αὤων βροτύς.

Στροφὴ β᾽.

Γιγνομμαισι λάχη
Τάδ᾽ ἐφ᾽ ἁμῖν ἐκράνθη·
Αθανάτων δ᾽ ἀπέχειν 350
Χέρας, ὐδέ τις ἐστὶ

Συνδαίτωρ μελάκοινος.
Παλλάδων δὲ πέπλων
Αμοιρος, ἄκληρος ἐτύχθην.
Δωμάτων γὰρ εἰλόμαν
Αναλροπὰς, ὅταν Αρης,
Τιθασσὸς ὢν, φίλον ἕλῃ·
Επὶ τὸν, ὦ, διόμμαι
Κραλερὸν ὄνθ', ὁμοίως
Μαυρῶμμι ὑφ' αἵμαλος νέᾳ.

Αντιστροφὴ β'.

Σπαδόμμαι δ' ἀφελεῖν
Τινὰ τάσδε μερίμνας·
Θεῶν δ' ἀτέλειαν ἐμαῖ-
ζι λιταῖς ἐπικραίνειν,
Μηδ' ἐς ἄγκρισιν ἐλθεῖν.
Ζεὺς γὰρ αἱμαλοσαγὲς
Αξιόμισον ἔθνος τόδε λέχας
Ας ἀπηξιώσαλο.
Δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰ-
θέρι ζεμναὶ, τακόμμαι
Καλὰ γᾶν μινύθυσιν ἄτιμοι
Ημετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν,
Ορχησμοῖς τ' ἐπιφόνοις ποδός.

Στροφὴ γ'.

Μάλα γὰρ ὗν ἀλλομμία
Αγκαθεν βαρυπεσῆ
Καλαφέρω ποδὸς ἀκμὰν,
Σφαλερὰ τανυδρόμοις
Κῶλα δύσφορον ἅταν.

Αντιστροφὴ γ'.

Πίπλων δ' ὐκ οἶδε τόδ' ὑπ' ἄφρονι

Λύμᾳ.

Conviva communis.
Candidarum veſtium
Expers, exſors ſum:
Domuum enim ſuſcepi
Everſiones, quando Mars,
Mitis cum ſit, amicum interficiat:
In hunc, o, irruentes,
Quamvis validum, ſimiliter
Perdimus ob ſanguinem recentem.

ANTISTROPHE 2.

Feſtinamus autem auferre
Hanc curam a quoquam,
Deorum immunitatem
Meis precibus ſtatuere,
Nec in queſtionem venire.
Jupiter enim ſanguinem ſtillans
Abominandum hoc hominum genus ſermone
Suo non dignatus eſt.
Gloria etiam hominum, etiamſi ſub aethere
Veneranda, conſumpta
Sub terra deficit inhonora
Noſtro acceſſu pullato,
Saltibuſque pedum ſanguinolentis.

STROPHE 3.

Exſiliens enim
A longe graviter cadens
Defero pedis robur,
Titubantia crura longo curſu deſeſſis
Non ferendum damnum.

ANTISTROPHE 3.

Cadens autem ſub animi noxa hoc non

Intel-

Intelligit : tales enim in virum
Tenebrae ſcelus advolarunt,
Et obſcuras quaſdam tenebras contra domum
Profert multum luctuoſa fama.

STROPHE 4.

Manet enim. promptae vero
Et perficae ſumus, et malorum
Memores graves,
Et a mortalibus difficulter demulcendae,
Infames incelebres proſequentes
Deorum ſortes dubia
Opaca lampade, non inveſtigandas
Tam a videntibus quam caecis.

ANTISTROPHE 4.

Quis igitur mortalium haec non veneretur
Et metuat,
Meam audiens legem
A fato conſtitutam a Diis
Datam perfectam? ſupereſt mihi
Praemium antiquum, neque
Ignominiam conſequor, quamvis ſub terra
Stationem obtinens, et tenebras Solis expertes.

IAMBI.

MI. A longe exaudivi ego vocis clamorem,
Quam a Scamandro pervenientem,
Duces et primores Achivorum,
Captivae pecuniae ſortem magnam,
Attribuerunt quicquid eſt in aeternum mihi,
Selectum munus Theſeos poſteris;
Unde veni propere indefeſſo pede,
Abſque alis vento implens ſinum aegidis,

Pullos

Λύμα. τοῖον γὰ ἐπὶ
Κνέφας ἀνδρὶ μῦσος πεπότα),
Καὶ δνοφεράν τιν' ἀχλὺν καλὰ δώμαλος
Αὐδᾶται πολύσονος φάτις.

Στροφὴ δ.

Μένῃ γὰ· ἀμήχανοι
Δὲ ϗ τελείοι, κακῶν
Τε μνήμονες ζμναὶ,
Καὶ δυσαρήγοροι βροτοῖς,
Ατιμ' ἀτίεζα διόμμαϛ
Λάχη θεῶν διχοσατῆν-
τ ἀνηλίῳ λάμπα, δυσοδοπάϊπαλα
Δερκομμύοισι ϗ δυσομμάτοις ὁμῶς.

Αντιστροφὴ δ.

Τίς ὖν τάδ' ὐχ ἅζεται
Τε ϗ δέδοικε βροτῶν,
Εμῦ κλύων θεσμὸν
Τὸν μοιρόκραντον ἐκ θεῶν
Δοθέντα τέλεον; ἔπι δέ μοι
Γέρας πάλαι γὸν, ὐ-
δ' ἀτιμίας κυρῶ, καίπερ ὑπὸ χθόνα
Τάξιν ἔχουσα, ϗ δυσήλιον κνέφας.

Ιαμβοι.

ΑΘ. Πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοὴν,
Απὸ Σκαμάνδρυ τὴν καλαφθαλυμμένην,
Η δῆτ' Αχαιῶν ἄκλορές τε ϗ ϖεθμοι,
Τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα,
Ενειμαν αὐτόπρεμνον εἰς τὸ ϖᾶν ἐμοὶ,
Εξαίρετον δῶρημα Θησέως τόκοις·
Ενθεν διώκω ἦλθον ἄτρυτον ϖόδα,
Πτερῶν ἄτερ ῥοιζοῦσα κόλπον αἰγίδος,

Πώλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον.
Καὶ νῦν δ' ὁρῶσα τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς,
Ταρβῶ μὲν ὑδὲν, θαῦμα δ' ὄμμασιν πάρα.
Τίνες ποτ' ἐσέ· πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω·
Βρέτας τε τὐμὸν τῷδ' ἐφημμένη ξένῳ,
Ὑμᾶς δ' ὁμοίας ὐδενὶ παρ' ἰῶν γένει,
Οὔτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὁρωμένας,
Οὔτ' ἔν βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασι,
Λέγειν δ' ἄμορφον ὄντα τὺς πέλας κακῶς,
Πρόσω δικαίων, ἠδ' ἀποσατεῖ θέμις.

ΧΟ. Πᾶσῃ τὰ πάντα ζυνόμως Διὸς κόρη.
Ἡμεῖς γὰ ἐσμὲν νυκτὸς αἰανῆ τέκνα.
Ἀραὶ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὑπαὶ κεκλήμεθα.

ΑΘ. Γένος μὲν οἶδα, κληδόνας τ' ἐπωνύμους.
ΕΥ. Τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς σαφῶς τάχα.
ΑΘ. Μάθοιμ' ἄν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον.
ΕΥ. Βροτοκλονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.
ΑΘ. Καὶ τῷ κλονοῦντι τοῦτο τέρμα τῆς φυγῆς;
ΕΥ. Ὅπου τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται.
ΑΘ. Ἦ καὶ τοιαύτας τῷδ' ἐπιρροιζεῖ φυγάς;
ΕΥ. Φονᾶς γὰ εἶναι μητρὸς ἠξιώσαμεν.
ΑΘ. Ἀλλης ἀνάγκης ὄντινος πρέων κότον;
ΕΥ. Πῶ γὰ τοσοῦτο κέντρον ὡς μητροκτονεῖν;
ΑΘ. Δυοῖν παρόντοιν, ἥμισυς λόγος πάρα.
ΕΥ. Ἀλλ' ὅρκον ἢ δέξαιτ' ἄν, ἢ δύναι θέλοι.
ΑΘ. Κλύειν δικαίως μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλεις.
ΕΥ. Πῶς δὴ, δίδαξον· ἦ σοφῶν γὰ ἢ πέρι.
ΑΘ. Ὅρκοις τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω.
ΕΥ. Ἀλλ' ἐξέλεγχε, κρῖνε δ' εὐθείαν δίκην.
ΑΘ. Ἦ κἀπ' ἐμοὶ πρέποιτ' ἂν αἰτίας τέλος;
ΕΥ. Πῶς δ' ἤ; σέβεσμα γ' ἀξίαν τ' ἐπαξίων.

ΑΘ.

Pullos adultos adjungens currui.
Novum vero cernens hoc terrae commercium,
Nihil quidem timeo, admiratio vero oculis ineſt,
Qui tandem eſtis: omnes autem in commune alloquor;
Hunc etiam hoſpitem inſidentem ſimulacro meo,
Et vos nulli mortalium generi ſimiles,
Nec inter Deas a Diis viſas,
Neque mortalibus formis ſimiles.
Deformem vero proximos conviciari
Longe a recto eſt, et abeſt Juſtitia.
CH. Audies cuncta breviter, o Jovis filia.
Nos ſumus Noctis aeternae filiae:
Dirae vero vocamur in aedibus ſub terra.
MI. Genus quidem novi, et unde nomen obtines.
EU. Honores meos ſtatim audies.
MI. Intelligam ſi quis aperte loquatur.
EU. Homicidas ex aedibus arcemus.
MI. Et hoc interfectori caedis eſt terminus?
EU. Ubi gaudere nuſquam moris eſt.
MI. Numquid et tale exilium huic inclamas?
EU. Matricida enim fore dignatus eſt.
MI. Nullius aliae neceſſitatis metuens iram?
EU. Ubi enim tantus ſtimulus ac matrem interficere?
MI. Duobus praeſentibus dimidium ſermonis adeſt.
EU. At juramentum neque in ſe recipere, neque dare vult.
MI. Malis haberi juſta quam juſte agere.
EU. Quomodo? dic: verborum prudentum non indiga es.
MI. Dico, iniqua vi juramenti haud vincere.
EU. Verum examina, litem vero juſte dirime.
MI. Numquid penes me erit cauſae finis?
EU. Quidni? veneramur dignam e dignis.

MI.

MI. Quid ad haec, hoſpes, reſpondere vis?
Referens vero patriam, et genus, et aerumnas
Tuas, deinde propulſa hanc querelam.
Si modo cauſa fretus, ſimulacrum hoc
Sedes amplexus prope domum meam
Venerandus ſupplex, inſtar Ixionis;
His omnibus reſponde quod mihi captu facile ſit.
OR. Regina Minerva, primum ex poſtremis
Tuis verbis argumentum capiam magnum.
Non ſum contaminatus, neque inquinamentum contrahit
A manu mea amplectenti ſimulacrum tuum.
Horum vero ſignum tibi proferam magnum:
Mutus ut ſit caedis reus, lex eſt,
Donec a viro ſanguinis expiatorio
Caede lactentis pecudis cruentetur.
Dudum in aliis aedibus haec mactavimus,
Et animalibus et fluentis liquidis.
Hanc curam ſic longe removeo.
Meum autem genus ut ſe habeat, ſtatim audies.
Argivus ſum, patrem vero noſti optime,
Agamemnonem, nautarum Ducem,
Quicum tu Trojam Ilii urbem funditus
Evertiſti. hic obiit inhonore, domum reverſus:
Ipſum vafra mea mater
Interfecit; et variis reticulis
Occultans, lavatrinarum teſtata eſt caedem.
Egoque reverſus, exulans antea temporis,
Interfeci matrem, neque id nego,
Poenis viciſſim lethalibus ob chariſſimi patris necem.
Et horum in commune Apollo particeps fuit,
Dolores praedicens ſtimuli inſtar pungentes cor,

Si

ΑΘ. Τί πρὸς τάδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις;
Λέξας δὲ χώραν ἢ γλῶς ἢ ξυμφορὰς
Τὰς σὰς, ἔπειτα τόνδ' ἀμυνάθυ ψόγον.
Εἴπερ πεποιθὼς τῇ δίκῃ, βρέτας τόδε
Ἡσαι φυλάσσων ἑστίας ἀμῆς πέλας,
Σεμνὸς πρόσωπος, ἐν τρόποις Ἰξίονος·
Τούτοις ἀμείβυ πᾶσιν ἀμαθές τι μοί.
ΟΡ. Ἀναξ Ἀθάνα, πρῶτον ἐκ πολλῶν ὑσάτων
Τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα.
Οὐκ εἰμὶ πρόσπολος, νὸ' ἔχω μῦσος
Πρὸς χειρὶ τῇ μὴ τὸ σὸν ἐφεζομένῃ βρέτας.
Τεκμήριον δὲ τῶνδέ σοι λέξω μέγα·
Ἀφθόγγον εἶναι τὸν παλαιὸν νόμον,
Ἐς ἂν πρὸς ἀνδρὸς ἄμαλος καθαρσίυ
Σφαγαὶ καθαιμάξωσι νεοθήλυ βοτοῦ.
Πάλαι πρὸς ἄλλως ταῦτ' ἀφιερώμεθα
Οἴκοισι, καὶ βόλοῖσι, καὶ ῥύλοῖς πόροις.
Ταύτην μὲν ὕτο φροντίδ' ἐκποδῶν λέγω.
Γένος δὲ τὐμὸν ὡς ἔχῃ, πάσῃ τάχα.
Ἀργεῖός εἰμι, πάτερα δ' ἰσορρεῖς καλῶς,
Ἀγαμέμνον' ἀνδρῶν ναυαρχῆ ἁρμόσορα.
Ξὺν ᾧ σὺ Τροίαν ἄπολιν Ἰλίυ πόλιν
Εθηκας. ὕτος ἔφθιτ' ὐ καλῶς, μολὼν
Ες οἶκον· ἀλλά νιν κελαινόφρων ἐμὴ
Μήτηρ κατέκλα, ποικίλοις ἀγράμασι
Κρύψασα, λυγρῶν ἐξεμαρλύῃ φόνον.
Κἀγὼ καλελθὼν, τὸν πρὸ τὔ φάγων χρόνον,
Ἐκλεινα τὴν τεκοῦσαν, ὐκ ἀρνήσομαι,
Ἀνλικλόνοις ποιναῖσι φιλλάτυ πατρός.
Καὶ τῶνδε κοινῇ Λοξίας ἐπαίτιος,
Ἀλγη πεφωνῶν ἀντίκενλρα καρδίᾳ,

Εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξαιμι τὺς ἐπαιτίους.
Σύ τ', εἰ δικαίως, εἴτε μὴ, κρῖνον δίκην·
Πράξας γὰ ἐν σοὶ πανλαχῆ τάδ' αἰνέσω.
ΑΘ. Τὸ πρᾶγμα μεῖζον εἴτις οἶός) τόδε
Βροτὸς δικάζειν· οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις
Φόνυς διαιρεῖν ὀξυμηνίτυς δίκας.
Αλλως τε χὴ σὺ μὲν καλῃρυκὼς ἄμως
Ικέτης παρῆλθες καθαρὸς ἀβλαβὴς δόμοις·
Ομως δ' ἄμομφον ὄνλα σ' αἰρῦσαι πολύ.
Αὖταὶ δ' ἔχυσαι μοῖραν οὐκ ἀπέμπελον,
Καὶ μὴ τυχοῦσαι πράγμαλος νικηφόρυ,
Χορσῖεν αὖθις· ἰὸς ἐκ φρονημάτων
Πέδῳ πεσὼν ἄφερλος αἰανὴς νόσος.
Τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐσὶν ἀμφότερα μθύειν,
Πέμπειν δὲ δυσπήματ' ἀμηχάνως ἐμοί.
Επεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπίσκηψεν τόδε,
Φόνων δικασὰς ὁρκίων αἱρεμφόνυς,
Θεσμὸν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον.
Υμεῖς δὲ μαρλύριά τε χὴ τεκμήρια
Καλεῖσθ' ἀρωγὰ τῆς δίκης ὁρκώμαλα.
Κρίνασα δ' ἀσῶν τῆδ' ἐμῷ τὰ βέλλαλα
Ηξω, διαιρεῖν τῦτο πρᾶγμ' ἐτητύμως·
Ορκον πεῤῥῶνλας μηδὲν ἔκδικον φρενίν.

Αντιστροφικα. Στροφὴ ά.

ΧΟ. Νῦν καλαστροφαὶ νέων
Θεσμίων, εἰ κρατή-
σει δίκα χὴ βλάβα
Τῦδε μηδροκλόνυ.
Πάνλας ἤδη τόδ' ἔργον
Εὐχερείᾳ συναρμόσει βροτύς.
Πολλὰ δ' ἔτυμα παθόντρωλα

Πάθεα

Si horum quicquam non facerem adverſus caedis authores.
Tu, utrum juſte necne, litem dirime.
Tecum enim agens omnino haec laudabo.
MI. Res major eſt quam ut mortalium quis exiſtimet
Se poſſe dirimere : nec mihi quidem licet
Caedis litem celeriter vindictam provocantis determinare.
Nihilominus et tu inſtructus
Supplex veniſti purus innoxius ad aedes (*meas*)
Simulque inculpatum te exiſtentem recipio in urbe.
Hae vero habentes portionem infelicem,
Nec conſecutae victoriam,
Retrocedant : venenum ex animis
Terra cadens, haud ferendus aeternus eſt morbus.
Haec quidem utramque partem manent;
Concoquere aegre-maturanda poſſum.
Verum quandoquidem res huc pervenit,
Caedis Judices juramento obligatos ſeligens
Hanc legem in aeternum duraturam feram.
Vos autem teſtimonia et argumenta
Vocate in auxilium cauſae juramenta.
Secernens vero civium meorum optimos
Veniam, ad recte dirimendam hanc cauſam :
Juratos nihil iniquum proferre.

ANTISROPHICA. *Strophe* I.

CH. Nunc everſio novarum
Legum, ſi vicerit
Cauſa noxia
Hujuſce matricidae.
Omnes jam mortales hoc
Facilitati adaptabit (*ad idem aggrediendum promptos faciet.*)
Multi impuniti a liberis illati

Dolores

Dolores manent parentibus,
Identidemque in posterum erunt.

ANTISTROPHE 1.

Neque Furiarum quae mortales inspectant
Adrepet ira aliqua
Hisce facinoribus :
Omne permittam fatum.
Audiet enim alius aliunde
Proferens proximorum aerumnas,
Initium et successionem laborum
Non amplius quieta. miser quis
Frustra consolatur se.

STROPHE 2.

Neque quis invocet nos
Calamitate percitus,
Hoc verbum inclamans,
Eheu Justitia !
Eheu Furiarum throni !
Talem fortasse pater quis
Aut mater recens vulnerata
Ejulatum ejulet : quandoquidem
Cecidit domus Justitiae.

ANTISTROPHE 2.

Aliquando severitatem
Et animorum inspectionem
Incumbentem metuit.
Proficuum est
Sana mente fore, ob dolorum metum.
Quis vero nihil in luce
Cordis enutriens,
Sive urbs sive homo similiter,

Amplius

Πάθεα πεσσμῷει τοκεῦ-
σι, μελά τ' αὖθις ἐν χρόνῳ.

Ἀντιστροφὴ ά.

Οὔτε γὰρ βροτοσκόπων
Μαντάσων τῶνδ' ἐφέρ-
ψει κότος τις ἐρσμάτων·
Πάντ' ἐφήσω μόρον.
Πάσει δ' ἄλλος ἄλλοθεν,
Προφωνῶν τὰ πρὶν πέλας κακὰ
Λῆξιν ὑπόδοσίν τε μόχθων
Οὐκέτ' ἐ βέβαια· πλά-
μων δέ τις μάταν παρηγορεῖ.

Στροφὴ β'.

Μηδέ τις κικλησκέτω
Ξυμφορᾷ τέλυμμος,
Τῦτ' ἔπος θρούμμος,
Ἰὼ δίκα,
Ἰώ, θρόνοι τ' ἐριννύων.
Ταῦτά τις τάχ' ἂν πατὴρ
Ἢ τεκῦσα νεοπαθὴς
Οἶκλον οἰκλίσαιτ'· ἐπει-
δὴ πίλνει δόμος δίκας.

Ἀντιστροφὴ β'.

Εὖθ' ὅπυ τὸ δεινὸν εὖ
Καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον
Δειμαίνῃ καθήμμον.
Ξυμφέρῃ
Σωφρονεῖν ὑπὸ σένυ.
Τίς δὲ μηδὲν ἐν φάει
Καρδίας ἀναίρέφων,
Ἢ πόλις βροτὸς θ' ὁμοί-

ως ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν;

Στροφὴ γ'.

Μήτ' ἄναρχον βίον,
Μήτε δεσποτούμενον
Αἰνέσῃς.
Απαν]ι μέσῳ τὸ κράτος
Θεὸς ὤπασεν, ἄλλα
Αλλᾳ δ' ἐφορᾷ.
Ξύμμε]ρον δ' ἔπος λέγω,
Δυσεβείας μὲν ὕβρις
Τέκος ὡς ἐτύμως·
Εκ δ' ὑγιείας φρενῶν,
Ο φᾶσι φίλος κ̣ὴ
Πολύδα]ος ὄλβος.

Αν]ιστροφὴ γ'.

Ες τὸ φᾶν δέ τοι λέγω,
Βωμὸν ἀΐδεσαν δίκας·
Μηδέ νιν,
Κέρδος ἰδὼν, ἀθέῳ
Ποδὶ λαῖξ ἀτίσῃς.
Ποινὰ γὰ ἐπέσαι,
Κύριον μ]ύει τέλος.
Πρὸς τάδε τὶς τοκέων
Σέβας εὖ φρονίων,
Καὶ ξενο]ίμυς
Δωμάτων ἐπισροφὰς ἀ-
δόμ]υος τις ἔσω.

Στροφὴ δ'.

Εκ τῶνδ' ἀνάγκας ἄτερ,
Δίκαιος ὢν, ὐκ ἄνολβος ἔσαι·
Παν]ώλεθρος δ' ὅστ' ἂν γ]ύοιτο.

Τὸν

Amplius veneretur Juſtitiam?

STROPHE 3.

Neque vitam legibus ſolutam,
Nec tyranno ſubditam
Laudes.
Medio omni robur
Deus dedit: alia
Aliter inſpicit.
Compendioſe dico,
Impietatis filia eſt
Injuria quam certiſſime:
E ſanitate vero animi provenit
Omnibus chara et
Votis expetita felicitas.

ANTISTROPHE 3.

In ſumma vero dico,
Altare Juſtitiae reverere:
Neque ipſam,
Lucrum reſpiciens, impia
Pedis conculcatione ignominia afficias.
Vindicta enim aderit,
Firmus manet finis.
Ad haec vir parentes venerandos
Honoret admodum,
Et hoſpites honorantia
Aedium commercia
Revereatur.

STROPHE 4.

Porro vir qui non coactus
Juſtus fuerit, infelix non erit:
Funditus perire nunquam queat.

In

In contraria audacem legum violatorem dico,
Omnia commiſcentem injuſte,
Violente tandem naufragium facere,
Cum velum invaſerit tempeſtas
Fracta antenna.

ANTISTROPHE 4.

Invocat autem non audientes:
Medio concutietur turbine.
Ridet Deus hominem audacem,
Nunquam hoc gloriantem, cernens inextricabili
Infortunio quaſi loro vinctum, nec ſcopulum praetergreſſum:
Priorem felicitatem
Scopulo Vindictae impingens,
In perpetuum periit indefletus ignotus.

IAMBI.

MI. Promulga, praeco, et multitudinem cohibe.
Aures penetrans Tyrrhena
Tuba, humano ſpiritu impleta,
Intentam vocem proferat multitudini.
Repleto enim hocce concilio,
Tacere praeſtat, et leges meas ediſcere
Totam urbem in perpetuum:
Et ut horum recte dijudicetur cauſa.

CH. Rex Apollo, quae habes, retine.
Dic quid tibi cum hac re.

AP. Teſtimonium ferens veni: eſt enim aedium
Supplex hic vir, aedium mearum
Domeſticus: hujuſce autem caedis expiatorius ſum ego,
Simulque cauſam ipſe ago: verum incuſor
Hujuſce maternae caedis. tu vero introduc
Ut noſti, hanc confirmans cauſam.

MI.

Τὸν ἀνλίτολμον δὲ φαμὶ παραβάδαι,
Τὰ πολλὰ παυλόφυρτ' ἄνδ' δίκης,
Βιαίως ξὺν χρόνῳ καθήσειν,
Λαῖφος ὅτ' ἂν λάβῃ πόνος
Θραυομβύας κεραίας. 560

Ἀνλιστροφὴ δ'.

Καλεῖ δ' ἀκύονλας ὑ-
δέν· μέσᾳ δυσπαλεῖται δίνᾳ.
Γελᾷ δ' ὁ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμυργῷ,
Τὸν ἅποτ' αὐχοῦντ' ἰδὼν ἀμηχάνοις
Δύαις λέπαδνον, ὑδ' ὑπερθέοντ' ἄκραν·
Δι' αἰῶνος δὲ τὸν πρὶν ὄλβον
Ερμαῖοι πρόσβαλὼν δίκας,
Ωλετ' ἄκλαυσος, ἄϊσος.

Ιαμβοι.

ΑΘ. Κήρυσσε, κήρυξ, καὶ στρατὸν καλεργάθω.
Η τ' ἴαν διάτορος Τυρσηνικὴ 570
Σάλπιγξ, βροτείῳ πνεύματος πληρουμένη,
Υπέρλογον γήρυμα φαινέτω στρατῷ.
Πληρουμένου γὰ τῦδε βυλάτηρίου,
Σιγᾷν ἀρήγει, καὶ μαθεῖν θεσμὺς ἐμύς,
Πόλιν τε πᾶσαν εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον·
Καὶ τῶνδ' ὅπως ἂν εὖ καλαστωθῇ δίκη.

ΧΟ. Ανακ Απολλον, ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτη.
Τί τῦδέ σοι μέτεστι πράσσαλος, λέγε.

ΑΠ. Καὶ μαρτυρήσων ἦλθον· ἔστι γὰ δόμων
Ικέτης ὅδ' ἀνὴρ, καὶ δόμων ἐφέστιος 580
Εμός· φόνυ δὲ τῦδ' ἐγὼ καθάρσιος,
Καὶ ξυνδικήσων αὐτός· αἰτίαν δ' ἔχω
Τῆς τῦδε μητρὸς τῦ φόνυ. Σὺ δ' εἴσαγε
Οπως ἐπίσα, τήνδε κυρώσων δίκην.

ΑΘ. Υμῶν ὁ μῦθος, εἰσάγω δὲ τὴν δίκην.
Ὁ γὰρ διώκων, θατέρους ἐξ ἀρχῆς λέγων,
Γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος.
ΕΥ. Πολλαὶ μέν ἐσμεν, λέξομαι δὲ ξυντόμως.
Επος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθείς.
Τὴν μητέρ' εἶπὲ πρῶτον εἰ κατέκτονας.
ΟΡ. Εκτεινα· τύτου δ' ὕτις ἄρνησις πέλει.
ΕΥ. Εν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.
ΟΡ. Οὐ Κειμαι πω τόνδε κομπάζεις λόγον.
ΕΥ. Εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ' ὅπως κατέκτανες.
ΟΡ. Λέξω. ξιφηφόρῳ χειρὶ πρὸς δέρην τεμών.
ΕΥ. Πρὸς τοῦδ' ἐπείσθης; ἢ τίνος βουλεύμασι;
ΟΡ. Τοῖς τοῦδε θεσφάτοισι· μαρτυρεῖ δέ μοι.
ΕΥ. Ο μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν;
ΟΡ. Καὶ δεῦρό γ' αἰεὶ τὴν τύχην ὑμέμφομαι.
ΕΥ. Αλλ' εἰ σε μάρψει ψῆφος, ἀλλ' ἐρεῖς τάχα.
ΟΡ. Πέποιθ', ἀρωγὰς δ' ἐκ τάφου πέμψει πατήρ.
ΕΥ. Νεκροῖσι νῦν πέποιθε μητέρα κλανών.
ΟΡ. Δυοῖν γὰρ εἶχε θεοβολὰς μιασμάτων.
ΕΥ. Πῶς δή; δίδαξον τοὺς δικάζοντας τάδε.
ΟΡ. Ανδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν.
ΕΥ. Τοι γὰρ σὺ μὲν ζῇς, ἡ δ' ἐλεύθερα φόνου.
ΟΡ. Τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἦλασας φυγῇ;
ΕΥ. Οὐκ ἦν ὅμαιμος φωτὸς ὃν κατέκτανεν.
ΟΡ. Εγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι;
ΕΥ. Πῶς γὰρ σ' ἔθρεψεν ἐντὸς, ὦ μιαφόνε,
Ζώνης; ἀπάρχῃ μητρὸς αἷμα φίλαιον;
ΟΡ. Ηδη σὺ μαρτύρησον. ἐξηγοῦ δέ μοι,
Απολλον, εἴ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον.
Δρᾶσαι γὰρ ὥσπερ ἐστὶν οὐκ ἀρνούμεθα·
Αλλ' εἰ δικαίως εἴτε μὴ τῇ σῇ φρενὶ

Δοκεῖ

MI. Veſtrum eſt loqui, introduco vero cauſam.
Actor primus initio loquens
Fiat totius rei verus informator.
EU. Multae quidem ſumus, compendio vero loquemur.
Reſponde autem verbum verbo viciſſim adaptans.
Dic primum utrum matrem interfeciſti.
OR. Interfeci. hoc nullatenus nego.
EU. Unum quidem hoc eſt trium egregiorum facinorum.
OR. Non jacenti (*devicto*) hunc jactanter profers ſermonem.
EU. Oportet ut dicas quomodo interfeciſti.
OR. Dicam. manu gladio armata collo vulnus infligens.
EU. Ab hoc perſuaſus es? et cujus conſiliis?
OR. Hujuſce oraculis: teſtis mihi adeſt.
EU. Vateſne tibi author fuit ut matrem interficeres?
OR. Adhuc quidem de fortuna mea non conqueror.
EU. Verum ſi te corripuerit calculus, fortaſſe aliud dices.
OR. Credo, ſed a tumulo auxilia mittet pater.
EU. Matrem interficiens mortuis confiſus eſt.
OR. Duorum enim inquinamentorum concurſum habuit.
EU. Quomodo? doce eos qui in his jus dicunt.
OR. Maritum interficiens patrem meque interfecit.
EU. Tu quidem vivis, illa autem a caede libera.
OR. Quid ergo eam vivam in exilium non fugaſti?
EU. Non erat conſanguinea viri quem interfecit.
OR. Egone vero ſum matris meae conſanguineus?
EU. Quomodo enim nutriit te, o homicida,
Intra zonam? abominaris chariſſimum maternum ſanguinem?
OR. Jam tu teſtimonium fer: indica autem mihi,
Apollo, ſi ipſam juſte interfeci.
Feciſſe enim, ut res eſt, non negamus;
Verum utrum juſte necne tuo animo

Vide-

Videatur haec caedes facta, judica, ut hiſce referam.
AP. Referam vobis hanc Minervae
Legem vere, vates cum ſim non mentiar.
Nunquam dixi quid fatidicis in ſedibus
De viro, muliere, aut urbe,
Quod Jupiter coeleſtium pater non praecepit.
Hoc quidem jus quantum valeas ediſce.
Vobis autem praecipio patris conſilio obſequi.
Juramentum enim non praevalet Jovi.
CH. Jupiter, ut tu ais, hoc oraculum protulit,
Ut diceres Oreſti huic, quod patris necem
Ulciſcens, matris poenas nullatenus ſuſtineret?
AP. Non enim idem eſt, virum illuſtrem mori,
A Jove conceſſis ſceptris nobilitatum,
Idque a muliere, non validis
Arcubus longe-jaculantibus, tanquam Amazonis.
Verum (ut audies, Minerva, voſque qui ſedetis
Ad hanc litem calculo dirimendam)
A bello eum, adeptum
Pleraque meliora benevolis, recipiens
Lavatrina, abſoluto lavacro, ad finem
Veſtem prope ſtetit, ferit autem
Virum illigans vario, inextricabili peplo.
Hoc viri fatum vobis relatum eſt,
Venerandi viri, Navarchae.
Hanc talem retuli, ut mordeatur (*ad indignationem moveatur*) populus,
Qui conſtitutus eſt ad confirmandam hanc cauſam.
CH. Patris fatum praefert Jupiter, ut videtur ex tuo ſermone:
Ipſe autem compedibus vinxit patrem vetulum Saturnum.
Quomodo haec hiſce non contraria dicis?
Vos autem haec ut audiatis conteſtor.

AP.

Δοκεῖ τόδ' αἷμα, κρῖνον, ὡς τούτοις φράσω.
ΑΠ. Λέξω πρὸς ὑμᾶς τόνδ' Αθηναίας μέγαν
Θεσμὸν δικαίως, μᾶλλις δ' ὧν ὑ ψεύσομαι.
Οὐπώποτ' εἶπον μαλλικοῖσιν ἐν δρόνοις,
Οὐκ ἀνδρὸς, ὑ γυναικὸς, ὑ πόλεως πέρι,
Ο μὴ κελεύσῃ Ζεὺς ὀλυμπίων πατήρ.
Τὸ μὲν δίκαιον τῦθ', ὅσον σθένῃ μαθεῖν.
Βυλῇ πιφαύσκω δ' ὕμμ' ἐπισπέσθαι πάλρος.
Ορκος γὰρ ὕτι Ζηνὸς ἰσχύει πλέον.
ΧΟ. Ζεὺς, ὡς λέγεις σὺ, τόνδε χρησμὸν ὤπασε,
Φράζειν Ορέσῃ τῷδε, τὸν πάλρος φόνον
Πράξανλα, μήλρὸς μηδαμῦ τιμὰς νέμειν;
ΑΠ. Οὐ γάρ τι ταυτὸν, ἄνδρα γῆναῖον θανεῖν
Διοσδότοις σκήπτροισι τιμαλφύμενον,
Καὶ ταῦτα πρὸς γυναικὸς, ὕ τι δυρίοις
Τόξοις ἐκηβόλοισιν, ὥς Αμαζόνος·
Αλλ' ὡς ἀκούσῃ Παλλὰς, οἵ τ' ἐφήμνοι
Ψήφῳ διαρρεῖν τῦδε πράγμαλος πέρι.
Απὸ πραλείας γὰρ μιν ἡμποληκότα
Τὰ πλεῖσ' ἀμείνον' εὔφροσιν δεδεγμένη
Δρύτῃ, πιρῶλι λυγρὰ, καὶπὶ τέρμαλι
Φᾶρος παρεσκήνησεν, ἐν δ' ἀτέρμονι
Κόπλει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ.
Ανδρὸς μὲν ὑμῖν ὕτος εἵρε) μόρος
Τῦ πανλοσέμνυ, πῦ πραληλάτυ νεῶν.
Ταύτην τοιαύτην εἶπον, ὡς δηχθῇ λεώς,
Οπερ τέτακ) τήνδε κυρῶσαι δίκην.
ΧΟ. Παλρὸς πελίμᾳ Ζεὺς μόρον, τῷ σῷ λόγῳ·
Αὐτὸς δ' ἔδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον.
Πῶς ταῦτα τούτοις ὐκ ἐναλίως λέγεις;
Υμᾶς δ' ἀκούειν ταῦτ' ἐγὼ μαλλύρομαι.

ΑΠ. Ω παγλομισῆ κνώδαλα, τύχη θεῶν,
Πέδας μὲν ἂν λύσειεν, ἔστι τῇδ' ἄκος.
Καὶ πάλα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος.
Ανδρὸς δ' ἐπειδὰν αἷμ' ἀναπιάσῃ κόνις
Απαξ θανόντος, ὅτις ἐς' ἀνάστασις.
Τούτων ἐπῳδὰς οὐκ ἐποίησεν πατὴρ
" Ουμὸς, τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε κἀτω
Στρέφων τίθησιν, ὧδέν' ἀδμαίνων μόχθῳ.
ΧΟ. Πῶς γὰρ τὸ φάγειν τῶνδ' ὑπερδικεῖς ὅρα·
Τὸ μητρὸς αἷμ' ἄμαιμον ἐκχέας πέδῳ,
Επειτ' ἐν Αργει δώμαθ' οἰκήσει πάλιν;
Ποίοισι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις;
Ποία δὲ χέρνιψ φρατόρων παραδέξεται;
ΑΠ. Καὶ τοῦτο λέξω, καὶ μάθ' ὡς ἀρθῶς ἔρῳ.
Οὐκ ἔστι μήτηρ ἡ κεκλυμένου τέκνου
Τοκάς, τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου·
Τίκτει δ' ὁ θρώσκων, ἡδ' ἄπειρ ξένῳ ξένη
Εσωσεν ἔρνος, οἷσι μὴ βλάψῃ θεός.
Τεκμήριον δὲ τῶνδέ σοι δείξω λόγου.
Πατὴρ μὲν ἂν γένοιτ' ἄνευ μητρὸς πέλας.
Μάρτυς παρέστω παῖς Ολυμπίου Διὸς,
Οὐδ' ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη,
Αλλ' οἷον ἔρνος ἄτις ἂν τέκοι θεός.
Εγὼ δὲ, Παλλὰς, τἄλλα θ' ὡς ἐπίσταμαι,
Τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τάξωμέναν,
Καὶ τόνδ' ἔπεμψα σῶν δόμων ἑφέσιον,
Οπως γένοιτο πιστὸς εἰς τὸ πᾶν χρόνου.
Καὶ τόνδ' ἐπικλήσασα σύμμαχον, θεὰ,
Κἄι τοὺς ἔπειτα. καὶ τάδ' ἀρκούσως μόλοι
Στέρξειν τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους.
ΑΘ. Ηδη κελεύω τοῦτ' ἀπὸ γνώμης φέρειν

Ψῆφον

AP. O abominanda animalia, Deorum odia!
Compedes quidem ſolvat, eſt hujuſce rei remedium,
Et plurimum artificium liberatorium:
Poſtquam vero viri ſanguinem attraxerit pulvis
Semel morientis, nulla amplius ſit reſurrectio.
Horum incantamenta non conceſſit pater
Meus, alia vero omnia ſurſum deorſum
Verſat, non omnino anhelans.
CH. Vide quomodo patrocinaris huic reo.
Matris ſanguinem conſanguineum effundens terra
Deinde Argis paternas aedes incolet?
Quibus uſus altaribus publicis?
Quae contribulium pelvis hunc recipiet?
AP. Et hoc quoque dicam, et attende quam recte dicam.
Mater non eſt partus appellati
Procreatrix, verum nutrix foetus recens ſati.
Procreat ille qui rigat, haec vero ut hoſpes hoſpiti
Servavit germen, quibus ne noceat Deus.
Signum hujuſce ſermonis monſtrabo tibi.
Pater quidem fiat ſine matre: vicinus
Teſtis adeſt filia coeleſtis Jovis,
Non in tenebris alvi enutrita,
Quale tamen germen nulla Dearum pariat.
Ego vero, Minerva, aliaque quemadmodum novero,
Urbem tuam et populum faciam magnum,
Et hunc miſi tuarum aedium incolam,
Fidus ut fiat in perpetuum.
Et hunc poſſideas foederatum, o Dea,
Et poſteros: et haec in aeternum maneant
Horum foedera ut amplectantur poſteri.
MI. Jam his praecipio ex animo ferre

Caltu-

Calculum juſtum, jam dictum eſt ſatis.
CH. Nobis quidem jam omnis emiſſa eſt ſagitta:
Maneo ut audiam quomodo certamen hoc dijudicabitur.
MI. Quid enim? quomodo a vobis irreprehenſa ſim?
CH. Audiviſtis quae audiviſtis, in pectore vero
Sententiam ferentes juramentum reveremini, hoſpites.
MI. Audiatis jam legem populus Atticus,
Primae cauſae fuſi ſanguinis judices.
Manebit autem in poſterum populo Aegei,
Semper Judicum haec erit curia.
Areopagum vero hunc, Amazonum ſedem,
Tentoriaque, quando venerunt ob iram in Theſeum
Bellum inferentes, et urbi huic
Turribus altis ſuperbae turres oppoſuerunt:
Marti autem ſacrificarunt, unde nomen obtinet
Petra, et Areopagus: in hoc majeſtas
Civium timorque geminus ut injuria non fiat
Coercebit, dieque et noctu ſimul,
Ipſis civibus novitias non introducentibus leges
Malis acceſſionibus: coeno aquam
Limpidam inquinans, nunquam invenies potum.
Neque legibus ſolutam, neque tyrannis ſubditam
Retinentibus civibus meis conſulo venerari,
Et ſeveritatem omnem extra urbem non ejicere.
" Quis enim mortalium nihil metuens juſtus erit?
Talem juſte metuentes majeſtatem,
Regioniſque munimentum, et urbis ſalutem
Habeatis qualem hominum nemo obtinet,
Neque inter Scythas, nec in Pelopis locis:
A muneribus immunem hanc curiam,
Venerandam, ad iram promptam, pro dormientibus

Pervigil

Ψῆφον δικαίαν, ὡς ἄλις λελεγμένων.
ΧΟ. Ημῖν μὲν ἥδη πᾶν τετόξευ᾽ βέλος.
Μένω δ᾽ ἀκῦσαι πῶς ἀγὼν κριθήσεται.
ΑΘ. Τί χὼ; πρὸς ὑμᾶς πῶς τιθεῖτ᾽ ἄμομφος ὤν;
ΧΟ. Ηκούσαθ᾽ ὧν ἠκούσατ᾽, ἐν δὲ καρδίᾳ
Ψῆφον φέρεσθε, ὅρκον αἰδεῖσθε, ξένοι.
ΑΘ. Κλύοιτ᾽ ἂν ἤδη θεσμὸν Ατθικὸς λεώς,
Πρώτας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ.
Εσαι δὲ χ τὸ λοιπὸν Αἰγέως γρατῷ,
Αἰεὶ δ᾽ ἑκάστων τοῦτο βουλευτήριον.
Πάγον δ᾽ Αρειον τόνδ᾽ Αμαζόνων ἕδραν,
Σκηνάς θ᾽, ὅτ᾽ ἦλθον Θησέως κατὰ φθόνον
Στρατηλατοῦσαι, χ πόλιν νεόπολιν
Τήνδ᾽ ὑψίπυργον ἀντεπύργωσαν τότε·
Αρη δ᾽ ἔθυον, ἔνθεν ἐς᾽ ἐπώνυμος
Πέτρα, πάγος τ᾽ Αρειος· ἐν δὲ τῷ σέβας
Ασῶν, φόβος τε ζυγγενὴς τὸ μὴ δικεῖν
Σχήσει, τό, θ᾽ ἡμαρ χ κατ᾽ ἀφρόνην ὁμῶς,
Αὐτῶν πολιτῶν μὴ παρανόμων νόμους,
Κακαῖς ἐπιρροαῖσι βορβόρῳ θ᾽ ὕδωρ
Λαμπρὸν μιάνῃς, ἢ σοῦ ἀρήσεις σοτόν.
Τὸ μήτ᾽ ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον
Ασοῖς περισέλλυσι βουλοῦμαι σέβειν,
Καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν.
" Τίς χὼ δεδοικὼς μηδὲν, ἔνδικος βροτῶν;
Τοιόνδε τοι τὰρβοῦντες ἐνδίκων σέβας,
Ερυμά τε χώρας, χ πόλεως ζωτήριον
Εχοιτ᾽ ἂν οἷον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει
Οὔτ᾽ ἐν Σκύθησιν, οὔτε Πέλοπος ἐν τόποις.
Κερδῶν ἄθικτον τοῦτο βουλευτήριον,
Αἰδοῖον, ὀξύθυμον ἀδόντων ὕπερ

Εγρηγορὸς φρούρημα γῆς καθίσαμαι.
Ταύτην μὲν ἐξέτειν' ἐμοῖς παραίνεσιν
Ασοῖσιν εἰς τὸ λοιπόν. ὀρθῶσαι δὲ χρὴ
Καὶ ψῆφον ἄρειν, ἢ διαγνῶναι δίκην.
Αἰδυμφύης τὸν ἄρχον. εἰρῆ) λόγος.
ΧΟ. Καὶ μὴν βαρεῖαν τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς
Ξύμβυλός εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι.
ΑΠ. Κἀγώ γε χρησμὺς τοὺς ἐμοὺς τε κ' Διὸς
Ταρβεῖν κελεύω, μηδ' ἀκαρπώτους κλίσαι.
ΧΟ. Αλλ' αἱμαληρὰ πράγματ' ἐ λαχὼν σέβεις.
Μαντεῖα δ' ἐκ ἔθ' ἁγνὰ μανίᾳσιν μύων.
ΑΠ. Η κ' πατήρ τι σφάλλε) βουλμάτων,
Πρωτοκλόνοισι πεσσοπαῖς Ιξίονος;
ΧΟ. Λέγεις· ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης,
Βαρεῖα χώρᾳ τῇδ' ὁμιλήσω πάλιν.
ΑΠ. Αλλ' ἔν τε τοῖς νέοισι κ' παλαιτέροις
Θεοῖς ἄτιμος εἶ σύ· νικήσω δ' ἐγώ.
ΧΟ. Τοιαῦτ' ἔδρασας κ' φέρησος ἐν δόμοις·
Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς.
ΑΠ. Οὔκουν δίκαιον τὸν σέβοντ' ἀλεργετεῖν,
Αλλως τε πάντως κ' ὥτε διόμβιος τύχοι.
ΧΟ. Σύ τοι παλαιὰς δαίμονας καθαφθίσας
Οἴνῳ παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς.
ΑΠ. Σύ τοι τάχ', ἐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος,
Εμὴ τὸν ἴον ὑδὲν ἐχθροῖσιν βαρύν.
ΧΟ. Επεὶ καθιππάζῃ με πρεσβύτιν νέος,
Δίκης γηρέωσ τῆσδ' ἐπήκοος μύθῳ,
Ως ἀμφίβυλος ὕσα θυμοῦσθαι πόλι.
ΑΘ. Εμὸν τόδ' ἔργον, λοιδίαν κρῖναι δίκην·
Ψῆφον δ' Ορέσῃ τήνδ' ἐγὼ πορσυνέω.
Μήτηρ γὰ ὅτις ἐσὶν ἥ μ' ἐγείναλο.

Τὸ

Pervigil terrae praesidium constitui.
Hoc quidem consilium extendi meis
Civibus in futurum : recte autem agere oportet,
Et calculum tollere, et litem determinare,
Reveritos juramentum. explicit sermo.

CH. Et quidem atrox hoc terrae commercium
Consulo nullatenus ignominia afficere.

AP. Ego quoque oracula et mea et Jovis
Timere jubeo, nec infructuosa facere.

CH. Verum res sanguineas, non sortitus, curas,
Oracula non amplius pura proferes hic moratus.

AP. Numquid et pater erravit consiliis
In expiatione primae caedis ab Ixione factae?

CH. Ais. ego vero causam non consecuta
Gravis admodum huic regioni conversabor iterum.

AP. Verum inter juniores et veteres Deos
Inhonora es tu : vincam autem ego.

CH. Talia fecisti etiam Pheretis in aedibus :
Persuasisti fatis ut mortales facerent immortales.

AP. Aequum est profecto venerantem beneficio afficere,
Maxime vero cum id roget.

CH. Tu quidem veteres daemonas corrumpens
Somno decepisti veteres Deas.

AP. Tu quidem statim, non consecuta causae finem,
Evomes venenum inimicis tuis minime grave.

CH. Quandoquidem inequitas mihi vetulae juvenis,
Hujusce causae auditor maneo,
Ut animi dubia irascar urbi.

MI. Hoc meum est opus, postremam litem dijudicare :
Calculum vero hunc Oresti adjiciam :
Mater enim nulla est quae me genuit.

Virilem

Virilem ſexum in omnibus praeterquam in nuptiis
Toto animo laudo, valde refero patrem.
Ideo mulieris non praefero fatum
Maritum interficientis aedium inſpectorem.
Vincit autem Oreſtes, ſi paria ſuffragia habere judicetur.
Quam primum ejicite ex alveis ſortes,
Quibuſcunque Judicum hoc mandatum eſt officium.

OR. O Phoebe Apollo, quomodo certamen hoc dijudicabitur?

EU. O Nox atra mater, numquid vides haec?
Nunc mihi aut laqueo perire, aut lucem videre eſt:
Nobis enim vagari eſt, aut priores honores aſſequi.

AP. Numerate recte ejectos calculos, hoſpites;
Juſtitiam in diſtributione venerantes.
Suffragio (*uno*) abſente damnum provenit magnum,
Evertit domum et reſtituit ſuffragium unum.

MI. Hic vir effugit ſanguinis litem:
Aequalis enim eſt numerus ſortium.

OR. O Pallas, quae ſervaſti aedes meas,
Patria terra orbatum tu
Me reſtituiſti: et Graecorum aliquis dicet,
Vir Argivus rurſus in opibus
Paternis habitat, Minervae et Apollinis
Voluntate, et omnia perficientis tertii
Soſpitatoris, qui paternum veneratus fatum
Servat me, haſce cernens matris patrocinium agentes.
Ego vero regioni huic et exercitui tuo
Deinceps in omne tempus futurum
Foedus juramento confirmans, nunc domum revertor,
Quod nunquam quiſquam Rex terrae huc
Veniet inferens bene exornatam haſtam.
Ipſi enim nos in ſepulcris tunc exiſtentes

Mea

Τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα, πλὴν γάμυ τυχεῖν
Απαντι θυμῷ, κάρτα δ' εἰμὶ τῦ πατρός.
Οὕτω γυναικὸς ὑ πρόλιμήσω μόρον,
Ανδρα κλανύσης σωμάτων ἐπίσκοπον.
Νικᾷ δ' Ορέστης, κἂν ἰσόψηφος κριθῇ.
Εκβάλλεθ' ὡς τάχιστα τἀχέων πάλος,
Οσοις δικασῶν τῦτ' ἐπέσκηπτε τέλος.
ΟΡ. Ω Φοῖβ' Απολλον, πῶς ἀγὼν κριθήσεται;
ΕΥ. Ω Νὺξ μέλαινα μῆτερ, ἆρ' ὁρᾷς τάδε;
Νῦν ἀσχόνης μοι τέρματ', ἢ φάος βλέπειν·
Ημῖν γὰ ἔρρειν ἢ πεύσω τιμὰς νέμειν.
ΑΠ. Πεμπάζεσθ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων, ξένοι,
Τὸ μὴ 'δικεῖν σέβοντες ἐν διαιρέσι.
Γνώμης δ' ἀπύσης πῆμα γίνεται μέγα.
Βαλῦσά τ' οἶκον ψῆφος ὤρθωσεν μία.
ΑΘ. Ανὴρ ὄγ ἐκπέφαγκ' ἄμαλος δίκην.
Ισον γὰ ἐσι τἀρίθμημα τῆς πάλων.
ΟΡ. Ω Παλλὰς, ὦ σώσασα τὺς ἐμὺς δόμυς,
Καὶ γῆς πατρῴας ἐστερημένον σύ τοι
Καθώκισάς με· καί τις Ελλήνων ἐρεῖ,
Αργεῖος ἀνὴρ αὖθις ἔν τε χρήμασιν
Οἰκεῖ πατρῴοις, Παλλάδος κὴ Λοξίυ
Εκαλι, κὴ τῦ πάντα κραίνοντος τρίτυ
Σωτῆρος, ὅς πατρῷον ἀμφαθεὶς μόρον,
Σώζει με, μήτρὸς τάσδε ξυνδίκυς ὁρῶν.
Εγὼ δὲ χώρᾳ τῇδε κὴ τῷ σῷ στρατῷ
Τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειςήρη χρόνον
Ορκωμοτήσας, νῦν ἄπιμι πρὸς δόμυς,
Μήτοι τιν' ἄνδρα δεῦρο πρυμνήτην χθονὸς
Ελθόντ' ἐποίσειν εὖ κεκασμένον δόρυ.
Αὐτοὶ γὰ ἡμεῖς ὅπλες ἐν τάφοις τότε,

Τοῖς τἀμὰ παρβαίνουσι νῦν ὁρκώμαλα,
Ἀμηχάνοισι πράξομαι δυσπραξίας
Οδὰς ἀθύμους, ἠ παρόρνιθας πόρους
Τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μελαμέλη πόνος·
Ορθυμμένων δὲ ἡ πόλιν τὴν Παλλάδος
Τιμῶσιν αἰεὶ τήνδε ξυμμάχῳ δορὶ,
Αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσμὲν ἀμφέτεροι.
Καὶ χαῖρε ἠ σὺ, ἠ πολιοῦχος λεὼς,
Πάλαγμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις,
Σωτήριόν τε ἠ δορὸς νικηφόρον.

Σύστημα.

ΧΟ. Ιὼ θεοὶ νεώτεροι παλαιὰς νόμους
Καθιππάσασθε, κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου.
Εγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύκοτος,
Εν γᾷ τᾷδε, φεῦ,
Ιὺ, ἰὺ, ἀνλιπαθῆ
Μεθεῖσα καρδίας σαλαγμὸν
Χθονιαφόρον· ἐκ δὲ τῦ,
Λιχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος,
(Ιὼ δίκα) πέδον ἐπεσυμμόος
Βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖν.
Στενάζω; τί ῥέξω;
Γένωμαι; δύσοιτα
Πολίταις ἔπαθον,
Ιὼ, μεγάλα τοι
Κόραι δυσυχεῖς
Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

Ιαμβοι.

ΑΘ. Εμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυτόνως φέρειν.
Οὐ χὴ νενίκησθ', ἀλλ' ἰσόψηφος δίκη
Εξῆλθ' ἀληθῶς, ὐκ ἀτιμίᾳ σέθεν.

Αλλ'

Mea praetergredientes hoc tempore facta juramenta
Non evitandis comminiſcemur infortuniis
Vias moleſtas, et infauſta itinera
Faciemus, ita ut ipſis poeniteat laboris.
Recta ſtatuentibus et urbem hanc Palladis
Honorantibus perpetuo confoederata haſta
Ipſis nos erimus magis benevoli.
Salvi et tu etiam, et populus urbis incola,
Auxilium hoſtibus non vitandum habeas,
Soſpitatoremque et haſta victorioſum.

SYSTEMA.

CH. Eheu! Dii juniores antiquis legibus
Inequitaſtis, et e manibus abſtuliſtis meis.
Ego vero inhonora, miſera, ira exardeſcens,
In hac terra, heu!
Eheu! eheu luctuoſam
Cordis guttam dimittam
Terrena corrumpentem! ex ea vero
Lichen infrugifer, illiberis,
(Eheu Juſtitia!) in terram irruens
Mortalium-corruptrices maculas in regione projiciet.
Ingemiſcam? quid faciam,
Aut ſim? mala non ferenda
Civibus paſſa ſum,
Eheu! grandia quidem,
Filiae infelices
Noctis inhonore lugentes.

IAMBI.

MI. Mihi obtemperate aegre haec non ferre.
Non enim victae eſtis, verum paribus ſuffragiis cauſa
Exiit revera, non in infamiam tui.

Praeterea

Praeterea a Jove clara aderant teſtimonia,
Ipſe etiam oracula reddens, ipſe aderat teſtis,
Quod haec Oreſtes perpetrans damnum non ferret.
Vos autem huic terrae ne graviter
Iraſcamini, ne indignemini, neque ſterilitatem
Immittatis, dimittentes daemonum ſtillas,
Cuſpides agreſtes exeſuras ſemina.
Ego enim vobis juſtiſſime ſpondeo
Quod ſedes et latibula juſtae terrae,
Nitidos ſedentes ad focos,
Habebitis, ab his civibus plurimum cultae.

REPETITIO.

CH. Eheu! Dii juniores antiquis legibus
Inequitaſtis, et e manibus abſtuliſtis meis.
Ego vero inhonora, miſera, ira exardeſcens,
In hac terra, heu!
Eheu! eheu luctuoſam
Cordis guttam dimittam
Terrena corrumpentem! ex ea vero
Lichen infrugifer, illiberis,
(Eheu Juſtitia!) in terram irruens
Mortalium-corruptrices maculas in regione projiciet.
Ingemiſcam? quid faciam,
Aut ſim? mala non ferenda
Civibus paſſa ſum,
Eheu! grandia quidem,
Filiae infelices
Noctis inhonore lugentes.

IAMBI.

MI. Non eſtis inhonorae, neque iracunde admodum
Deae mortalium terram vix ſanandam ſtatuatis.

Ego

Αλλ' ἐκ Διὸς γὰ λαμπρὰ μαρ|ύρια πᾳρῆν,
Αὐτός θ' ὁ χρήσας, αὐτὸς ἦν ὁ μαρ|υρῶν,
Ως ταῦτ' Ορέσην δρῶν|α μὴ βλάβας ἔχειν.
Υμεῖς δὲ τῇ γῇ τῇδε μὴ βαρὺν κότον
Σκήψητε, μὴ θυμῶθε, μηδ' ἀκαρπίαν
Τάξητ', ἀφεῖσαι δαιμόνων σαλάγμα|α,
Βρωτῆρας αἰχμὰς σπερμάτων ἀνημέρους.
Εγὼ γὰ ὑμῖν σανδίκως ὑπίχομαι
Εδρας τε κ᾽ καθμῶνας ἐνδίκυ χθονὸς,
Λιπαροθρόνοισιν ἡμῶας ἐπ' ἐχάραις,
Εξειν, ὑπ' ἀσῶν τῶνδε τιμαλφυμῶας.

Ανάληψις.

ΧΟ. Ιὼ θεοὶ νεώτεροι σαλαγὰς νόμυς
Καθιππάσασθε, κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μυ.
Εγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύκολος,
Εν γᾷ τᾷδε, φεῦ,
Ιὺ, ἰὺ, ἀντιπαθῆ
Μεθεῖσα καρδίας σαλα|γμὸν
Χθονιαφόρον· ἐκ δὲ τῦ,
Λιχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος,
(Ιὼ δίκω) σέδον ἐπεσυμῶός
Βρο|οφθόρυς κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖν.
Στενάζω; τί ῥέξω;
Γένωμαι; δύσοισα·
Πολίταις ἔπαθεν,
Ιὼ, μεγάλα τοι
Κόραι δυσυχεῖς
Νυκ|ὸς ἀτιμοπενθεῖς.

Ιαμβοι.

ΑΘ. Οὐκ ἐς' ἄτιμοι, μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν
Θεαὶ βρο|ῶν σήσηλε δύσκηλον χθόνα.

Κἀγὼ πέποιθα Ζηνὶ, κ᾽ τί δεῖ λέγειν;
Καὶ κληδας οἶδα δωμάτων μόνη θεῶν,
Ἐν ᾧ κεραυνὸς ἐστιν ἐσφραγισμένος·
Ἀλλ᾽ ὑδὲν αὐτῦ δεῖ· σὺ δ᾽ ἀπειθὴς ἐμοὶ
Γλώσσης μαλαίας μὴ κβάλῃς ἐπὶ χθόνα
Καρπὸν φέρουσα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς.
Κοίμα κελαινῦ κύματος σικρὸν μυός,
Ὡς Σεμνότιμος κ᾽ ξυνοικήτωρ ἐμοί·
Πολλῆς δὲ χώρας τῆσδε τἀκροθίνια
Θύῃ, πρὸ παίδων κ᾽ γαμηλίᾳ τέλει
Ἔχουσ᾽, ἐς αἰεὶ τόνδ᾽ ἐπαινέσεις λόγον.

Σύσημα.

ΧΟ. Ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,
Ἐμὲ παλαιόφρονα καλὰ γᾶν εἰκεῖν,
Ἀτίετον, φεῦ, μῦσος.
Πνέω τοὶ μυός, ἄπαντά τε κότον.
Οἴ οἴ, δᾶ φεῦ.
Τίς μ᾽ ὑποδύεται
Πλαγὰς ὀδύνα;
Θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ
Νύξ. ἀπὸ γὰ με τιμᾶν δαμίαν
Θεῶν δυσπάλαμοι
Παρ᾽ ὑδὲν ἦραν δόλοι.

Ιαμβοι.

ΑΘ. Οργὰς ξυνοίσω σοι· γεραιτέρα γὰ εἶ.
Καίτοι γεμὴν σὺ κάρτ᾽ ἐμῦ σοφωτέρα,
Φρονεῖν δὲ κἀμοὶ Ζεὺς ἔδωκεν ὐ κακῶς.
Ὑμεῖς δ᾽ ἐς ἀλλόφυλον ἐλθῦσαι χθόνα,
Γῆς τῆσδ᾽ ἐραθήσεσθε· πρὐντέπω τάδε.
Οὐ πιῤῥέων γὰ τιμιώτερος χρόνος
Εσαι πολίταις τοῖσδε. κ᾽ σὺ τιμίαν

Εδραν

Ego quoque Jovi, freta ſum, et quid attinet dicere?
Etiam Deorum unica claves aedium novi,
Ubi fulmen eſt obſignatum:
Verum eo non opus eſt: tu vero mihi obſecuta
Linguae petulantis fructum ne ejicias in terram,
Qui cauſae ſit omnia ut infauſte eveniant.
Quieſcere fac atri fluctus acerbum robur,
Ut veneranda, et mecum contubernalis:
Magnae hujuſce regionis praecipuae victimae
Tibi mactabuntur, puerorum et nuptiarum praeſes
Hunc in aeternum laudabis ſermonem.

SYSTEMA.

CH. Me haec pati, eheu!
Me vetulam terram incolere
Inhonoram, heu facinus!
Spiro robur iramque totam.
Hoi, hoi, terra, eheu!
Quis ſubit
Latera mea dolor?
Iracundiam audi, mater
Nox: a me enim honorem publicum
Deorum fraudulenti
Facile ſuſtulerunt doli.

IAMBI.

MI. Iram tibi condono: ſenior enim es.
Et quidem tu multo me ſapientior es,
Verum et mihi ſapere dedit Jupiter non parce.
Vos autem in extraneam venientes regionem,
Hanc terram diligetis: haec praedico.
Futurum enim tempus honorabilius erit
Civibus hiſce: et tu venerabilem

Sedem

Sedem retinens apud aedes Erechthei,
Conſequeris a viris et foemineo ornatu
Qualem ab aliis mortalibus nunquam obtineas.
Tu vero in locis noſtris ne ejicias
Neque ſanguineas corruptrices viſcerum juvenilium
Poenas, furentes ira a vino non excitata:
Neque accendens tanquam cor gallorum,
Inter cives meos ſtatuas bellum
Et civile, et inter ſe invicem atrox.
Extraneum ſit bellum, non omnino praeſens,
In quo fuerit magnus gloriae amor.
Domeſticae vero avis non dico pugnam.
Talium optionem facere tibi licet a me,
Bene facientem, beneficio affectam, plurimum cultam,
Participem ſore hujuſce regionis Diis chariſſimae.

REPETITIO.

CH. Me haec pati, eheu!
Me vetulam terram incolere
Inhonoram, heu facinus!
Spiro robur iramque totam.
Hoi, hoi, terra, eheu!
Quis ſubit
Latera mea dolor?
Iracundiam audi, mater
Nox: a me enim honorem publicum
Deorum faudulenti
Facile ſuſtulerunt doli.

IAMBI.

MI. Non gravabor tibi fauſta dicere:
Ut nunquam dicas te, a juniore me
Deam antiquam, et a mortalibus civitatum incolis,

Inglo-

Εδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις Ερεχθέως,
Τἀξῃ παρ' ἀνδρῶν ἢ γυναικείων τόλων,
Οσην παρ' ἄλλων ὕποτ' ἂν χέθοις βροτῶν.
Σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς
Μήθ' αἱμαληρὰς θηγάνας πλάγχνων βλάβας
Νέων, ἀοίνοις ἐμμανεῖς θυμώμασι·
Μηδ' ἐξελῦσ' ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων,
Εν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν ἱδρύσῃ κάρα
Εμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν.
Θυραῖος ἔστω πόλεμος, ὑμόλις παρών,
Εν ᾧ τις ἔσαι δεινὸς ἀκλείας ἔρως.
Ενοικίου δ' ὄρνιθος ὑ λέγω μάχαν.
Τοιαῦθ' ἑλέσθαι σοι πάρεσιν ἐξ ἐμοῦ,
Εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν, εὖ τιμωμένην,
Χώρας μέλαχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.

Ανάληψις.

ΧΟ. Εμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,
Εμὲ παλαιόφρονα καλὰ γᾶν οἰκεῖν
Ατίετον, φεῦ, μῦσος.
Πνέω τοι μῆνις, ἄπαντά τε κότον.
Οἴ, οἴ, δᾶ, φεῦ.
Τίς μ' ὑποδύε)
Πλαγὰς ὀδύνα;
Θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ
Νύξ· ἀπὸ γὼ με τιμᾶν δαμίαν
Θεῶν δυσπάλαμοι
Παρ' ὐδὲν ἦραν δόλοι.

Ιαμβοι.

ΑΘ. Οὗτοι καμοῦμαί σοι λέγουσα τἀγαθά,
Ως μήποτ' εἴπῃς, πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ
Θεὸς παλαιὰ, ἢ πολυστύχων βροτῶν,

Ατιμος ἔρρειν τῶδ' ἀπόξενος πέδου.
Αλλ' εἰ μὲν ἀγνὸν ἐσί σοι πειθὼς σέβας,
Γλώσσης ἐμῆς μείλισμα καὶ θελκτήριον,
Σὺ δ' ὧν μῶνοις ἄν· εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν,
Οὔτ' ἄν δικαίως τῇδ' ἐπιῤῥέποις πόλει
Μηνίν τιν' ἢ κότον τιν', ἢ βλάβην στρατῷ.
Εξεσι γὰρ σοι τῇδέ γ' ἀμοίρῳ χθονὸς
Εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένῃ.
ΧΟ. Ανασσ' Αθάνα, τίνα με φῆς ἔχειν ἕδραν;
ΑΘ. Πάσης ἀπήμον' οἴζυος· δέχου δὲ σύ.
ΧΟ. Καὶ δὴ δέδεγμαι· τίς δέ μοι τιμὴ μένει;
ΑΘ. Ως μή τιν' οἶκον ἀνδρὸς εὐτυχεῖν ἄνευ σέθεν.
ΧΟ. Σὺ ταῦτο πράξεις, ὥσε με σθένειν τόσον;
ΑΘ. Τῷ γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθώσομεν.
ΧΟ. Καί μοι πρὸ πάντος ἐγγύην θήσῃ χρόνου;
ΑΘ. Εξεσι γάρ μοι μὴ λέγειν ἃ μὴ τελῶ.
ΧΟ. Θέλξειν μ' ἔοικας, καὶ μεθίσαμαι κότου.
ΑΘ. Τοὶ γὰρ καλὰ χθὼν ὧδ' ἐπικλήσῃ φίλη.
ΧΟ. Τί δῆτ' ἂν ἄνωγας τῇδ' ἐφυμνῆσαι χθονί;
ΑΘ. Οποῖα νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα,
Καὶ ταῦτα γῆθεν, ἐκ τε πόντιας δρόσου,
Εξ ὑρανοῦ τε καὶ νέμων αὐήματα,
Εὐηλίως πνέοντ' ἐπισείχειν χθόνα·
Καρπόν τε γαίας καὶ βροτῶν ἐπίῤῥυτον,
Ασοῖσιν ἀθενοῦντα μὴ κάμνειν χρόνῳ,
Καὶ τῶν βροτείων σπερμάτων ζωπρίαν.
Τῶν δυσεβούντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις.
Στέργω γὰρ ἀνδρὸς φῖτυ σοιμένους δίκην,
Τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπέρθιτον γένος.
Τοιαῦτα σοῦ 'σι. τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ
Πρεπτῶν ἀγώνων, οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ

Τήνδ'

Ingloriam errare hoc ſolo privatam.
Verum ſi quidem tibi chara ſit Suadae veneratio,
Linguae meae delinimentum,
Tu maneas (*hic:*) ſi autem manere nolis,
Non juſte huic urbi inferas
Odium iramve, aut damnum populo.
Licet enim tibi hujuſce terrae participi
Eſſe in aeternum juſte cultae.
CH. Regina Minerva, quam dicis me habituram ſedem?
MI. Ab omni illaeſam aerumna: tu vero admitte.
CH. Et quidem admitto: quis vero honor me manet?
MI. Ut nulla domus ſine te proſpera ſit.
CH. Tune hoc facies, ut ego tantum valeam?
MI. Colenti enim caſus tribuemus fauſtos.
CH. Numquid et mihi ſpondebis in omne tempus?
MI. Non enim mihi licet dicere quae non perficio.
CH. Pene me delinifti, et recedo ab ira.
MI. Hanc igitur terram incolens obtinebis amicos.
CH. Quid ergo me jubes huic urbi exoptare?
MI. Qualia ad victoriam non malam ſpectant;
Et haec e terra, et a marino rore,
Et a coelo, ventorumque flatus
Claro Sole ſpirantes accedere terrae,
Fructumque terrae et pecudum uberem
Civibus abundantem non marceſcere tempore,
Mortaliſque ſeminis ſalutem.
Impiis autem iracundior ſis.
Diligo enim viri germen paſtoris inſtar,
Juſtorum horum dolore liberum genus.
Haec ad te pertinent. quod vero ad celebria
Egregia attinet certamina, curabo ego.

Hanc

Hanc victorioſam inter mortales celebrare urbem.

ANTISTROPHICA. *Strophe* 1.

CH. Recipiam Palladis contubernium,
Neque ignominia afficiam urbem
Quam et Jupiter omnipotens, et Mars,
Praeſidium Deorum ſtatuit,
Liberans per altaria Graecos
Delectamentum Deorum.
Ita ego precor
Vaticinans benevole
Futuros vitae eventus utiles,
Agro feliciter affluere
Splendidum Solis jubar.

ANAPAESTI.

MI. Haec ego lubenter horum civium gratia
Ago, magnas et difficulter placandas
Deas vincens.
Hae enim omnia quae ad homines pertinent
Sortito adminiſtrant.
Qui vero non impingit in atroces haſce,
Non novit unde vitae morbi.
Priorum enim peccata eum
Ad has ducunt, tacita mors,
Etiam magna gloriantem
Hoſtili ira perdunt.

ANTISTROPHE 1.

CH. Arboribus autem noxium ne ſpiret damnum,
Meum beneficium dico:
Ardorque germina plantarum corrumpens
Ne tranſeat terminum locorum,
Nec infructuoſus acerbus

Adrepat

Τήνδ' ἀσύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν.

Ἀντιστροφὴ ά. Στροφὴ ά.

ΧΟ. Δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν,
Οὐδ' ἀτιμάσω πόλιν,
Τὰν γὰ Ζεὺς ὁ παγκρατὴς Ἄρης τε
Φρούριον θεῶν νέμει,
Ῥυσίβωμον Ἑλλά-
νων ἄγαλμα δαιμόνων.
Ἃ τ' ἐγὼ κατεύχομαι
Θεασίσασα πράμβως
Ἐπισύτους βίᾳ τύχας ὀνησίμους
Γαίας ἐξαμβρόσαι
Φαιδρὸν ἁλίᾳ σέλας.

Ἀνάπαιστοι.

ΑΘ. Τάδ' ἐγὼ φρονίμως τοῖσδε πολίταις
Πράσσω, μεγάλας γὰ δυσαρέστους
Δαίμονας αὐτῇ καλλιστάμβυι.
Πάντα γὰ αὗται τὰ κατ' ἀνθρώπους
Ἔλαχον διέπειν.
Ὃ δὲ μὴ κύρσας βαρέων τούτων,
Οὐκ οἶδεν ὅθεν πλαγὰ βιότου.
Τὰ γὰ ἐκ προτέρων ἀμπλακήματά νιν
Πρὸς τάσδ' ἀπάγει, σιγῶν ὄλεθρος,
Καὶ μέγα φωνῶν-
τ' ἐχθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει.

Ἀντιστροφὴ ά.

ΧΟ. Δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβα,
Τὰν ἐμὰν χάριν λέγω·
Φλοξμός τ' ὀμμάλοσερὴς φυτῶν,
Τὸ μὴ περᾶν ὅρον τόπων,
Μηδ' ἄκαρπος ἀμα-

νὴς ἐφερπέτω νόσος,
Μηλά τ' ἀθενοῦντ' ἄγαν,
Ξὺν διπλοῖς ἐμβρύοις,
Τρέφοι χρόνῳ τελαμῶν· γόνος
Πλουτόχθων ἑρμαίαν
Δαιμόνων δόσιν τίοι.

Ἀνάπαυσοι.

ΑΘ. Ἢ τά δ' ἀκούετε πόλεως φρούριον,
Οἷ' ἐπικραναῖ. μέγα γὰ δύνασ)
Πότνι' ἐρινὺς παρά τ' ἀθανάτοις,
Τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν, περί τ' ἀνθρώπων
Φανερῶς τελέως διαπράσσουσι,
Τοῖς μὲν ἀοιδάς, τοῖς δ' αὖ δακρύων
Βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι.

Στροφὴ β'.

ΧΟ. Ἀνδροκμῆτας δ' ἀώ-
ρους ἀπεννέπω τύχας,
Νεανίδωντ' ἐπηράτων
Ἀνδρολυχεῖς βιότους
Δότε, κύρι' ἔχοντες
Θεαί, τὰς μοῖραι
Μαλροκασιγνῆται,
Δαίμονες ὀρθονόμοι,
Παντὶ δόμῳ μελάκοινοι,
Παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖς,
Ἐνδίκοις ὁμιλίαις
Πάντα τιμιώτασ) θεῶν.

Ἀνάπαυσοι.

ΑΘ. Τάδε τοι χώρᾳ
Τῇ μὴ περφρόνως ἐπικραινομένων
Γάνυμαι· σέργω δ' ὅμμαθ' ἑκοῦσ',

Ὅτι

Adrepat morbus,
Oveſque partu admodum felices
Cum gemello foetu
Nutriat (*terra:*) ſtato tempore. Proles
Uber fortunatum
Deorum munus honoret.

ANAPAESTI.

MI. Haec audite, o Urbis praeſidium (*Areopagitae*)
Qualia perficiet: plurimum enim poteſt
Veneranda Erynnis apud immortales,
Inferoſque, circaque homines
Manifeſto perfecte agunt,
Hiſce quidem cantus (*vitam jucundam*) aliis vero lacrymarum
Vitam triſtem reddentes.

STROPHE 2.

CH. Viros autem tollentem intempeſtivam
Prohibeo fortunam,
Juvencularumque amabilium
Maritalem vitam
Concedite vos quae poteſtatem habetis
Deae, quarum Fata
Materterae,
Deae recte res diſtribuentes,
Omni domui communes,
Omni tempori graves,
Juſtis commerciis
Omnino Dearum maxime venerandae.

ANAPAESTI.

MI. Haec regioni
Meae lubenter perficientibus
Laetor; diligo autem Suadam,

Quod

Quod mihi linguam et os inſtruxerit
Adverſus has ferociter renitentes :
Verum victor evaſit Jupiter Forenſis.
Vincit bonorum
Contentio noſtra in perpetuum.

ANTISTROPHE 2.

CH. Malis non ſatiatam
Nunquam in urbe hac ſeditionem
Fremere velim.
Neque hauriat pulvis
Atrum cruorem civium,
Ob iram poenas
Viciſſim ſe vindicantes noxas
Auferre ab urbe.
" Gaudia concedant
" Communi animo,
" Et odiſſe una mente :
" Multorum enim inter mortales hoc eſt remedium.

ANAPAESTI.

MI. Sapientibus igitur linguae bonae
Viam invenit.
Ex terrificis hiſce perſonis
Magnum lucrum video (*adfuturum*) civibus.
Has enim benevolas benevoli ſemper
Valde colentes, et terram et urbem
Recte judicantem
Decorabitis omnes viventes.

STROPHE 3.

CH. Salvete in affluentia divitiarum,
Salvete populus urbis,
Prope Jovem ſedentes,

Virginis

Οτι μοι γλῶσαν ϗ σόμ' ἑπωπᾷ
Πρὸς τάσδ' ἀγρίως ἀπανηναμμένας·
Αλλ' ἐκράτησε Ζεὺς ἀγοραῖος.
Νικᾷ δ' ἀγαθῶν
Ερις ἡμετέρα διὰ παντός.

Αντιστροφὴ β'.

ΧΟ. Τάνδ' ἄπληστον κακῶν
Μήποτ' ἐν πόλει σάσιν
Τᾷδ' ἐπεύχομαι βρέμειν.
Μηδὲ πῖσα κόνις
Μέλαν αἷμα πολιτᾶν,
Δι' ὀργὰν ποινὰς
Αντιφόνους ἄτας
Αρπαλίσαι πόλεως.
" Χάρματα δ' ἀντιδοῖεν
" Κοινωφελεῖ διανοίᾳ,
" Καὶ συγεῖν μιᾷ φρενί.
" Πολλῶν γὰ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος.

Ανάπαιστοι.

ΑΘ. Αρα φρονοῦσι γλώσσης ἀγαθῆς
Οδὸν ἁρίσκει.
Εκ τῆσ φοβερῶν τῶνδε προσώπων
Μέγα κέρδος ὁρῶ τοῖσδε πολίταις.
Τάσδε γὰ ἀφρόνας εὔφρωνες αἰεὶ
Μέγα τιμῶντες, ϗ γᾶν, ϗ πάλιν
Ορθοδίκαιον
Πρέψετε πάντες διάγοντες.

Στροφὴ γ'.

ΧΟ. Χαίρετ' ἐν αἰσιμίαις πλούτου,
Χαίρετ' ἀσυκὸς λεὼς,
Ικταρ ἡμῶν Διὸς,

6 Ο Παρθένου

Παρθένω φίλας φίλοι
Σωφρονοῦντες ἐν χρόνῳ.
Παλλάδος δ' ὑπὸ πλεροῖς
Ὀνλας ἅζε) πατήρ.

Ἀνάπαιστοι.

ΑΘ. Χαίρετε χ' ὑμεῖς· πρεσβέραν δέ με χρὴ
Στείχειν θαλάμους ἀποδείξασαν.
Πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε πρεσπομπὸν
Ἴτε, καὶ σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ ζεμνῶν
Καλὰ γῆς ζύμφαν, τὸ μὲν ἀτήριον
Χώρας κατέχειν, τὸ δὲ κερδαλέον
Πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκῃ.
Ὑμεῖς δ' ἠγεῖσθε, πολιοῦχοι,
Παῖδες Κραναοῦ, ταῖσδε μελοίκοις.
Εἴη δ' ἀγαθῶν
Ἀγαθὴ διάνοια πολίταις.

Ἀντιστροφὴ γ'.

ΧΟ. Χαίρετε, χαίρετε δ' αὖθις, ἐπισπλοΐζω,
Πάντες οἱ καλὰ πόλιν,
Δαίμονές τε καὶ βροτοί,
Παλλάδος πόλιν νέμον-
τες· μελοικίαν δ' ἐμὴν
Εὖ σέβοντες, ὅτι μέμ-
ψεσθε συμφορᾶς βίᾳ.

Ἰαμβοι.

ΑΘ. Αἰνῶ δὲ μύθους τῶνδε τῆς καλλιγράτων,
Πέμψω τε φέγγη λαμπάδων ζελασφόρων
Εἰς τοὺς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους,
Ξὺν πρεσπόλοισιν αἵτε φρουροῦσι βρέτας
Τὸμὸν δικαίως. ὅμμα γὰρ πάσης χθονὸς
Θησηΐδος ἐξίκοιτ' ἂν ἀκλεὴς λόχος

Παίσων,

Virginis amicae amici
Prudentes in tempore.
Palladis ſub alis
Exiſtentes veneratur pater.

ANAPAESTI.

MI. Salvete et vos: priorem vero oportet me
Proficiſci thalamos monſtraturam.
Ad ignem hunc ſacrum deductorem
Ite, et victimis hiſce venerandis
Sub terra ruentes, quod noxium ſit
Regioni cohibete, quod vero proficuum
Mittite in urbis victoriam.
Vos autem deducite, urbis incolae,
Filii Cranai, haſce inquilinas.
Sit vero bonorum
Bona mens civibus.

ANTISTROPHE 3.

CH. Salvete, ſalvete iterum, reduplico,
Omnes per civitatem,
Diique et mortales,
Palladis urbis incolae:
Contubernium meum
Honore proſequentes, nunquam
Queremini de calamitatibus vitae.

IAMBI.

MI. Laudo verba harum precationum,
Mittamque lumina lampadum ſplendentium
In infernos et ſubterraneos locos,
Cum famulis quae praeſidio ſunt ſimulacro
Meo juſte. lumen enim totius terrae
Theſeidos egrediatur celebre agmen

Puel-

Puellarum, mulierum, et vetularum.
Purpureis indutis veſtibus
Colite, et lumen ignis proveniat,
Ut benevolum hoc terrae commercium
In futurum proſperis eventibus conſpicuum ſit.

MONOSTROPHICA.

DEDUCT. Migrate ex aedibus, magnae, venerandae
Noctis puerae, haud tamen puerae,
Cum benevola pompa.
Fauſta vero precamini : ite
Sub terrae latebris antiquis,
Et honoribus et ſacrificiis
Cultae, fortunaque.
Fauſta vero precamini univerſae.
Propitiae vero et benevolae terrae
Ite venerandae, accenſa
Lampade oblectate. in via autem
Exclamate nunc in cantibus :
Libationes aedium in perpetuum cum lampade (*ſint.*)
Palladis cives Jupiter inſpectat.
Ita et fatum una convenit.
Exclamate nunc in cantibus.

ARGU-

Παίδων, γυναικῶν, ϗ τόλος πρεσβυτίδων.
Φοινικοβάπτοις ἐνδύτοις ἐωθήμασι
Τιμᾶτε, ϗ τὸ φέγγος ὁρμάσθω πυρὸς,
Ὅπως ἂν εὔφρων ἥδ' ὁμιλία χθονὸς
Τὸ λοιπὸν ἀνδρόεσσιν ξυμφορᾶις πρέπῃ.

Ανάπαυσοι.

ΠΡ. Βάτ' ἐκ δόμων, μεγάλαι φιλότιμοι
Νυκτὸς παῖδες, ἄπαιδες,
Ὑπ' ἀθύφρονι πομπᾷ.
Εὐφαμεῖτε δέ· χωρεῖτε
Γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισι,
Καὶ τιμαῖς ϗ θυσίαις περ-
ρίσεπ), τύχᾳ τε.
Εὐφαμεῖτε δὲ πανδαμεί.
Ιλαοι δὲ ϗ ἀθύφρονες γᾷ
Δεῦρ' ἴτε ξεναὶ, πυριδάπτῳ
Λαμπάδι τερπόμεναι. καθ' ὁδὸν
Δ' ὁλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς·
Σπονδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν ἔνδαιδες οἴκων.
Παλλάδος ἀσοῖσι Ζεὺς πανόπλας.
Οὕτω μοῖρα τε ξυγκατέβα.
Ολολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ARGUMENTUM.

DANAI filiae quinquaginta, patruelium (Aegypti filiorum) nuptias evitandi gratia, per mare in terram Argivam aufugiunt: de quarum adventu Rex certior factus, ſatellitibus ſtipatus eas adit, inopini appulſus rationem poſtulaturus. Huic et proſapiam ſuam, et fugae cauſam exponunt: a quo, non ſine plebis conſultu (praeſertim quod ab Io ex Argis oriundae fuerint) hoſpitio excipiuntur. Confeſtim ex parte filiorum Aegypti ſupervenit Praeco, ni traderentur ei Virgines bellum indicturus: cujus ſpretis minis, Argivi Danaides in urbem recipiunt.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ Δαναΐδων.	CHORUS Danaidum.
ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.	SENEX.
ΒΑΣΙΛΕΥΣ Αργείων.	REX Argivorum.
ΔΑΝΑΟΣ.	DANAUS.
ΚΗΡΥΞ.	PRAECO.

Προλογίζει δὲ ὁ Χορός.

ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

Ανάπαγσοι.

ΧΟ.

ΖΕΥΣ μὲν ἀφίκλωρ ἐπίδοι πεφρόνως
Στόλον ἡμέτερον
Ναΐον ἀρθέντ' ἀπὸ πεσομίων
Λεπλοβαθῶν
Νείλυ. δίαν δὲ λιπῦσαμ
Χθόνα σύγχορλον Συρίᾳ φάγομβμ.
Οὔτιν' ἐφ' ἅμαλι δημηλασίᾳ
Ψήφῳ πόλεως γνωσθεῖσαμ·
Αλλ' αὐτογβμῆ τὸν φυξάνορα
Γάμον Αἰγύπλυ παίδων ἀσεβῆ
Τ' ὀνολαζόμβμαμ.
Δαναὸς δὲ πατὴρ ϗ βύλαρχος,
Καὶ σασίαρχος, τάδε πεισονομῶν,
Κύδις' ἀχέων ἐπέκρανε
Φάγειν ἀνέδην διὰ κυμβαλέων·
Κέλσαμ δ' Αργυς γᾶμαν, ὅθεν δὴ
Γένος ἡμέτερον, τῆς οἰσροδόνυ
Βοὸς ἐξ ἐπαφῆς, κἀξ ἐπιπνοίας
Διὸς ἀχόμβμον τετέλεσαμ.
Τίνα γᾶν χώραν εὔφρονα μᾶλλον
Τῆσδ' ἀφικοίμεθα,
Σὺν τοῖσδ' ἱκετῶν ἐγχειριδίοις
Ιεροσέπλοισι κλάδοισι;
Ὧν πόλις, ὧν γῆ, ϗ λακὼν ὕδωρ,
Υπαλοί τε θεοὶ, ϗ βαρύτιμοι

Χθόνιοι.

SUPPLICES.

ANAPAESTI.

CH.

JUPITER quidem ſupplicum-praeſes inſpectet benevole
Claſſem noſtram
Navalem ſolventem ab oſtiis
Minime profundis
Nili. divinam enim linquentes
Terram Syriae conterminam fugimus,
Non ob ſanguinem publica
Urbis ſententia damnatae:
Verum ab eodem genitorum maritorum fugientes
Nuptias Aegypti filiorum impiaſque
Abominantes.
Danaus autem pater, et conſilii autor,
Et coetus princeps, haec diſponens,
Maximum dolorem ſtatuit,
Fugere (*nos*) propere per fluctus marinos;
Appellere autem ad terram Argivam, unde
Noſtrum genus, oeſtro percitae
Vaccae e contrectatione, et ex afflatu
Jovis gloriatur ſe fore.
Quam igitur terram hac magis benevolam
Accedamus,
Cum hiſce ſupplicum in manibus
Lana-coronatis ramis?
O urbs, o terra, et limpida aqua,
Supremique Dii, et graviter ſuccenſentes

Terreſtres

Terreſtres ſedes obtinentes,
Et Jupiter tertius ſoſpitator, cuſtos aedium
Piorum virorum, recipiatis ſupplicem
Foemineam claſſem benevolo
Spiritu regionis ; virorum vero grande
Examen protervum Aegypto genitum,
Priuſquam pedem in arenoſa hac terra
Ponant, vehiculo celeri
Mittite ad mare, ubi turbine
Procelloſo tonitrui et fulguri
Imbriferiſque ventis efferati
Maris occurrentes pereant,
Priuſquam lectos, a quibus arcet Juſtitia,
Aſſumentes ſibi conſanguineas
Invitas, inſcendant.

ANTISTROPHICA. *Strophe* I.

Nunc autem invocamus
Divinum vitulum tranſmarinum
Vindicem, filiumque
Flores-comedentis progenitricis
Vaccae ex afflatu
Jovis contrectationem (*a contrectatione*) vero cognomen
Dedit fatalis dies
Proprie :
Epaphumque ejuſdem generis

ANTISTROPHE I.

Invocans quoque,
In uberibus
Matris antiquae locis
Priorum laborum recordans,
Nunc oſtendam

Mani-

Χθόνιοι θήκας κατέχοντες,
Καὶ Ζεὺς ζωτὴρ τρίτος, οἰκοφύλαξ
Οσίων ἀνδρῶν, δέξασθ' ἱκέτην
Τὸν θηλυγλῶ σόλον αἰδοίῳ
Πυθμαλι χώρας· ἀρσενοπληθῆ
Δ' ἐσμὸν ὑβρισὴν Αἰγυπλογλῶ,
Πρὶν σόδα χέρσῳ τῆδ' ἐν ἀσώδει
Θεῖναι, ξὺν ὄχῳ ταχυήρι
Πέμψαντε σόντον δ'· ἔνθα δὲ λαίλαπι
Χειμωνοτύπῳ, βροντῆ σεροπῆ
Τ', ὀμβροφόροισί τ' ἀνέμοις ἀγρίας
Αλὸς ἀντήσαντες ὄλοιντο,
Πρίν σολε λέκτρων, ὧν θέμις εἴργει,
Σφετεριξάμβων σαλραδελφίαν
Τήνδ' ἀεκόντων, ἐπιβῆναι. 40

Αντιστροφικα. Στροφὴ ά.

Νῦν δ' ἐπικεκλόμβαι
Δῖον σόρτιν ὑπερ-
σόντιον τιμάορ', ἵνίν
Τ' ἀνθονόμυ τᾶς σεφύκυ
Βοὸς ἐξ ἐπιπνοίας
Ζηνὸς ἔφαψιν· ἐπωνυμίᾳ
Δ' ἐπεκραίνετο μόρσιμος αἰὼν
Εὐλόγως·
Επαφόν τε γλύας ἐ-

Αντιστροφὴ ά.

όντ' ἐπιλεξαμβύα, 50
Νῦν ἐν σιονόμοις
Μαλρὸς ἀρχαίας τόποις
Πρόσθε σόνων μνασαμβύα,
Τάτε νῦν ἐπισείζω

Πισὰ τεκμήρια, τά τ' ἀνόμοια,
Οἶδ', ἄελπτά περ ὄντα φανεῖται.
Γνώσε)
Δὲ λόγυς τις ἐν μάκᾳ.

Στροφὴ β'.

Εἰ δὲ κυρεῖ τις πέλας οἰωνοπόλων
Εὐγαμος, οἶκον οἰκτρὸν αἰῶν,
Δοξάζει τις ἀκύων
Οπα τᾶς Τηρείας
Μήτιδος οἰκτρᾶς ἀλόχυ,
Κιρκηλάτυ τ' ἀηδόνος·

Ἀντιστροφὴ β'.

Ατ' ἀπὸ χώρων πολαμῷ τ' εἰργομῷα,
Πενθεῖ νέον οἶκτον ἠθέων·
Ξυνλίθησι δὲ παγδὸς
Μόρον, ὡς αὐτοφόνως
Ωλεσο πρὸς χειρὸς ἕο, ἐν
Δυσμάτορος κότυ τυχών.

Στροφὴ γ'.

Τὼς ἐγὼ φιλοδύρ-
τοις Ιαονίοισι νόμοισι
Δάπλω τὰν ἀπαλὰν
Νειλοθερῆ παρειὰν,
Απειρόδακρύν τε καρδίαν.
Γόεσσα δ' ἀνθεμίζομαι
Δειμαίνυσα φίλυς τᾶσ-
δε φυγᾶς ἀερίας ἀπὸ γᾶς,
Εἴτις ἐσὶ κηδεμών.

Ἀντιστροφὴ γ'.

Αλλὰ θεοὶ οἱ γᾶς ἐται,
Κλύετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες.

Η ἐγ

Manifeſta teſtimonia, obſcuraque
(*Novi*) quamvis inſperanda comparebunt.
Intelliget vero
Quis ſermonem poſt tempus aliquod exactum.

STROPHE 2.

Si quis augurum vero prope ſit
In terra, planctum triſtem audiens,
Exiſtimabit ſe audire
Vocem Tereos
Miſerandae uxoris,
Luſciniaeque a circis fugatae:

ANTISTROPHE 2.

Quae a locis et fluviis prohibita,
Plangit planctum novum nidorum:
Commemorat vero pueri
Fatum, qui ab ipſa caedis authore
Periit ipſius manibus,
Crudelis matris iram ſuſtinens.

STROPHE 3.

Sic et ego triſtibus
Ionicis cantibus
Dilacero teneram
Nilo-enutritam genam,
Lacrymaſque haud expertum cor.
Dolores depaſcor,
Metuens amicis hujuſce
Fugae aeria a terra,
Si quis ſit qui curet.

ANTISTROPHE 3.

Verum Dii generis authores,
Audite benevole quod juſtum eſt reſpicientes.

Non

Non perfectum
Concedentes habere praeter fatum.
Injuriam vero parato odio habentes,
In nuptias justi sitis.
" Est autem et e bello
" Fugientibus altare Mars
" Liberatorium, Deorum veneratio,

STROPHE 4.

" Si quis cordate Jovem colat.
" Jovis mens haud captu facilis est,
" Ubique splendet, etiam
" In tenebris.
" Obscuri sunt casus
" Hominibus diversiloquis.

ANTISTROPHE 4.

" Cadit autem secure non in tergum
" Vertice Jovis quicquid perficiendum statuatur.
" Densae enim animi
" Umbrosaeque
" Tendunt viae,
" Perceptu omnino difficiles.

STROPHE 5.

" Damnat autem respiciens
" Ab excelsis turribus impios
" Mortales, vim vero
" Nullam exarmat
" Deorum absque poena.
" Sedens superius mens
" Illinc tamen perfecit (*omnia,*)
" Sedibus in puris.

Η ϗ μὴ τέλεον
Δόλες ἔχειν παρ' αἶσαν.
Υβριν δ' ἑτοίμως συγῶλες,
Πέλοιτ' ἂν ἔνδικοι γάμοις.
Εσι δὲ κἀκ πολέμυ τει-
" ρομψόις βωμὸς Αρης φυγάσι
" Ρῦμα, δαμόνων σέβας.

Στροφὴ δ'.

Εἰ θεὶη Διὸς εὖ παναληθῶς.
" Διὸς ἵμερος ὐκ ἀθήραλος ἐτύχθη,
" Πάνλᾳ τοι φλεγέθει,
" Κᾀν ζκότῳ.
Μέλαιναι ξυνλυχίαι
Μερόπεσσι λαοῖς.

Ανλισροφὴ δ'.

" Πίπλει δ' ἀσφαλῶς ὐ δ' ἐπὶ νώτῳ,
" Κορυφᾷ Διὸς εἰκρανθῇ πρᾶγμα τέλειον.
" Δαιλοὶ γὼ πραπίδων
Δάσκιοί
Τε τείνυσι πόροι,
" Καλιδεῖν ἄφρασοι.

Στροφὴ έ.

Ιάπλει δὲ ἀπιδὼν
" Αφ' ὑψιπύργων πανώλεις
Βροτὺς, βίαν
" Δ' ὕτιν' ἐξοπλίζει,
Τὰν ἄποινον δαμονίων·
Ημψον ἄνω φρόνημά πως
Αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμπας,
" Εδράνων ἐφ' ἁγνῶν.

Ἀντιστροφὴ ε'.

Ἰδέαθω δ' ες ὕθριν
Βρότειον, οἷα νεάζει
Πυθμὴν δι' ἀ-
μὸν γάμον τὸ θάλος
Δυσπαραβύλοισι φρεσὶ,
Καὶ διάνοιαν μαινόλιν
Κέντρον ἔχων ἄφυκλον, ἄτᾳ
Δ' ἀπάτᾳ μελαγνὺς.

Στροφὴ ς'.

Τοιαῦτα πάθεα μέλεα θρεομβύα λέγω
Λιγέα βαρέα δακρυοπετῆ.
Ἰὴ, ἰή.
Ἰηλέμοισιν ἀμπρεπῆ
Θρεομβύη μέλη,
Ζῶσα γόοις με τιμᾷ.
Ἰλέομαι μὲν Ἀπίαν βᾶγιν,
Καρβάνα δ' αὐδὰν
Εὐακοεῖς.
Πολλάκι δ' ἐμπιτνῶ ξὺν λακίδι,
Λίνοισιν, ἢ
Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ.

Ἀντιστροφὴ ς'.

Θεοῖς δ' ἐναγέα τέλεα, πελομβύων καλῶς,
Ἐπιδρομῶσ' ὅθι θάναλος ἁπῆ.
Ἰὼ ἰὼ,
Ἰὼ, δυσάγκριτοι πόνοι.
Ποῖ τόδε κῦμ' ἀπάξει;
Ἰλέομαι μὲν Ἀπίαν βᾶγιν,
Καρβάνα δ' αὐδὰν
Εὐακοεῖς.

Πολλάκι

ANTISTROPHE 5.

Reſpiciat autem injuriam
Mortalem, qualiter juveneſcit
Radix propter
Meas nuptias germen,
Animo infeliciter conſulente,
Mentem furentem
Retinens ſtimulum non vitandum, damno
Gravi damno ſuccumbens.

STROPHE 6.

Tales dolores miſeros inclamans dico
Stridulos graves lacrymis cadentibus.
Eheu! eheu!
Lugubres cantilenas decentia
Inclamans carmina.
Viva me doloribus honoro (*mihi praefica ſum.*)
Propitiam quidem mihi reddo Apiam terram,
Barbara vero vocem
Facile intelligis.
Saepius autem rogo, cum laciniis,
Lineis textis, aut
Sidonio capitis tegmine.

ANTISTROPHE 6.

Diis pia perfecta, rebus bene ſedentibus,
Incurrant, ubi mors abſit.
Eheu! eheu!
Eheu, judicatu difficiles labores!
Qua fluctus hic abducet?
Propitiam quidem mihi reddo Apiam terram,
Barbara vero vocem
Facile intelligis.

Saepius

Saepius autem rogo cum laciniis,
Lineis textis, aut
Sidonio capitis tegmine.

STROPHE 7.

Remus quidem et lino conſuta
Domus (*i. e. navis*) mare arcens a ligno
Tempeſtate nulla jactatam me miſit cum flatibus:
Neque queror:
Finis autem tempore
Pater qui omnia cernit
Benevolus faciat
Semen magnum venerandae matris,
Lectos virorum, hei! hei!
Innuptum indomitum effugere.

ANTISTROPHE 7.

Libens vero cupientem caſta
Reſpiciat me Jovis filia,
Retinens venerandum vultum ſecure.
A gravibus perſecutionibus
Secure
Indomitam indomita
Liberet.
Semen magnum venerandae matris,
Lectos virorum, hei! hei!
Innuptum indomitum effugere.

STROPHE 8.

Si vero non, denigratum
Fulmine ictum genus
Terreſtre,
Plurimos recipientem hoſpites
Mortuos Jovem

Adi-

Πολλάκι δ' ἐμπίλνῶ ξὺν λακίδι,
Λίνοισιν, ἢ
Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ.

Στροφὴ ζ'.

Πλάτα μὲν ὗν λινορράφής τε
Δόμος ἄλα σέγων, δορὸς
Αχείμαλόν μ' ἔπεμπε σὺν ϖνοιαῖς·
Οὐδὲ μέμφομαι· τε-
λᾶτᾶς δ' ἐν χρόνῳ
Πατὴρ ὁ ϖαντόπλας
Πρᾳμοσύνης κλίσειε
Σπέρμα ζεμνᾶς μέγα μαλρὸς,
Εὐνὰς ἀνδρῶν, ἔ, ἔ,
Αγαμον ἀδάμαλον ἐκφυγεῖν.

Ανλιστροφὴ ζ'.

Θέλυσα δ' αὖ θέλυσαν ἀγνὰ,
Μ' ἐπιδέτω Διὸς κόρα,
Εχυσα σέμν' ἐνώπι' ἀσφαλές.
Παντὶ δὲ ϑέλυσι, δι-
ωλμοῖσι δ' ἀσφαλίας
Αδμήτας ἀδμήτα
Ρύσιος ϕρέαθω.
Σπέρμα ζεμνᾶς μέγα μαλρὸς,
Εὐνὰς ἀνδρῶν (ἔ, ἔ,)
Αγαμον ἀδάμαλον ἐκφυγεῖν.

Στροφὴ η'.

Εἰ δὲ μὴ, μελανθὲς
Η διόκλυπον ϕῶς
Τὔγλαγον,
Τὸν ϖολυξενώταλον
Ζῆνα ϕῦ κεκμηκότων

Ἰξόμεσθα σὺν κλάδοις
Ἀριάνας θαλυσαι,
Μὴ τυχοῦσαι
Θεῶν ὀλυμπίων.
Ὦ Ζεῦ, Ἰὼ ἰὼ
Μῆνις μάσειρ' ἐκ θεῶν.
Κοινῶ δ' ἄταν
Γαμετᾶς ὑρανόνικον.
Χαλεπᾶ γὰ ἐκ
Πνάμαλος εἶσι χειμών.

Ἀντιστροφὴ ἡ.

Καὶ τότ' ὐ δικαίοις
Ζὰς ἐντάξει λόγοις,
Τὸν τᾶς βοὸς
Παῖδ' ἀτιμάσας, τὸν αὐ-
τός ποτ' ἔκλισεν γόνῳ,
Νῦν ἔχων παλίντροπον
Ὄψιν ἐν λιταῖσιν·
Ὑψόθεν δ' εὖ
Κλύοι καλύμμορος.

Ἰαμβοι.

ΠΡ. Παῖδες, φρονεῖν χρή· ξὺν φρονοῦντι δ' ἵκετε
Πιστῷ γέροντι τῷδε ναυκλήρῳ πατρί.
Καὶ τἀπὶ χέρσου νῦν πεπομήθειαν λαβεῖν
Αἰνῶ, φυλάξαι τἄμ' ἔπη δεσποσύνας.
Ὁρῶ κόνιν, ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ,
Σύριγγες ὐ σιγῶσιν ἀξονήλατοι.
Ὄχλον δ' ὑπασπιστῆρα κὐ δορυσσόον
Λάσιω, ξὺν ἵπποις, καμπύλοις τ' ὀχήμασι.
Τάχ' ἄν πως ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται,
Ὁπλῆρες εἶεν ἀγγέλων πεπυσμένοι.

Αλλ'

Adibimus e ramis (*facto*)
Laqueo morientes,
Non conſecutae (*auxilium*)
Deorum coeleſtium.
O Jupiter, eheu in Io
Ira a Diis inveſtigatrix eſt.
Novi vero damnum
Uxoris coelos vincens.
Ex valido enim vento
Provenit tempeſtas.

ANTISTROPHE 8.

Tunc non juſtos
Jupiter conſequetur ſermones,
Vaccae
Filium ignominia afficiens,
Quem ipſe aliquando generavit,
Nunc habens retortum
Oculum in precibus (*noſtris:*)
Ex alto vero benevole
Audiat invocatus.

IAMBI.

SE. Puerae, ſapere oportet: cum prudenti vero venitis
Fido ſene hoc nauclero patre.
Et quid in terra agendum nunc conſilium capere
Hortor, obſervare mea verba memorantes.
Video pulverem, mutum exercitus nuncium,
Fiſtulae non tacent axe agitatae.
Turbam vero clypeatam et haſtam quatientem
Cerno, cum equis et curvis curribus.
Fortaſſe ad nos hujuſce terrae principes,
Speculatores ſint nuncios audituri.

Verum

Verum ſive innoxius, ſive efferatus
Cruda ira, concitatur in hunc coetum,
Melius fuerit omni modo, o puellae,
Cumulo adſidere horum Deorum qui certaminibus praeſunt.
" Turre potentius eſt altare, infractum ſcutum.
Verum quam citiſſime ite, et alba (*lana*) coronatos
Olivae ramos, delicias venerandi Jovis,
Cum reverentia geſtantes manibus,
Modeſta et triſtia et convenientia verba
Cum hoſpitibus permutate, ut advenas decet,
Clare proferentes fugam incruentam.
Vox autem ſequatur, primum quidem non temeraria,
Non protervus e fronte modeſta
Proveniat vultus ab oculo pudico.
Nec prior loquaris, nec prolixa in ſermone
Fias : hoc genus invidiae pronum eſt valde.
Cedere autem recordare : auxilii indiga es hoſpes exul.
" Audacter enim loqui non decet inferiores.
VI. Pater, prudenter prudentes alloqueris.
Diligenter autem recordabimur haec tua
Prudentia praecepta : Jupiter autem genitor inſpiciat.
SE. Ne nunc otioſa ſis, artificii autem adſit robur.
VI. Cupio quidem nunc prope te ſedem habere.
SE. O Jupiter, poſt interitum ne laborum miſerearis.
VI. Reſpiciat quidem benevolo oculo.
Hoc volente fauſte haec cedent.
SE. Joviſque alitem hunc nunc invocate.
VI. Invocamus jubar Solis ſoſpitatorium,
Caſtumque Apollinem, exulem e coelis Deum.
Cernens hoc fatum, ignoſcat mortalibus.
SE. Ignoſcat quidem, et benevolus adſit.

VI.

Αλλ' εἴτ' ἀπήμων, εἴτε κὴ τεθυμμένος
Ωμῇ ξὺν ὀργῇ, τόνδ' ἐπόρνυ) σόλον,
Αμεινόν ἐσι πάντὸς εἵνεκ', ὦ κόραι,
Πάγον πρεσίζειν τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
" Κρεῖσσον δὲ πύργε βωμὸς, ἄῤῥηκλον σάκος.
Αλλ' ὡς τάχισα βᾶτε, κὴ λαικοσεφεῖς
Ικληρίας, ἀγάλματ' αἰδοίε Διὸς,
Σεμνῶς ἔχεσα διὰ χερῶν ξυνονύμων,
Αἰδοῖα κὴ γόεδρα κὴ τὰ χρεῖ' ἔπη
Ξένες ἀμείβεσθ', ὡς ἐπήλυδας πρέπῃ,
Τορῶς λέγεσαι τάσδ' ἀναμάκλες φυγάς.
Φθογγὴ δ' ἐπέσθω, πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασύ,
Τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μελώπων ξωφρόνων
Ἰτω πρόσωπον ὄμμαλος παρ' ἡσύχε.
Καὶ μὴ πολύλεχος, μηδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ
Γένῃ· τὸ τῇδε κάρτ' ἐπίφθονον ψυχῇ.
Μέμνησο δ' εἶκειν· χρεῖος εἶ ξένη φυγάς.
" Θρασυσομεῖν γὸ ὑ πρέπῃ τὺς ἥσονας.
ΚΟ. Πάτερ, φρονύντως πρὸς φρονύσας ἐντέπεις.
Φυλάξομαι δὲ τάσδε μεμνῆσθαι σέθεν
Κεδνὰς ἐφελμάς· Ζεὺς δὲ ψυκτωρ ἴδοι.
ΠΡ. Μὴ νῦν χόλαζε, μηχανῆς δ' ἔσω κράτος.
ΚΟ. Θέλοιμ' ἂν ἤδη σοὶ πέλας θρόνες ἔχειν.
ΠΡ. Ω Ζεῦ, κόπων οἵκλειρε μὴ πολωλότας.
ΚΟ. Ιδοιτο δῆτα πρᾶμμασ' ἀπ' ὄμμαλος.
Κείνε θέλοντος εὖ τελᾶτήσῃ τάδε.
ΠΡ. Καὶ Ζηνὸς ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήσκελε.
ΚΟ. Καλοῦμαι αὐγὰς ἠλίε ξωηρίες,
Αγνόν τ' Απόλλω φυγάδ' ἀπ' ὑρανῦ θεόν.
Ιδὼν ἂν αἶσαν τήνδε, ξυγγνώη βροτοῖς.
ΠΡ. Συγγνοῖτο δῆτα κὴ παρασαίη πρόφρων.

ΚΟ. Τίν' ἂν κικλήσκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι;
ΠΡ. Ορῶ τρίαιναν τήνδε, ζημεῖον θεοῦ.
ΚΟ. Αλλ' εὖ τ' ἔπεμψεν, εὖ τε δέξαιτ' ἂν χθονί.
ΠΡ. Ερμῆς ὅδ' ἄλλος τοῖσιν Ελλήνων νόμοις.
ΚΟ. Ελευθέροις νῦν ἐνθλὰ κηρυκεύετω.
ΠΡ. Πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν
Σέβεσθ'. ἐν ἀγνῷ, δεσμὸς ὡς τελειάσῃ,
Ιζεσθε, κίρκων ἧσσ' ὁμοπλέρων φόβῳ,
Εχθρῶν ὁμαίμων ἢ μιαιφόντων γλώσσ.
Ορνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἀγνεύοι φαγών;
Πῶς δ' ἂν γαμβὼς ἄκυσαν ἄκοιτος πάρα,
Αγνὸς γένοιτ' ἄν; ὑδὲ μὴ 'ν ᾅδου θανὼν
Φύγῃ μάταιον αἰτίας, πράξας τάδε.
Κἀκεῖ δικάζει ταὐτὸν ἀκήκοαθ', ὡς λόγος,
Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν ὑσάτας δίκας.
Σκοπεῖτε, κἀμείβεσθε τόνδε τὸν τόπον,
Οπως ἂν ὑμῖν πρᾶγος εὖ νικᾷ τόδε.
ΒΑ. Ποδαπὸν ὄμιλον τόνδ' ἀνέλλην' ἐσορῶ,
Πέπλοισι βαρβάροισι καὶ στυκνώμασι
Χλίονα σεσφωνημένον; ἃ γὰρ Αργολὶς
Εωθὶς γυναικῶν, ἃδ' ἀφ' Ελλάδος τόπων.
Οπως δὲ χώραν ὑδὲ κηρύκων ὕπο,
Απρόξενοί τε, νόσφιν ἡγητῆς, μολεῖν
Ετλητ' ἀτρέστως, τοῦτο θαυμαστὸν σέλας.
Κλάδοι γὲ μὴν δὴ, καλὰ νόμιμ' ἀφικτόρων,
Κεῖν') παρ' ὑμῖν σεμνὰ θεοῖς ἀγωνίοις·
Μόνον τόδ' Ελλὰς χθὼν (υνοίσε') ἔχω·
Καί τἄλλα πόλλ' ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν,
Εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ ζημανῶν.
ΚΟ. Εἴρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψαδῆ λόγον.
Εγὼ δὲ σεσ ζε πότερον ὡς ἔτην λέγω,

VI. Quem amplius Deorum horum invocabo?
SE. Video trientem hunc, ſignum Dei.
VI. Benevole (*huc nos*) miſit, benevole etiam recipiat in terra.
SE. Mercurius hic alius ſecundum Graecorum leges.
VI. Liberis fauſta pronunciet.
SE. Omnium horum Regum commune altare
Veneramini. caſte, ut turba turturum,
Sedete, circorum ſimilium ob metum,
Inimicorum conſanguineorum, inquinantium genus.
Quomodo avis avem devorans caſta ſit?
Quomodo invitam ducens ab invito
Pudicus ſit? neque apud inferos mortuus
Effugiat petulantiam criminis, hoc perpetrans.
Etiam ibi judicat facinora, ut fertur,
Jupiter alius inter ſuſtinentes ſupremum jus.
Conſiderate et permutate hunc locum,
Ut res haec vobis in victoriam cedat.
RE. Cujatem coetum hunc haud Graecum,
Veſtibus barbaris et ſpiſſamentis
Conſpicuum alloquimur? non enim Argivus eſt
Mulierum amictus, neque a locis Graeciae.
Quomodo autem ad regionem (*hanc*) neque praecone praemiſſo,
Extraneaeque, ſine duce, venire
Auſae eſtis intrepide, mirandum hoc eſt.
Rami quidem, ut moris eſt ſupplicibus,
A vobis deponuntur apud Deos certaminum praeſides.
Hoc tantum Graeca terra conjectura aſſequatur.
Alia etiam multa conjicere par eſſet,
Niſi praeſenti vox foret quae indicet.
VI. De amictu locutus es vera verba.
Ego vero te utrum ut popularem alloquor,

Aut

Aut cuſtodem templi virgam, aut urbis ducem?
RE. Ad haec reſponde et cum fiducia dic mihi:
Indigenae enim ego ſum Palaechthonis
Filius Pelaſgus, hujuſcae terrae princeps.
Mei autem, Regis, apte cognomen ferens
Pelaſgorum genus hac terra fruitur.
Totiuſque terrae, per quam Algus tranſit,
Strymonque ad Solem occidentem, imperium habeo.
Termino autem hanc Perrhaeborum terram,
Quaeque ultra Pindum, prope Paeonas,
Monteſque Dodonaeos: contrahit autem terminus
Humidi maris: quaeque ulterius ſunt poſſideo.
Ipſius vero regionis Apiae ſolum hoc
A retro nomen tulit medici gratia.
Apis enim veniens e finibus Naupactiis
Medico-vates filius Apollinis terram
Hanc expurgavit ab animalibus homines interimentibus:
Quae quidem antiquorum ſanguinum inquinamentis
Polluta edidit terra efferata peſtifera animalia,
Draconum turbam, crudele contubernium.
Horum remedia inciſoria et liberatoria
Inculpate inveniens Apis Argivae terrae,
Memoriam in precibus mercedis loco conſecutus eſt.
Habens jam (*haec*) de me indicia,
Genus tuum clare efferas, et ulterius loquaris.
Longam quidem orationem urbs non diligit.
VI. Brevis et perſpicuus ſermo, Argivae genere
Gloriamur fore, ſemen vaccae prole felicis:
Et haec omnia vera oſtendam in ſermone.
RE. Incredibilia auditu mihi, o hoſpites, loquimini,
Quomodo hoc ſit vobis Argivum genus.

Libycis

Η τηρὸν ἱερᾶ ῥάβδον, ἢ πόλεως ἀγόν;
ΒΑ. Πρὸς ταῦτ' ἀμείβου κ' λέγ' ἀθαρσῶς ἐμοί.
Τᾶς γηγυᾶς γὰ εἰμ' ἐγὼ Παλαίχθονος
Ἰνις Παλασγᾶ, τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης.
Ἐμᾶ δ' ἄνακλος ἀλόγως ἐπώνυμον
Γένος Πελασγῶν τήνδε καρπᾶται χθόνα.
Καὶ πᾶσαν αἶαν, ἧς δί' Ἅλιος ἔρχεται,
Στρυμών τε πρὸς δύνοπος ἠλίου, κρατῶ.
Ὁρίζομαι δὲ τήνδε Περραίβων χθόνα,
Πίνδου τε τἀπέκεινα, Παιόνων πέλας,
Ὄρη τε Δωδωναῖα. ζυγλέμνη δ' ὄρος
Ὑγρᾶς θαλάσσης· τῶνδε τἀπὶ τάδε κρατῶ.
Αὐτῆς δὲ χώρας Ἀπίας πέδον τόδε
Πάλαι κέκλη) φωτὸς ἰαλρᾶ χάριν.
Ἄπις γὰ ἐλθὼν ἐκ πέρας Ναυπακλίας
Ἰαλρόμανλις πᾶς Ἀπόλλωνος, χθόνα
Τήνδ' ἐκκαθαίρι κνωδάλων βρολοφθόρων·
Τὰ δὴ παλαιῶν αἱματων μιάσμασι
Χρανθεῖσ' ἀνῆκε γαῖα μήνη κ' δάκη,
Δρακόντ' ὄμιλον, δυσμαῖ ξυνοικίαν.
Τούτων ἄκη τομαῖα κ' λυτήρια
Πράξας ἀμέμπλως Ἄπις Ἀργείᾳ χθονὶ,
Μνήμην ποτ' ἀντίμισθον εὗρετ' ἐν λιταῖς.
Ἐχυσ' ἂν ἤδη τἀπ' ἐμᾶ τεκμήρια,
Γένος τ' ἂν ἐξάχοιο κ' λέγοις πρόσω·
Μακράν γε μὲν δὴ ῥῆσιν ὐ στέργει πόλις.
ΚΟ. Βραχὺς τορός θ' ὁ μῦθος, Ἀργεῖαι γυῖος
Ἐξαχόμεσθα, σπέρματ' ἀτέκνου βοός·
Καὶ ταῦτ' ἀληθῆ πάντα σεσφύσω λόγῳ.
ΒΑ. Ἄπισα μυθεῖσθ' ὦ ξέναι, κλύειν ἐμοὶ,
Ὅπως τόδ' ὑμῖν ἔσιν ἀργεῖον γυῖος.

Λιβυσικᾶς γὰ μᾶλλον ἐμφερέσεραν
Γυναῖξίν ἐσε κ' ὐδαμῶς ἐγχωρίας.
Καὶ Νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτὸν,
Κύπριος χαρακλήρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις
Εἰκὼς πέπλοις τεκτόνων πρὸς ἀρσένων·
Ἰνδούς τ' ἀκούω νομάδας ἱπποβάμοσιν
Εἶναι καμήλοις ἀραβιζούσας, χθόνα
Παρ' Αἰθίοψιν ἀσυγειτονουμένας.
Καὶ τὰς ἀνάνδρους κρεοβρότους δ' Ἀμαζόνας,
Εἰ τοξοτᾶχεῖς ἦτε, κάρτ' ἂν ἤκασα
Ὑμᾶς. διδαχθεὶς ἂν τόδ' εἰδείην πλέον,
Οπως γλύεθλον σπέρμα τ' Αργεῖον τὸ σόν.

ΚΟ. Κληδοῦχον Ηρας φασὶ δωμάτων ποτὲ
Ιὼ γλυέσθαι τῇδ' ἐν Αργείᾳ χθονὶ,
Ην, ὡς μάλισα κ' φάτις πολλὴ κρατεῖ.

ΒΑ. Μὴ κ' λόγος τις Ζῆνα μιχθῆναι βροτῷ;

ΚΟ. Καὶ κρυπλά γ' Ηρας ταῦτα θ' πλαγμάτων

ΒΑ. Πῶς ἦν τελᾶτᾷ βασιλέων νείκη τάδε;

ΚΟ. Βύτην γυναῖκ' ἔθηκεν ἀργεία θεός.

ΒΑ. Οὐκοῦν πελάζει Ζεὺς ἐπ' ἀκραίρῳ βοΐ;

ΚΟ. Φασὶ τρέπονλα βυθόρῳ ταύρῳ δέμας.

ΒΑ. Τί δῆτα πρὸς ταῦτ' ἄλοχος ὀχυρὰ Διός;

ΚΟ. Τὸν πάνθ' ὁρῶνλα φύλακ' ἐπέσησεν βοΐ.

ΒΑ. Ποῖον πανόπλην οἰοβυκόλον λέγεις;

ΚΟ. Αργον, τὸν Ερμῆς παῖδα γῆς κατέκλανε.

ΒΑ. Τί δῆν ἔταξεν ἄλλο δυσπότμῳ βοΐ;

ΚΟ. Βοηλάτην μύωπα, κινητήριον,
Οἶστρον καλοῦσιν αὐτὸν οἱ Νείλυ πέλας.

ΒΑ. Τοιγάρ νιν ἐκ τῆς ἤλασεν μακρῷ δρόμῳ.

ΚΟ. Καὶ ταῦτ' ἔλεξας πάντα ζυγκόλλως ἐμοί.

ΒΑ. Καὶ μὴν Κάνωβον κἀπὶ Μέμφιν ἵκελο;

ΚΟ.

Libycis enim ſimiliores eſtis
Mulieribus, et nullatenus indigenis.
Et Nilus quidem talem nutriat plantam,
Gypriuſque character in foemineis formis
Similis incutitur a maribus fabris:
Indaſque audio nomadas celeribus
Camelis vehi, terram
Vicinam Aethiopibus incolentes.
Innuptaſque carnem devorantes Amazonas,
Si arcus geſtaretis, omnino conjicerem
Vos fore. edoctus melius ſciam
Quomodo progenies ſemenque Argivum tuum ſit.
VI. Aedituam Junonis dicunt aliquando
Io commiſceri hac in Argiva terra
Jovi, ut maxime et magna fama ſe habet.
RE. Numquid et fama eſt Jovem commiſcuiſſe ſe cum mortali?
VI. Et clam Junonem haec (*fiunt*) adulteria.
RE. Quomodo ergo finiunt Regum hae contentiones?
VI. Mulierem vertit in vaccam Argiva Dea.
RE. Numquid igitur appropinquat Jupiter vaccae pulchri-corni?
VI. Aiunt vertentem corpus in taurum vaccis inſilientem.
RE. Quid ad haec uxor praepotens Jovis?
VI. Omnia cernentem cuſtodem conſtituit vaccae.
RE. Qualem omnia-cernentem bubulcum dicis?
VI. Argum, quem Mercurius terrae filium interfecit.
RE. Quid igitur aliud ſtruxit infelici vaccae?
VI. Boves exagitans animal, motorium,
Oeſtrum id vocant Nili incolae.
RE. Eam igitur ex hac terra expulit longo curſu.
VI. Et haec omnia dixiſti convenienter mihi.
RE. Etiam ad Canobum et ad Memphim profecta eſt?

VI.

VI. Et Jupiter contrectans manu generat prolem.
RE. Quis igitur gloriatur ſe fore divinum vaccae vitulum?
VI. Epaphus, vere a liberationibus cognomen obtinens,
(*A quo*) Libye maxima hujus terrae parte fruitur.
RE. Quem igitur alium hujus germen dicis?
VI. Belum filios duos habentem, patrem patris mei.
RE. Sapientiſſimum hoc nomen indica mihi.
VI. Danaus: frater autem ei eſt quinquaginta filiorum pater:
Etiam Danai nomen proprio vocabulo
Aegyptus. intelligens vero noſtrum antiquum genus
(*Ita*) agas ut Argivum erigas coetum.
RE. Videmini quidem mihi hujus terrae fuiſſe participes
Antiquitus: verum quomodo paternas aedes
Deſerere auſae eſtis? quinam accidit caſus?
VI. " Rex Pelaſgorum, varia ſunt hominum mala.
" Laboris nunquam videas eandem alam.
Quandoquidem quis exſpectaſſet inſperatam hanc fugam,
Appellere ad Argos affinitatem prius conſanguineam,
Odio lectorum nuptialium attonitam?
RE. Cur ais acceſſiſſe hos certaminum praeſides Deos,
Alba (*lana*) coronatos tenentes recens-decerptos ramos?
VI. Ut non fiam famula Aegypti generi.
RE. Utrum prae odio, aut quod non licitum eſt dicis?
VI. Quis vero amicos compararet dominos?
RE. Robur quidem eo modo magis augetur mortalibus.
VI. Etiam infelicibus facile toleranda mors eſt.
RE. Quomodo ergo verſus vos pius ego ſim?
VI. Petentibus ne tradas iterum Aegypti filiis.
RE. Gravia tu quidem dicis, bellum novum ſuſcipere.
VI. Verum Juſtitia auxiliatores tuetur.
RE. Siquidem ab initio rerum particeps fuiſſem.

VI.

ΚΟ. Καὶ Ζεὺς γ' ἐφάπλωρ χειρὶ φυτάλει γόνον.
ΒΑ. Τί ὖν, ὁ δῖος πόρτις εὔχερ βοός;
ΚΟ. Επαφος ἀληθῶς ῥυσίων ἐπώνυμος,
Λιβύη μέγιστον τῆσδε γῆς καρπωμύη.
ΒΑ. Τίν ὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλάστημον λέγεις;
ΚΟ. Βῆλον δίπαλδα, πατέρα τὐδ' ἐμῦ πάλαι.
ΒΑ. Τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τὔτό μοι φράσον.
ΚΟ. Δαναὸς δ' ἀδελφός ἐστι πενηκοσόπαις·
Καὶ τῦ γε Δαναῦ τὔνομ' ἀφώνῳ λόγῳ
Αἴγυπλος. εἰδὼς δ' ἀμὸν ἀρχαῖον γλῶς,
Πράσσοις ἂν ὡς Αργεῖον ἀνστήσῃς σόλον.
ΒΑ. Δοκεῖτε δή μοι τῆσδε κοινωνεῖν χθονὸς
Τἀρχαῖον· ἀλλὰ πῶς πάλαι δώμαλα
Λιπεῖν ἔτλησε; τίς κατέσκηψεν τύχη;
ΚΟ. "Αναξ πελασγῶν, αἰόλ' ἀνθρώπων κακά.
"Πόνυ δ' ἴδοις ἂν ὐδαμῦ ταυτὸν πλερόν.
Επεὶ τίς ἦυχι τήνδ' ἀνέλπιστον φυγὴν,
Κέλσειν ἐς Αργος κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρὶν,
Εχθει μέλαπλοιῦσαν ἀναίων γάμων;
ΒΑ. Τί φῄς ἱκνεῖσθαι τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν,
Λάκοσεφεῖς ἔχυσα νεοδρέπλυς κλάδυς;
ΚΟ. Ως μὴ γλώσσαι δμωῒς Αἰγύπλυ γλύει.
ΒΑ. Πότερα κατ' ἔχθραν, ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις;
ΚΟ. Τίς δ' ἂν φίλυς ὤνοιτο τὺς κεκλημένυς;
ΒΑ. Σθένος μὲν ὗτο μεῖζον αὔξει βροτοῖς.
ΚΟ. Καὶ δυσυχήλων γ' ἁμαρὶς ἀπαλλαγή.
ΒΑ. Πῶς ὖν πρὸς ὑμᾶς ἀσεβὴς ἐγὼ πέλω;
ΚΟ. Αἰτῦσι μὴ 'κδῶς παισὶν Αἰγύπλυ πάλιν.
ΒΑ. Βαρέα σὺ γ' εἶπας, πόλεμον ἄραδαι νέον.
ΚΟ. Αλλ' ἡ δίκη γὲ ξυμμάχων ὑπερσατεῖ.
ΒΑ. Εἴπέρ γ' ἀπ' ἀρχῆς πραγμάτων κοινωνὸς ἦν.

ΚΟ. Αἰδῶ σὺ πρύμναν πόλεος ὧδ' ἐσεμβήσην.
ΒΑ. Πέφρικα λᾴστων τάσδ' ἕδρας καλασκίους.
ΚΟ. Βαρύς γε μὴντοι Ζηνὸς ἱκεσίου κότος.

Ἀντιστροφικὰ. Στροφὴ ά.

ΧΟ. Παλαίχθονος τέκος, κλῦθί μου
Πρόφρονι καρδίᾳ, Πελασγῶν ἄναξ.
Ἰδὲ μέγαν ἱκέτην φυγάδα περίδρομον,
Λᾳκόσικλον ὡς δάμαλιν ἀμπέτραις
Ἡλιβάτοισιν. ἀλκᾷ
Πίσυνος μέμυκε φράζυ-
σα βοτῆρι μόχθους.

Ἰαμβοι.

ΒΑ. Ὁρῶ κλάδοισι νεοδρόποις καλάσκιον
Νέον δ' ὅμιλον τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
Εἴη δ' ἄναλον πρᾶγμα τῦτ' ἀσοξένων.
Μηδ' ἐξ ἀέλπτων καὐπρομυθήτων πόλει
Νεῖκος γένηται· πᾶσι γὰρ ὑ δεῖται πόλις.

Ἀντιστροφὴ ά.

ΧΟ. Ἰδοιτο δῆτα τὰν ἄναλον φυγὰν
Ἱκεσία Θέμις Διὸς κλαρίου.
Σὺ δὲ παρ' ὀφιγόνου μάθε γέρων ὤν.
Πολιτρόπαγον αἰδόμενος, ὕπερ
Ἱερόδοκα θεῶν λήμ-
ματ' ἀπ' ἀνδρὸς ἀγνοῦ.

Ἰαμβοι.

ΒΑ. Οὗτοι κάθηνται δωμάτων ἐφέσιοι
Ἐμοῦ· τὸ κοινὸν δ' εἰ μιαίνει πόλις,
Ξυνῇ μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη.
Ἐγὼ δ' ἂν ὑ κραίνοιμ' ὑπόχεσιν πάρος,
Ἀσῶν δὲ πᾶσι τοῖσδε κοινώσας πέρι.

Στροφὴ

VI. Reverere tu puppem urbis ita coronatam.
RE. Horrui, cernens has aedes umbroſas.
VI. Atrox quidem eſt ira Jovis ſupplicum praeſidis.

ANTISTROPHICA. *Strophe* I.

CH. Palaechthonis fili, audi me
Benevolo corde, Pelaſgorum Rex.
Reſpice me ſupplicem exulem vagabundam,
Ut vitulam albis maculis compunctam in petris
Acceſſu difficilibus. auxilio.
Freta mugiit
Enarrans paſtori dolores.

IAMBI.

RE. Cerno ramis recens-decerptis umbroſum
Novumque coetum Deorum horum qui certaminibus praeſunt.
Sit res hoſpitum ab urbe oriundarum abſque damno.
Neque ex inſperatis et improviſis urbi
Fiat contentio: his enim non indiget urbs.

ANTISTROPHE I.

CH. Reſpiciat quidem fugam abſque noxa
Supplicum praeſes Themis, Jovis omnia perficientis filia.
Tu vero a ſerius-genita ſenex exiſtens diſce
Supplicem revereri, a quo
Dii ſacra recipiunt
A viro puro.

IAMBI.

RE. Ne ſedeatis incolae aedium
Mearum: ſi vero in commune polluitur urbs,
In commune populus curam gerat conficiendi remedia.
Ego autem non perficiam promiſſum prius,
Civibus vero omnibus de hac communicabo.

STROPHE.

STROPHE 2.

CH. Tu quidem urbs, tu vero populi communitas,
Rector ſupremus exiſtens,
Imperium geris altaris et foci terrae.
Unico tuo nutu
Unica imperante in ſede negotium
Omne peragis : ſcelus devites.

IAMBI.

RE. Scelus quidem eveniat inimicis meis,
Vobis autem auxiliari ſine damno haud poſſum :
Neque vero clementis eſt haſce preces negligere.
Non queo me extricare, metuo
Et efficere, et non efficere, fortunaeque optionem facere.

ANTISTROPHE 2.

CH. E coelis ſpeculatorem reſpice,
Cuſtodem aerumnoſorum
Virorum, qui vicinis aſſidentes,
Non conſequuntur juſtitiam legibus conſentaneam.
Permanet quidem Jovis ſupplicum praeſidis ira
In difficulter demulcendis patientis aerumnis.

IAMBI.

RE. Si tui imperium habeant Aegypti filii,
Secundum urbis legem aientes ſe genere proximos
Fore, quis hiſce ſeſe velit opponere ?
Oportet te monſtrare ſecundum leges domeſticas,
Quod non habeant jus qualecunque in te.

STROPHE 3.

CH. Ne fiam unquam ſubdita
Virorum robori : a ſtellis vero ducta
Artificium nuptiarum infelicium terminabo
Fuga. in auxilium autem aſſumens juſtitiam,

Judica

Στροφὴ β'.

Σύ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δήμιον,
Πρύτανις ἄκριτος ὤν,
Κραίνεις βωμὸν ἑσίαν χθονός.
Μονοψήφοισι νάμασι σέθεν,
Μονοσκήπτροισι δ' ἐν θρόνοισι χρέος
Πᾶν ἐπικραίνεις· ἄγος φυλάσσῃ.

Ιαμβοι.

ΒΑ. Αγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλίγκοτοις,
Υμῖν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ·
Οὐδ' αὖ τόδ' εὔφρον, τάσδ' ἀτιμάσαι λιτάς.
Αμηχανῶ δὲ, κοὐ φόβος μ' ἔχει φρένας
Δράσαι τε, μὴ δράσαι τε, κοὐ τύχην ἐλεῖν.

Αντιστροφὴ β'.

ΧΟ. Τὸν ὑψόθεν σκοπὸν ἐπισκόπει,
Φύλακα πολυπόνων
Βροτῶν, οἳ τοῖς πέλας πεσήμασι
Δίκας ὑ τυγχάνουσιν ἐνόμου·
Μένει τοι Ζηνὸς ἰκλαγὴς κότος
Εν δυσαρθέκτοις παθόντος οἴκτοις.

Ιαμβοι.

ΒΑ. Εἴ τοι κρατοῦσι παῖδες Αἰγύπτου σέθεν,
Νόμῳ πόλεως φάσκοντες ἐγγύταλα γῆθεν
Εἶναι, τίς ἂν τοῖσδ' ἀντιωθῆναι θέλοι;
Δεῖ τοι σὲ φεύγειν καὶ νόμους τοὺς οἴκοθεν,
Ως οὐκ ἔχουσι κῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ.

Στροφὴ γ'.

ΧΟ. Μήτι ποτ' ὦν γῆθοίμαν ὑποχείριος
Κράτεσιν ἀρσένων· ὕπαρον δέ τοι
Μῆχαρ ὁρίζομαι γάμου δύσφρονος,
Φυγᾷ. ξύμμαχον δ' ἑλόμενος δίκαν

Κρίνε σέβας τὸ τῶν θεῶν.

Ιαμβοι.

ΒΑ. Οὐκ εὔκριτον τὸ κρῖμα· μή μ' αἰρῦ κριτήν.
Εἶπον δὲ κ' πρὶν, ὐκ ἄνα δήμυ τάδε
Πράξαιμ' ἄν, ὐδέπερ κρατῶ, κ' μήποτε
Εἴπῃ λεώς, εἴ τυ τὶ μὴ τοῖον τύχῃ,
Επήλυδας τιμῶν, ἀπώλεσας πόλιν.

Αντιστροφὴ γ'.

ΧΟ. " Αμφοτέρυς ὁμαίμων τάδ' ἐπισκοπεῖ
" Ζεὺς ἑτεροῤῥεπὴς, νέμων εἰκότως
" Αδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ' ἐννόμοις.
Τί, τῶνδ' ἐξίσυ ῥεπομένων, μέλαν-
γεῖς τὸ δίκαιον ἕρξαι;

Ιαμβοι.

ΒΑ. Δεῖ τοι βαθείας φροντίδος ζωπρίυ,
Δίκην κολυμβητῆρος, ἐς βυθὸν μολεῖν
Δεδορκὸς ὄμμα, μηδ' ἄγαν οἰνωμένον·
Οπως ἄναλα ταῦτα, πρῶτα μὲν πόλει
Αὐτοῖσί θ' ἡμῖν ἐκλελαθτήσῃ καλῶς,
Καὶ μήτε δῆρις ῥυσίων ἐφάψῃ,
Μήτ' ἐν θεῶν ἔδραισιν ὧδ' ἱδρυμένας
Εκδόντες ὑμᾶς, τὸν πανώλεθρον θεὸν
Βαρὺν ξύνοικον θησόμεθ' ἀλάστορα·
Ως ὧδ' ἐν ἅδυ τὸν θανόντ' ἐλαθεροῖ.
Μῶν ὑ δοκεῖ δεῖν φρονλίδος ζωπρίυ;

Αντιστροφικα. Στροφὴ ά.

ΧΟ. Φρόνλισον, κ' γλυκῦ
Πανδίκως ἀσεβὴς
Πρόξενος,
Τὰν φυγάδα μὴ πεδῶς,
Τὰν ἔκαθεν ἐκβολαῖς

Δυσθέοις

Judica prout exigit Deorum reverentia.

IAMBI.

RE. Non facile judicatu judicium eſt: ne me judicem aſſumas.
Prius etiam dixi quod ſine populo haec non
Fecero, quamvis imperium obtinens, ne quando
Dicat populus, ſi quid aliter evenerit,
Advenas honorans, perdidiſti urbem.

ANTISTROPHE 3.

CH. " Utroſque conſanguineorum inſpectat
" Jupiter in alteram partem inclinans, rependens
" Prava quidem pravis, ſanctaque ſanctis.
Cur, hiſce aequaliter inclinantibus, doles
Quod juſtum eſt facere?

IAMBI.

RE. Opus quidem eſt profunda cura ſoſpitatoria,
Inſtar urinatoris, in imum pervenire (*oportet*)
Perſpicacem oculum, non vino gravem;
Ut ſine damno haec, primum quidem urbi
Nobiſque ipſis eveniant fauſte,
Et neque pugna ſupplices attinget,
Neque in Deorum ſedibus hic collocatas
Tradentes vos, Deum omnia-perdentem
Atrocem contubernalem habebimus vindicem,
Qui nec in Orco mortuum liberat.
Nonne videtur quod opus ſit cura ſoſpitatoria?

ANTISTROPHICA. *Strophe* 1.

CH. Curato, et eſto
Juſte pius
Hoſpes,
Exulem ne tradas
Alonge expulſione

Inſe-

Infelici proruentem :

ANTISTROPHE 1.

Nec cernas me a ſedibus
Multorum Deorum
Tanquam pignus raptam, o qui
Totum terrae imperium habes.
Noſce injuriam virorum,
Et caveto ab ira (*Jovis.*)

STROPHE 2.

Neque ſuſtineas ſupplicem cernere
A ſimulacris praeter
Jus raptam
Vittis, inſtar equi,
Peplorumque multis liciis textorum
Meorum prehenſionem.

ANTISTROPHE 2.

Noris enim haec, et liberis et aedibus,
Qualia facias,
Certum eſt viciſſim rependere
Similem juſtitiam.
Haec perpende juſta
A Jove robora.

IAMBI.

RE. Et quidem perpendi : huc vero res pervenit,
Aut in hos aut illos bellum novum ſuſcipere
Omnino neceſſe eſt : et compacta eſt navis
Cuneis nauticis, ita allata.
Abſque dolore non erit finis.
Et divitiis quidem e domo everſis,
Obveniant aliae Jovis locupletatoris gratia,
Damno majores, etiam valde augeat merces.

Et

Δυσθέοις ὁρμωμβύαν·

Ἀντιστροφὴ ά.

Μηδ' ἴδῃς μ' ἐξ ἑδρᾶν
Πολυθέων ῥυσιαθεῖσαν, ὦ
Πᾶν κράτος ἔχων χθονός.
Γνῶθι δ' ὕβριν ἀνέρων,
Καὶ φύλαξαι κότον.

Στροφὴ β'.

Μήτι τλαίης τὰν ἱκέτιν εἰσιδεῖν
Ἀπὸ βρετέων βίᾳ
Δίκας ἀγομβύαν
Ἱππηδὸν, ἀμπύκων
Πολυμίτων πέπλων
Τ' ἐπιλαβὰς ἐμᾶς.

Ἀντιστροφὴ β'.

Ἰσθι γὰρ ταγαὶ τάδε κἀ δόμοις,
Ὁπότερ' ἂν κλίσῃς,
Μένει ἀντιτίνειν
Ὁμοίαν θέμιν.
Τάδε φράσαι δίκαια
Διόθεν κράτη.

Ἰαμβοι.

ΒΑ. Καὶ δὴ πέφρασμαι· δεῦρο δ' ἐξοκέλλε),
Ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον ἄρεσθαι μέγαν
Πᾶσ' ἐς ἀνάγκη· κἀ γεγόμφω) χάφος
Στρέβλαισι ναυλικαῖσιν, ὡς πεσσηγμύον.
Ἀνὰ δὲ λύπης ὑδαμᾶ καλαιροφή.
Καὶ χρήμασιν μὲν ἐκ δόμων πορθυμβύων,
Ἄτης γε μείζω, κἀ μέγ' ἐμπλήσας γόμον,
Γένοιτ' ἂν ἄλλα κλησίᾳ Διὸς χάριν·

Καὶ γλῶσσα τοξάσασα μὴ τὰ καίρια,
Γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος,
Ἀλγεινὰ θυμοῦ κάρτα κινητήρια.
Ὅπως δ' ὅμαιμον αἷμα μὴ χυθήσεται,
Δεῖ κάρτα θύειν, κ' πεσεῖν χρηστήρια
Θεοῖσι πολλοῖς, πολλὰ πημονῆς ἄκη.
Ἡ κάρτα νείκης τῆδ' ἐγὼ παροίχομαι·
Θέλω δ' ἄϊδρις μᾶλλον ἢ ζοφὸς κακῶν
Εἶναι. χώοιτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν.

ΚΟ. Πολλῶν ἄκουσον τέρματ' αἰδοίων λόγων.

ΒΑ. Ἤκουσα, κ' λέγοις ἄν, εἴ με φάξεται.

ΚΟ. Ἔχω σρόβους ζώνας τε, ζυλλαβὰς πέπλων.

ΒΑ. Τύχῃ γυναικῶν ταῦτα ζυμπρεπῆ πέλοι.

ΧΟ. Ἐκ τῶνδε τοίνυν, ἴθι, μηχανὴ καλή.

ΒΑ. Λέξον τίν' αὐδὴν τήνδε γηρυθεῖσ' ἔσῃ.

ΚΟ. Εἰ μή τι πισὸν τῷδ' ὑποσήσῃ σόλῳ.

ΒΑ. Τί ζοι περαίνῃ μηχανὴ ζυζωμάτων;

ΚΟ. Νέοις πίναξ βρέτεα κοσμῆσαι τάδε.

ΒΑ. Αἰνιγματῶδες τὔπος· ἀλλὰ πῶς, φράσον.

ΚΟ. Ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχισ' ἀπάγξασθαι θεῶν.

ΒΑ. Ἤκουσα μακισῆρα καρδίας λόγον.

ΚΟ. Ξυνῆκας· ὠμμάτωσα γὰ ζαφέσερον.

ΒΑ. Καὶ πολλαχῆ γε δυσπάλαισα πράγματα.

Κακῶν δὲ πλῆθος, πολαμὸς ὡς, ἐπέρχεται·
Ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος ὐ μάλ' εὔπορον
Τόδ' ἐσβέβηκε, κ' ὐδαμῆ λιμὴν κακῶν.
Εἰ μὲν γὰ ὑμῖν μὴ τόδ' ἐκπράξω χρέος,
Μίασμ' ἔλεξας ὐχ ὑπερλοξάσιμον.
Εἰ δ' αὖθ' ὁμαίμοις πασὶν Αἰγύπλου σέθεν
Σταθεὶς πρὸ τειχέων διὰ μάχης ἥξω τέλος,
Πῶς ὐχὶ τἀνάλωμα γίγνεται σικρὸν,

Ἀνδρας

Et lingua ejaculante non opportuna,
Luctuoſa animum valde commoventia,
Fiat ſermonis ſermo demulctorius.
Ut vero conſanguineus ſanguis haud fiat,
Oportet lubenter ſacra facere, et cadere ſacrificia ad reſponſa elicienda
Diis multis, multa damni remedia.
Omnino ab hac lite ego recedo :
Velim autem ignarus potius malorum quam gnarus
Fore. fauſta eveniant praeter ſententiam meam.
VI. Multorum audi finem modeſtorum ſermonum.
RE. Audivi, ulterius loquaris, non me fugiet.
VI. Habeo fila, cingulaque veſtes colligantia.
RE. Fortunae mulierum haec conveniunt.
VI. Ex his igitur, ſcias, commentum (*fuerit*) pulchrum.
RE. Dic, qualem hanc vocem profers.
VI. Si quid fidum huic coetui non praeſtabitur.
RE. Quid tibi peraget cingulorum commentum ?
VI. Novis tabulis ut ſimulacra haec ornem.
RE. Aenigmati ſimile eſt hoc verbum : verum quomodo, dic.
VI. De Diis hiſce ut ſuſpendam me quantocyus.
RE. Audivi ſermonem cor pungentem.
VI. Intelligis : manifeſtius enim te cernere feci.
RE. Et undequaque res ineluctabiles (*ſunt.*)
Malorum autem multitudo, ut flumen, ingruit :
Damnique in abyſſum mare non facile pervium
Intravit, et nullibi portus (*eſt*) malorum.
Si enim vobis hoc negotium non perficiam,
Scelus nominaſti non ſuperandum.
Rurſus ſi cum conſanguineis tuis, filiis Aegypti,
Pro muris conſtitutus pugnam confecero,
Quomodo damnum non fiat acerbum,

Viros

Viros mulierum gratia terram cruentare?
Neceſſe tamen eſt iram revereri Jovis
Supplicum praeſidis : maximus enim (*Jovis*) inter mortales
timor (*eſt.*)
Tu quidem ſenex pater harum virginum,
Ramos hoſce ſub ulnis ferens,
Ad alia altaria Deorum hujuſce regionis
Deponas, ut videant hujus adventus ſignum
Cives cuncti : neque projiciatur verbum
De me: ad incuſandum enim magiſtratum pronus eſt populus
Fortaſſe commiſeratio inſpiciens haec,
Odio habeat injuriam coetus maſculi,
In vos autem populus ſit magis benevolus.
" Verſus inferiores enim quiſque benevolentiam fert.
SE. Plurimum a nobis haec ſunt aeſtimata,
Reverendum benevolum hoſpitem invenire.
Aſſeclas vero et interpretes ex indigenis
Una mitte, ut Deorum urbis praeſidum
Altaria ante templa (*exſtructa*) et ſedes Deorum
Inveniamus, ſecuritas vero ſit per urbem
Euntibus : formae ſpecies non ſimilis (*illis*) eſt.
Nilus enim non ſimile Inacho genus
Nutrit. cave ne audacia pariat metum.
Etiam amicum quis ex ignorantia interfecit.
RE. Eatis, o viri : recte enim loquitur hoſpes.
Ducite ad urbis altaria, Deorum ſedes.
Nec occurrentibus multa loqui oportet,
Ducentes nautam hunc Deorum domeſticum.
VI. Hunc quidem allocutus es, et compoſite eat.
Ego autem quid faciam? quomodo mihi robur indas?
RE. Ramos quidem hic linque, laboris ſignum.
VI. Et quidem linquo, manu et verbis tuis.

RE.

Ανδρας γυναικῶν ὕπερχ' ἁμάξαι πέδον;
Ομως δ' ἀνάγκη Ζηνὸς ἀβέβαιόν κότον
Ικτῖνος· ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος.
Σὺ μὲν πάτερ γεραιὲ τῶνδε παρθένων,
Κλάδους τε τούτους α἖ψ' ἐν ἀγκάλαις λαβὼν,
Βωμοὺς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων
Θὲς, ὡς ἴδωσι τῆσδ' ἀφίξεως τέκμαρ
Πάντες πολῖται· μηδ' ἀπορριφθῇ λόγος
Ἐμοῦ· κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς.
Καὶ γὰρ τάχ' ἄν τις οἴκτος εἰσιδὼν τόδε,
Υβριν μὲν ἐχθήρειεν ἄρσενος σόλυ·
Υμῖν δ' ἄν εἴη δῆμος ἀμφέτερος.
" Τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις ἀνοίας φέρει.
ΠΡ. Πολλῶν τάδ' ἡμῖν ἐστιν ἠξιωμένα,
Αἰδοῖον εὖ ῥέοντα πρὸς ξένον λαβεῖν.
Οπάονας δὲ φράσοράς τ' ἐγχωρίων
Ξύμπεμψον, ὡς ἄν ἥδ' πολιοῦχων θεῶν
Βωμοὺς σεσήνας καὶ πολιοῦχων ἕδρας
Εὕρωμεν, ἀσφάλεια δ' ἦ δι' ἄστεος
Στείχουσι· μορφῆς δ' οὐχ ὁμόσολος φύσις.
Νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον Ινάχῳ γένος
Τρέφει. φύλαξαι μὴ θράσος τέκῃ φόβον.
Καὶ δὴ φίλον τις ἔκλαυ' ἀγνοίας ὕπο.
ΒΑ. Στείχοιτ' ἄν, ἄνδρες· εὖ γὰρ ὁ ξένος λέγει.
Ηγεῖσθε βωμοὺς ἀσυκοὺς θεῶν ἕδρας.
Καὶ ξυμβόλοισιν ὑμολυσομεῖν χρεὼν
Ναύτην ἄγοντας τόνδ' ἐφέσιον θεῶν.
ΚΟ. Τούτῳ μὲν εἶπας, καὶ τέλασμ' ὅσιον.
Εγὼ δὲ πῶς δρῶ; πῶ θράσος νέμοις ἐμοί;
ΒΑ. Κλάδους μὲν αὐτῶ λεῖπε, σημεῖον πόνου.
ΚΟ. Καὶ δή σφε λείπω, χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν.

ΒΑ. Λάρον κατ' ἄλσος νῦν ἐπιστρέφω τόδε.
ΚΟ. Καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἂν ῥύοιτό με;
ΒΑ. Οὗτοι σ' ἱερονθ' ἁρπαγᾶς ἐκδώσομεν.
ΚΟ. Αλλ' εἰ δρακόντων δυσφρόνων ἐχθίοσιν.
ΒΑ. Εὔφημον εἶπε τοὔπος ἀφημμένη.
ΚΟ. Οὗτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός.
ΒΑ. " Αεὶ δ' ἀνάκτων ἐστὶ δεῖμ' ἐξαίσιον.
ΚΟ. Σὺ γὰρ λέγων εὔφραγνε γ' ἁπάντων φρενί.
ΒΑ. Αλλ' ὅτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσει πατήρ.
Εγὼ δὲ λαὸν ξυγκαλῶν ἐγχωρίους,
Πείσω τὸ κοινὸν, ὡς ἂν ἄμεινὲς τιθῶ,
Καὶ σὸν διδάξω πατέρα, τοῖα χρὴ λέγειν.
Πρὸς ταῦτα μίμνε, γ' θεὺς ἐγχωρίους
Λιταῖς παραγῶ, ὥς σ' ἔρως ἔχει τυχεῖν.
Εγὼ δὲ ταῦτα σορσύνων ἐλεύσομαι·
Πειθὼ δ' ἕποιτο γ' τύχη σωκληρίος.

Αντιστροφικα. Στροφὴ ά.

ΧΟ. Αναξ ἀνάκτων, μακάρων
Μακάρτατε, γ' τελέων
Τελειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ,
Πείθου τε γ' ῥυέσθω·
Αλσσον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ συγήσας·
Λίμνᾳ δ' ἔμβαλε σορφυροειδεῖ
Τὰν μελανοζυγάταν.

Αντιστροφὴ ά.

Τὸ σοὶ γυναικῶν ἐπισθὲν
Παλαίφατον ἀμέτερον
Γένος, φιλίας σεθγόνου γυναικός·
Νέωσον εὔφρον' ἅγνον,
Γενῦ σολυμνήστωρ ἐφάπτωρ Ιοῦς.
Δίας τοι γλῶς ἀχόμεθ' εἶναι

Γᾶς

RE. Laevem in hunc lucum nunc diverte.
VI. Et quomodo profanus lucus me liberet?
RE. Non alatorum rapinis trademus.
VI. Verum iis qui draconibus infeſtis infeſtiores ſint.
RE. Fauſta ſint verba fauſte loquenti.
VI. Non mirum eſt triſtem me fore animi metu.
RE. " Verum Regum metus ſemper infauſtus eſt.
VI. Tu et loquaris animo laeto et agas.
RE. Non longo tempore ſolus fuerit pater (*tuus.*)
Ego vero populum convocans indigenam,
Perſuadebo communitatem, ut benevolam (*verſus te*) faciam,
Tuumque docebo patrem qualia loqui oportet.
Ad haec maneas, et a Diis indigenis
Precibus ea pete, quae obtinere tibi animus eſt.
Ego autem haec peragens veniam:
Suada autem et fortuna perfica ſequatur.

ANTISROPHICA. *Strophe* I.

CH. Rex Regum, beatorum
Beatiſſime, et perfectorum
Perfectiſſimum robur, beate Jupiter,
Perſuadearis et fiat.
Immerge mari virorum injuriam juſte odio habens.
Lacui injice purpureae
Remigibus atris actam navem.

ANTISTROPHE I.

A foeminis deſcendens reſpiciens
Multo celebratum noſtrum
Genus, amicae progenitricis mulieris
Renova jucundam hiſtoriam,
Eſto memor contrectator Ius.
Divinae (*Aegypti*) genus gloriamur fore,

Ab hac terra incolae.

STROPHE 2.

In antiquum veſtigium migravi
Matris flores depaſcentes vultus,
Pratum quod vaccam pavit, unde Io
Oeſtro exagitata
Fugit amens,
Multa mortalium pertranſiens
Genera. dupliciter autem oppoſitam
Terram fato diſſecans
Ad tranſitus fluctuoſi terminum pervenit:

ANTISTROPHE 2.

Celeriter tranſit Aſiam terram
Per Phrygiam oves paſcentem.
Pertranſit autem Teuthrantis urbem Myſorum,
Lydiaſque planicies;
Et per montes Cilicios
Pamphyliorumque genera concitato curſu;
Fluvios quoque perpetuo-fluentes,
Et fertilem admodum tellurem, et
Veneris terram frumentiferam.

STROPHE 3.

Pervenit autem, acta jaculo
Bubulci alati,
Ad divinum omnium altricem lucum,
Pratum a nive nutritum, quemque intrat
Typhonis robur,
Aqua Nili a morbis intacta,
Inſaniens laboribus
Ignominioſis, doloribuſque tanquam ſtimulo
Pungentibus divinae Junonis.

ANTI-

Γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι.

Στροφὴ β'.

Παλαιὸν δ' εἰς ἴχνος μετέσαν
Ματέρος ἀνθονόμους ἐπωπάς,
Λειμῶνα βύχιλον, ἔνθεν Ἰὼ
Οἴστρῳ ἐρεσσομένα
Φάτνᾳ ἀμαρτίνοος,
Πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα
Φῦλα. διχῆ δ' ἀντίπορον
Γαῖαν ἐν αἴσᾳ διατέ-
μνυσα πόρον κυματίαν ὁρίζει·

Ἀντιστροφὴ β'.

Ἰάπλει δ' Ασίδος δι' ἀΐας
Μηλοβότυ Φρυγίας διαμπάξ.
Περᾷ δὲ Τάθραντος ἄσυ Μυσῶν,
Λύδιά τε γύαλα·
Καὶ δι' ὀρῶν Κιλίκων
Παμφύλων τε γλῶν διορνυμένα·
Τὰς πολυμὰς δ' ἀεννάους,
Καὶ βαθύπλουτον χθόνα, ᾗ
Τᾶς Αφροδίτας πολύπυρον αἶαν.

Στροφὴ γ'.

Ικνεῖται δ', εἰσικνυμένη βέλᾳ
Βυκόλου πλερόεντος,
Δῖον πάμβολον ἄλσος,
Λειμῶνα χιονόβοσκον, ὅν τ' ἐπέρχεται
Τυφῶ μυός,
Ὕδωρ τὸ Νείλου νόσοις ἄθικτον,
Μαινομένα πόνοις ἀτί-
μοις, ὀδύναις τε κεντροδα-
λήτοις θείας Ηρας.

Ἀντιστροφὴ γ'.

Βροτοὶ δ' οἳ γᾶς τότ' ἦσαν ἔννομοι,
Χλωρῷ δείματι θυμὸν
Πάλλοντ', ὄψιν ἀΐθη,
Βοτὸν ἐσορῶντες δυσχερὲς μιξόμβροτον,
Τὰν μὲν βοὸς,
Τὰν δ' αὖ γυναικός· τέρας δ' ἐθάμβυν.
Καὶ τότε δὴ τίς ἦν ὁ θέλ-
ξας πολύπλαγκτον ἀθλίαν
Οἰστροδόνητον Ἰώ;

Στροφὴ δ'.

Ζεὺς αἰῶνος κρέων ἀπαύστου.
Βία δ' ἀπημάντῳ σθένει
Καὶ θείαις ἐπιπνοίαις
Παύει, δακρύων δ' ἀπο-
σάζει πένθιμον αἰδῶ.
Λαβοῦσα δ' ἔρμα δῖον ἀψαδεῖ λόγῳ,
Γείνατο παῖδ' ἀμεμφῆ.

Ἀντιστροφὴ δ'.

Δι' αἰῶνος μακρᾶς πάνολβον·
Ἔνθεν πᾶσα βοᾷ χθὼν,
Φυσίζωον γένος τοδὶ
Ζηνός ἐσιν ἀληθῶς.
Τίς γὰ ἂν κατέπαυσεν Ἥ-
ρας νόσους ἐπιβύλους;
Διὸς τόδ' ἔργον· κὴ τόδ' ἂν γένος λέγων
Ἐξ Ἐπάφου, κυρήσαις.

Στροφὴ ε'.

Τίν ἂν θεῶν ἐνδικωτέροισι
Κεκλοίμαν ἀλόγως ἐπ' ἔργοις;
Πατὴρ φυλάργυρος, αὐτόχειρ ἄναξ,

Γένους

ANTISTROPHE 3.

Mortales vero qui tum terrae erant incolae
Gravi timore animo
Perculſi ſunt, viſum inſolitum,
Pecudem intuentes intractabilem mortali ſexu mixtam,
Partem quidem vaccae,
Partem vero mulieris : prodigium vero ſtupebant.
Tunc quis erat qui demulcebat
Erraticam miſeram
Oeſtro agitatam Io ?

STROPHE 4.

Jupiter ſeculi infiniti dominus.
Vis autem innocuo robore
Et divinis afflatibus
Ceſſat, lacrymarum vero
Diſtillat luctuoſum pudorem.
Recipiens vero ſaburram divinam, ut vere fertur,
Peperit filium inculpatum,

ANTISTROPHE 4.

Longo aevo beatiſſimum :
Unde tota clamat terra,
Vitale hoc genus
Revera Jovis eſt.
Quis enim (*alius*) ſedaſſet
Junonis morbos inſidioſos ?
Hoc Jovis opus eſt : et hoc genus qui dicis
Ex Epapho fore, (*veritatem*) conſequaris.

STROPHE 5.

Quem Deorum aptius invocem
Juſtiora ad opera ?
Pater rerum conditor, a ſeipſo Rex,

Generis

Generis antiquus magnus
Faber, omnis machina ſecundus Jupiter.

ANTISTROPHE 5.

Sub dominio nullius potentiorum ſedens
Minus imperium obtinet :
Neminem ſuperius ſedentem veneratur infra.
Adeſt opus ſimul ac dictum,
Quorum animus ſalutifer fert peragere.

IAMBI.

SE. Bono animo eſte, filiae, bene indigenae
Populi ſtatuta ſunt perfecta decreta.
VI. O ſalve, ſenex chariſſime nunciorum mihi :
Dic vero nobis quouſque ratus habetur finis ;
Populi imperium obtinens manus qua numero major eſt.
SE. Decretum eſt Argivis non ſententiis diverſis,
Verum ita ut juveneſcam ego animo vetulo ;
Totius enim populi manibus fauſtis
Horruit aether hanc rem decernentis ;
Nos (*ſcilicet*) hanc terram incolere liberos,
Et pignoris loco non captos, et cum jure aſyli inter homines :
Et neque incolarum neque advenarum quenquam
Ducere : ſi vero addatur vis,
Qui non opitulabitur his terrae participus,
Infamem futurum publica ſententia in exilium miſſum.
Talem perſuaſit ſententiam de nobis loquens
Pelaſgorum rex, Jovis ſupplicum praeſidis iram
Gravem praedicens nunquam in futurum
Urbem augere, hoſpitaleque et urbicum ſimul
Dicens duplex inquinamentum ante urbem apparens
Inextricabilis damni fomentum fore.
Haec audiens Argivus populus, manibus

Statuit

Γένυς παλαιόφρων μέγας
Τέκνων, τὸ πᾶν μῆχαρ ὕψιος Ζεύς,
Ἀντιστροφὴ ε.
Ὑπ' ἀρχὰς δ' ὅ τινος θοάζων
Τὸ μεῖον κρεισσόνων κρατύνῃ·
Οὗ τινος ἄνωθεν ἡμῶν σέβει κάτω.
Πάρεσι δ' ἔργον ὡς ἔπος,
Σπεῦσαί τι τῆσδ' ὑλίος φέρει φρήν.
Ἰαμβοι.
ΠΡ. Θαρσεῖτε, πᾶσδες, εὖ τὰ τῆσδ' ἐγχωρίων
Δήμου δέδοκται πανστελῆ ψηφίσματα.
ΚΟ. Ω χαῖρε, πρέσβυ φίλτατ' ἀγγέλων ἐμοί,
Ἐνισπε δ' ἡμῖν σοῖ κεκύρωται τέλος·
Δήμου κρατοῦσα χεὶρ ὅποι πληθύει.
ΠΡ. Ἐδοξεν Ἀργείοισιν ὑ διχορρόπως,
Ἀλλ' ὡς ἂν ἠβούλοντο γηραιᾷ φρενί·
Παυδημία γὰ χερσὶ δεξιωνύμοις
Ἐφριξεν αἰθήρ, τόνδε κραγόντων λόγον·
Ἡμᾶς μετοικεῖν τῆσδε γῆς ἐλευθέρους,
Κ' ἀρρυσιάστους, ξὺν τ' ἀσυλίᾳ βροτῶν·
Καὶ μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινὰ
Ἄγειν· ἐὰν δὲ πεισθῇ τὸ καρτερὸν,
Τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γαμόρων,
Ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῇ δημηλάτῳ.
Τοιάνδ' ἔπειθε ῥῆσιν ἀμφ' ἡμῶν λέγων
Ἄναξ Πελασγῶν, ἱκεσίου Διὸς κότον
Μέγαν προφρων ὢν μήποτ' εἰσόπιν χρόνου
Πόλιν παχῦναι, ξενικὸν ἀσυκόν θ' ἅμα
Λέγων διπλῶν μίασμα πρὸ πόλεως φανὲν,
Ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς πέλειν.
Τοιαῦτ' ἀκούων χερσὶν Ἀργεῖος λεὼς

Εκραν' ἄνδ' κλητῆρος ὡς εἶναι τάδε.
Δημηγόρους δ' ἤκουσεν ἀπειθεῖς τροφὰς
Δῆμος Πελασγῶν· Ζεὺς δ' ἐπέκρανεν τέλος.

Ανάπαιστοι.

ΧΟ. Αγε δὴ, λέξωμεν ἐπ' Αργείοις
Εὐχὰς ἀγαθὰς, ἀγαθῶν ποινάς.
Ζεὺς δ' ἐφορᾷ οἱ ξένιος ξενίᾳ
Στόμαλος τιμὰς ἐπ' ἀληθείᾳ,
Τέρμον' ἀμέμπτως πρὸς ἄπαντα.

Αντιστροφικα. Στροφὴ ά.

Νῦν ὅτε χ' θεοὶ
Διογενεῖς κλύοιτ' ἀ-
χλαΐα γένει χεύσας·
Μήποτε πυρίφαλον
Τὰν Πελασγίαν πόλιν,
Τὸν ἄχορον βοὰν
Κτῖσαι μάχλον Αρη,
Τὸν ἀρότοις
Θερίζοντα βροτὺς ἐν ἄλλοις·
Οὕνεκ' ὤκλισαν ἡμᾶς,
Ψῆφον δ' εὔφρον' ἔθεντο·
Αἰδοῖ δ' ἱκέτας Διὸς,
Ποίμναν τάνδ' ἀμέγαρτον·

Αντιστροφὴ ά

Οὐδὲ μετ' ἀρσένων
Ὑῆφον ἔθεντ', ἀτιμώ-
ζαντες ἔριν γυναικῶν·
Δῖον ἐπιδόμενοι
Πράκτορά τε σκοπὸν
Δυσπολέμητον, ὃν ὔ-
τις ἂν δόμος ἔχοι

Επ'

Statuit ſine monitore ut haec fierent.
Concionatorias autem audiit ſuaſorias ſtrophas
Pelaſgorum populus : Jupiter vero finem ſtatuit.

ANAPAESTI.

CH. Agedum, recitemus in Argivos
Preces bene ominatas, bonorum retributiones.
Jupiter vero inſpectet hoſpitalis hoſpitis
Oris honores vere
Inculpate ad omnem finem.

ANTISROPHICA. *Strophe* 1.

Nunc tandem Dii
A Jove orti audiatis (*me*)
Precatoria generi (*huic*) effundentem.
Nunquam igne abſumptam
Pelaſgorum urbem,
Illaetabilis clamore,
Faciat laſcivus Mars,
Arationibus
Demetens mortales in aliis :
Quoniam miſerti ſunt noſtrum,
Sententiamque benevolam protulerunt :
Reverentur ſupplices Jovis,
Gregem hunc non invidendum.

ANTISTROPHE 1.

Neque pro viris
Sententiam protulerunt, ignominia
Afficientes litem mulierum :
Divinum reſpicientes
Vindicemque ſpeculatorem,
Non oppugnandum, quem
Nulla domus habeat

Super

Super tectum
Inquinantem : gravis insidet.
Reverentur enim consanguineos,
Supplices puri Jovis.
Quapropter puris
Aris Deos placabunt.

STROPHE 2.

Umbroso igitur
Ex ore evolent
Honorificae preces,
Nunquam pestis viris
Hisce urbem exinaniat,
Nec indigenis,
Cadaveribus cruentet terram :
Juventutis flos non decerpatur :
Neque Veneris
Concubitor, exitialis Mars,
Demetat florem.

ANTISTROPHE 2.

Et nobilium senes recipientes
Plenae sint
Arae, desiderent
Ut urbs recte administretur.
Jovem magnum venerentur,
Hospitalem supremum Jovem,
Qui cana lege fatum dirigit.
Nasci rectores terrae
Alios in pepetuum precamur :
Dianam vero jaculatricem mulierum
Partus inspectare.

STROPHE

Επ' ὀρόφων
Μιαίνονλα· βαρὺς δ' ἐφίζει.
Αζον) χὺ ὀμαίμυς,
Ζηνὸς ἴκλορας ἀγνᾶ.
Τοιγάρλοι καθαροῖσι βω-
μοῖς θεὺς ἀρέσον)·

Στροφὴ β'.

Τοιγὰρ ὑποσκίων ἐκ
Στομάτων πολάδω
Φιλότιμος ἀχὰ,
Μήπολε λοιμὸς ἀνδρῶν
Τῶνδε πόλιν κενώσαι·
Μηδ' ἐπιχωρίοις
Πτώμασιν αἱμαλίσαι πέδον·
Ηβας δ' ἄνθος ἄδρεπλον
Εσω· μὴ Αφροδίτας
Εὐτάτωρ βρολολοιγὸς Α-
ρης κέρσειεν ἄωλον.

Αντιστροφὴ β'.

Καὶ γεραροῖσι πρεσβυ-
τοδόκοι γεμόνλων
Θυμέλαι, φλεγόνλων
Θ' ὡς πόλις εὖ νέμοιτο·
Ζῆνα μέγαν ζεβόνλων,
Τὸν ξένιον Δί' ὑπέρλαλον,
Ος πολιῷ νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ.
Τίκλεσθαι δ' ἐφόρυς γᾶς
Αλλυς ἀχόμεθ' ἀεί·
Αρλεμιν δ' ἑκάταν γυναι-
κῶν λόχυς ἐφορᾶσθαι.

Στροφὴ γ'.

Μηδέ τις ἀνδροκμὴς
Λοιγὸς ἐπελθέτω,
Τάνδε πόλιν δαΐξων,
Ἄχορος κίθαρις,
Δακρυογόνον Ἄρη
Βοάν τε δήμων ἔξω παίζων.
Νύσων δ' ἐσμὸς ἀπ' ἀσῶν
Ἴζοι κράτυς ἀτερπής·
Εὐμμὴς δ' ὁ Λύκιος ἔ-
σω πάσᾳ νεολαΐᾳ.

Ἀντιστροφὴ γ'.

Καρποτελεῖ δέ τοι
Ζεὺς ἐπικραμνέτω
Φέρμαλι γᾶν πανώρῳ.
Πρόνομα δὲ βολὰ τὼς
Πολύγονα τελέθοι·
Τὸ πᾶν τ' ἐκ δαμόνων λάβοιεν.
Εὔφημον δ' ἐπιβοᾶεν
Μῦσαν θεαί τ' ἀοιδοί·
Ἀγνῶν τ' ἐκ στομάτων φερέ-
σθω φήμα φιλοφόρμιγξ.

Στροφὴ δ'.

Φυλάσσοι τ' ἀτιμίας τιμὰς
Τὸ δήμιον· τὴν πόλιν κραλύνοι
Προμαθὴς ἀκοινόμηλις ἀρχά·
Ξένοισί τ' ἀξυμβόλοις,
Πρὶν ἐξοπλίζειν Ἄρη,
Δίκας ἄτερ πημάτων διδοῖεν.

Ἀντιστροφὴ δ'.

Θεὸς δ' οἳ γᾶν ἔχουσιν, ἀεὶ

Τίοιεν

STROPHE 3.

Neque viros interficiens
Pernicies adveniat,
Hanc urbem devaſtans,
Triſtis cithara,
Lacrymabilem Martem
Clamoremque populorum armans.
Morborumque examen a civium
Robore ſedeat injucundum :
Propitius vero Lycius (*Apollo*) ſit
Toti juventuti.

ANTISTROPHE 3.

Fructum ferre
Jupiter concedat
Terram proventu perpetuo.
Ita vero et animalia ante urbem paſcentia
Foecunda ſint,
Omniaque a Diis recipiant.
Fauſte vero acclament
Muſae Deaeque cantatrices :
Puroque ex ore feratur
Omen lyrae-amans.

STROPHE 4.

Caveatque ab inhonoris honoribus
Communitas : urbi imperet
Providus cum populo conſilia communicans magiſtratus.
Hoſpitibuſque feliciter,
Priuſquam arment Martem,
Lites abſque damno concedant.

ANTISTROPHE 4.

Deos vero indigenas qui (*hanc*) terram obtinent ſemper

Hono-

Honorent patriis
Lauriferis ſacrificiorum honoribus.
Parentum enim veneratio
Tertia in legibus
Scribitur Juſtitiae plurimum venerandae.

IAMBI.

DA. Has quidem preces prudentes laudo, amicae.
Vos vero ne contremiſcatis audientes patris
Inexpectatos hoſce et novos ſermones.
Ab hac enim ſpecula ſupplices recipiente video
Navem : inſigne non me latet.
Ornatuſque veli, et tegumenta navis,
Et prora ulteriorem oculis cernens viam,
Clavo directori poſtremo navis
Valde parato obaudiens, ut (*nobis*) non amica.
Conſpicua vero ſunt nautarum nigra
Membra ex veſtibus albis,
Caeteraque navigia, omniaque auxilia
Decora (*ſunt:*) ipſa vero dux ſub terra
Contrahens velum omnium plauſu remigatur.
Verum quiete oportet et prudenter
Negotium reſpicientes, Deos hoſce non negligere.
Ego vero auxiliatores et patronos mecum ferens veniam.
Fortaſſe enim aut praeco aut legatus veniat,
Ducere volentes nobis tanquam pignoribus manus injicientes.
Verum horum nihil fiet : ne contremiſcatis nunc.
Tamen melius (*eſt,*) ſi tardi cum auxilio veniamus,
Hujuſce auxilii nullo modo obliviſci.
" Bono animo eſto : tempore dieque ſtatuto
" Mortalium quis in Deos peccans poenas dabit.

ANTI-

Τίσιεν ἐσχωρίνς παλρωϊαις
Δαφνοφόροισιν βυθύτοισι τιμαῖς.
Τὸ γὰ τεκόνλων σέβας
Τρίτον τόδ' ἐν θεσμίοις
Δίκας γέγραπ) μεγισοτίμυ.

Ιαμβοι.

ΔΑ. Εὐχὰς μὲν αἰνῶ τάσδε ζώφρονας, φίλαι·
Υμεῖς δὲ μὴ τρέσητ' ἀκύσασαι παλρὸς
Απροσδοκήτυς τύσδε κ) νέυς λόγυς.
Ικέλαδόκυ γὰ τῆσδ' ἀπὸ ζκοπῆς ὁρῶ
Τὸ πλοῖον. εὔσημον γὰ ἴ με λανθάνῃ·
Στολμοί τε λαίφυς κ) παραῤῥύσεις νεὼς,
Καὶ πρῶρα πεύθεν ὄμμασι βλέπυσ' ὁδὸν,
Οἴακος ἀθυντῆρος ὑσάτυ νεὼς
Αγαν καλῶς κλύυσά γ' ὡς ἄν ὐ φίλη.
Πρέπυσι δ' ἄνδρες νήϊοι μελαγχίμοις
Γνίοισι λάκῶν ἐκ πεπλώμάτων ἰδεῖν,
Καὶ τἄλλα πλοῖα, πᾶσά θ' ἡ 'πικυρία
Εὔπρεπλος· αὐτὴ δ' ἡγεμὼν ὑπὸ χθόνα
Στείλασα λαῖφος παγκρότως ἐρέσσε).
Αλλ' ἡσύχως χρὴ κ) ζεσωφρονεσμένως
Πρὸς πρᾶγμ' ὁρώσας, τῶνδε μὴ 'μελεῖν θεῶν.
Εγὼ δ' ἀρωγὺς ξυνδίκυς θ' ἥξω λαβών.
Ισως γὰ ἢ κήρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι,
Αγειν θέλονλες ῥυσίων ἐφάπλορες.
Αλλ' ὐδὲν ἔσαι τῶνδε· μὴ τρέσηλε νῦν.
Ομως ἄμεινον, εἰ βραδύνοιμεν βοῇ,
Αλκῆς λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτέ.
" Θάρσει· χρόνῳ τοι κυρίῳ τ' ἐν ἡμέρᾳ
" Θεὺς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκην.

Ἀντιστροφικὰ. Στροφὴ ἀ.

ΚΟ. Πάτερ, φοβοῦμαι, νῆες ὡς ὠκύπλεροι
Ἥκουσι, μῆκος δ' οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου·
Περίφοβόν μ' ἔχει τάρβος ἐπητύμως.
Πολυδρόμου φυγᾶς ὄφελος ἔτι μοι,
Παροίχε) πάτερ, δείματι.

Ἰαμβοι.

ΔΑ. Ἐπεὶ τελεία ψῆφος Ἀργείων, τέκνα,
Θάρσει, μαχοῦν) περὶ σέθεν, σάφ' οἶδ' ἐγώ.

Ἀντιστροφὴ ἀ.

ΚΟ. Ἐξῶλές ἐσι μάρτυρον Αἰγύπτου γένος,
Μάχης τ' ἄπληστον· οὐ λέγω σοὶ εἰδότα.
Δορυπαγεῖς δ' ἔχοντες κυανώπιδας
Νῆας, ἔπλευσαν ὧδ' ἐπιτυχεῖ κότῳ,
Πόλει μελαγχίμῳ σὺν στρατῷ.

Ἰαμβοι.

ΔΑ. Πολλοὺς δὲ γ' ἀρήσουσιν ἐν μεσημβρίᾳ
Θάλπει βραχίον' εὖ καλεῤῥινημένους.

Στροφὴ β'.

ΚΟ. Μόνην δὲ μὴ σὺ λείπε· λίσσομαι, πάτερ.
" Γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν. οὐκ ἔνεστ' Ἄρης.
Δυσλόφρονες δὲ οὐ δολομήτιδες
Δυσάγνοις φρεσὶν, κόρακες ὥσε, βω-
μοῦ ἀλέγουσι οὐδέν.

Ἰαμβοι.

ΔΑ. Καλῶς ἂν ἡμῖν ξυμφέροι ταῦτ' ὦ τέκνον,
Εἰ σοί τε οὐ θεοῖσιν ἐχθαιροίατο.

Ἀντιστροφὴ β'.

ΚΟ. Οὐ μὴ τριαίνας τάσδε οὐ θεῶν σέβη
Δείσαντες, ἡμᾶς χεῖρ' ἀπόσχων), πάτερ.
Περίφρονες δ' ἄγαν ἀνιέρῳ μοίρει

Μεμαρ-

ANTISTROPHICA. *Strophe* 1.

VI. Pater, timeo, naves quam citiſſimae
Veniunt, ſpatium vero nullum eſt interea temporis:
Terribilis me detinet timor revera.
Longa e fuga ſi quid auxilium mihi,
Periit, pater, ob metum.

IAMBI.

DA. Quandoquidem perfecta eſt ſententia Argivorum, o liberi,
Bono animo eſto, pugnabunt pro te, (*id*) ego certo novi.

ANTISTROPHE 1.

VI. Perditum, protervum eſt Aegypti genus,
Pugnae inexplebile; gnarum alloquor.
Ligno compactas habentes nigricantes
Naves, adnavigarunt proſpera cum ira,
Nigro cum exercitu.

IAMBI.

DA. Verum multos invenient meridie
Aeſtu habentes lacertum bene limatum.

STROPHE 2.

VI. Solam vero ne linquas, oro (*te,*) pater.
" Mulier ſola relicta nihili eſt: non ineſt (*ei*) robur.
Vafri autem et fraudulenti
Impuris animis, inſtar taurorum (*rapient nos,*)
Aras nihili aeſtimantes.

IAMBI.

DA. Pulchre quidem haec nobis conferant, o liberi,
Si ſimul te et Deos odio proſequantur.

ANTISTROPHE 2.

VI. Non tridentes hoſce et Deorum cultus
Metuentes, a nobis manum abſtinebunt, pater.
Contemptores autem Deorum (*ſunt*) impio robore

Protervi

Protervi inſtar canum audaces.

IAMBI.

DA. Verum fama eſt lupos potentiores canibus
Eſſe : arundinis fructus non praeſtat ariſtae.
VI. Ut petulantium impiorumque virorum
Iram habentium, robur vitare oportet.
DA. Non celer eſt nautici exercitus motus,
Neque ſtatio, neque funium ſecuritas
Ad terram inferenda, neque in anchorae ſtabilitate
Statim confidunt navium rectores,
Praeſertim cum accedant terram portum non habentem,
In noctem recedente Sole, ſolet
Gravem dolorem parere nox gubernatori prudenti.
Ita neque fiat exercitus egreſſus
Tutus, priuſquam navis ſtatione confidat. tu vero
Cave ne ob timorem negligas Deos,
Quaerens auxilium. nuncium vero non incuſabit
Urbs ſenem, juveneſcentem animo ad loquendum prompto.

ANTISTROPHICA. *Strophe* I.

CH. Eheu terra montana, merito veneranda!
Quid patiemur? quo fugiamus Apia
A terra, obſcurum ſi qua ſit latibulum?
Ater fiam fumus
Nubibus appropinquans Jovis,
Omnino evanidus.
Circumvolitans ſicut
Pulvis ſine alis peream.

ANTISTROPHE I.

Non amplius cor ſit ad evadendum ineptum.
Tenebroſum mihi palpitat cor.
Patris ſpeculatus me interemit : perii ob metum.

Velim

Μεμαρϛωμμένοι κυνοθρασεῖς θεῶν.

Ιαμβοι.

ΔΑ. Αλλ' ἔϛι φήμη τὺς λύκυς κρείϱϱυς κυνῶν
Εἶναι· βύβλυ δὲ καρπὸς ὑ κραδῆ ϛάχυν.
ΚΟ. Ως ϗ μαλαμῶν ἀνοσίων τε κνωδάλων
Εχονϛας ὀργὰς, χρὴ φυλάϱϱεωθαι κράτος.
ΔΑ. Οὗτοι ταχεῖα ναυϛικῦ ϛρατῦ ϛολὴ,
Οὐδ' ὅρμος, ὐδὲ πειϱμάτων ζωὴρία
Ες γῆν ἐνεϛκεῖν, ὐδ' ἐν ἀϛκυρυχίαις
Θαρϱοῦϱι ναῶν πομφὶς παραυτίκα,
Αλλως τε ϗ μολόνϛες ἀλίμφυον χθόνα,
Ες νύκϛ' ἀποϱείχονϛος ἡλίυ, φιλεῖ
Ωδῖνα τίκϛειν νὺξ κυβερνήτῃ ζοφῷ.
Οὕτω ϗμοιτ' ἂν ὐδ' ἂν ἔκβασις ϛρατῦ
Καλὴ, πϱὶν ὅρμῳ ναῶν θρασυνθῆναι. σὺ δὲ
Φρονῶ μὲν ὡς ταρβοῦϱα μὴ μελεῖν θεῶν,
Πράξασ' ἀρωγήν. ἄγγελον δ' ὐ μέμψομαι)
Πόλις γέροντ', ἠβῶνϛα δ' ἀγλώϱῳ φρενί.

Αντιϱροφικα. Στροφὴ ά.

ΧΟ. Ιὼ γᾶ βυνῖτι, ἔνδικον σέβας,
Τί πειϱόμεθα; ποῖ φύγωμμεν Απίας
Χθονὸς, κελαμνὸν εἴτι κεῦθός ἐϱί πυ;
Μέλας ϗμοίμμᾳ καπνὸς
Νέφεϱι γειτονῶν Διὸς,
Τὸ πᾶν δ' ἄφαντος.
Αμπλᾶϱα δ' ὠϱεὶ
Κόνις ἄτερθε πλερύγων ὁλοίμαν.

Αντιϱροφὴ ά.

Αφυκτον δ' ὐκ ἔτ' ἂν πέλοι κέαρ.
Μελανόχρως δὲ πάλλειᾳ μυ καρδία.
Παλρὸς ζοπαὶ δέ μ' εἶλον· οἴχομαι φόβῳ.

Θέλοιμι δ' ἄν μορσίμᾳ
Βρόχῳ τυχεῖν ἐν Ζαργάναις,
Πρὶν ἄνδρ' ἀπάκλοὺν
Τῷ δ' ἐγχριμφθῆναι χεροῖν·
Πρόπαρ θανόσας δ' αἰδας ἀνάσσοι.

Στροφὴ β'.

Πόθεν δέ μοι γλύοιτ' ἂν αἰθέρος θρόνος,
Πρὸς ὃν νέφη δι' ὑδρηλὰ γίνε) χιών,
Η λιοτὰς αἰγίλιψ ἀπρόσ-
δεικλος οἰόφρων ἐρημάς
Γυπίας πέτρα, βαθὺ
Πτῶμα μαρλυρῦσά μοι,
Πρὶν δαΐκλορος βίᾳ
Καρδίας γάμῳ κυρῆσαι.

Ανλιστροφὴ β'.

Κυσὶν δ' ἔπειθ' ἕλωρα καὶ πιχωρίοις
Ορνισι δεῖπνον ὐκ ἀναίνομαι πέλειν·
Τὸ γὰ θανεῖν ἐλαθερῦ-
ταν φιλαγακλῶν κακῶν.
Ελθέτω, ἐλθέτω μόρος πρὸ κοί-
τας γαμηλίυ τυχών.
Τίν' ἀμφ' αὐτᾶς ἔτι πόρον
Εὕρω γάμυ ἢ λυτήρια;

Μονοστρόφικα.

Ιϋζε δ' ὀμφὰν, ὑράνια
Μέλη λίτανα θεοῖσι, ἢ
Τέλεα δέ μοι πῶς, πελόμᾳά μοι
Λύσιμα.
Μάχιμα δ' ἔπισε, πάτερ,
Βίαν εἰ φιλεῖς ὀρῶν
Ομμασιν ἐνδίκοις.

Σεβίζυ

Velim autem fatalem
Laqueum conſequi in vinculis,
Prius quam vir exoſus
Appropinquet manibus.
Prius morienti orcus imperet.

STROPHE 2.

Unde vero fiat mihi in aere ſedes,
Ubi nubes per aquoſas gignitur nix,
Aut glabra praealta non indicanda
Sola ſolitaria
Protuberans rupes, profundum
Cadaver mihi atteſtans,
Priuſquam domantes invito
Corde nuptias conſequar?

ANTISTROPHE 2.

Canibus fieri cibus et indigenis
Avibus coena non recuſo:
Mors enim liberat
A malis deflendis.
Veniat, veniat mors ante
Lectum nuptialem me interimens.
Quod de me amplius remedium
Inveniam nuptiarum et liberationem?

MONOSTROPHICA.

Triſtem emitte vocem, coeleſtes
Cantus precatorios Diis, quae mihi
Negotia perficiant, quae me
Liberent.
Fortiter reſpice, pater,
Si vim lubenter inſpicis
Oculis juſtis.

Faveas

Faveas ſupplicibus tuis,
Jupiter, qui terrae imperium obtines.
Genus enim Aegyptium maſculum
Injuria haud ferenda,
Curſu me perſequens,
Fugitivam inveſtigationibus luctuoſis
Vi me capere quaerit.
Tuam autem ſuper omnia bilancem
Libra.
" Quid ſine te perfectum redditur mortalibus?
Oh, oh, oh! ah, ah, ah!
Hic ad prehendendum navalis, terreſtris.
Ante haec prehenſor moriaris, ioph, om
Iterum deſcenſus
Lamentabilem vocem edo.
Video haec prooemia procuratoria laborum
Violentorum meorum. hei! hei!
Ito fuga ad opem:
Truculenta jactat
Non ferenda et in navi et in terra.
Rex ante nos collocator.
PR. Properate, properate
In navem quantocyus.
VI. Non, non,
Vulſiones, vulſiones, punctiones,
Cruenta lethalis
Abſciſſio capitis.
PR. Properate, properate perditae perdite in navem.
Deinde per multifluum
Salſum tranſitum,
Dominorum cum injuria,

Naveque

Σεβίζω δ' ἱκέτας σέθεν,
Γαμάοχε παγκρατὲς Ζεῦ.
Γένος γὰ Αἰγύπλιον ὕβριν
Δύσφορον ἀρσενογενὲς,
Μελά με δρόμοισι διόμφοι,
Φυγάδα μάταισι πολυθρόοις
Βίαια δίζην) λαβεῖν.
Σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν
Ταλάντω.
" Τί δ' ἄνα σέθεν θναλοῖς τέλειόν ἐστιν;
Ο, ὁ, ὁ, ἀ, ἀ, ἀ.
Οδε μάρπλις ναΐος, γαΐος.
Τῶν πὸ μάρπλι κάμνοις, ἰὸφ'. ὅμ
Αὖθι κάκκας νο
Δύϊαν βοὰν ἀμφαίνω.
Ορῶ τάδε φροίμια πεύζεια πόνων
Βιαίων ἐμοῦ. ἰὲ, ἰὲ,
Βαῖνε φυγᾷ πὸς ἀλκάν·
Βλοσυρόφρονα χλιδᾷ
Δύσφορα ναῒ κὰν γᾷ.
Αναξ πελάσσω.
ΚΗ. Σῦαθε, σῦαδ' ἐπὶ βᾶ-
ριν ὅπως ποδῶν.
ΚΟ. Οὐκῦν, ὐκῦν,
Τιλμοὶ, τιλμοὶ, γὰ σιγμοὶ,
Πολυαίμων φόνιος
Αποκοπὰ κρατός.
ΚΗ. Σῦαθε, σῦαδ' ὀλόμφαι ὀλόμφ' ἐπ' ἀμίδα.
Εἶτ' ἀνὰ πολύῤῥυλον
Αλμήνλα πόρον,
Διασοίῳ ξὺν ὕβρι,

Γομφοδέτῳ τε δορὶ δι' ὅλυ,
Αἴμον' ἴζω σ' ἐπ' ἀμίδα
Ησυδυπία τἄπιτα·
Κελαδ'ω βίᾳ μεθέσθαι
Ιχαρ, φρενὸς ἄταν.
ΚΟ. Ιὼ, ἰοῦ.
ΚΗ. Λεῖφ' ἕδρανα, κἰ' ἐς δόρυ,
Ατίετ' ἀνὰ πόλιν ἀσεβῶν.
ΚΟ. Μήποτε πάλιν εἴσοι
Αλφεσίβοιον ὕδωρ,
Ενθεν δεξόμενον
Ζώφυτον αἷμα βροτοῖσι θάλλῃ.
Αγιος ἐγὼ βαθυχαῆς
Βαθρείας βαθρείας
Γέρον. Ζὺ δὲ ναὶ, ναὶ
Βάσῃ τάχα
Θέλεος ἀθέλεος,
Βίᾳ, βίᾳ τε πολλᾷ φρῦδα
Βάτεαν βαθμὶ πεσηκακοπαθῶν
Ολομβύαις παλάμαις.
Αἲ, αἲ, αἲ, αἲ.
Καὶ γὰ δυσπαλάμως ὄλοισ
Δι' ἀλίρρυτον ἄλσος,
Καλὰ Σαρπηδόνιον
Χῶμα πολυψάμαθον ἀλαθεὶς
Εὐρείαις εἰν αὔραις.
ΚΗ. Ιὺζε χὴ λάκαζε, χὴ κάλῃ θεός.
Αἰγυπλίαν γὰ βᾶριν ὐχ ὑπερθορῇ.
Ιυζε χὴ βόα πικρότερ' ἀχέων,
Οϊζύος ὄνομ' ἔχων.

Ανο-

Naveque cuneis compacta, totam
Cruentam te ſiſtam in nave,
Una ſtrepe in abitu.
Jubeo vi dimittere
Statim mentis inſaniam.
VI. Hei! hei!
PR. Relinque ſedes, ito ad navem,
Inhonore in urbem piorum.
VI. Nunquam iterum (*me*) videat
Vitalis aqua,
Unde auctus
Vitalis ſanguis mortalibus germinat.
Sacra ego ſum praenobilis
Sedi ſedi Deorum, o ſenex.
PR. Tu vero in navem, in navem
Ibis ſtatim
Volens nolens
Vi, vi maxima.
Ite protinus priuſquam male habeatis
A manibus perditis.
VI. Hei! hei! hei! hei!
Infeliciter pereas
In marino luco
Circa Sarpedonium
Promontorium arenoſum errans
Lato in aere.
PR. Ejula, ac clama, et invoca Deos:
Aegyptiam enim navim non evitabis.
Ejula et clama acerbiora
Aerumnae nomen obtinens.

ANOMOIOSTROPHA. *Strophe* 1.

VI. Hei! hei! hei! hei! hei
Exitium quod ante terram latret!
Exſcreanda ferociter profers,
Quaecunque interrogas: magnus
Nilus avertat te inferentem
Injuriam inauditam.

IAMBI.

PR. Proficiſci jubeo in navem utroque latere regimantem
Quam citiſſime: ne qua otietur.
Tractio enim crinem expugnabit.

STROPHE 2.

VI. Hei! hei, pater! ſimulacrorum
Auxilium in damnum me perduxit.
Ceu araneae tela.
Somnium, ſomnium nigrum.
Otototoi!
Mater terra, mater terra, clamorum
Terrorem propulſa.
O pater Terrae fili Jupiter.

IAMBI.

PR. Non metuo Deos hujuſce loci:
Non enim me nutrierunt, nec ad ſenectutem perduxerunt victu.

STROPHE 3.

VI. Furit prope bipes ſerpens,
Ut vipera me
Mordens.
Otototoi!
Mater terra, mater terra, clamorum
Terrorem propulſa.
O pater Terrae fili Jupiter.

IAMBI.

Ανομοιοστροφα. Στροφὴ ά.

ΚΟ. Οἴ, οἴ, οἴ, οἴ, οἴ,
Λύμασις ἡ πρὸ γᾶς ὑλάσκοι·
Περιχριμπλὰ βρυάζεις,
Ος ἐρωτᾷς· ὁ μέγας
Νεῖλος ὑβρίζοντά (ε ἀποτρέψει-
εν ἄϊσον ὕβριν.

Ιαμβοι.

ΚΗ. Βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς ἀντίστροφον
Οσον τάχισα· μηδέ τις χολαζέτω.
Ολκὴ γὰ ὕτοι πλόκαμον ὐ δαμάζει.

Στροφὴ β'.

ΚΟ. Οἴ, οἴ, πάτερ, βρετίεσσα
Ροσάταις μαλδαάγᾳ. *
Αραχνος ὡς βάδην.
Ονειρ, ὄνειρ μέλαν.
Οτοτοτοί.
Μᾶ γᾶ, μᾶ γᾶ, βοᾶν
Φοβερὸν ἀπότρεπε.
Ω βᾶ γᾶς πᾶϊ Ζεῦ.

Ιαμβοι.

ΚΗ. Οὗτοι φοβοῦμαι δαίμονας τὺς ἐνθάδε·
Οὐ γὰ μ' ἔθρεψαν, ὐδ' ἐγήρασαν τροφῇ.

Στροφὴ γ'.

ΚΟ. Μαμμᾷ πέλας δίπυς ὄφις,
Εχιδνα δ' ὥς με
Τί ποτ' ἐνδακοῦσα.
Οτοτοτοί.
Μᾶ γᾶ, μᾶ γᾶ, βοᾶν
Φοβερὸν ἀπότρεπε,
Ω βᾶ γᾶς πᾶϊ Ζεῦ.

Ιαμβοι.

ΚΗ. Εἰ μή τις ἐς ναῶν εἶσιν, αἰνέσας τάδε,
Λακὶς χιτῶνος ἔργον ὐ καλοικλιεῖ.

Στροφὴ δ'.

ΧΟ. Ιὼ πόλεως ἀγοὶ πρέμνοι, δάμναμαι.
ΚΗ. Πολλὺς ἄνακλας, παῖδας Αἰγύπλυ, τάχα
Οψεσθε· θαρσεῖτ', ὐκ ἐρεῖτ' ἀναρχίαν.

Στροφὴ έ.

ΚΟ. Διωλόμεθα.
Αελπῆ, ἄναξ, πάχομαι.

Ιαμβοι.

ΚΗ. Ελξειν ἔοιχ' ὑμᾶς ἀποπάσας κόμης,
Επεὶ ὐκ ἀκύεις τῶν ἐμῶν λόγων.

Ιαμβοι.

ΒΑ. Οὗτος τί ποιεῖς; ἐκ ποίυ φρονήματος
Ανδρῶν Πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάζεις χθόνα;
Αλλ' ἢ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν;
Κάρβανος ὤν, Ελλησιν ἐγχλίεις ἄγαν·
Καὶ πόλλ' ἁμαρτὼν, ὐδὲν ὤρθωσας φρενί.
ΚΗ. Τί δ' ἠμπλάκη τῶνδ' ἐμοὶ δίκης ἄτερ;
ΒΑ. Ξένος μὲν εἶναι πρῶτον ὐκ ἐπίσασαι.
ΚΗ. Πῶς δ' ὐχὶ, τἀπολωλόθ' ἁρίσκων ἐγώ;
ΒΑ. Ποίοισιν εἰπὼν πρεσξένοις ἐγχωρίοις;
ΚΗ. Ερμῆ μεγίσῳ πρεσξένῳ μασηρίῳ.
ΒΑ. Θεοῖσιν εἰπὼν, τὺς θεὺς ὐδὲν σέβῃ.
ΚΗ. Τὺς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας ζεβίζομαι.
ΒΑ. Οἱ δ' ἐνθάδ' ὐδὲν, ὡς ἐγὼ σέθεν κλύω.
ΚΗ. Αγοιμ' ἄν, εἴτις τάσδε μὴ ξαιρήσεῖ.
ΒΑ. Κλαίοις ἂν εἰ ψάνσειας, ὐ μάλ' ἐς μακράν.
ΚΗ. Ηκυσα τὔπος ὐδαμῶς φιλόξενον.
ΒΑ. Οὐ γὰ ξενῦμαι τὺς θεῶν ζυλήτορας.

ΚΗ.

IAMBI.

PR. Si quis in navem non eat, haec laudans,
Lacinia veſtis texturam non commiſerebitur (*lacerabitur veſtis.*)

STROPHE 4.

VI. Eheu urbis duces primores, vincor.
PR. Multos Reges, filios Aegypti, ſtatim
Videbitis: bono animo eſte, non vocabitis anarchiam.

STROPHE 5.

VI. Periimus.
Inexpectata, o Rex, paſſae ſumus.

IAMBI.

PR. Trahere vos videor capillis avellens,
Quoniam non auſcultas hiſce meis ſermonibus.

IAMBI.

RE. Tu quid facis? qua audacia
Virorum Pelaſgorum terram hanc ignominia afficis?
Numquid in mulierum urbem exiſtimas (*te*) veniſſe?
Barbarus cum ſis verſus Graecos admodum inſolens es:
Et in multis peccans nihil animo recte feciſti.
PR. In quo ex his erratum eſt mihi praeter jus?
RE. Primum quidem hoſpes fore non noſti.
PR. Quomodo vero non, perdita inveniens?
RE. Quos alloqueris hoſpites indigenas?
PR. Mercurium maximum hoſpitem inquiſitorem.
RE. Deos allocutus, Deos non omnino veneraris.
PR. Deos Niliacos veneror.
RE. Qui vero hic ſunt, non omnino, ut ego a te audio.
PR. Ducam quidem, ſi quis haſce e manibus non auferat.
RE. Lugebis ſi tetigeris, abhinc non longe.
PR. Audivi verbum nullo modo hoſpitale.
RE. Non enim hoſpitio excipio Deorum depraedatores.

PR.

PR. Haec veniens dicas Aegypti filiis.
RE. Faſtidioſum hoc animo meo (*eſt.*)
PR. Verum ut ſcias, dicam manifeſtius.
Decet enim praeconem referre clare
Singula. quomodo, dico, et a quo depraedatus.
Huc venire mulierum conſanguineum coetum.
Non haec dijudicat ex teſtibus
Mars : neque litem pecunia accepta
Solvit : verum prius multae fient
Strages virorum, et vitae jacturae.
RE. Quid oporteat dicere, juſta tandem edoctus
Et ſcias ipſe, et ſocii tui.
Has vero volentes, et cum lubitu animi,
Ducas quidem, ſi pius perſuadeat ſermo.
Talis omnium urbis civium una
Sententia decernitur, nunquam vi tradere
Coetum mulierum : horum adacta eſt plane
Impages penetranter, ut maneat inconcuſſe.
Haec tabulis non ſunt inſcripta,
Nec in plicaturis librorum ſigillata :
Sed manifeſta audis ex libere loquente
Lingua. recede vero quam citiſſime ex oculis (*meis.*)
PR. Haec ſcias, jam bellum ſuſcipies novum.
Victoria vero et robur ſit viris.
RE. Sed et viros quoque hujuſce terrae incolas
Invenietis, non bibentes hordeaceum vinum.
Vos vero omnes una cum amicis aſſeclis
Cum fiducia ingredimini in urbem bene-munitam
Turrium profunda machina concluſam.
Et domus quidem multae ſunt publicae,
Neque domus mea incolitur parva manu.

Jucundum

ΚΗ. Λέγοις ἂν ἐλθὼν πασὶν Αἰγύπτου τάδε.
ΒΑ. Ἀβυκόλιον τοῦτ' ἐμῷ φρονήματι.
ΚΗ. Ἀλλ' ὡς ἂν εἰδῇς, ἐννέπω σαφέστερον.
Καὶ χρὴ πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλλειν τορῶς
Ἑκασα· πῶς φῶ; ποῖος τίνος τ' ἀφαιρεθεὶς
Ἥκειν γυναικῶν αὐτανέψιον στόλον;
Οὗτοι δικάζει ταῦτα μαχίμων ὕπο
Ἄρης· τὸ νεῖκος δ' οὐκ ἐν ἀργύρου λαβῇ
Ἔλυσεν· ἀλλὰ πολλὰ γίνεται πάρος
Πεσήματ' ἀνδρῶν, καὶ πολακλισμοὶ βίου.
ΒΑ. Τί σοι λέγειν χρὴ, τοῦνομ' ἐν χρόνῳ μαθών,
Ἰθι γε αὐτὸς, χ' οἱ ξυνέμποροι σέθεν.
Ταύτας δ' ἐκύσας μὲν κατ' εὔνοιαν φρενῶν
Ἄγοις ἄν, εἴπερ ἀσεβὴς πίθοι λόγος.
Τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία
Ψῆφος κέκραται, μήποτ' ἐκδῦναι βίᾳ
Στόλον γυναικῶν· τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς
Γόμφος διαμπὰξ, ὡς μὴ εἶναι ἀρᾳρότως.
Ταῦτ' ἐν πίναξίν ἐστιν ἐγγεγραμμένα,
Οὐδ' ἐν πτυχαῖς βίβλων καλεσφραγισμένα·
Σαφῆ δ' ἀκούεις ἐξ ἐλευθεροστόμου
Γλώσσης. κομίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὀμμάτων.
ΚΗ. Ἰθι τάδ', ἤδη πόλεμον αἰρήσῃ νέον.
Εἴη δὲ νίκη καὶ κράτη τοῖς ἄρσεσιν.
ΒΑ. Ἀλλ' ἄρσενάς τοι τῆσδε γῆς οἰκήτορας
Εὑρήσετ' ἐν πίνοντας ἐκ κριθῶν μέθυ.
Ὑμεῖς δὲ πᾶσαν σὺν φίλοις ὁπάοσι
Θράσος λαβοῦσαι, σείχετ' ἄρκτου πόλιν
Πύργων βαθείᾳ μηχανῇ κεκλειμένην.
Καὶ δώματ' ἐστὶ πολλὰ μὲν τὰ δήμια,
Δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρᾷ χερί.

Εὔθυμόν ἐσιν ἀτυχεῖς ναίειν δόμυς,
Πολλῶν μετ' ἄλλων· εἰ δέ τις μείζων χάρις,
Πάρεσιν οἰκεῖν ἢ μονορρύθμυς δόμυς.
Τύτων τὰ λῷσα ἢ τὰ ξυμπδέσαλα
Πάρεσι λωτίσαλθαι. πρεσάτης δ' ἐγὼ,
Ασοί τε πάντες, ὥνπερ ἥδε κραίνει)
Ψῆφος. Τί τῶνδε κυριωτέρυς μθύεις;

Ανάπαιστοι.

ΧΟ. Αλλ' ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖς βρύοις,
Δῖε Πελασγῶν.
Πέμψον δὲ πρόφρων δεῦρ' ἡμέτερον
Πατέρ' ἀθαρσῆ Δαναὸν, πρόνοον,
Καὶ βύλαρχον. τῦ γὸ πρεστέρα
Μῆτις, ὅπυ χρὴ δώμαλα ναίειν,
Καὶ τόπος εὔφρων. πᾶς τις ἐπειπεῖν
Ψόγον ἀλλοθρόοις
Εὔτυκλος· εἴη δὲ τὰ λῷσα.

ΒΑ. Σύν τ' ἀκλεία ἢ ἀμηνίτῳ
Βάξει λαῶν ἐν χώρῳ
Τάσεωδε, φίλαι δμωΐδες, ὕτως
Ως ἐφ' ἑκάσῃ διεκλήρωσε
Δαναὸς θεραποντίδα φερνήν.

Ιαμβοι.

ΔΑ. Ω παῖδες, Αργείοισιν εὐχεσθαι χρεὼν,
Θύειν τε λείβειν θ', ὡς θεοῖς ὀλυμπίοις,
Σπονδὰς, ἐπεὶ ζωτῆρες ὑ διχορρόπως.
Καί μι τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τὺς ἐκγενεῖς
Φίλυς πικρῶς ἤκυσαν αὐτανεψίυς·
Εμῦ δ' ὀπαδὺς τύσδε ἢ δορυσσόυς
Εταξαν, ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας·
Καὶ μήτ' ἀέλπλως δορὶ ἀνημέρῳ θανὼν

Λάθοιμι,

Jucundum eſt faelices inhabitare domos
Una cum multis aliis : ſi vero major ſit gratia,
Licet incolere domos quae vos tantum capiant.
Horum optima animiſque (*veſtris*) gratiſſima
(*Licet*) decerpite (*eligite.*) patronus autem ego (*ero,*)
Civeſque omnes, quorum haec decernitur
Sententia. cur qui majorem hiſce authoritatem habeant expectas?

ANAPAESTI.

CH. Pro bonis quidem bonis abundes,
Divine Pelaſgorum (*rex.*)
Huc autem mitte benevolus noſtrum
Patrem fiducia praeditum, providum,
Et conſilii authorem : hujus enim prior
Eſt cura, ubi oportet domos incolere,
Et (*ubi*) locus benevolus. quiſque inferre
Contumeliam diverſa lingua utentibus
Promptus (*eſt.*) eveniant vero optima.
RE. Cumque decore et placido
Sermone in populorum loco (*urbe*)
Ordinemini, charae famulae, eo modo
Quo unicuique conſtituit
Danaus dotem famulas decentem.

IAMBI.

DA. O liberi, Argivis ſupplicari oportet,
Et ſacrificari, et libare, ceu Diis coeleſtibus,
Libamina, quandoquidem ſervarunt nos eodem animo omnes.
Et quae a me facta ſunt adverſus pertinaces conſanguineos
Amice non acerbe audiverunt:
Mihi autem ſtipatores hos, ſatelliteſque haſtatos
Statuerunt, ut habeam munus eximium;
Neque inexpectato haſta crudeli caeſus

Lateam,

Lateam, regioni vero onus (*piaculum*) perpetuum adſit.
Talia me conſecuto, decoram mentis meae
Gratiam praeſtantiorem veneramini.
Et haec quidem adſcribetis ſcriptis
Multis aliis prudentibus patris monitis,
Ignotum coetum in tempore manifeſtum fieri.
Quiſque in inquilinum linguam malam fert
Promptam, maledictaque proferre facile (*eſt.*)
Vos autem hortor me probro non afficere,
Florem hunc aetatis habentes expetendum a viris.
" Tenera pubertas non facilis ſervatu eſt.
Beſtiae eam expetunt et mortales,
Animantiaque alata et pedeſtria.
Fructus extreme maturos palam praedicat Venus.
Et immatura non pati ſic manere dico.
Et in virginum delicias pulchras
Unuſquiſque praeteriens oculi amatorium
Radium conjicit cupidine victus.
Ad haec ne patiamur ea quorum (*vitandorum*) gratia multus labor,
Multumque mare ſorte nobis obtigit in nave,
Neque dedecus nobis, gaudium vero inimicis meis
Conficiamus. habitatio duplex adeſt,
Hanc quidem Pelaſgus, hanc vero urbs dat
Habitandam ſine famulis : facilia quidem haec.
Tantum obſerva mandata haec patris,
" Caſtitatem vitae praeferens.

VI. In caeteris proſpere nobis res cedant a Diis coeleſtibus :
Pubertatis autem meae gratia bono animo eſto, pater.
Si quid novi enim Diis ſtatutum non ſit,
Mentis veſtigium prius non mutabo.

ANA-

Λάθοιμι, χώρᾳ δ' ἄχθος αἰεὶ ζῶν πέλοι.
Τοιωνδε τυγχάνοντας, ἀπρυμνῆ φρενὸς
Χάριν σέβεσθε τιμιωτέραν ἐμοῦ.
Καὶ ταῦτα μὲν γράψεσθε πρὸς γεγραμμένοις
Πολλοῖσιν ἄλλοις ζωφρονίσμασιν πατρὸς,
Ἀγνῶθ' ὅμιλον ὡς ἐλέγχεσθαι χρόνῳ.
Πᾶς δ' ἐν μελοίκῳ γλῶσσαν εὔτυχον φέρῃ
Κακὴν, τό, τ' εἰπεῖν ἀπετὲς μύσαγμά πως.
Ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ καταιχύνειν ἐμὲ,
Ὥραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίστεπτον βροτοῖς.
" Τέρην ὀπώρα δ' ἀφύλακτος ὐδαμῶς.
Θῆρες δὲ κηραίνουσι κ' βροτοί τι μιν,
Καὶ κνώδαλα πτερωτὰ κ' πεδοσιβῆ.
Καρπώματα σάζοντα κηρύσσῃ Κύπρις.
Κἄλωρα κωλύσαν ὡς μὴ εἰν ἐρῶ.
Καὶ παρθένων χλιδαῖσιν ἀμόρφοις ἔπι
Πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον
Τόξαμ' ἔπεμψεν, ἱμέρῳ νικώμενος.
Πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν ὧν πολὺς πόνος,
Πολὺς δὲ πόντος ὖν ἐκπληρώθη δορὶ,
Μηδ' αἶσχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ' ἐχθροῖς ἐμοῖς
Πράξωμεν. οἴκησις δὲ κ' διπλῆ πάρα,
Τὴν μὲν Πελασγὸς, τὴν δὲ κ' πόλις δίδοι,
Οἰκεῖν λαῶν ἀτερθεν· ἀπετῆ τάδε.
Μόνον φύλαξαι τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὸς,
" Τὸ ζωφρονεῖν τιμῶσα τῷ βίῳ πλέον.

ΚΟ. Ἄλλ' ἀτυχοῖμι πρὸς θεῶν ὀλυμπίων·
Ἐμῆς δ' ὀπώρας ἕνεκ' εὖ θάρσει, πάτερ.
Εἰ γ' τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον,
Ἰχνος τὸ πρόσθεν ἀ διαστρέψω φρενός.

Ανάπαισοι.

ΧΟ. Ιτε μὰν ἀσυάνακλας μακρὰς
Θεὼς γαναένλες πολιύχυς
Τε, ϗ οἳ χεῦμ' Ερασίνυ
Περιναίελε παλαμόν.
Υποδέξαθ' ὁπαδοὶ μῶμος.
Αἶνος δὲ πόλιν τήνδε Πελασγῶν
Εχέτω, μηδ' ἔτι Νείλυ
Προχοὰς σέβωμεν ὕμνοις·
Πολαμὺς δ' οἳ διὰ χώρας
Θελεμὸν πῶμα
Χέυσι πολύτεκνοι,
Λιπαροῖς χἄμασι γαίας
Τόδε μελίσονλες ὕδας.
Επίδοι δ' Αρλεμις ἀγνὰ ϛόλον
Οἰκιζομένα· μηδ' ὑπ' ἀνάγκας
Γάμος ἔλθοι Κυθέρειος·
Στυγερὸν πέλοι τόδ' ἆθλον· Κύπριδος
Οὐκ ἀμελεῖ θεσμὸς ὅδ' εὔφρων.
Δύνα) γὰ Διὸς ἄγχισα σὺν
Ηρᾳ· τίε) δ' αἰολόμηλις
Θεὸς ἔργοις ἐπὶ ξεμνοῖς.
Μελάκοινοι δ' αἱ φίλαι μαλρὶ πάρεισι,
Πάθος τ' ὐδὲν ἄπαρνον τελέθει
Θεάκλορι πιθοῖ. δέδο) δ' ἁρ-
μονίᾳ μοῖρ' Αφροδίτας.
Ψεδυρὰ τρίβοι τ' ἐρώτων.
Φυγάδας δ' ἐπιπνοίας, κακά τ' ἄλγη,
Πολέμυς θ' αἱματόεντας
Προφοβῦμαι. Τί πότ' εὔπλοιαν ἔπραξ-
αν ταχυπόμποισι διωγμοῖς;

ΗΜ.

ANAPAESTI.

CH. Agite quidem Principes, beatos
Deos celebrantes urbiſque praeſides,
Quique rivum Eraſini
Antiquum incolitis,
Sumite aſſeclae robur.
Laus vero huic urbi Pelaſgorum
Contingat, neque amplius Nili
Oſtia celebremus hymnis :
Amnes vero qui per regionem (*hanc*)
Nutritium potum
Fundunt ſoecunditatis authores,
Pinguibus effuſionibus terrae
Hoc ſolum emollientes.
Reſpiciat vero Diana caſta
Coetum commiſerans : neque ex neceſſitate
Nuptiae eveniant Cythereiae :
Abominandum eſt hoc praemium : Venerem
Non negligit hic cantus benevolus :
Potens enim eſt Jovi proxime cum Junone.
Celebratur autem varia-conſilia-habens
Dea ob opera grandia.
Participes vero amicae matri adſunt,
Affectus nullus recuſat
Deos-domantem Suadam : harmoniae data eſt
Sors Veneris.
Fallaceſque ſunt amorum viae.
Fugitivos vero afflatus, maloſque dolores,
Bellaque cruenta
Metuo : cur enim (*alias*) ſecundam navigationem
Feciſſent celeribus confectationibus ?

SE.

SE. " Quod a fato decretum eſt, hoc fiet.
" Jovis non vitanda eſt magna
" Immenſa mens : multis (*etiam aliis*)
Mulierum nuptiis
(*Talis*) exitus contingat.
SE. Magnus Jupiter propulſet
A me nuptias filiorum Aegypti.
SE. Hoc optimum quidem eſt ;
Tu vero id optas quod conſequi non potes.
SE. Tu vero non noſti futurum.
SE. Ad quid ego divinam mentem
Spectarem, aſpectum fundo carentem ?
Moderata nunc precare.
SE. Quem modum me doces ?
SE. In res Deorum haud nimium inquirere.

TROCHAICI.

SE. Jupiter Rex depellat
Nuptias virorum infelices
Hoſtiles, qui Io
A dolore liberavit feliciter
Paeonia manu tractans.
(*Is*) placide (*haec*) componens,
Etiam robur det mulieribus.
SE. Quod melius eſt mali,
Et quod utriuſque fortunae particeps laudo,
Et lis litem ſecutura eſt,
Precibus meis liberatoriis
Auxiliis Dei.

FINIS.

ΗΜ. " Ο, τι τοι μόρσιμόν ἐσιν, τὸ γ᾽ γένοιτ᾽ ἄν.
" Διὸς γ᾽ παραβαλά ἐσιν μεγάλα
" Φρὴν ἀπέραλος· μελὰ πολλῶν
Δὲ γάμων ἅδε τελάτὰ
Προτέραν πέλοι γυναικῶν.
ΗΜ. Ο μέγας Ζεὺς ἀπαλέξαι
Γάμον Αἰγυπλογενῆ μοι.
ΗΜ. Τὸ μὲν ἂν βέλλαλον εἴη.
Σὺ δὲ θέλοις ἂν ἀθέληλον.
ΗΜ. Σὺ δέ γ᾽ γε οἶσθα τὸ μέλλον.
ΗΜ. Τί δὲ μέλλω φρένα δῖαν
Καθορᾶν, ὄψιν ἄδυνον;
Μέτριον νῦν ἔπος εὔχυ.
ΗΜ. Τίνα καιρόν με διδάσκεις;
ΗΜ. Τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν.

Τροχαῖοι.

ΗΜ. Ζεὺς ἄναξ ἀποσεροίη
Γάμον δυσάνορα
Δαΐον, ὅσπερ Ἰὼ
Πημονᾶς ἐλύσατ᾽ εὖ
Χειρὶ παγωνίᾳ καλαχέθων.
Εὐμβωῖ βίᾳ κλίσας,
Καὶ κράτος νέμοι γυναιξίν.
ΗΜ. Τὸ βέλλερον κακῦ,
Καὶ τὸ δίμοιρον αἰνῶ,
Καὶ δίκα δίκας ἔπεσθαι,
Ξὺν ἀχαῖς ἐμαῖς λυπηρίοις
Μηχαναῖς θεῦ πάρα.

ΤΕΛΟΣ.

VARIAE LECTIONES

Ex Oxonienſi et Arundeliano Codicibus MSS. Aldi, Adriani Turnebi, Franciſci Robortelli, Henrici Stephani et Gulielmi Canteri Editionibus excerptae.

IN PROM. VINCTO.

Dramatis perſonae. Edit. Robortelli, Κράτος καὶ Βία, Ἥφαιστος, Χορὸς Ὠκεανίδων νυμφῶν, Προμηθεύς, Ὠκεανὸς, Ἑρμῆς, Ἡρακλῆς, Ἰὼ Ἰνάχου. Turnebus poſt Ὠκεανὸς addit etiam Γῆ.

V. 3. Μέλειν ἐπιστολὰς] Arund. MS. μέλλειν ἐπιτολάς.

V. 6. ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀῤῥήκτοις πέδαις] Rob. ἀδαμαντίναις πέδαις ἐν ἀῤῥήκτοις πέτραις. Turn. ἀδαμαντίναις πέδῃσιν ἐν ἀῤῥήκτοις πέτραις. Arund. MS. ἀδαμαντίνοις πέδῃσιν ἀῤῥ. &c.

V. 8. τοι] deeſt in Rob.

V. 15. πρὸς] Rob. πρὸς τῇ.

V. 16. τόλμαν] Ox. τόλμα.

V. 20. προσπαραπαλαίσω] Ox. προσπατταλαίσω.

V. 28. τρόπῳ θεὸς θεῶν] Ox. diſt. τρόπῳ θεός. θεῶν.

V. 29. ὑποπλήσων] Turn. ὑποπλύσων.

V. 33. δ'] Ox. delet.

V. 39. τοι] Ar. deeſt.

V. 52. Οὔκων] Ar. Οὐκοῦν.

V. 54. ψάλια] Rob. Steph. ψάλλια. Turneb. ψέλια. ſed Ox. ψάλια.

V. 58. μᾶλλον] Rob. μᾶλα.

V. 59. πόρον] Ar. γρ. τρόπον.

V. 67. ὑπερσέβεις] Rob. ὕπερ σέβεις.

V. 73.

V. 73. γὲ πρὸς] Rob. ζε πρός.

V. 74. κίρκωσον] Rob. κρίκωσον.

V. 76. πέδας] Rob. πόδας.

V. 93. αἰκίαισι] Rob. ἀνίαισι.

V. 95. ἀθλάσω] Ar. Rob. ἀεθλάσω.

V. 97. ἀεικῆ] Ar. ἀεικεῖν.

V. 98. αἰ, αἰ] Ar. φεῦ, φεῦ.

V. 99. πῆ] Ar. Ox. ποῖ.

V. 100. τέρμαλα] Ar. Ox. Rob. τέρμα.

V. 111. πάσης] Rob. πᾶσι.

Ibid. βροτοῖς πέφυκε] Ox. βροτοῖσι πέφηνε.

V. 113. πασαλάτὸς ὤν] Rob. πεπασαλάμμός. Ox. delet ὤν.

V. 116. Θεόσυλος] Ita et Ar. sed Rob. Turn. Steph. Θεόστυλος.

Ibid. κεκραμμύη] Ar. Rob. κεκραμμύη.

V. 122. εἰσοιχνεῦσι] Ar. Rob. εἰσιχνεῦσι.

V. 123. βροτῶν] Ar. Ox. Rob. τῶν βροτῶν.

V. 133. ἄγλρων] Rob. Steph. ἄγλρων μυχόν. Turn. μυχὸν sine ἄγλρων.

V. 134. Θεμερῶπιν] Ar. Ox. Rob. Θερμερῶπιν. Turn. Θεμερρῶπιν.

V. 136. Αἲ, αἲ, αἲ] Bis tantum in Rob. Turn.

V. 140. ἐσίδεσθ'] Ar. et Ox. ἐσίδεσθέ μ'.

V. 141. πεπαπορπατὸς] Ox. πεπαπάρλος.

V. 150. νεοχμοῖς] Ox. νεοσμοῖς.

Ibid. δὲ] Ar. Ox. Rob. δὲ δή.

V. 155. μήτε] Ox. Rob. μήπολε.

V. 156. ἐπεγήθει] Rob. ἐπιγεγήθη.

V. 158. ἐπίχαρλα] Ox. Rob. ἐπίχαρμα.

V. 172. καίτοι μ'] Ox. ἢ μ' ὅτι.

V. 176. τίνειν] Rob. μοι τίνειν.

V. 177.

V. 177. αἰκίας] Rob. αἰτίας.

V. 182. ζαῖς τύχαις] Ox. ζὰς τύχας.

V. 183. ϖᾶ] Ox. ὅπη.

V. 185. ἀπαραμύθον] Ox. Turn. ὐ ϖαράμυθον.

V. 205. Χθονὸς] Ar. Γῆς.

V. 213. χρεῖ' ἦ, δόλῳ δὲ] Turn. Steph. χρὴ, ἢ δόλῳ.

V. 214. ἐξηγυεμμύυ] Rob. ἐξισυμμύυ.

V. 219. μελαμβαθὺς] Ar. μελαμβαθής. Ox. μελεμβαθής. Rob. μελεμβαφής.

V. 223. ἐξημείψαλο] Ar. ἀνημείψαλο.

V. 233. φιτῦσαι] Rob. φυλεῦσαι.

V. 235. ἐξελυσάμην] Ox. Turn. Cant. ἐξερυσάμην. Ar. ἐξελισάμην.

V. 292. νείμαμ᾽] Rob. Turn. νέμοιμ᾽.

V. 293. ἔτυμ᾽] Ox. ἐτήτυμα.

V. 296. ϖοτ᾽ ἐρεῖς] Ox. ϖόλε φής.

V. 317. λέγειν] Ar. λέγων.

V. 329. ϖρογρίβελαι] Ar. Ox. Rob. Turn. ϖρουγίνε).

V. 350. ὤμοις] Rob. ὤμοιν.

V. 354. ϖᾶσιν ὃς] Ox. ὃς ϖᾶσιν.

V. 363. ϖαρήορον] Ox. ϖανάωρον.

V. 369. λᾴρὰς] Rob. λᾴρύς.

V. 371. Θερμοῖς] Rob. Steph. Θερμῆς.

V. 384. τήνδε τὴν νόσον] Ox. Rob. τῇδε τῇ νόσῳ.

V. 387. ϛέλλῃ] Ox. ϛελεῖ.

V. 400. ῥᾳδίνων] Ox. ῥαδινόν.

V. 404. τοῖς ϖάρος Θεοῖς δείκ.] Ar. Θεοῖς τοῖς ϖάρος ἐνδείκ.

V. 409. ϛένυσι] Ar. Ox. ϛένυσα.

V. 413. ζοῖς] Ox. ζοῖσι.

V. 416. μάχας] Ox. μάχαις. Rob. μάχαν.

V. 420. ἔθνος] Ar. ἄνθος.

V. 425. πεύθειν] Ox. πεύθειν σῦ.

V. 427. θεῶν] Rob. θεόν.

V. 430. ὑποβασάζει] Ar. Ox. Rob. Turn. ὑποσεναίζει.

V. 437. πεσσελλόμμον] Turn. πεσσιλλόμμον.

V. 448. χρόνον] Ar. βίον.

V. 476. δόλυς] Ar. Rob. πόρυς.

V. 489. Ἀώνυμοι] Ar. Ox. Ἀωνύμυς.

V. 534. τόδε μῦοι] Ar. Rob. τόδ' ἐμμῦοι.

V. 560, 561. Hos versus invertit Robortellus.

V. 564. πελρίνοισι] Ar. Ox. Rob. Turn. addunt τοῖς ὀρείοις.

V. 566. ποινᾶις] Ar. et Ox. ποινᾶς.

V. 578. πῶ πῶ πῶ] Ar. ποποῖ, ποποῖ. Ox. πῶ πῶ πῶ πῶ.

V. 590. πεύσφθελμα τᾶς] Ar. φθέλμαλα τᾶσδε. Rob. φθέλμα τας. Turn. πεσσφθέλμαλα τᾶς.

V. 594. γυμνάζελαι] Ar. βιάζελ).

V. 597. ἔτυμα] Ar. ἐτήτυμα.

V. 618. πᾶν γὰ ἐκπύθοιό μυ] Ox. Rob. πάνλα γὰ πύθοιό μοι.

V. 626. Μήτοι] Ox. Μήτι.

V. 627, 628. Ox. omittit hosce duos versus.

V. 643. ὀδύρομαι] Ar. αἰχύνομαι.

V. 658. νυκλίφοιτ᾽] Rob. νυκλίφαντ᾽.

V. 659. Δωδώνην πυκνὺς] Ar. Δωδώνης ζυχνύς. Rob. Δωδώνης π.

V. 675. Κεράσις] Rob. Κεράση.

V. 677. Κερχνείαις] Ar. Ox. Κελχρείας.

V. 683. γῆν πρὸ γῆς] Ar. Ox. γῆς πρὸς γῆν. Rob. γῆν ἐκ γῆς.

V. 684. ὅ, τι] Rob. ἔτι.

V. 689.

V. 689. ὕποτ' ὕποτ' ἠυχόμην] Ox. ὑπώποτ' ἠυχ. Turn. ὑ πώποτ' ἤυχυ.

V. 693. μοῖρα μοῖρα] Semel tantum in Rob.

V. 711. πόδας] Ar. γυπόποδας. Rob. Steph. γύποδας.

V. 716. ὑβρισὴν] Rob. Αραξιν.

V. 723. Ηξεις] Ar. ἵξῃ.

V. 728. στενοπόροις] Rob. στενοπόρυ.

V. 741. Ιὼ] Rob. Ιὼ ἰώ.

Ibid. ἔ, &c.] Bis tantum in Ar.

V. 752. μῷ ἐσιν] Ar. ἔνεσιν.

V. 753. ἄν] Rob. μοι.

V. 754. μοὶ] Rob. τό.

V. 792. Κιθίνης] Ar. Ox. Rob. Σκυθίνης.

V. 804. ἱπποβάμον] Ox. ἱπποδάμον.

V. 809. ἐξίκῃ] Ox. ἐξίης.

V. 817. πλείων ἢ θέλω] Ox. πλέον ἢ θέλεις.

V. 837. παλιμπλάγχλοισι] Ar. πολυπλάγχλοισι.

V. 839. κληθήσεται] Ar. κεκλήσε).

V. 865. γνωμᾶν· δυεῖν] Ar. γνώμην δυοῖν. Rob. γνωμαῖν δυοῖν.

V. 874. λόγυ] Ox. χρόνυ.

V. 892. μήπολε μήποτ] Semel tantum in Ar.

V. 899. πόνων] Turn. deest.

V. 902. περσδέρκοιτό με] Ar. περσδέρκοι με. Ox. περσδέρκοιθε. Rob. περσδράκῃ με.

V. 903. ἄπορα] Ar. Rob. εἰς ἄπορα.

V. 906. αὐθάδης φρενῶν] Ar. Turn. Steph. αὐθάδη φρ. Rob. αὐθάδη φρονῶν.

V. 937. Ζηνὸς] Ar. Διός.

V. 949. ἔκας' ἔκφραζε] Ar. Rob. ἔκασα φράζε.

V. 964. Καθώρμησας] Ar. Κατήγαγες. Rob. Καθώρσας.

V. 970.

V. 970. πήμασι] Ar. πράγμασι.

V. 999. ὀρθῶς] Ar. καλῶς.

V. 1007. μαλθάσσῃ λιταῖς] Rob. μαλθάσσῃ κέαρ λιταῖς.

V. 1010. σφοδρύνῃ] Rob. ζοφίζῃ.

V. 1021. λάβρως] Ar. Rob. λάβρος.

V. 1048. ζυγχώσειεν] Ox. ζυγχώσειεν ἐμέ. Rob. ζυγχώσῃ με.

V. 1055. παραπαίειν] Ox. παραπλαίειν.

V. 1056. εἰ δ'] Ar. et Rob. εἰ τάδ'. Rob. etiam hunc verſum attribuit Choro, Mercurio proximum, &c.

IN SEPT. CONTRA THEB.

V. 4. θεῶν] Ar. Ox. θεῦ.

V. 18. παιδίας] Ox. Turn. Rob. παιδείας.

V. 64. χερσαῖον] Turn. χερσαίᾳ.

V. 65. τῶνδε] Ox. Turn. τόνδε.

V. 75. ζυγοῖσι δυλίοισι] Rob. ζάγλῃσι δυλείῃσι.

V. 93. θεᾶν] Rob. θεαινᾶν.

V. 112. ἴτ' ἴτε] Turn. ἴδελε.

V. 125. φόνον] Ar. Rob. φόβον.

V. 126. πρέπουλες] Rob. προπέμπουσ').

V. 136. φόβῳ] Ar. φόβων.

V. 143. σέθεν] Ar. σέθεν γ'.

V. 149. σύ τ'] Deeſt in Turn.

V. 170. περὶ πόλεως] Deſunt in Ar.

V. 197. φυγὰς] Rob. βοάς.

V. 202. ἀκύσελαι] Rob. μέλαι χμιον, ex verſu ſeq.

V. 244. ἔκηλος] Ar. Ox. Rob. Turn. ἔυκηλος.

V. 248. τέλρωμφύες] Ox. τέλραμμφύες.

V. 250. φάτῳ] Steph. φόβῳ.

V. 284. δυρύπληχθ'] Rob. δυρίκλητ'.

V. 322. ἐμβαλόντες] Turn. βαλόντες.

V. 353. δορὶ] Rob. ὑπὸ δορί.

V. 361. λελημμβώς] Rob. Turn. λελιμμβώς. Steph. λελημμβώι.

V. 421. ὁμαίμων] Ar. Ox. γρ. δαίμων.

V. 487. δὴ τῷδε] Turn. Steph. δὴ τάδε. Rob. τῷδε μέν.

V. 488. τοῖσι δὲ δυσυχεῖν] Rob. affert ſtatim poſt ἀτυχεῖν.

V. 503. ἄρην] Ar. Rob. Turn. ἄρῃ.

V. 538. Διὸς] Rob. δορός.

V. 564. ἐχθίστω] Rob. ἀδίκω.

V. 576, 577. Deſunt in Cod. Ox.

V. 616. ἀσεβὴς] Ar. ἀγλώς.

V. 628. φέρῃ] Ar. Rob. φύσῃ.

V. 633. τελεῖθ' ὡς πόλις ἀτυχῇ] Rob. εὖ τελεῖτε πόλιν ἀτυχεῖν.

V. 634. πρὸς] Rob. τῶνδ'. Ar. deeſt.

V. 648. εὔκυκλον] Ar. Rob. εὔθεσον.

V. 667. τύφῳ] Ar. Ox. Rob. φοίτῳ.

V. 682. πέρῶν] Rob. πλερῶν.

V. 701. αἰχρὰ] Ar. Rob. ἐχθρά.

V. 728. παναληθῆ] Addunt Ar. Ox. Turn. Rob. et Steph. ἃ γὸ νύκλωρ παρεκελάσαλο ϗ γέγωνε· niſi quod Turn. γέγοιε.

V. 740. αὐτοκλόνως] Turn. Steph. αὐτοὶ κλάνωσιν.

V. 772. τέλεια] Ar. Ox. Rob. τέλειαι.

V. 790. κρειασοτέκνων] Rob. κρειασόνων τέκνων.

V. 809. πρᾶσμα] Ar. Rob. πρᾶγος.

V. 839. τ'] Deeſt in Rob.

V. 854. πρῦπλος] Ar. τρέπλος.

V. 858. πόνων] Deeſt in Rob.

V. 859. δόμων] Rob. δομάτων.

V. 890, 891. Deſunt hi duo verſus in Arund.

V. 892. Κατάγμαλα] Deeſt in Ar. Turn.

V. 894. Ημ.] Non agnoſcit Ar.

V. 899. θανάτων] Turn. θανόντων.

V. 908. ςένει] Ar. Rob. Ημιχρ. ςένῃ.

V. 909. μῶμεῖ] Rob. Ημ. μῶμεῖ.

V. 913. ἐμοιρ.] Rob. Ημ. ἐμοιρ.

V. 915. διαλλ.] Ar. Rob. Ημιχρ. διαλλ.

V. 917. Ημ.] Hoc et duo ſequentia non agnoſcit Ar. duo ſequentia non agnoſcit Rob.

V. 921. ἀχὼ] Ar. Rob. ἀχήν.

V. 924. ἐτύμως] Deeſt in Rob.

V. 928. ωαρ] Rob. Ημ. ωαρ.

V. 931. ωάντων] Rob. ἐς ωάντων.

V. 933. Ημ. δυσδ.] Ημ. non agnoſcit Steph.

V. 948. Χο.] Ar. Ημιχρ.

V. 967. ἕληξ] Ar. ἕληξε.

V. 974. Ηὲ ἠὲ, μαι] Ar. Rob. Ισμ. Ηὲ ἠέ. Arll. μαι.

V. 981. Αχέων] Ar. Rob. γόων.

V. 983. Ιὼ] Rob. Ιὼ ἰώ.

V. 987. ἐμοὶ] Deeſt in Rob.

V. 988. Ar. ὐδ'] Hinc uſque ad verſum 1013. Ar. invertit perſonas.

V. 990. τὸ τῦδ'] Ar. Ox. Turn. τόνδ'.

V. 1003. ὑφ' ἡμῖν] Deſunt in Turn. ὁ ἐφ' ἡμῖν ἐξημμένος in Ar. Rob.

Ibid. ἰὼ ἰὼ κακὰ δώμασι] Deſunt in Robor. ἰὼ ſemel tantum in Oxon. non omnino in Rob.

V. 1008. ωολυςονώταλοι] Ar. et Ox. ωολυπονώταλοι.

V. 1009. Ιὼ δαμονῶλες] Rob. Ιὼ ἰὼ δαμονῶλος.

V. 1017. ἔιρλων] Ox. Turn. Steph. ςυγῶν.

V. 1041. Κακῷ] Ar. Κακῶν.

V. 1050.

V. 1050. τόδε] Ar. τάδε.

V. 1051. Αν. Αὐδῶ] Ar. pro Αν. habet Ισμ. hic, verſu 1053, et 1055.

V. 1070. Ημ.] Ar. χρ. neque Ημ. agnoſcit ante ver. 1080.

V. 1073. τίς ἂν ταῦτα] Ar. τίς ἄν ἂν, &c. Turn. τίς ἄν ἂν τά.

V. 1074. Δράτω] Turn. Δράτω δέ.

IN PERSIS.

V. 6. Δαρειογενὴς] Addunt Ox. Turn. Δαρείου υἱός.

V. 22. Ασάπης] Ox. Rob. Ασάπης.

V. 38. ἐν τλήμονι] Rob. ἀτλήμονι.

V. 49, 50. Rob. invertit ordinem horum verſuum. In Ox. deeſt verſus 49.

V. 51. Μάρδων Θάρυβις] Turn. Μάρδων τ' Αρυβις.

V. 57. δειναῖς] Ox. πεθροπαῖς δειναῖς.

V. 79. χρυσογόνυ] Turn. χρυσονόμυ.

V. 84. σύριον] Ox. Rob. ἀσύριον.

V. 122. τῦτ' ἔπος] Deſunt in Turn.

V. 138. ἀποπεμψαμψώα] Rob. πεπεμψαμψώα.

V. 158. ςρατῷ] Rob. ςρατῦ.

V. 189. μαθὼν] Rob. τῦτο μαθών.

V. 217. λαβεῖν] Rob. τελεῖν.

V. 228. ἐκλελοῖτο] Steph. ἐξιλεοῖτο.

Ibid. δὲ] Turn. δή.

V. 235. πολλὰ δὴ Μήδυς] Rob. δὴ Μήδυς πλεῖςα.

V. 239. γ' αὐτοῖς] Deeſt in Rob.

V. 254. πάθος] Rob. addit hic Στέρξει γὰ ὐδεὶς ἄγλελον κακῶν ἐπῶν.

V. 256. κακὰ] Ox. Rob. addunt λυπηρὰ λυπηρά.

V. 258.

V. 258. διαΐνεσθε] Rob. διαΐνεσθε δάκνυσι.

V. 298. ἄνανδρον] Rob. ἄναρχον.

V. 322. Σεισάμης] Rob. Turn. Steph. Σεισάρχης.

V. 329. δέ γ' ἀρχόντων] Turn. δ' ἄρ' ὄντων.

V. 396. ἐπεὶ] Rob. ἀθύς.

V. 444. οἰκτρῶς] Ox. αἰχρῶς.

V. 536. δνοφερῷ] Turn. Steph. συγερῷ.

V. 582. ἐν δάκρυσι] Deſunt in Ox. et Rob.

V. 599. Περσῶν] Rob. Περσῶν χώματα.

V. 600. ἔμπορος] Rob. ἔμπειρος.

V. 634. πέρας] Ox. πέρσας.

V. 643. ἀγεμόνες] Deeſt in Ox.

V. 649. ὄχθος] Ox. Turn. ὄχθος τάφυ.

V. 666. πάτερ] Rob. πατρῶν. ut et v. 674.

V. 680. σᾷ] Deeſt in Ox. et Rob.

V. 682. ἄναες ἄναες] Ox. Rob. ἄναες νᾶες.

V. 892. ἕλος] Ox. Turn. Rob. ἕδος.

V. 903. ἀκάμαλον] Turn. ἀναίμαλον.

V. 960. ἄλλος] Deeſt in Rob.

V. 963. Σύσας] Turn. Σύδας.

V. 964. Δολάμας] Turn. Δομάσας.

V. 973. Σεβάλκης] Ox. Σδάγκης. Rob. Σδάλης.

V. 976. Υσαίχμας] Ox. Rob. Οἰσαίχμας.

V. 988. Σησάμυ] Ox. Σημάτυ. Rob. Σησαμάτυ.

V. 991, 992. Ox. hoc modo Ω ὦ δαΐων Πέρσαις ἀγαμοῖς κακὰ πρὸς κακά.

V. 1005. ὄκ] Deeſt in Rob.

V. 1008. οἳ οἳ, νώνυμοι] Rob. ἀνώνυμοι.

V. 1010. δυσδαίμονες] Rob. ὦ δαίμονες.

V. 1012. ἄτα] Ox. Rob. ἄταν.

V. 1026,

V. 1026, 1027. ΧΟ. Τί τόδε λέγεις ξεσωσμένον;
ΞΕ. Θησαυρὸν βέλεσι] Rob. Τί τόδε λέγεις;
ΞΕ. Σεσωσμένον θησαυρόν. Hi verſus, ut et 1025. deſunt in Ox.

V. 1036. ϖαπαι, &c.] Bis tantum in Rob.

V. 1054. Μέλειν] Ald. Μέλλειν.

V. 1057. Μέλαινα] Ald.
ΞΕ. Μέλαινα δ' αὖ μεμίξεται
Μοι ϛονόεσσα ϖλάγα.
Καὶ ϛέρν' ἄραϲϲε, &c.

V. 1060. Αια ἄια] Ter in Ox. Rob. Turn. ut et ver. 1066 in Ox. et Turn.

V. 1080. ὁλόμβοι] Rob. ὀλομβώσι.

IN CHOEPHORIS.

V. 15. λυγρῷ] Deeſt in Rob.

V. 22. μυϛμοῖς] Turn. γ' ὠϛμοῖς. deeſt in Rob.

V. 159. ἐν ἔργῳ] Turn. ἔνεργα.

V. 223. νυν] Turn. ὖν.

V. 230. εἰς δὲ] Turn. ἠδέ.

V. 273. ἀποχρῆμα τοῖσι] Rob. ἀχρημάτοισι.

Ibid. ταυρώμβυον] Turn. ταυρώμβυος.

V. 289. μέρος] Rob. μέρυς.

V. 332. δίπ.] Turn. Or. δίπ.

V. 336. τί] Turn. Ηλ. τί.

Ibid. τί δ' ἄτερ κακῶν;] Turn. τί δ' αυτε κακῶς;

V. 337. ὠκ] Turn. Or. ὠκ.

V. 373. μαραίνης] Rob. μαράγνης.

V. 390. δριμείας τε] Rob. δριμὺς ἄκ).

V. 416. ἢ τά ϖερ] Turn. ὦ ϖάτερ.

V. 437. δέ θ', ὡς τότ' ἔδυ] Rob. δὲ τωσο σειδης.

V. 439. κλεῖναι] Rob. θεῖναι.

V. 508. Deeſt hic verſus in Turn. poſt proxime ſequentem ponitur in Rob.

V. 540. ζυσκόλλως] Turn. δυσκόλως.

V. 611. δὴ] Turn. δεῖ.

V. 619. ἀ κυνόφρων] Turn. ἀγανόφρονι.

V. 627. τίων δ'] Turn. τοιῶνδ'.

V. 648. αἱμάτων] Rob. Turn. δωμάτων.

V. 750. μοχθῆ] Rob. πονῆ.

V. 779. τοῖς] Rob. Turn. ζοῖς.

V. 797. πημάτων] Rob. κλημάτων.

V. 823. ἐμὸν, ἐμὸν] Semel tantum in Rob.

V. 866. μόνος ὤν] Turn. ὢν ἄρ'.

V. 867. θείοις] Turn. θεῖος.

V. 886. λόγῳ] Turn. λέγω.

V. 1041. λεὼς] Turn. μμέλεας.

IN AGAMEMNONE.

Inter Dramatis Perſonas recenſentur in nonnullis editionibus, Αγγελος, Ορέσης, Ηλεκτρα, Τρόφος· et ſubdunt, Προλογίζει δὲ ὁ θεράπων Αγαμέμνονος, ὑχὶ ὁ ἀπὸ Αἰγίσθυ ταχθεὶς φύλαξ.

V. 40. ἐπεὶ Πριάμυ] Turn. ἐπὶ Πριάμῳ.

V. 69. ὑποκλαίων] Turn. ὑποκλείων.

V. 70. δακρύων] Turn. δοκᾶων.

V. 121. φέρβοντο] Turn Rob. φέρμαλι.

V. 148. φάναι] Turn. Rob. χρᾶναι.

V. 195. τύχαισι] Turn. τείχεσι.

V. 266.

V. 266. Ηκω ζεβίζων σὸν, Κλυταιμνήστρα, κράτος] In caeteris editionibus omnibus perſonarum nomina in hunc modum ſunt affixa.

ΑΓ. Ηκω ζεβίζων σὸν, Κλυταιμνήστρα, κράτος·
Δίκη γὰρ ἐσι φωτὸς ἀρχηγῦ τίειν
Γυναῖκ', ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνυ.
Σὺ δ' εἴτε κεδνὸν, εἴτε μὴ, πεπυσμένη,
Εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυπολεῖς.
Κλύοιμ' ἂν εὖφρων· ὑδὲ σιγώσῃ φθόνος.

ΚΛ. Εὐάγγελος μὲν, ὥσπερ ἡ παροιμία,
Εως γλύοιτο μητρὸς ἀφρόντις πάρα.

ΑΓ. Πάσῃ δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν.
Πριάμυ γὰρ ἠρήκασιν Αργεῖοι πόλιν.

ΚΛ. Πῶς φής; πέφαγε τὔπος ἐξ ἀπιςίας.

ΑΓ. Τροίαν Αχαιῶν ὖσαν· ἦ τορῶς λέγω;

ΚΛ. Χαρά μ' ὑφέρπει, δάκρυον ἐκκαλυμμήν.

ΑΓ. Εὖ γὰρ φρονῦσης ὄμμα σῦ καληγορεῖ.

ΚΛ. Τί γὰρ τὸ πιςόν ἐσι τῶνδέ σοι τέκμαρ;

ΑΓ. Εσιν· τί δ' ὐχί; μὴ δολώσαντος θεῦ.

ΚΛ. Πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' ἀπειθῆ σέβεις;

ΑΓ. Οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζύσης φρενός.

ΚΛ. Αλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπλερος φάτις;

ΑΓ. Παιδὸς νέας ὡς, κἀρτ' ἐμωμήσω φρένας.

ΚΛ. Ποίυ χρόνυ δὲ πόρθηται πόλις;

ΑΓ. Τῆς νῦν τεκύσης φῶς τόδ' ἀφρόντις, λέγω.

ΚΛ. Καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος;

ΑΓ. Ηφαιςος Ιδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
Φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγέλυ πυρὸς
Επεμπεν. Ιδη μὲν, πρὸς Ερμαῖον λέπας
Λήμνυ· μέγαν δὲ φανὸν ἐκ νήσυ τρίτον.

Αθωον

Αθωον αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξαλο,
Υπεὶρ Ελης τε σόνλον ὥσε νωτίσαι
Ιχὺς σοριτῦ λαμπάδος σεὸς ἡδονὴν
Πάνκη, τὸ χρυσοφεγγὲς, ὥσις ἥλιος,
Σέλας σαραγγείλασα Μακίστ Σκοπᾶις·
Ο δ' ὕτι μέλλων, ὑδ' ἀφρασμόνως ὕπνῳ
Νικώμμος, σαρῆκεν ἀγγέλυ μέρος·
Εκὰς δὲ φρυκτῦ φῶς ἐπ' Εὐρίπυ ροὰς
Μεσαπίυ φύλαξι Σημαίνι μολών.
Οἱ δ' ἀνέλαμψαν κ) σαρήγγειλαν σεύσω,
Γραίας ἐρείκης θωμὸν ἄψανλες συρί.
Σθένυσα λαμπὰς δ' ὑδέπω μαυρυμμύη,
Υπερθορῦσα σεδίον Ασωπῦ, δίκην
Φαιδρᾶς Σελήνης, σεὸς Κιθαιρῶνος λέπας
Ηγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν σομπῦ συρός.
Φάος δὲ τηλέπομπον ὐκ ἠναίνελο
Φρυρὰ, σλέον καίυσα τῆς εἰρημμύων·
Λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος·
Ορος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκλον ἐξικνύμμον,
Ωτρυνε θεσμὸν μὴ χαρίζεσθαι συρός.
Πέμπυσι δ' ἀνδαίνονλες ἀφθόνῳ μμύει
Φλογὸς μέγαν σώγωνα, κ) Σαρωνικῦ
Πορθμῦ κάτοπλον σρῶν' ὑπερβάλλειν σρόσω
Φλέγυσαν· εἶτ' ἔσκηψεν, εἶτ' ἀφίκελο
Αραχναῖον αἶπος, ἀσυγείτονας Σκοπάς·
Κἄπειτ' Ατρειδῶν ἐς τόδε Σκήπλει στέγος
Φάος τόδ' ὐκ ἄπαπτον Ιδαίυ συρός.
Τοιοίδ' ἔτυμοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
Αλλος σαρ' ἄλλυ διαδοχαῖς σληρύμμοι·
Νικᾷ δ' ὁ σρῶτος κ) τελευτᾶνος δραμών.

Τέκμαρ

Τέκμαρ τοιῦτο σύμβολόν τε σοὶ λέγω,
Ανδρὸς παρασγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.
ΧΟ. Θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, πεισθήσομαι.
Λόγους δ' ἀκούσας τοῖσδε καὶ θαυμάσας
Διηνεκῶς θέλοιμ' ἄν, ὡς λέγοις πάλιν.
ΑΓ. Τροίαν Αχαιοὶ τῆδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ.
ΚΛ. Οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν.
Οξος τ' ἄλειφά τ' ἐγχέας ταυτῷ κύτει,
Διχοστατοῦντ' ἂν οὐ φίλως πεισεννέποις.
Καὶ ᾗδ' ἀνόντων καὶ κρατησάντων δίχα
Φθογγὰς ἀκούειν ἐστὶ συμφορᾶς διπλῆς.
Οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπλωκότες
Ανδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυσαλμίων,
Παῖδες γερόντων, οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρᾳ
Δέρης ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρον.
Τοὺς δ' αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος
Νῆσις πρὸς ἀρίστοισιν, ὧν ἔχει πόλις,
Τάσσει πρὸς ὕδὲν ἐν μέρει τεκμήριον.
Αλλ' ὡς ἕκαστος ἔπασεν τύχης πάλον,
Εν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν
Νέουσιν ἤδη, δρῦ ὑπαυθρίων πάγων
Δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες, ὡς δυσδαίμονες
Αφύλακτον ἀδήσουσι πᾶσαν ἀφρόνην.
Εἰ δ' ἀσεβοῦσι τοὺς πολισσούχους θεούς
Τοὺς τῆς ἀλούσης γῆς, θεῶν δ' ἱδρύματα,
Οὐκ ἄρ γ' ἐλόντες αὖθις αὖ θάνοιεν ἄν.
Ερως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπλῃ στρατῷ
Ποθεῖν ἃ μὴ χρή, κέρδεσιν νικωμένους.
Δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοσίμου σωτηρίας
Κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν.

Θεοῖς δ' ἀναμπλάκητος εἰ μόλοι στρατὸς,
Εγρήγορον τὸ σῶμα σὺν ὁλωλότων
Γένοιτ' ἄν, εἰ σεσῳσμαι μὴ τύχοι κακά.
Τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύοις.
Τὸ δ' εὖ κραλοίη, μὴ διχορρόπως ἰδεῖν.
Πολλῶν γὰ ἐσθλῶν τὴν ὄνησιν εἰλόμην.

ΑΓ. Γύναι, κατ' ἄνδρα σώφρον' ἀφρόνως λέγεις.
Εγὼ δ' ἀκούσας σισά σ τεκμήρια,
Θεὺς σροσειπεῖν εὖ σαρασκάζομαι.
Χάρις γὰ ὐκ ἄτιμος εἴργασαι σόνων.

nisi quod φύλαξ ubique pro Αγγελος in Robortelli edit.

V. 279. φρονσῦγλος] Ita et Rob. Turn. sed Steph. Cant. φρονσύσης.

V. 284. ἄπλερος] Turn. εὔπλερος.

V. 315. σρῶ'] Turn. ὐχ.

V. 319. Hinc usque ad versum 1076. lacuna est in Turn. et Rob.

V. 1092. Χρήσειν] Turn. Κλαύειν.

V. 1099. Μισόθεον] Rob. ἃ ἃ. Μισόθεον.

V. 1103. ἐφδρήσει] Rob. ἂν ἁρήσῃ. Turn. ἂν ἀνδρήσῃ.

V. 1112. ἀλκὰν] Rob. Turn. ἀλκά.

V. 1143. Θεσπιῳδὸν φόβον] Desunt in Rob.

V. 1148. ὐδέποτ' εἰ μὴ] Turn. ὐδέν σοτ' εἰμί. Rob. ὐδέν σοτ' εἰμή.

V. 1152. φιλοίκτοις] Turn. Rob. φεῦ.

V. 1168. τροφᾶς] Hic finiunt Turn. et Rob.

IN EUMENIDIBUS.

V. 15. κάρ]α τιμαλφεῖ λεὼς] Rob. ᾗ ζεβίζυσιν μέγα.
V. 30. μακρῷ] Turn. μακρῶν.
V. 36. βάσιν] Rob. Turn. Steph. ϛάσιν.
V. 188. κακῦ τε] Rob κακῦται.
V. 258. γ' ἐκ] Rob. Turn. γ' ἔν.
V. 358. ἐπὶ τὸν, ὦ] Turn. ἐπιτόνως.
V. 438. ἐπαξίων] Rob. Turn. ἐπ' ἀξίων.
V. 484. δυσπήματ'] Turn. δυστήματ'.
V. 492. μηδὲν] Turn. μηδέν'.
V. 584. κυρώσων] Rob. κύρωσον.
V. 618. δ'] Deeſt in Turn.
V. 700. σέβειν] Turn. σέθεν.
V. 742. ἀ] Turn. καί.
V. 775. ὀρθυμθόων] Turn. ὀρθυμθόοις.
V. 865. κάρα] Rob. βάρη. Turn. κόρη.
V. 914. ϛέργω] Rob. Χο. ϛέργω. et v. 916. Αθ. τοιαῦτα.
V. 949. τελαϛμῷ· γόνος πλυτόχθων ἑρμ.] Rob. τελαϛμῷ γόνος πλυτόχθων. ἑρμ. Turn. τελαϛμῷ γόνον· πλυτόχθων ἑρμ.
V. 992. ἀρίσκε] Rob. ἀρίσκεις.
V. 995. εὔφρονες] Rob. ἀφρόνως.
V. 999. χαίρετ' ἐν αἰσιμίαις] Turn. χαίρετε, χαίρετ' ἐραϛιμίαις. Rob. χαίρετ' ἐν ἀζημίαις.
V. 1035. Πρ. Βάτ'] Turn. Χο. Βάτ'.

IN SUPPLICIBUS.

Fabulae perſonae in Turn.

Χορὸς Δαναΐδων, Δαναὸς, Αργείων βασιλεὺς, Πρεσβύτης, Κόραι.

V. 15. κυμβαλέον] Rob. κυμαλέον.

V. 87. Αρης] Turn. ἀρῆς.

V. 115. ἄτᾳ] Rob. Turn. ἄταν.

V. 117. λέγω] Rob. λέγων. Turn. γεγώνῃ.

V. 122. με τιμᾷ] Turn. μεθ' ἡμῶν. Rob. με τιμῶν.

V. 143. μέμφομαι· τελάτας δ' ἐν] Turn. μέμφομαι τελάτας· ἐν δέ.

V. 153. ὠθέυσι] Turn. ὠθέυσα.

V. 184. Πρ. Παῖδες] Turn. Βα. Παῖδες.

V. 205. μὴ θρασὺ] Turn. μὴ θρόα.

V. 267. τἀπὶ τάδε] Turn. ἔτ' ἐπὶ τάδε. Rob. Steph. τἄπεῖα δέ.

V. 270. Απις γὰ, &c.] Turn. χώρας γὰ ἐλθὼν Απις ἐκ Ναυπακτίας.

V. 303. παλλαγμάτων] Rob. παλλακισμάτων.

V. 308. ὀχυρὰ] Rob. Ηρα.

V. 326. ἀφωνῳ] Rob. ἀφθόνῳ.

V. 354. ἱκέτην] Rob. ἱκέτιν.

V. 397. Μήτι ποτ' ὢν] Turn. Μήτ' ὢν μήποτ'.

V. 400. φυγᾷ] Rob. φυγάς.

V. 603. θοάζων] Turn. θοάζον.

V. 702. εὔφημον δ' ἐπιβοᾷεν] Rob. ἀφήμοις δ' ἐπὶ βωμοῖς.

V. 706. ἀτιμίας] Turn. ἀτιμίας.

V. 814. εὖρω] Rob. τέμνω.

V. 820.

V. 820. βίαν εἰ] Rob. βίαια μή.
V. 835. νο] Rob. νυ.
V. 841. γᾷ] Rob. γᾶ. γαῖ.
V. 850. εἶτ' ἀνὰ πολύῤῥυτον] Turn. Αθάνα πολύῤῥογον.
V. 867. σὺ δὲ] Rob. αἰγ. σὺ δέ.
V. 871. Βάτεαι βαθμὶ] Rob. αἰγ. βάτ' ἐπ' ἀμίδα.
V. 873. αἳ, αἳ] Rob. αἰγ. αἳ, αἳ.
V. 881. ἀχέων] Turn. Αχαιῶν.
V. 882. Deeſt hic verſus in Rob.
V. 884. ἢ πρὸ γᾶς ὑλάσκοι] Rob. ὑπρογασυλασκοι. Turn. ἢ πρὸ γᾶς ἡλάσκῃ.
V. 885. περιχριμπλὰ] Rob. περιχαμπλά.
V. 892. βρετίεσσα] Rob. βρέτειος.
V. 893. ῥοσάταις] Rob. πρὸς ἄτας.
V. 899. Βᾶ] Turn. μᾶ.
V. 913. θαρσεῖτ'] Rob. βασ. θαρσεῖτ'.
V. 915. ἄελπ', ἄναξ, πάχομαι] Turn. πάχομαι ἀναξία.
V. 917. ἐπεὶ] Turn. ἔπν.
V. 984. τάστοδε] In Rob. deeſt.
V. 1050. ψεδυρὰ] Turn. ψιθυρά.
V. 1063. θέλοις ἂν ἀθέλητον] Rob. θέλγεις ἀναθέλκτον.
V. 1076. νέμοι] Turn. νέμων.
V. 1080. ἀχᾷς] Turn. ἀχωλῆς.

FINIS.

Libri impreſſi a R. et A. FOULIS, in Aedibus Academicis; apud quem etiam proſtant venales.

Libri Graeci, cum verſionibus Latinis.

DEmetrius Phalereus de elocutione.
Theophraſti Characteres.
Pindarus, 2 vol.
Anacreontis et Sapphonis carmina.
Epicteti Enchiridium. Cebetis Tabula, Prodici Hercules, et Cleanthis Hymnus.
Ariſtoteles de poetica.
——— de Mundo.
M. Antoninus, 2 vol.
Sophocles, 2 vol.
Plutarchus de Superſtitione, Xenophontis Socrates, et Ariſtodemus, Platonis Alcibiades 2dus.
Xenophontis Hiero, ſive de regno.

Libri Latini.

Phaedrus.
Terentius.
Horatius.
Ciceronis de Natura Deorum libri tres.
——— Diſputationes Tuſculanae.
Juvenalis et Perſius.